
6
13-b
9
6
S E
26

Non usus est hic scriptor emendatis codicibus auctorum quos citat. v. pag 56. 50

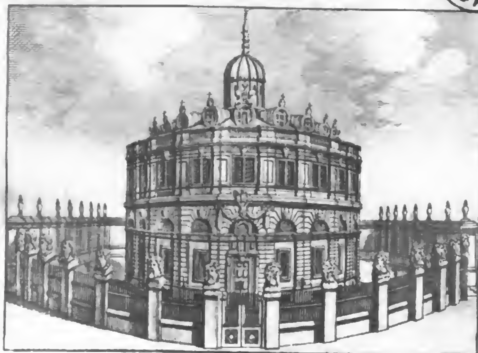
CHR. WASI
SENARIUS,
SIVE
De LEGIBUS & LICENTIA
Veterum POETARUM.

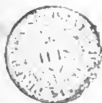

Lucret. 4.

----ut in fabrica, si prava est regula prima,
Normaque si fallax rectis regionibus exit,
Et libella aliqua si ex parti claudicat hilum;
Omnia mendose fieri atque obstipa necessum est.

OXONII

E THEATRO SHELDONIANO 1687.

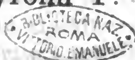
IMPRIMATUR.

JOH. VENN,
Vice-can. *OXON.*

FEBR. 1.
$168\frac{6}{7}$.

JUVENI EGREGIO

EDVARDO EATON Byromi F.

Chr. Wafe S. P. D.

FAcit infignis ille tuus in optimis quibufque ftudiis profectus, cum incredibili morum fuavitate conjunctus, ut fiquis quid vulgi ufu remotum, in iis difciplinis, quæ juventutem ornant, publico committat, dignus videaris cujus judicio libenter acquiefcat, patrocinium etiam ultro ambiat. Nec enim Academica inftitutione, fub optimis præceptoribus, contentus; cæteris Artibus Juris-prudentiam nunc quam maxime adjungere ftudes, quo civis melior evadas, quam nummofior. Has animi late refpicientis virtutes contemplantibus munufculum hoc, diverfi licet generis, confiliis tuis non ufquequaque alienum attuliffe videbor. Novi fane, qui, cum liberos Juris Anglorum municipalis ftudio defpondiffent, Græcarum iis literarum, omnifque in componendis verfibus curæ gratiam facerent. Id fcilicet volebant, ut, omiffis deliciis, filius ad quæftuofam facultatem, coopertis oculis, recta contenderet: eoque fieret Jurifperitus omnino. Contra, qui omnia alia fentit fanior eft, & tecum facit. Nolles enim ita femper ea quærere quibus abundas, ut interim partam ingenii liberalibus difciplinis exculti laudem abjicias. Habet hoc præclarum in fe Juris fcientia, quod capitibus & fortunis civium vim omnem & injuriam propulfat. Politior literatura fordes actioni-

 bus

bus ipsis adhærentes; causidicorum, inquam, vafritiem, calumnias, importunam dicacitatem, cæteramque adeo forensem malitiam abstergebit. Poeticus lepor caussarum tristitiam hilaritate quadam offundit. Indolis istius alacritatem & vigorem noli deserere. Tuum est vetera novis, Græca Latinis adjungere, in libera Philosophia versari, Musarum Orgia tripudiare, qui Poetas antiquos cum judicio percenses. Paternum hoc obtines, si minutias & apices rei Prosodicæ examinare non fastidis: is, ubi vacat à severioribus negotiis, pro delectamento sibi habet, Plautinarum quæstionum nodos dissolvere. Nec immerito: cum tam delicato aurium judicio sit, ut tanquam unus ex Ciceroniani seculi Spectatoribus in Romano theatro, si versum syllaba justo longiorem aut breviorem audiat, reclamet & lectorem explodat. Hunc cave degeneres. Sustinebis igitur mecum comes ire, non qua compendiosius, sed qua facilius, per ambages tutas, fastigium illud subitur, unde conspectus propositi operis, in brevi velut tabella, legentium oculis subjici possit.

CARMINIS condendi ratio paucis, paullo humanioribus, penitus ignorata, non omnibus statim ex æquo apparet; quæ haud scio an nulli unquam, in Musicis vel maxime erudito, quam late pateat satis explorata fuerit. Elementa quædam disciplinarum liberalium, tironibus publice prælegenda, magistratus pie decernit: eadem magistelli vicatim in ludis literariis, pro captu quisque suo, proponimus pueris: nec ideo indies adolescentibus omnem in his studiis proficiendi materiam præripere voluisse debemus intelligi. Excerpantur, licet, utiliora; reliqua quæ alicui usui esse poterunt,

terunt, fastidire non convenit. Ut Centimetrum Servii non teneas, in metris certe Horatianis operam ponere, magni cum sit artificii, & laboris non multi, delectationem habet, nec fructu caret. Pindaricos dithyrambos, & quicquid in orchestra Græcorum, florentibus Athenis, ad tibiam cantari & saltari solebat, ad calculum revocare plurimorum hodie parum refert. Fateor: est enim arduum & multiplex negotium tantam modorum varietatem pedibus syllabarum quatuor, juxta sonorum affinitatem aut discrepantiam, nominatim explicare. Latina vero Comœdia, cum Novæ Græcorum propior sit, à Choris immunis est, adeoque omni hac molestia caret omnino. Vetus interim Poesis, ut simplicior, ita minus in se difficultatis habet: certis autem affectionibus debet, cur requirat, ut tam operose tradatur.

Scio non deesse, qui de toto hoc genere orationis numeris astrictæ, minus honorifice & sentiant & loquantur. Leges Imperii Romani Medicis & Philosophis concessas immunitates & privilegia ad Poetas extendi oportere negant. Sic visum Philippo. sed enarratio Poetarum, teste Quintiliano, Grammaticæ subjecta est, cujus professoribus eædem Leges tam in urbibus, quam per municipia publice consultum voluerunt. Etiam Oratori cum Poetis arcta intercedit necessitudo. Parum est nitorem dictionis, acumina sententiarum hinc mutuari, nec aliunde melius instrui ad affectus permovendos, aut mores delineandos; quando viva vox Latini sermonis defecit ab autoritate Poetarum, ipsa recte loquendi regula peti necessario debet.

Cujus, quæso, eloquentiæ eſt in tenore ſyllabæ profe-rendæ ſubinde labi; ſemper animo incerto vacillare? Si Poeticæ Artis patrocinium hic ex profeſſo in me reciperem, ingens porrigitur campus, ubi noſtra ja-ctuoſius ſe effunderet oratio. Laudes divinas hymnis olim deprædicatas, Oracula, ſapientiæ monita circa mores vel naturam verſibus comprehenſa, viros rebus cum laude geſtis immortalitati conſecratos. Sacri Va-tes ab ipſo argumento ſpiritus ſumunt, & increſcunt. Præter cætera Concordiæ publicæ indicia, ubi nume-ros ab odiis & turpi obſequio quam maxime puros in ore hominum jactari, ubi pulchra, ſtudiorum in Arte muſica, certamina vigere cernis, ibi lætum ſeculum & imperium ſtabile non vanus ominaberis. Sed neque ſemper cum contentione canitur. Lyra feſtivitatibus adhibita, cum deliciis documenta miſcere didicit. Fi-ſtulam paſtoralem, quia levior agit afflatus, aut etiam in ſcena tibiam non refugerim. Solennibus olim lu-dorum qui religionis ergo indicebantur, acceſſerunt Tragœdi & Comœdi. Quærebat populus, civilibus aut domeſticis muneribus functus, ſacriſque operatus, ubi moleſtias animi quotidianis negotiis laſſi honeſte de-poneret: quo ſenium & ſqualiorem detergeret: quod impleret aures: animum paſceret. Hunc in finem di-riguntur fabulæ ad eximendas curas, aut lætitiam pu-blicam adjuvandam, tot retro ſeculis natæ.

Verum eſt omnibus fere poematiis nævos paſſim in-ſpergi: morum autem corruptelam dramaticis omnium maxime vitio verti. Catonem quondam è theatro exiiſſe memorant. Vereor ne non in ſcenam hodieque

prodeant

prodeant fabulæ, quæ ſeveros procul arceant. Tene, publicæ feſtivitatis arbiter & moderator delecte, mores inſerere pravos, qui corrigere debueras inſitos! tene multitudinis aures modis inficere, quibus purgatas oportuit! Cur muſæo lepore, ceu melle Attico, labra poculi contingis, in quo pro remediis venena propinas? An pœnitebat quantum eſſet domi peccatum, niſi populum iuſuper matrimonia doceas mutuatitia, &, inſpectante, quantum eſt generoſæ pubis ferro accinctæ, gladium in proſcenio ſtringas falſi honoris vindicem? niſi per immanes tyrannos figurate cœlo ipſi bellum indicas? Videſis annon ad immanitatem ſceleris atrocius ſit, jocis civitatem perdere, quam joco civem jugulare. Quorſum autem invidiam ludicris tanto opere facio? an, quia popularis levitas, imagine quadam ſalubris eloquentiæ, non etiam ſacris interdum dominetur in Roſtris? Error omnes facile circumſiſtit mortales. Mihi tanti non ſit ingenii nobilitas, ut ea ſcribere laborem, quibus populo male placeam. Hactenus dictis, cauſſam, cur theatrum male audiat in eos fabularum ſcriptores conferre volui, qui liberaliter inſtituti cum decus ſuum honeſte factis, vel populo judice, aſſerere poſſent, tamen, ad ſtipem vel gratiam emendicandam, ſeculo nequiter ſupparaſitantur; luſus ipſos, ſi intra terminos, aliis animi refectionibus cum recta ratione præſcriptos, ſe contineant, quoad ejus fieri poteſt, extra culpam reliqui. Videas pueros in triviis parvulos puellaſque puerperia, nuptias, funera, non ſine pompa aliqua, & ſollennibus rituum, inter ſe geſtientes ludere. Rurſus, pro diverſo

temporum

temporum habitu, simul belli rumor increpuit, ad arma velut motuum prænuncia se componere. Odiosus sim, si per totum puerum redirem: huc respexi. Nihil adhuc repertum esse, quod hominem valdius oblectet humanæ vitæ imagine.

Nusquam interim Poetis plus licet, quam in Tragœdia. Audaciam vero mortalis! cum videris, censeas. Homo sane neque factiosus, neque locuples imperia condit; idem destruit. Magistratui sine suffragiis ab se creato dominationem, qua impotenter usos facit, nutu detrahit. Hæc Aulici spectant, ut in alienis periculis, libenter: &, quod in theatris plauserunt, domi timent. Vulgus interim illustrium virorum fœdos exitus, ut est ingenio fere malignum, avidis auribus bibit. Choro demum præeunti suum assensum præbet. Amare res modicas. Nemesin à tergo superbis additam horrere. inter ruinas alte cadentium incolumem sibi casam gratulari. denique, paupertatem levius ferre. Quis, obsecro, Tragicum Poetam magni non faciat, cui licet, quicquid Fortunæ libet? Quod illa diu meditatur, hic in paucas horas confert; quod illa sparsit ubivis terrarum, hic intra tecti unius angustias concludit. Interea temporis hic vir beatus in conducto habitat: nec obsonatur, nisi ære prius numerato.

Comœdiæ vero docendæ partes longe difficiliores sunt. Omnia domo debet afferre; nihil quærit Comicus. Materiæ suæ sibi faber, opus adjungit; personis mores attribuit convenientes, indit nomina. Quantum est virtutum & vitiorum, quot vitæ status & conditiones cum officiis exinde ortis; denique quot eventus

tus

tus in omni genere insignes ætatem ex turbido in tranquillum conferunt, tot Comœdiis species imponit, & colores. Actio fere culpam continet, magis quam facinus aut flagitium. Quantæ demum sagacitatis est ubi reum erroribus implicueris, ubi spem inter metumque diu torseris, eventu tandem præter opinionem læto, voti temere concepti, honesta ratione, compotem facere? Privata pauciores tangunt; adeo ut simplicis argumenti fabula vix reperiat idoneas personas quibus administretur. Loca sunt ad pietatem & justitiam; ad fidem in conjugiis, in mancipiis, in amicitiis nobilitandam; rursus adversus avaritiæ sordes, & reliquorum vitiorum illecebras in quibus imaginibus ad vivum expressis, quid turpe, quid honestum sit, quid item ex quoque consequatur, haud paullo clarius elucescet, quam in nudis Philosophorum præceptis. Hæc omnia, quo propius ad seculi, quod agitur, consuetudinem & usus accommodantur, pronioribus accipiuntur auribus, & in animos altius descendunt. Stylum tu fortassis laboris omnis expertem arbitreris, cum de medio sumatur sermo popularis. Fateor ad tenue dicendi genus eum referri debere: sed nihilominus haud scio an alibi magis periclitetur Poeta Comicus. Quis enim in dicendo paullo exercitatior non experitur proclivius esse commentanti aliquid, quod publico committat, in tumidum & inflatum orationis genus incidere, quam colloquii familiaris florem carpere, id est, puro, & urbano, & pro domesticis usibus vario, morato insuper, & qui spiritus habeat, sermone personam instruere. Philosophiam calleat oportet, non umbratilem & magni-

loquam, qualis in ſententiis fere eminet; ſed ex vita depromptam, quæ prudentia vulgo dicitur, qui Patrem, qui Maritum liberaliter gerere doceat indulgentes quidem; ſed, ubi res poſtulet, nec iratos ſupra modum, ſalvis ſemper affectibus, ne videantur in porticu potius Stoicorum officia ultra ſortem humanitatis perfecta ſimulare, quam in ædibus privatis mediocria & hæc noſtra communia colere. Non quivis Scriptor obſequia matronarum ab illecebris meretriciis, ut par erat ſejunxerit. Filium liberali quidem ingenio præditum, ſed nec adoleſcentem induxerit cupiditatibus expertem (quid enim haberet homo quod ratione regeret?) qui ſi paternis monitis minus obſequens ad extremam inopiam redierit; ibi demum Poeta, quid poſſit, oſtendat, quo juvenis perditus, ægre licet aliquando tamen ad bonam frugem reducatur. Haud vulgaris judicii eſt Servum conſtituere, quales ut in illa conditione paullo melioris notæ reperiuntur. is inter herum majorem minoremque medius, alumno tamen propenſior, conſilii non tardus, quidvis & facere & pati paratus fingitur, dum cavet adoleſcenti, ne quid incommodi eveniat: in rei nummariæ difficultate, pecuniæ quoquomodo conficiendæ provincia huic fere perſonæ demandatur: nec enim libero homini fallacias ſtruere convenire viſum eſt, minime vero omnium, filio adverſus Patrem. Servilis interim dolus habuit locum veniæ, & aram, quo perfugeret, quod non ſibi, ſed cuſtodiæ ſuæ peccaret; cujus ſaluti providere tenebatur pariter & juſſis obtemperare. Tanti erat, hoc munere qui recte fungebatur, ut in toto fabulæ actu primariam

ſæpe

ſæpe perſonam ſuſtinuerit. Paraſitum, Lenonem, Daniſtam juveni in vitium flectendo comites inſerere neceſſium habebit, adoleſcentiæ corruptores, nequitia nobiles: voluptatis inſtrumenta, ſed & luxuriæ pœnas: verum ita ludat luto ut manus ne inquinet. Servus cum Lenone aut Daniſta committitur veterator. Velitationes hinc inde mordaces: reliquum commercium utrinque captioſum. Genera mancipiorum ex reſponſionibus eluceſcunt: hic piger, ille contumax, alius denique curioſus. Paraſitus Regi ſuo adhæret aſſentator, ridiculus, & unius eſcæ lautioris merito negotioſus. Quid autem infinitam materiam oratione complecti poſtulo; vitæ & fortunæ offenſiones quot modis in meliorem locum reſtitui poſſint? In eo Comœdia eſt occupata, ut virtutis inter mala probatæ, merces; aut culpæ commeritæ, ignoſcendæ tamen, venia fictis exemplis perhibeatur.

Vereor interim ne à Rhetoribus ipſe culpam commeruiſſe videar, qui, cum Ariſtarchi partes tuear, in Homeri laudes evager. Sed argumentum non male cohæret. Quamvis enim hæc Poemata per ſe jucunda, quamvis utilia concedantur, nonnihil fructus, plurimum certe voluptatis perit, ubi, ad Comœdias accurate ſcriptas, accedit Lector Comici metri plane imperitus. Id quod in reliquis artificiis uſu venire cernimus, ut nemo, quid deceat, quid excellat in operibus dijudicare poſſit, niſi qui Artis iſtius elementa deguſtaverit. Quemadmodum in ædificiis membrorum cum toto corpore commenſum haud facile percipiet, qui oculos eruditos non attulerit. Pariter in pictura, quo ſucceſ-

ſu de operis præſtantia judicium feret, qui vultus argutias, elegantiam capillorum, veſtium rugas & ſinus, qui colorum temperiem, luminis & umbræ commiſſuras atque tranſitus, qui denique ſitus & mores diverſos dignoſcere non poterit, nec quibus lineis claudi debuerit? Eadem plane ratio in Muſicis, omnique adeo re Metrica. Quid in unoquoque verſuum genere conveniat, quid diſcrepet; quinam rectus ſit ſyllabarum tenor, quod intervallum; quibus limitibus ſinguli verſus terminentur; hæc omnia prius definita habere Tirones oportet; quam latentem in poematis vim & venuſtatem conſequi aut ſatis digne æſtimare poterunt. Unde, quæſo, factum quod Dramatici verſus ratio, in ſe non ſemper obſcura tot viros humanitatis & amœnioris literaturæ minime contemptores hodieque fugiat? Materiam, leporem, orationis puritatem libenter agnoſcunt circa numeros incurioſi. Nimirum vagam & nullis plane limitibus comprehenſam modulorum veniam in antiqua Latinorum ſcena verſari, plerique temere animum induxerunt ſuum. Ita quibuſdam abnegatum in Terentio metra eſſe, Priſcianus ſua demum ætate docuit: alios perſuadere voluiſſe, ea ſibi ſolis cognita, reliquis omnibus ſemota & arcana. denique in MSS. Terentii Codd. fere o. reperias lineamenta verſuum in unum ubique confuſa.

Cauſas hujus ignorantiæ altius ſi repetamus, imprimis abolita Romæ ſub Auguſto antiquitatis memoria effecit, ut minus multi ex priſcis ſcriptoribus ad nos pervenirent integri: tunc Tragici juxta ac Comici veteres Bibliothecis in urbe publicis dejecti: nec ſub Cæſa-

Cæſaribus, opinor, Lucilio parcitum, Pompeii Magni magno avunculo. Nova Poeſis Ennii ſterquilinium, Attii veternum, Pacuvii verrucas, omnino cum faſtu repulit, & exoletorum verborum fœtores procul ab ſe furcillavit. Autores vero honore fraudatos denuo deſcribere librariis operæ non erat pretium. Nil profuit Varroni, rei antiquariæ peritia: hodieque non magis ſupereſt Q. Terentius Scaurus de erroribus Cæſellii, quam Vindicis commentarii antiquarum lectionum. Rurſus Grammaticos veteres & Metricos, qua Græcos, qua Latinos, unde harum rerum cognitionem expeditiſſime depromptam oportuit, pene omnes longa dies delevit: reliqui ad nos vix evaſerunt partim mutili, partim mendoſi. Illud præterea dolendum quod ubi præcepta deficiunt, cum ſubſidio eſſe poſſet aſſidua in ipſis Autoribus evolvendis induſtria; priſcos Scriptores eadem inſederit injuria vel temporis, vel librariorum. His in priſtinum nitorem reſtituendis invigilavit, poſt renatas ſuperiori ſeculo literas, doctorum virorum cura non infelix: ſed metri, quod in deſuetudinem abierat, parum ſtabilis obſervatio Cenſoribus quibuſdam nonnunquam obfuit. Tragœdia jam Octonarios & Septenarios dedidicerat, niſi qua Chorus forſitan excurreret. etiam Senarius legitimis Trimetris ceſſerat. Terentius ipſe Quintiliano plus placiturus fuiſſet, ſi intra Senarios ſubſtitiſſet. Verſus enim longiuſculi moram, veluti itineris longinqui laborem, citra laſſitudinem ferre non poterant aures ſeculi delicatioris; nedum ut animus otio degener in operoſas Artis Muſicæ ſubtilitates inquirere ſuſtineret, quibus tamen vetus

Græcorum Comœdia exquisitissime lusit. Artes igitur ubivis publice receptæ, circa novam Poesin tirones instruere sat habent, de numeris vetustioribus, velut obsoletis, parum sollicitæ. Egregios interim juventus, Poetica in Arte progressus fecisse creditur, quæ traditas Prosodiæ regulas imbiberit. Piget ulterius operi nihil ad farinam facienti curas impendere, & in Metricis diligentius versari, vix probro vacat.

Equidem non is sum, qui utile cum honesto conjunctum consectari recusem. Sed iis obviam ire volui, qui totum hoc lucubrationum genus carpere quam cognoscere paratiores sunt. Passim inclementer loquimur humanioribus literis. Carmen, esse juvenilis ingenii florem, cito caducum: Antiquitatis studium, cum blattis & tineis commercium: Censuram librorum, literatoriæ vanitatis pruriginem. Haud stulte sapimus; nostris enim studiis pondus addere videmur, dum alienos in materia diversa labores verbis elevamus. Sed quis mihi Menandrum, Aratum, Epimenidem S. Pauli ungue notatos obtulerit? Quanti æstimare convenit Aristophanem Chrysostomi dormientis cervicibus subjectum? Antiqua tibi sordent. aliis jucundum est incunabula L. L. inspicere, & nascentis eloquentiæ à primis vagitibus, per ætates singulas incrementa notare, quibus ex rebus constat Ciceronis Brutus suavissimus. Quod ad Censorem, eum quidem citius vilipendas quam præstes. Multum tædii est devorandum: improbus labor in conferendis inter se vetustis Autoribus, ut judicium stabile & subactum longo usu extundas. MSS diversi, scribarum inscitia,

multorum

multorum ſeculorum decurſu corroborata, mendis ſcatent; huc ſi accedat interpolatorum audacia, quis Mercurius inter multifida variantium lectionum divortia monſtrabit quodnam potiſſimum iter inſiſtere oporteat? Equidem ſcio in his non verti fortunas Græciæ: tamen ſtudioſorum intereſt, ut mentem autoris capiant: cujus ſententiæ, titubantis calami lapſibus ſubinde depravatæ, nonnunquam gratia decedit & venuſtas: alibi vix conſtat valetudinis color. Non diſſimulo vigilantius mihi exeundum eſſe eorum telum, qui objicient puerili jactantiæ propius videri quam virili judicio, quod tam levibus in cauſſis tantum ſæpe teſtimoniorum produxerim, quaſi magno conatu magnas nugas egerim. Fateor, ſiqua verſibus acciderint rariora, præterque opinionem, teſtimoniis, quibus datum erat, velut totidem argumentis, locum affectum eviciſſe, nequa reſtaret dubitatio; quemadmodum in Verrina cauſſa Cicero feciſſe dicitur, quum veritus ne tempore excluderetur, in ſingula crimina, teſtium, quantum producere potuit, juratos interrogare contentus adverſarium reum peregit. Cur autem quid veteres ſibi licere voluerint docere profeſſus, non paucas ex recentiorum verſibus autoritates aliquando citaverim, ſic habe. Cum in melioris ſeculi Poetis quædam audacius poſita retineantur, quam quæ tironibus imitanda tuto commendes, compluria hujus libertatis averſa paſſim veſtigia ex ipſis retro legere non ſum gravatus, ut per ea veteris Poeſios licentiam in ipſis cubilibus deprehenderem, cujus vix odor ullus in Artibus hodie receptis percipi poſſit. Sintne vero verſuum affectiones,

fectiones, de quibus nunc agitur, ejus momenti, ut idoneis probationibus firmari poſtulent, ex ſubjecta tabula manifeſtius liquebit.

Cap. 1. Senarii leges. item Octonarii cum juſti, tum poſtrema ſyllaba imminuti. deinde Trochaici Septenarii. Sequitur Licentia. Spondiaſmus, ubi Spondeorum ad Iambos aut Trochæos exuperantia Doricæ gravitati fertur accepta. Juſta vero temperies ab Atticis quando Romam traducta.

2. Sibili eliſio. Contra Voſſium non paucis arguitur στ & σθ priorem literam non raro abjicere. ſuper hac re diſceditur ab Hephæſtione. locus Ariſtophanis unus in Pluto, alter in Ranis à librariorum audacia ſub hoc prætextu vindicati. quod apud veteres etiam Latinos, eſt, cum compoſitis facit. eſtis vos, priſcis ſonuit quemadmodum Gallis étés vous. Baſternæ apud Valerium Flaccum. aſtare; iſte, iſthic, iſthoc, iſthuc principalem ſyllabam apud Comicos tantum non ſemper corripiunt. cur ſ tam facile excludatur.

3. Poſitio debilis more Poetarum ante c. d. l. p. r. ſ. geminatas. item d,t. t,d. cm, chm; cn, gn, ct; dm, dn, tn; mn, mp, pn, ps, pt. exemplis variis probatur. pleraque omnia ex uſu Græcæ linguæ confirmata. Ille, ipſe, ut plurimum à brevi incipiunt. Tres conditiones à Grammaticis ad infirmandam Poſitionis vim requiri: verum ex his duæ non neceſſario poſtulantur. Phædri ætas Auguſtæo Seculo vindicatur.

4. Hiatus ante pauſam, ſi aſpirata ſequatur, in diverſis perſonis maxime ferendus. in biſegmento Iambici quadrati, ſive is integer ſit, ſeu curtus, frequentatur

tatur ſæpius apud Epicos, ubi alterutrum nomen eſt Proprium, Græculum, aut Polyſyllabum, idque in Cæſuris aliquando cum Ectaſi, more Græcorum. item in majore biſegmento Septenarii, & Anapæſto dimidiato. Digreſſio de Communi Syllaba.

5. Ectaſis in omni pede abſoluto in vocem integram, maxime vero in Cæſuris.

6. Par ratio in Ecthlipſi neglecta.

7. Brevis natura, poſt finalem longam, Craſis & aliquando thlipſis, contra receptam Synælœphæ definitionem, uſitatiſſime quidem poſt Monoſyllaba; Græcorum exemplo confirmatur.

8. Vocalem cum labiali per Ecthlipſin in Monoſyllabis pariter, quam rariſſime exteri.

9. Vocalium ejuſdem dictionis Craſis diphthongos tam Proprias quam Improprias multipliciter facit in Nominib. Materialib. item aliis in eus, ea contractis per omnes caſus. ſimiliter Meus, tuus, ſuus. Numeralia Duo utramque vocalem in unam conflare Syllabam, & Quatuor duas poſtremas. Puer Monoſyllabum. puellam diſſyllabum. Notandum Hujus, cujus, ejus vix ultra ſyllabam patere. cum inde derivatis. Par Epiſynalœpha in Verbis Eunt, eas, eat, eamus. in Scio, ſciunt, ſciebam, ſcies, ſcias, ſciens. in Nominibus dies, lien, via, prior: aliiſque cum Nominibus, tum Verbis polyſyllabis compluribus. Conſidunt in ſe deorſum, deoſum, ſeorſum. Compoſita à jacio cum præpoſitione in vocalem deſinenti. Sanguis, Quis, quid, ſiquid, quicquid, Neque.

10. Diæreſis. æ reſolvitur in ai. oi in Troïa. i durum

remollescit. Subiecta. Jam diducitur in duas syllabas. nunc ïam, ïocus. v Consonans fit vocalis, soluit. isse, dissoluo, dissoluantur, dissoluisse, dissoluenda: Persolu-enda, resoluit. Evoluam, evoluisse. Involuisse. Miluus, miluinus. Syluæ. Eloquere. Quid, quoiquam, aliquo. forte quoniam, nequaquam. certe aquæ, reliquus. Larua, laruatus, larualis. Suasu, suavis, suemus, adsuevi, adsuetam, insueta.

11. Vocalis ante alteram in eadem dictione quod non semper sit positione brevis; indicio sumi poterunt ei, rei, fidei; huic, quæ veteribus producunt penultimam propter latentem diphthongi vim: quæ subesse quoque videtur, cui, Dativo. ierunt incipit ab longa: sic fieret, fieri, interfieri. Augentur in initiali velut interjecto v, ut in pluvi, fui, fuimus, fuerim, fuerint. luit. annuit. Eadem de causa incubuerit, voluerit, alueris. Sequuntur naturam quandoque, deest, præiret. Contra positioni natura decedunt Mæotis, Pellæo, Sigæon, Romphæa, Cyclopeia, more Græcorum: in Diphthongis ai, ei, oi, sequente vocali correptis. Catullo juerint videtur debitum principalis syllabæ tempus positura condonare.

12. Syncope. ad vitandum Polysigma in secundis personis Perfecti Indicativorum; in omnib. plusq. Perf. Subjunct. in Perf. Infinitiv. ubi Verbor. thema secund. definit in xi, psi, vel si. cœpsti, percepset, ostensti, advertsti, attotonse, arguunt penultimam in vocibus integris gravem ab antepenult. acuta fuisse extritam; ut abscondi, sic indi, credi, reddi ad geminatam fugiendam. quomodo & Indidem. Soror. Exclusio gravis ex Diminu-

Diminutivis eorumque consimilibus, ut vitulus, titulus: item compositis præterit. Tuli, postulare, congratulantes, cedite, cette, Porgo, Surpere, erpere, dirpere. Extruditur brevis inter mutam & liquidam, ver, per, ter, fer, phur, ver: aliquando etiam exilit compressa inter liquidam & mutam, aut geminas mutas, Valdius, caldior, soldum, ardum, horda. neminem, virgines, quæritas, clamitans. Expellitur item brevis inter literas quæ inter partiendum syllabam auspicantur. senex, senecta, senectus. manum. penum. bonum, bene. pariter imminuitur malum, malam: in Præpositionibus; con, ut concubinam; in, ut incitas, liquidam amittunt. Caput posteriori vocali revocata fit caupt. Dolet dolt, ut volit volt. Facit, feci; Tacet, respuunt c: d vero, Studet, student, sedet, videt; imo pari inter Rusticos balbutie Pedes, compedes; fide. eadem blæsitas Pater, Soror; consonanti media, adeoque syllaba multavit. Πηνελόπη Πηλλόπη, tanquam familiarius apud Aristoph. legendum: imo Πηνελόοιο Πηλλόοιο.

13. Apocope. Nomina in al & ar ex Adjectivis præcisis in Substantiva transeunt. quo valet quod; que, quid. Mutilantur Enclitica. Atque, neque leguntur Ac, nec. Perque fit unius syllabæ. gutturque, saxumque, ferorque duarum. mulieremque quatuor. Quodque, unumquodque, productionem in se colligunt; μηδὲ, μηδ' etiam seq. consonante. Ne similiter. nec ultima tantum deficit, verum etiam adhærentis vocabuli extremam syllabam damno involvit, ut ain'; sic viden', juben', haben', dedin', datin', dixtin'; itan', modon', satin', potin'; siccin', hiccin', in unam fere con-

 trahuntur

trahuntur ſyllabam: dediſtin', vidiſtin', audiſtin', in duas. Decurtantur etiam; Quippe, quip'; nempe, nemp'; ſæpe, ſæp'; Inde, indeque, inque; Perinde, perin'; proinde, proin'; Unde, und'; Tute, tut'; Forte, fort'; Fortaſſe, fortaſs'; Hercle, hercl'; Simul. Enim, enimvero. Quidem: in ultima quoque liqueſcit. Infinitivis Verborum abſcinditur finalis & Imperativis aliquando. Gau. do. cœl. min. Ennio videntur ad Homericæ Poeſios exemplar abrumpi. Tam pro tamen priſcos poſuiſſe pluribus confirmatur teſtimoniis. Modo, mo. quomodo, como.

14. Ambigitur de literarum u, i, g, poteſtate. Navis, ΝαϜς. navem, ναϜν. Boves, bos. ΒόϜες, βοϜς. Ovis, ὄϜις. Jovem, Jovi. Aves, avi, avium. Civitas. Novom. Novo-modo. Juvenix, junix. Juventus, juntus. Servitus, ſertus. Dividam, didam. Servat. Divitiæ, ditiæ. Obliviſcendi, obliſcendi. Cave, cau. Cavillator, cavillationes. Cavi, lavi, & alia Præterita quæque in avi ultimas duas in unam cogunt ſyllabam, eaſque per omnem perſonam contrahunt vel concidunt: item in evi, ivi, ovi, cum temporibus à Præterito deductis. Volo, ut Wolle Anglic. Tu vis. me vis. facere vis. mavis. Sis. Te volt. quam volt. convenire volt. nevolt. nolt, noltis. Sultis. quæ volam. Velim. ſi velis. ut velis. quantum velis. quid velis. quam vellem. rogaſſe vellem. ſi velles. me velles. velles. vellet. voluntate. voltus. voluptas. voluptarius. Vide, vides, videtque, videbatur, videndum eſt, videlicet. Invidia. Avortit, circumvortunt, prævortit, revortar, rortar; ut rurſus à revorſus, & reliqua à verſus Præpoſitione compoſita.

Venire.

Venire. vocare, evocare. volturius. villa. villicus. vah! velut. vel. Durescere videtur in his Tenuis, tenuiore, extenuantur. Genua, sinuatur, sinuatis. Ja concrescit, ut Jazyges. Japeton. Japetide. remollescit in Juli. joco. jam. juncos. durius fit in Abiete, abiegnus. Ariete, arietat. dubitatur de arietibus apud Statium an numeris respondeat. Parietibus, Mulier. g mollescere aliquando videtur. Αγλις allium. πολλαγρῶντες. magis esse, maisse. magis exigere, maixigere. ut magis velle, mavelle, malle. ingenium, ut inycnium, bonum ingenium. Φάρυγγος. ἐγκύκλον. γογγυλίζειν. καγχάζειν. ἐγχωρείοις. Magistratus. rogare. negare. ego, egon? Frigidaria. strigilibus. sagitta. Degerere.

15. Systole in Imperativis primæ, ut Ama, Da, Ora, Para, Procura, Puta, Roga, Serva, Vola, Commoda, Tempera: pariter secundæ ut Move, Mane, Cave, habe, Jube, Mone, Pave, Responde, Tace, Tene, Vide: postremo quartæ, ut Abi, Redi, Feri; finalem syllabam priscis fere breviari. quod ad Adverbia, Heri, Domi, Domo, ultimam habent ancipitem. Uti, Sicuti definunt in brevem. Siquidem, simodo primam corripiunt. ibidem circa mediam variat. Modo & quodammodo breviare finalem traditum. idem contingit in Quomodo, eodem-modo, novo-modo, postmodo. Protinam, propudium primam corripit. Tertia Plural. Præteritorum in erunt veteribus raptim efferebatur.

16. Diastole. Modo, dummodo quandoque finalem producere. Es à sum vetustioribus ut plurimum non corripi. Cito, ambo, Homo legi producta. Reperiri

etiam quia finali longa. Nisi, similiter & quasi. Circa præpositiones disceditur ab usitatis Grammaticorum placitis. Prologus Græcum est per o parvum, & propino nec proinde primam perpetuo brevem habent. Profecto & proterve non ab ultimis temporibus excipiebantur è longis. Reducere, recidere, refigere, refugere, relinquere, resistere primam non raro producunt. Rellatus, remmotus, repperit, reppulit, rettulit, rettudit, etiam primam thematis geminant. Dedi antiquis à longa auspicabatur. Quarundam vocum recepta brevitas in dubium vocatur: unius aut alterius incerta quantitas declaratur.

Hactenus affecti Senarii caussas investigare conati sumus, quæ eo latent altius, quod Codd. aliter scribuntur atque legi debent: unde factum, ut quibus rationibus numeri essent explicandi, nonnunquam ipsos Criticos fugerit, dum quem locum qui morbus insederit, haud satis perspectum semper haberent. Quid sonuerit viva seculi Plautini vox, ex ipsis per se literis ægrius consequaris. Spatia versuum subsidio veniunt, ut internoscas, quid hic inculcandum sit, quid in proximum rejicere oporteat. ubi rarescant ordines, quando stipentur. ex fide, quoad ejus fieri potest, MSS. cum delectu tamen, ita ut sine justis rationibus à scripto non discedatur.

Sub hæc sciscitari voles, Juvenis Ornatissime, nisi me fallat augurium ex discendi studio, rerumque causas inquirendi, quo flagras maximo; Utrum has figuras Prosodiæ inter virtutes sermonis, an in vitio ponendas existimem? quod si quadam tenus concedatur; Cur Terentius

&

& Plautus, adeo, cum vitiosi sint, placeant? Postremo quam ob rem, cum recentissimus quisque ad Cæsares usque Oratorum in pretio maxime sit, Comicorum vetustissimi minime sordeant? Ad hæc paucis ordine. Literas opprimere non semper obscurum: interdum etiam exprimere putidum est. Subsidunt interim salebræ quod voces subjiciuntur oculis integræ, eodemque pacto versus melius dissimulatur, quasi cum tibicinem removeas. Fateor offensiunculas extare non paucas, ubi numeros ad calculum revocas; sed Plautus salibus, Terentius viva morum imagine, uterque sermonis, seculi sui, puritate probatissimi. interpoles elegantias non requiro: multa commendat ipse incomptus. unde confecerim, si cæteras partes rite tuearis, juncturæ mollis & clausularum belle cadentium jacturam esse facillimam. Quod autem dicendi laus in Cicerone serius ad culmen pervenerit, quæ pridem in Catone majori emicuerat, cum deliciæ scenicæ non ita magno intervallo natæ sunt atque absolutæ; majoris erat moliminis Oratorem condere perfectum, quam ornare histrionem. Suum omni humanitati constet pretium: nescio tamen an usquam magis emineat, aut latius pateat quam in divino eloquentiæ munere. Superest ut verbo rationem reddam, cur hunc Tractatum Senarii nomine potissimum appellem, cui tot diversi generis versus ubique immisceantur. Modulum figere volui, quo cuicuimodi versuum affectiones, in quantum res pateretur, revocari possent; hunc in Senario statuere consultissimum duxi. Erat enim id metri simplex & apertum: quod in omnibus expositis rationibus, quales sunt mensuræ, imprimis & necessario requiritur; ut per notissima quæque aditus struatur ad minus noti investigationem:

tionem:

tionem: tantum monere vel indoctos, ſat eſſet. Circum incunabula tibi ſteterunt Artes & Scientiæ. Nec ab ingenio deſtitutus, & ab induſtriæ ſubſidiis affatim inſtructus, domi habes qui ſtudiorum tuorum curſum dirigat. Nihilo ſecius, ſi bene te novi, diſquiſitionum Metricarum exilitatem tueri non gravaberis, quo animo philoſophas ſubtilitates domi foriſque coemptas tranſcurris. Homericum enim Ulyſſem imitatus, Sirenum prætricoſis cautibus inſidentium, cantilenas variæ eruditionis melliſluas, ita non obturatis auribus præterveheris, ut interim negotiis aſtrictus nihil de recto propoſiti itineris tramite deflectas aut remittas. Sed in anteceſſum ſatis. Valeas, & quæ de tuorum conſilio capeſſis, ex animi ſententia proveniant.

SENARIUS,

SENARIUS

Sive

De Legibus & Licentia veterum Poetarum.

CAP. I.

Leges Iambi & Trochaici. Licentia 1. *Spondiasmus.*

SENARIUS senis decurrit pedibus; sexto quidem Iambo, idque necessario; quinque vero prioribus Iambis indifferenter an spondeis: *Afranius Sella.*

Usus me genuit, mater peperit Memoria.

Sciendum sub Spondei nomine Dactylum & Anapæstum contineri; imo & Pedem Proceleusmaticum nonnunquam: quia æque ac Spondeus, quatuor constat temporibus, ut

Beneficium dando accepit, qui digno dedit.
Malum consilium consultori pessimum.

Item Tribrachym Iambi vicarium esse; quia tribus uterque constat temporibus.

Bona comparat præsidia misericordia

Tenendum insuper, Ultimam cujusque versus syllabam esse ancipitem.

Pariter intelligitur OCTONARIUS qui in octavum Iambum necessario desinit: alibi Spondeo locum, ubi res postulat, aperit.

Terent. Eunuch. 3 5 42.

At quem Deum? qui templa cœli summa sonitu concutit.

Id. Adelph. 2 3 1.

Abs quivis homine, cum est opus, beneficium accipere gaudeas.

Id.

Id. Ad. 2 2 8.

Pecuniam in loco negligere, maximum interdum est lucrum.

Versus hic quadratus dicitur, & quod Integer sit, Acatalectus. Alius habetur, curtus; qui, quod uno semipede deficiat, Catalecticus dicitur & in syllabam longam deponitur; præcedente, ut emendatius, Iambo, qui septimum occupat locum.

Aut ea refellendo, aut purgando, vobis corrigemus.

Reperitur etiam in septimo loco, minus tamen ex Arte, Spondeus ante syllabam longam supergressam.

Non visas nec mittas quidem, visendi causa, quenquam.

Pes istic loci in exitu versus tardus, gravis, & Molosso propior aures eruditiores ipso pondere, velut Rusticus, offendit.

Plaut. Pseudol. 1 3 4.

Jam diu ego huic bene, & hic mihi volumus, & amicitia est antiqua.

Est ex Iambeis sed claudicat. Substituas *mutua* erit Trochaicus.

Habet in adversis auxilia, qui in secundis commodat.

His de Iambico genere, quod ad Comici metri rationem pertineat, præmissis, etiam Trochaicum attingere necesse habeo.

Versus Trochaicus septenis insistit pedibus cum longa syllaba; quorum septimus Trochæus est, vel etiam Trochæi vicarius, utpote æqualinm, id est, trium temporum, Tribrachys; reliqui sex Spondei cum Trochæis promiscue.

Plaut. Sticho. 5 4 27. Anapæstis hilaritatem effingit.

Bene vos, bene nos, bone te, bene me, bene nostram etiam Stephanium.

Iracundiam qui vincit, hostem superat maximum.

Neque aqua aquæ, neque lacte est lacti, crede mihi, usquam similius.

Benevoli conjunctio animi maxima est cognatio.

Homo, qui in homine calamitoso est misericors, meminit sui.

Cum

Cum igitur utriuſque hujus generis carminum lepor & venuſtas omnis fere pendeat ex pedibus inter ſe probe temperatis, conveniet imprimis aliqnid de Spondiaſmo loqui.

INTER cætera, quibus non ita paucis, vetus & nova Latinorum Poeſis inter ſe differunt, maxime notabile eſt, quod in Iambicis Trochaiciſqne verſibus priſci Tragici, Comici, Satyricique *Spondeos* ad Iambum aut Trochæum plures immiſcere ſibi licere voluerunt. Alternis eos ſedibus recipere dignati ſunt aurei & emendati ſeculi Poetæ; nec amplius. Apud antiquiores Spondeus, aut ejus vicarius Anapæſtus, utriuſque carminis ſedes præter ultimam, nullo diſcrimine, quaſvis obſidet. Unde hæc tam vaga licentia in Latium defluxerit, dicere in promptu non eſt, cum de eo nihil apud recentiores Grammaticos inquiritur. Veteres Metrici claudicantia carminum ad Hipponacta referre contenti, pedes tantum extremos permutari docent. Rarius Ariſtophani Anapæſtus locnm ſecundum quartumve occupat: nonnulla tamen ejus licentiæ veſtigia apud illum exquiſitiſſimæ artis Poetam deprehendimus. minor Dorienſibus elegantia. Pindari Scholiaſtes (ſive is, quatenus rem Metricam ſpectamus fuerit Heliodorus, ſeu quis alius) ad illud Nemeo. 6. 1. Εν ἀνδρῶν ἓν θεῶν γένος· ſic ait primum verſum eſſe Iambicum (dimetrum puta) Acatalectum: Schmidius ſubſtituit Hypercatalectum [quia aſſumitur ἐκ. ſed nihil muto quum pes ex tribus brevibus valeat Iambum. Obſervat interim in ſecundo loco Spondeum eſſe; deinde ſubjicit πολὺ δὲ τοῦτο παρὰ τοῖς Δωρικοῖς. Spondeum in loco ſecundo verſus Iambici Dorienſibus in frequenti uſu eſſe. ſequitur in ejuſdem Odes Epodo. 1. Επευσε λάθαν Σωκλείδᾳ· Epodi nonum verſum Iambicum eſſe Dimetrium Acatalectum Alcmaicum. quartus enim pes Spondeus. Poſſum addere Laconas Spondeis delectatos: adeo ut Laconicum verſum legamus quinque Moloſſis continuatum. Italos autem Doricis colonis frequentatos pauci ex eruditis neſciunt. Priſciani de Metro Comico ſcrinia compilare non placet. Eſt ille commentarius non aſpernandus, ut erat autor inter ſeculi ſui eruditos, in omni arte literatoria, conſentientibus poſterorum ſuffragiis facile princeps: vel, ut ita dicam, Grammaticorum

Ariſtoteles. Argumentum tamen hoc minus pertractate ſcriptum nobis reliquit. Eſt ubi lucem exemplorum deſideres; paſſim, ordinem. Opus ipſum inchoatum magis, quam pro dignitate rei juſtis numeris abſolutum cenſeas: videtur enim ita docere, ut qui peritos inſtruat. Hipponax, ait, Pindarus, Eupolis, Æſchylus, Sophocles, Simonides & Alcmæon multa peccant in leges Iambicis præfinitas. Teſtimonia quædam colligit ubi Trochæus Iambum ingreditur, aut Spondeus locos ejus pares, etiam extremum obſidet. Hinc autoritatem impuris Latinæ Comædiæ ſenariis facere voluiſſe videtur. Sed exempla, quæ protulit, ex rarius occurrentibus ſunt. Veteres Græcos bipedali metro verſuum intervalla metatos fuiſſe acute colligit Ruffinus, ex eo, quod apud Herodotum trimetri nomen extat. quod & liquido confirmant Fragmenta, quæ ex vetuſtiſſimis Comicis etiamnum ſuperſunt. Hæc pedis utriuſque indifferentia Latinæ poeſios non tam verſuum affectio, quam ipſa conſtitutio eſt, & indoles: alia compoſitionis lex & ratio: modus, ut ita dicam, Artis Muſicæ plane diverſus. Cujus originem, ſiquidem ex veteri Græcia arceſſere neceſſe habeamus, ad Doriſmum, ut ſupra dixi, libentius retulerim.

Quibus autem de cauſſis verſus hunc in modum temperare voluerunt Romani veteres, non ita cognitu difficile eſt. Cicero in Oratore facit propter ſimilitudinem ſermonis. Scholiaſtes Hephæſtionis Dactylum Trochæis immiſceri ſolere tradit διὰ τὸ ὁμιλητικόν. eleganter *Terentianus Maurus*.

Sed, qui pedeſtres fabulas ſocco premunt,
Ut, quæ loquuntur, ſumpta de vita putes,
Vitiant Iambum tractibus Spondiacis.
Et in ſecundo, & cæteris æque locis:
Fidemque fictis dum procurant fabulis,
In metra peccant arte, non inſcitia.
Ne ſint ſonora verba conſuetudinis:
Paullumque rurſus a ſolutis differant.

apud Priſcianum, ubi hos verſus citat, in ſecundo legas.

Ut

Ut, quæ loquuntur, sumpta de via *putes.*

Sed illud vilitatem verborum denotat, potius quam sermonem familarem. Rectius laudavit Rufinus, quomodo & ipse Terentianus hodie præfert, *sumpta de vita*. is Hephæstionis cap. 7. de Iambico versu respexisse videtur; ubi Anapæstum apud Comicos frequenter ideo reperiri dicit οὗτοι γὰρ βίον μιμούμενοι θέλουσι δοκεῖν διαλελυμένως διαλέγεσθαι, καὶ μὴ ἐμμέτρως. ὁ γὰρ Ἀνάπαιστος διαλελυμένην ποιεῖ τὴν φράσιν διὰ τὸ τρίσημον. Hi enim vitam imitati soluta oratione inter se confabulari videri volunt, non autem numeris astricta. Porro Anapæstus dictionem solutam efficit, propterea quod trisyllabus sit. malim τετράσημον q. e. 4. temporum.

Habet, fateor, etiam suas Veneres hic Senarius. fluit illaboratus: nec moleste scribitur, nec auditur. Cui Plautus illepidus, cui Terentius durior, vereor ut ille seculorum sit æquus arbiter. Spondeis tardior incedit? dignitatem profitetur. Anapæstis aut Dactylis incitatior invehitur? in affectus exardescit. Omnem animi habitum facile induit; flebilis, lætus; vehemens, placidus; in omnia flexibilis. pedum enim permutatio multiplex, pro figurarum diversitate, varios orationi mores inserit, colores inducit. Fallit interim inter sermonem & versus velut medius & ambiguus: nec vagus; nec impeditus sed liber. Et quantula, quæso, intercapedine ab oratione soluta distinetur, qui pedum generibus numero quinque, pro arbitrio licenter usus sermo longiuscule decurrit, incertus adhuc & suspensus, nec nisi loco demum sexto, aut, ut sæpe fit, octavo versus confessus nunc Iambicus, nunc Trochaicus; alias integer, alias claudus? Maxime vero commendatur prisca simplicitate ut qui numeris minime serviat: de re totus laboret.

Quamvis autem gravis incedat Senarius Spondeis frequens, progressu temporis eruditis Romanorum auribus non usquequaque satisfecit. Non uno nomine dignitatem pre se fert spondiazon ille Plautinus de legat.

Mil. Glor. 2 1 25. *Magnai Reipublicai gratia.*

Item Hexameter Ennianus, holospondiacus.

Olli respondit Rex Albai Longai.

Imo gloriosum illud Cæsii Bassi Molossicum

Romani victores Germanis devictis.

Sed nimiæ tarditates, non loco adhibitæ, fastus speciem objectant, aut personæ gravitatem pigritiæ atque veterni vitio vertunt. Contra nimiæ celeritates ex Spondeis in sua resolutis spatia Satyrorum saltus & fugas referunt. Adhibitum est temperamentum; tardioribus pedum, & celerioribus inter se conjugatis; unde decorum illud eluxit, quod in castigatissimis purioris ævi Poetis hodie cernimus. Poesin Romanorum, ut Architecturam, utramque Doricæ propiorem, Augustus emendavit; Spondeo, qui plurimus apud Italos, itidem ut apud Dorienses, Iambis inciderat, in alternas modo sedes, Atticum in in morem, relegato. Jam Senarius legitimis trimetris cessit; &, qui veterum Poetarum scriptis ante nobilitatus fuerat, suo demum artificio placuit. Hinc maxime novæ Poesi nomen & honor. Plurima restant alia circa quæ versus hic mutationem subiit, inferius indicanda.

CAP. II.

Sibili Elisio.

V*Eteres postremam, literam vocabulorum exeuntium, qualiter exit optumus cum vocalis non insequebatur, detraxisse* monuit *Cicero* in *Oratore*; dein addit; *quod nunc fugiunt novi Poetæ*. Observatum est hoc etiam è Græco fonte profluere cum *Aratus* maluit versum sic claudere --πολύφωνος κορώνη quod *Hesiodus* dixerat --λακέρυζα κορώνη. *Euripid. Iphigenia in Aulide* v. 468. -ὅς μ' ἠνάγκασε τάδε. *Terent. Maneto: curre. Non queo; ita defessus sum.* Alibi in fine Senarii idem; *nullus sum, sepultus sum, incertus sum, expertus sum, abusus sis, admiratus sis.* Nævianus hic Trochaicus est.

Quid ploras pater? mirum ni cantem, condemnatus sum.

Et Pacuvianus ille; ubi Voss. crebro pro celebro.

Quod

Quod ego in acie celebro objectans vitam, bellando aptus sum:
Ter. *Ad.* 5 3 53. *Exporge frontem: scilicet: ita tempus fert.*
Id. 3 3 61. *Inspicere jubeo; & moneo quid facto usus sit.*

De nominibns quidem in *us* desinentibns quod *s.* finalis ante consonantem liquefiat, res omnibus manifesta, qui Lucretium, aut etiam ipsius Ciceronis poematia vel leviter degustarunt. idem occurrit in nominibus in *is* breve finitis. *Lucilius.*

Tum lateralis dolor certissimus nuncius mortis.

Hinc mihi corrigendus videtur *Furius Bibaculus* apud Vet. Juven. Schol.

Sat. 8. *Osce senex, Catinæque puer, Cumana meretrix* malim
Oscus senex, Catinensis puer, Cumana meretrix. *Ar. Ranis*
Καὶ ξυώκοις, καὶ μυκτῆρες ἐσφραντήζεσι. q. ξυώκοι Voc. tertiæ Contr.

Ger. Vossius lib. de Arte Gram. 2. c. 16. illud *Manilii-Cyllenius Cancrum* immutat in -- Cyllenie Cancrum. negat autem Augustei ævi scriptorem fuisse. utrumque, ni fallor, non satis justa de causa.

Minus interim mirum de *us* & *is* brevibus vocali non insequente: Nomen in *is* longum subunionis vinculo conjunctum nominis accentum rejicit & vocalem corripit; ut idem *Cicero* ait, *Multis modis contrahitur in multimodis. Plaut. Pers.* 4 6 34. *Heu, Hercle nomen multi-modis scriptum est tuum. ab omnimodo, omnimodis. Livius in Polymetro -- omnes sunt denis syllabis versi.* reperitur & *mirimodis*: *Plaut. Trin.* 4 2 86. *Quos locos adisti? nimium mirimodis mirabiles* apud priscos etiam *tecti fractis pro tectis fractis* hæc ante consonantem; sin vocalis insequebatur, magis adhuc brevitati studebant, ut *vasargenteis, pro vasis argenteis; palm' & crinibus, palmis & crinibus.* Hujusmodi est.

Plaut. Trinum. 4 2 141. Proper' annon properas.
Properas, annon properas, abire, actutum, ab his regionibus?
Plaut, Mercatore. 1 2 80. --complicand' & componendis.
Armamentis complicandis, & componendis studuimus.

Id.

Id. Truc. 4 3 3. *Rogitavi ego vos verberantes, & pendentes simul.* q. Verberant' & pendentes.

Id. Merc. 4 4 33. quin abim'?

Cur hic astamus? quin abimus? incommodi. nisi forte ad tertiam Comjugationem revocanda sit, ut. ἄπιμες unde, *Abi* sæpe corripit ult.

Id. Men. 1 3 2. --aliis ascriptiv'.

Idem istuc aliis ascriptivis ad legionem fieri solet. Potest tamen fieri ut v. subsidat.

Id. Bacchidib. 3 3 95. -- te me amic' atque alios.

Qui dedecorat te, me, amicos, atque alios flagitiis suis.

Hinc erat quod in quibusdam Virgilii Codd. scriptum reperiri tradit *Servius Æn.* 2.

Limina tectorum, mediis in penetralibus hostem.

Sed obtinuit Hypallage, *medium* in penetralibus hostem. Subsunt interim Virgilianis operibus non obscura veteris licentiæ vestigia quamvis adeo latenter inserta, ut Lectorem non attentissimum subinde fallant. *Idem Æn.* 1. 241.

Certe hinc Romanos olim volventibus annis;
Hinc fore ductores revocatos *a sanguine Teucri,*
Qui mare, qui terras omni ditione tenerent, Pollicitus.

Quicquid fiat secundo versu (H. enim Stephanus sic edidit) vulgo legitur *revocato a sanguine.* Cod. Medicæus omittit *a*, certe in fine sententiæ, *Pollicitus* concrevit ex *Pollicitus es*; & animadversione dignum est quomodo Nomina & Participia in *s.* desinentia cum verbi substantivi casibus in quibus *s.* sequitur *e.* coalescant, vocali brevi absorpta. *Terent Ad.* 1 1 39. *duru'st Nimium ipse durus est præter æquumque & bonum. Plaut Pœnulo* 3 1 18. tuo'sse.

Ne tuo nos amori servos tuos esse addictos censeas

Terent. Heautontim 2 4 8. *bona'sse*

Nam expedit bonas esse vobis; nos, quibus cum res est, non sinunt, quibuscum supprimit *s.* res est re'st.

Plaut.

Plaut. Trinummo 2 4 52. t' aiba'sse.

Pro illo adolescente quem tu aiebas esse divitem.

Plaut. Aulular 4 9 8. Fure'sse.

Quid est? quid ridetis? novi omnes. scio fures esse hic compluris.

Terent. Heaut. 2 3 92. Hu'isse.

Tuam amicam hujus esse amicam. Pulchre.Cedo.quid hic faciet sua.

Id. Eunuch. 4 4 43. No'sse.

Etiam nunc non credis indignis nos esse irrisas modis?

Plaut. Capt. 2 3 57. meu'sses.

Nox diem adimat. nam si servus meus esses, nihilo secius.

Possum istos postos. *Plaut. Trinum.* 3 2 75.

Dices, non monstrare possum istos homines, quos tu quæritas.

Existimo, extimo *Plaut. Stich.* 1 3 8.

Quo minus laboris illam cepisse existimo.

Ter. Hec. 1 2 28.

Ad exemplum ambarum mores earum existumans.

Plaut. Bacch. 3 6 19.

Atque ii, se cum frustrantur, frustrari alios stolidi existumant.

Quod supra dictum, *res est*, coalescere in unam syllabam re'st, paulo latius demonstrabitur.

Dictionis genus per se plene dici postulare mihi sumo ex

Plaut. Asinar. 1 1 40.

Ea res est. sed eum morbus invasit gravis. cui opponitur

Terent. Eunuch. 2 3 69.

Estne ut fertur forma? Sane. at nihil ad nostram hanc. Alia re'st

Plaut. Capt. 3 2 28.

Pergo ad alios: venio ad alios: deinde ad alios: una re'st.

Terent. Eun. 2 2 37.

Rivalis servom. salva re'st. Nimirum hic homines frigent.

Plaut. Mil. Glor. 2 2 112.

Res parata est. vi, pugnandoque hominem capere certa re'st.

Id. Merc. 5 2 16.

Cogito, quonam ego illum curram quæritatum; certa re'st.

Id. Persa 2 2 41.

Par pari respondes dicto. abi jam; quando ita certa re'st.

Id. Stich. 3 2 19.

Promitte? Certum est. Sic fac inquam. Certa re'st.

Id. Epidico 5 1 53.

Magna re'st. minoris multo facio, quam dudum, senes.

Terent. Phorm. 3 1 15.

Sic habent principia sese, ut dico, adhuc tranquilla re'st.

Proverbiales has locutiones, antiquioribus cum Ecthlipsi prolatas, politior ætas integras & cum Verbo substantivo usurpavit. Martial 1 18. Et dicit mihi sæpe. Magna res est.

Similiter *is est. Quis* cum compositis ultimam abjicit Qui pro Quis

Plaut. Trin. 4 2 84.

Qui homo est me insipientior qui, ipse egomet, ubi sim, queritem?

Ibid. 3 76.

Qui eas emit? Callicles, quoi tuam rem commendaveras.

Ecquis, Ecqui. *Ibid.* 28.

Aperite hoc, aperite, heus! Ecquis his foribus tutelam gerit?

Nisi qui, pro nisi quis *Ibid.* 163.

Nisi qui illud tractat aut movet, mutum est; tacet.

Numquis, numqui. *Pomponius, Prostibulo*

Numquis hic resistit, qui nondum labias lirarit mihi?

Qualis est, Nonius 3 56. Culest. *Plaut. Amphitr.* 1 3 39 40.

Ecastor condignum donum, qual'ist qui donum dedit.

Imo sic condignum donum, qual'ist cui donum datum est.

Simile est. persimile est. *Titinius Fullonibus.*

Formicæ

Formicæ pol persimile'st rusticus homo.

Veteri, non repugno, scriptura: sed nec ideo Neutr. pro masc. Valent enim simil'ist, persimil'ist, cum utriusque vocalis sonus sit affinis, & figuræ inter se facile commutabiles. Sic *Magis, Magi', Mage. potis, poti', pote.*

Cornix est, Cornix't. *Plaut. Asinar* 2 1 12.

Picus & Conix est ab læva, Corvus porro ab dextera.

Restat adhuc gravior difficultas, in vocibus est, adest, inest, potest, in brevem syllabam desinentibus. e natura quidem tenuis est: videtur autem st. sic absorberi, ut in vernaculæ Gallorum linguæ hodierna pronunciatione excluditur.

Est *Plaut. Mil. Gl.* 2 3 40.

Hercle! quicquid est, mussitabo, potius quam inteream male.

Ter. And. 2 6 17.

Nihil propter hanc rem: sed est, quod tibi succenseat.

Plaut. Trin. 2 2 39.

Is probu'st, quem non pænitet, quam probus sit, & frugi bonæ.

Adest *Pomponius, Præfecto morum.*

Pater adest: negato esse hic me. Ego operibo caput.

Senarius à Tetrabrachy incipit; qui pes quatuor brevium syllabarum spondeo temporibus respondet. Pæona vero quartum non capit.

Plaut. Amphit. 1 3 6.

Sed ubi summus Imperator non adest ad exercitum.

Inest *Plaut Mil. Glor.* 3 1 38.

Inest in hoc amussitata sua sibi ingenua indoles.

Id. Rudent. 4 4 34.

Neque meum hodie esse unquam dixi: sed isthic inest cistellula

Ibid. 38. *Istic in ista cistula insunt, quæ istic inest in vidulo.*

Potest *Plaut. Trinum.* 3 3 2.

Potest fieri prorsus, quin dos detur Virgini.

Amor extorqueri non potest, elabi potest:

Fidem, qui perdit, nil potest ultra perdere.

Ter. Hec. 3 5 29. Septenarius est Trochaicus

Neque alio pacto componi potest inter eas gratia.

Plaut. Pseud. 2 2 38.

Potest, ut alii ita arbitrentur; & ego ut non credam tibi.

Virgil. Æn. 3 171. & in *Ciri*

Nec potest Jonios fluctus æquare sequendo.

Varro Marcopoli. περὶ ἀρχῆς.

Natura humanis omnia sunt paria.

Qui potest plus, urguet; piscis ut sæpe minutos

Magnus comest; ut avis enicat accipiter.

Variant Mss. Oxon. partim, Quippe te. Alii, Qui pote: quæ scriptura eodem redit.

Gerardus Vossius. lib. de Arte Grammat. 2 c. 16. Vocalem in media dictione sequente ΣΤ nunquam putat inveniri correptam: ambigit de Latinis veteribus; nedum de novis Poetis assentiatur; imo ne Græcos quidem tantum sibi licere voluisse existimat. Facit autoritas tanti viri, ut quæstionem argumento nostro perappositam accuratius edissertemus: quo constet omnibus nos, ut ab eo dissentirêmus non levibus fuisse rationibus impulsos. Fateor apud seculi probabilis Poetas non nisi unicum Syncopes hujus exemplum, quod meminisse datur, occurrisse. *Valerius Flaccus Arg. 6.*

Illinc juratos secum trahit Æa Basternas. de populi nomine non finit *Ovid.* dubitare. *Tristium* 2.

Proxima Basternæ Sauromatæque tenent Antiquiores vero Latinos, præsertim dramaticos, quod attinet, uberior exemplorum seges ibi proveniet. Iste prima brevi *Terent. Prol. Andr.* 15.

Id isti vituperant factum, atque in eo disputant. Pacuvius Medo.

Possum ego istam capite cladem averruncassere?

Plaut.

Plaut. Curc. 3 49.

Sed istum, quem quæris, ego sum. Quæso, tune is es?

Odiosus essem si singulos conquirerem Plauti Terentiique versus in quibus vox, *iste*, priorem vocalem corripit. Melius erat ostendere non sine ratione id fieri, nec nullo niti exemplo. Viteres Latini, teste Quintiliano l. 9. c. 4. dixerunt, in Appositione, *Belligerare po' meridiem* quemadmodum hodieque dicimus, in Compositioue, *Pomeridianus. Priscianus* in memorato *de Metris Comic. lib.* illud *Homeri* nobis protulit.

Χαλκίδα τ', Εἰρέτριαν τε, πολυστάφυλον θ' Ἱστίαιαν.

Quo minus mireris si prior consonans in *Isti* liquescat. Camerarius adducit ex eodem in Odysseæ ε'. Κλῦθι ἄναξ ὅστις ἐσσί. sæpius etiam occurrit eadem vox. ut Ὡς ἀπόλοιτο καὶ ἄλλος, ὅστις τοιαῦτά γε ῥέζοι. *Pindarus Isthm.* 5. 56. τετίχισται *Id. Pyth.* 10. 48. θαυμαστὰν *Id. Isthm.* 7 60. ἀιστος penultima brevi posuit.

Euripides Phœniss. 419. Κοίτας μαστεύων ἢ φυγὰς πλανώμενος. Possum addere *Homerum* nunc εὔκτιτον alibi εὔκτιστον dicere. sed pergo. Isthic, isthoc, vel isthuc priorem corripiunt.

Plaut. Asinar. 1 1 19.

Quid isthuc sit, aut ubi isthuc sit, nequeo noscere

Ibid. 17. *Quid isthuc est, aut ubi isthuc est, terrarum loci?*

Terent. Andr. 2 5 9.

Neque isthic, nec alibi tibi erit usquam in me mora. Hem!

Satis sit digitum intentasse: nec hoc ignorant Græci. *Euripides in Cyclope.* Σιγᾶτε νυν. δόλον γὰρ ἐξεπίστασθε *Aristoph. Lysistrata.* Πῶς οὖν ὑμεῖς δύνασθε παῦσαι πεπραγμένα πράγματα πολλά; Anapæstus est Aristophaneus tetrameter Catalecticus. *Id.* Ἀχαρνεῦσι. καὶ δῆτ' ἐπευχόμεσθα διὰ τῶν Καυσρίων. Vox ἐπευχόμεσθα facit spondeum cum Tribrachy sequitur Anapæstus in quarta senarii sede.

Pindar. Olymp. 3. 56.

Πνειᾶς ὄπισθεν Βορέα. ubi vocis ὄπισθεν penultima corripitur. Si quis objiciat ὄπισθεν & ὄπιθεν, ὅστις & ὅτις, μαστεύειν & ματεύειν,

εὔκτιςος & εὔκτιτος utrovis modo legi: is sane de scriptura modo litem movet; causa concedit.

Usquam *Plaut. Asinar.* 1 3 22.

Nam neq; usquam fictum, neque pictum, neq; scriptum in Poematis.

Hac positione sic debilitata, geminus *Aristophanis* locus mendo liberandus mihi videtur, eoque insigni, in Pluto hodie legitur. Η γλῶσσα τῷ κήρυκι τύτων τέμνεται. crediderim ab ipso Poeta scriptum τεμνέσθω. deinde, scribas, partim impietatem vocis aversatos, partim discrepantia numerorum, quæ videbatur, permotos, dictionem, in modum, quo nunc legitur, enunciativum non sine detrimento sensus reformasse. Priori rationi infirmandæ succurrere oportuit, quis, cui, dixerit male. Cario servus est. illi autem conditioni tanquam abjectæ, & nihil altum sapienti minimum honestatis adeoque reverentiæ adversus Deos à Poetis Comicis tribui solet: Repetatur supra qualis Æsculapii fano incubuerit. nihil admodum sanctæ venerationis ab illo oriturum sperabis. item Mercurium cogitent histrionem hac imprecatione exceptum; qui mortali patre natus, non minus quam quivis nostrum formidaret malum. Quod ad metricam autem rationem spectat, jam ante, modo, probatum dedimus σ ante θ non raro liquescere post vocalem natura brevem. Quin & alterius loci ex conjectura emendatio nobis una eademque opera confirmabitur. *Id. Ranis.* Euripid. ad Bacchum.

Ηκω γὰρ ἐς γῆν, φησὶ, καὶ κατέρχομαι

Ηκειν δὲ ταὐτόν ἐστι τῷ κατέρχομαι. Aptius & rotundius

Ηκειν δὲ ταὐτόν ἐστι τῷ κατέρχεσθαι quomodo in illo septenario

Μητρός τε μῶν δεῦτέ με χρὴ τῷ σκότῳ δικάζεσθαι

Nec enim omnino assentior Hephæstioni penultimum pedem spondeum statuenti. *Estis* prima correpta legitur.

Plaut. Pseud. 4 7 37 38.

Heus ubi estis vos? hic quidem ad me recta habet rectam viam.
Heus ubi estis vos? heus adolescens, quid istic debetur tibi?

Plane ut Gallicum *Hola!* *ou estes vous?*

Id.

Id. Cistellar. 3 18.

Ubi estis servi? occludite ædis pessulis, repagulis.

Id. Captiv. 5 1 30.

Ubi estis vos? ite actutum; Tyndarum huc arcessite.

Id. Poen. 3 1 8.

Quin, si ituri estis hodie, ite, aut ite hinc in malam crucem.

Εςαν prima brevi. *Pindar. Isthm.* 8 63.

Quidni minus gravate feramus *Ennianum* illud apud *Varronem.*

Subulo finitimas propter astabat aquas.

Diversi carminis illud alternm apud Festum videtur.

Plaut. Mostellar. 5 1 16.

Illico, intra limen astate illic, ut, cum extemplo vocem.

Id. Epid. 5 2 26.

Tibi moram facis, cum ego solutus asto; Alliga, inquam, colliga.

Sic legendum supra videtur

Quaqua tangit, omne amburit; si prope astes calefacit.

Multum valet accentus: in antepenultimam eum retrahi oportere in *Fenestra* suadet autoritas.

Plaut. Casin. 1 1 44.

Quid facies? concludere in fenestram firmiter.

Id. Rudent. 1 1 6.

Illustriores fecit, fenestrasque indidit.

Id. Milit. Glor. 2 4 26.

Nec fenestra nisi clathrata: nam certe ego te hic intus vidi.

Terent. Heautont. 3 1 71, 72.

Pecuniam omnem, quam abs te amittas filium. Hui!

Quantam fenestram ad nequitiem patefeceris?

Interjectionem posterioris versus initio deberi currentis seculi

culi usus valde commonefacit, contra dispositionem pervolgatam

Hui! quantam fenestram ad nequitiem patefeceris?
Plaut. Persa. 1 3 20.

Terrestris te coepulonus compellat tuus. Versus est concatenatus

--*O mi Jupiter - restris te coepulonus compellat tuus.*

Velut ad vitandam cacophoniam, ut *Protesilaodamia.* subabsurde. fateor; sed Parasitis adversus servos, puto, ridiculis esse licebit. Terrestris enim mediam illi usitate producit.

Id. 1 2 86. *Terrestris cœna est. Sus terrestris bestia est.*

Consonantes asperiores, teste Quintiliano L. 9. c. 4. in commissura verborum rixantur. sic, s. ultima si sequens vox ab eadem incipiat, ut *ars studiorum*, cum binæ inter se colliduntur stridorem edunt tristiorem. pariter fit in x. si s. adjungitur ut exurgo Servius Sulpitius alterum subtrahit, Lauranius reprehendit, Messala defendere solebat.

Quod s. geminatum non semper producat vocalem quæ suapte natura non sit longa, ad proximum caput plenius ostendere differam. nunc rationem inquirere convenit, siqua possit investigari, cur s. ante consonantem liquescat.

Polysigmatis convicium auribus Atticis versus Euripidis fecisse dicitur

Ἔσωσά σ' ὡς ἴσασιν Ἑλλήνων ὅσοι.

Dorienses contra litera hac minime sunt delectati. Pindarus ἀσιγμοποιηθεῖσαν ᾠδὴν scripsit: idem σὰν κίβδηλον vocat. Item Lasus Hermionensis ἄσιγμον ἀοιδάν. Hunc esse suspicor anguem illum sacrum quem, Cadmus Thebarum Bœotiarum conditor interemisse dicitur; de quo vocem illam auditam referunt Quid, Cadme, peremptum serpentem spectas? & tu spectabere serpens. Certe legisse memini qui existimet Cadmum & Harmoniam cum in Illyrios fines penetrassent, in angues conversos fuisse eam ob causam tradi, quod Græci sermonis vena purior, ubi ad illas regiones deventum est, in Barbariam desineret, sibilis, ut opinor, frequentibus inquinatam. quod hodieque

dieque in Sarmatica loquela deprehendere licet, ex crebro linguæ criſpantis in dentes alliſu. Bœotii vero notabiliter non tantum σσ in ττ convertebant, verum etiam aliquando ς. ut Cebes Thebanus apud Platonem ἴττω Ζεύς. Ariſtoph. in Acharnenſib. ἴττω Ἡρακλῆς pro ἴστω Lucianus in Actione σ adverſus τ injuriarum & damni dati, Lyſimachum Comicum Poetam, Bœotia oriundum inducit, unde illa omnia reſciverit. Eadem loquendi proprietas Laconas, Siculos, adeoque Italos pervaſit. blæſitate quadam Orientalib. non penitus ignorata, qui duas Alphabeti literas extremas inter ſe facile commutant. imo parvulis inter prima loquendi tentamina familiari.

CAP. III.

Poſitio debilis.

DE POSITIONE, quæ dicitur debilis, ſuperiori capite nonnihil tractavimus. ſuperſunt non pauca ad idem argumentum ſpectantia quæ attexere hic loci convenit. Sunt voces in quibus ſ. geminatur, quæ alteram ex duabus conſonantibus facile deterunt. Notum hoc lectoribus *Homeri* ſtudioſis in voce Ὀδυσσεύς. Ulyſſes, ut Ὀδυσεύς media ancipiti.

Bac. 4 9 16.

Hæc exurit: ego ſum Ulyſſes, cujus conſilio hæc geruntur.

Miles Menelaus eſt: ego Agamemnon. idem Ulyſſes Laertius.

Pediſſequam *Plaut. Mercat. Arg.* 5.

Quojus ſit percontatur ſervos pediſſequam.

Ariſtophanes σφηξί. ἵνα γινώσκῃς τὴν ἐθελοσδουλίαν.

Pindar. Iſthm. 2 67. ἐλινύσαντας media correpta.

Eſſe primam corripit. *Plaut. Aulular.* 2 4 36.

Cenſen' vero adeo eſſe parcum & miſere vivere?

Terent. Heautont. 4 8 26.

Deſponſam quoquo eſſe dicito. Hem! iſthuc volueram.

Id. Hec. 5 1 31.

Sed esse falsa fama nolo gnatum suspectum tuum.

Plaut. Merc. 5 4 1.

Ad patrem ibo, ut matris iram sibi esse sedatam sciat.

Id. Pœnulo. 4 2 67.

Id esse facinus ex ted ortum male credam & credam, tamen.

Ex te attrahit d. ut fiat ex ted ortum.

Ridiculosissimos *Plaut. Sticho.* 2 2 64.

Ridiculosissimos. reverram hercle hoc quod converri modo.

Sunt etiam voces, in quibus *l.* geminatur, quæ priorem liquidam usu perdunt, ut apud *Homerum* Ἀχιλλεύς. similiter.

Plaut. Pœnul. Prol. 1.

Achillem Aristarchi mihi commentari lubet.

Id. Merc. 2 4 20.

Achillem orabo, ut aurum mihi det, qui Hector expensus fuit.

Id. Bacchidib. 4 9 14.

Relictus. ellum non in busto Achilli, sed in lecto accubat.

Apelles *Plaut. Epid.* 5 1 20.

Quem Apelles atque Zeuxis duo pingent pigmentis ulmeis

Hæc rariora. sed *ille*, nulla non pagina, priorem brevem lectoribus, ad pedaturam versuum diligenter attendentibus, offert. Pauca, quæ ad manum erunt testimonia, subjicere libet. reliqua, juventus, rei antiquariæ studiosa, conquirant, &, velut in certamine musico, versus Comicos ad leges jam desitas revocent.

Terent. And. 1 1 59.

Id illi erat nomen. Teneo. Phædrum aut Cliniam.

Ita plane habent schedæ Westmoniasterienses scriptæ Anno 1398. Vulgo transposita legitur *Illi id* erat nomen. calle protrito.

Ibid.

Ibid. 3 3 32.

Neque illum hanc perpetuo habere, neque me perpeti.

Plaut. Aulular. 3 5 40.

Compellarem ego illum, ni metuam ne desinat.

Terent. Heautont. 4 5 42, 43.

Fiat. quæratur aliud. sed illud quod tibi

Dixi de argento, quod ista debet Bacchidi.

Id. Andr. 5 2 12.

Sunt. cur igitur hic est? quid illum censes? cum illa litigat

Ibid. 17.

Quidnam apportas? nihil equidem nisi quod illum audivi dicere

Plaut. Trinum. 3 2 46.

Ille qui aspellit, hic compellit; ille qui consuadet, vetat.

Illic *Ter. And.* 4 4 3.

Puer, hercle, est Mulier, tun' posuisti hunc? ubi illic est?

Plaut. Captiv. 3 5 9.

Illic est abductus recta in phylacam ut dignus est.

Simillimæ *Plaut. Asinar.* 1 3 88.

Portitorum simillimæ sunt januæ lenoniæ.

Supellectilis *Id. Sticho.* 1 2 5.

Jam, quidem in suo quidque loco nisi erit mihi situm supellectilis.

Supellectile *Terent.* 4 3 61.

Supellectile opus est: opus est sumptu ad nuptias.

Supellectili *Plaut. Pœn.* 5 3 26.

Tace, atque parce muliebri supellectili.

Libello *Plaut. Curcul.* 1 3 6.

Ubi tu es, qui me libello Venerio citavisti? ecce me.

Expapillato *Plaut. Mil. Glor.* 4 4 44.

Id connexum ex humero lævo, expapillato brachio.

Proverbialiter Græci φάων ὑπάρχεις τῷ κάλλει ἐ τ τρόπον.

Apud Pindarum Olymp. 2 142. Αλλίγον Olymp. 13 163. ἀλλὰ. Pyth. 1 101. Μεγαλλάσοντας. Pyth. 4 414. αἰόλλει. Euripid. Απαλλαγμὸν ὡς σοί. -- Sophocles in Telepho.

Τιδ', ὦ πέλας σὺ, τοῦδε πέδιτος μέλλεις; hæc tenorem proprium retinent ante liquidam geminatam. Obertus etiam Gifanius in Virgilio legit, & *navifragum Scyllaceum.*

cc non necessario producit præcedentem vocalem brevem. ut in Hiccinc. *Terent. Andr.* 5 4 4.

Quid tu Athenas insolens? evenit. sed hiccine est Simo?

Hoccine *Id. And.* 1 5 1.

Hoccine est humanum factum aut inceptum? hoccine est officium (patris

Ecca ipsa *Id. Eun.* 1 1 34.

Sed ecca ipsa egreditur fundi nostri calamitas.

Eccum. *Id. Eun.* 3 1 5.

Deducam. sed eccum Militem! est istuc datum.

In occulto *Plaut. Captiv.* 1 1 15.

In occulto miseri victitant succo suo.

Id. Trin. 3 2 38.

In occulto jacebis, cum te maxime clarum voles

Accumbe *Id. Mostell.* 1 3 150.

Age, accumbe igitur. Cedo aquam manibus. Puer, appone hic (mensulam.

Occasum *Id. Menæchm.* 2 2 82.

Tum facito, ante solis occasum, ut venias advorsum mihi

Apud Aristophanem alicubi σάκκος primam corripit

Imo quamvis diversarum sint dictionum non modo syllabarum. *Ter. Phorm.* 4 3 21.

Quid hic cœptat? aut quo evadet hodie? an legibus.

His affine est, cum c post brevem, qu. in sequentis vocis initio, correptum excipit. *Ter.*

Ter. Eun. 4 2 14.

Sed quid hoc, quod timida subito egreditur Pythias?

Id. And. 3 2 9. *(nam id est?*

Vel hoc, quis non credat qui te norit, abs te esse ortum? quid-

d. geminatum præcedentem syllabam antiquitus non pariter produxit, ut hodie facit.

Plaut. Stich. 5 6 8. *Redde cantionem veteri pro vino novam.*

Id. Pseud. 4 7 87.

Quin tu mulierem mihi mittis aut reddis argentum? maxe.

Id. Mercat. 5 4 29.

Redde filio. sibi habeat jam ut vult; sibi habeat, per me licet.

Imo etiam in separatis dictionibus, cum se invicem sequuntur, altera deteritur & inter enunciandum furtim disparet.

Id. Pseud. 1 4 7. *Neque addetexundam telam certos terminos.*

t sequente d disparet *Plaut. Menæchm.* 1 2 22.

Sic hoc decet dari facete verba custodi catæ.

Id. Pseud. 2 2 32.

Ballionis curo argentum, accepto, expenso, &, cui decet, dato.

d Similiter ante t *Ter. Eun.* 444.

Quid tibi huc reditio est? quid vestis mutatio?

Plaut. Trin. 3 2 83.

Quid tibi interpellatio, aut in consilium huc accessio est?

Nisi forte contendas pronomen hoc priscis inflexum, ut Tristis, triste. sic Quis, que. Mihi, certe hoc admodum probabile videtur; primo, quia remanet ejusmodi inflexionis Ablativus, qui quibus; ut tristi, tristibus. Analogiam hanc observat Servius de octo partibus orationis MS. in Archivis Coll. Magdalen. Oxon. insuper adjicit idem autor *Originum libb. Catonem* ab his verbis auspicatum *Siques homines*. Huc accedit, quod multiplici autoritate infra in Cap. de Apocope probabimus, d paragogicum in dimetiendo versu interdum surdescere.

descere. Neque nihil momenti huc addit, quod in Romano Rustico sermone Longobardi *che*, Galli *que* non aliunde tractum, hodieque retineant.

p Geminatum, cum brevi vocali subjectum fuerit, quandoque accentum, nec tempus variat. Philippi, Philippei, Philippicum secunda brevi

Plaut. Pœn. 1 1 38.

Trecenti nummi Philippi. sexcenti quoque

Ibid. 3 5 26.

Me esse hos trecentos Philippos facturum lucri.

Ibid. 3 3 57.

Trecentos nummos Philippos portat præsidi

Ibid. 3 4 4.

Trecenti nummi, qui vocantur Philippei

Ibid. 22.

Cum auri ducentis nummis Philippis. quippini?

Ibid. 3 1 55.

Quomodo trecentos Philippos Collybisco villico

Ibid. 3 2 22.

Verum ad hanc rem agundam Philippum est. ita nos assimulabimus,

Id. Trin. 1 2 115.

Nemo est. nummorum Philippeum ad tria millia

Ibid. 4 2 113.

Philippeum, quod me aurum deferre jussit adgnatum suum.

Ibid. 117.

Si hunc possum illo milli nummum Philippo circumducere

Ibid. 123.

Atque etiam Philippeum, numeratum illius in mensa manu

Ibid. 5 2 34.

Spondeo. & mille auri Philippeum dotis, dotem nihil moror.

Ibid.

Id. Trucul. Act. 5 60.

Hem tibi talentum argenti: Philippicum est: tene tibi.

Ibid. 4 2 8.

Vel ut ducentos Philippos reddat aureos

Id. Bacchid. 4 8 27.

Nunc nisi ducenti Philippi redduntur mihi

Ibid. 18.

Quid fit? ducentis Philippis pepigi. vah! Salus.

Ibid. 41.

Ducentos nummos aureos Philippos probos.

Ibid. 78.

Nunc quasi ducentis Philippis emi filium.

Ibid. 4 9 45.

Cepi spolia. is nunc ducentos nummos Philippos militi.

Ibid. 74.

Pater ducentos Philippos quæso militi

Ibid. 88.

Philippis redemi vitam ex flagitio tuam.

Ibid. 103.

Da mihi ducentos nummos Philippos, te obsecro.

Ibid. 127.

Binos ducentos Philippos, jam intus efferam.

Ibid. 38.

Ducentos & mille Philippum: tantum debuit

Versus scanditur perinde ac si legeretur ducentum. Non incupidum auri fuisse credas: ita Philippos ultro citroque jactat. nec ignorasse credibile est, aurei quo nomine appellarentur, Achaia jam tum in societatem Romanorum recepta; neque vero secus pronunciasse quam seculi consuetudo tulit. Haud quaquam vereor nequis objiciat hæc temere Plauto impru-

imprudenti excidisse. amat sic loqui: nec unquam varius est. constantia testimoniis pondus addit, & fidem astruit, veteres Romanos accentum, quam literarum positionem, potiori loco habuisse; eundemque tenorem in obliquis retinuisse, quem in recto sumpserant: nec geminatas consonantes magnopere pensitasse. An huc faciat Trochaicus ille Aristophaneus sub finem Avium, non sum adeo sollicitus.

Κἀπὸ τῶν ἐγγλωττογαστόρων κείνων τῶν φιλίππων.

Stratippoclem *Plaut. Epidic.* 2 2 61.

Illi. ibi nominat Stratippoclem Periphanai filium.

Oppressionem. *Terent. Adelph.* 2 2 30.

Per oppressionem ut hanc mihi eripere postulet.

r Geminum cum aspiratione non semper valere ad brevem, quæ antecesserat, producendam, docent *Ocyrrhoe* apud *Ovid.* & *Callirrhoe* cum apud eundem, tùm etiam *Persium.* altera enim ex liquidis quæ adest, Poetice, vel Græcis autoribus, abesse potest.

Arrhaboni *Plaut. Mostellar.* 3 1 115.

Sed arrhaboni has dedit quadraginta minas.

Possit quis conjicere t etiam geminatum parum valere ad positionem ex

Terent. Heautont. 1 1 14.

Ita attente tute illorum officia effungere.

Sed malim versum illum copulare cum præcedenti.

Muta ante liquidam vel semivocalem, vocalem brevem, quæ antecesserat, communem reddit.

c ante m. *Horat. Carm.* 2 4 6.

Forma captivæ dominum Tecmessæ.

Notum hoc: illud non item vulgo observatum idem in diversis dictionibus fieri

Plaut. Stich. 1 2 16.

Minime. nolo turbas. sed hoc mihi optumum factu arbitror.

Ter. Andr. 1 1 16.

Sed hoc mi molestum est. nam isthac commemoratio

Hephæstion, licet arguat, si finalem mutam initialis excipiat liquida, vocalem communem non fieri, sed plane longam, ut apud Alcæum.

Εκ μ' ἐλάσας ἀλγέων & Εκρ' ἀσαμίνθω βάντες.

Probat quidem in diversis dictionibus posse produci: sed, ut mihi videtur mendose colligit aliter fieri non posse, cujus contrarium exempla hic allata satis evincunt.

In singulari voce Græcis frequenter corripitur. Cratinus Cleobulinis Εστιν ἄκμων Id. Horis προσιδόντι τεκμαρτόν. Euripid. Ανὴρ ἀκμάζων. Οὐκ ἐξικμάζω. Ανδροκμῆτας. κεκμηκότων ὄχλος. τεκμαίρεσθαι. *Hoc mihi*. Eurip. Νεοχμός. Μέσον μ' ὀχμάζεις. ὀχμάσας Aristoph. Acharn. δύο δραχμὰς τῆς ἡμέρας. ita apud eundem Euripid. Σπαραγμὸς, media correpta; par enim ratio Palatinarum κ γ χ.

Nec illud novum quod *cycnus*, *cygnus*; *Horatio*: *Procne Progne*, *Petronio*, primam corripiunt. quemadmodum apud Græcos ὄκνον. δάκνον. Theognis δάκνομαι. Aristophanes πυκνότητα. Pindarus. Κύκνον. Sophocles Philoctete 1395. Πέμπειν πρὸς οἴκους. ταὐτά μοι πρᾶξον τέκνον. *Id. ibid.* 1355. Οὐ γάρ με τἄλγος τῶν παρελθόντων δάκνει. ταύτης ἱκνοῦμαί σ'. Κἀγώ σ' ἱκνοῦμαι.

chn. similiter vim amittit, *Martialis*, 7 8 6 5.

Delectat Marium si perniciosus ichneumon.

Euripides. χρόνιον ἴχνος θεὰς. τέχναι. παχνωθεῖσα. Pindarus. λάχναι. Aristophanes λύχνον prima passim correpta.

Latini Comici in diversis etiam, non syllabis modo, sed & vocibus idem factitant.

Plaut. Bacchidib. 3 3 11.

Quid hoc negoti est Pistoclerum Lydus berum quod tam ciet?

Id. Capt. 3 5 40.

Quid sit hoc negoti? meus sodalis Philocrates.

Terent. Hec. 1 2 22.

Sed quid hoc negoti est? modo quæ narravit mihi?

Id. Phorm. 5 8 11.

Et hoc nihil est quod ego narro. tu narra scelus.

gn Minus valet ad brevem producendam.

Plaut. Stich. 4 2 4.

Sed videon' ego Pamphilippum cum fratre Epignomo? atq; is est.

Id. Men. 3 2 3. *Non, faxo, eam esse dices: ita ignorabitur.*

d Ante m in separatis dictionibus brevem natura non semper extendit situ.

Plaut. Pseud. 4 6 38.

Facere, ut det nomen ad molarum coloniam

Id. Persa. 4 4 68.

Aut patriam tuam aut parentis. cur ego id mirer, mi homo?

Id. Merc. 2 3 117.

Quid id mea refert? quia illi suam rem esse æquom est in manu.

Græci ante τμ & ante θμ brevem corripiunt. Euripid. Oreste. θεομανεῖ πότμῳ. Cratinus in Panoptis i. e. omnividis - ὀφθαλμοὶ δ' ἐκ ἀριθμαροί· hinc quæritur an idem in Chironibus, cum dixisset Σκῆψιν μὲν χείρωνες ἐλήλυμεν, ponat pro ἐλήλυθμεν brevi tantum vocali exclusa. Hephæstion syllabam ablatam affirmat cum ibi, tum apud Achæum in Cygno. Κύκνε ἢ πρῶτα πρὸς δόμους ἐλήλυμεν quia ibidem in secunda quoque Plurali reperit Τοὺς δὲ φωτὸς πρὸς δόμους ἐλήλυτε. sic ῥυθμός. ῥυθμόν.

V. Cl. Gerardus Voss. Polymneiam ex Horatio & Ovidio nobis affert, quod præponit vulgatæ Polyhymniæ etiam recte Polymnestora rejicit, qui Euripidi in Hecuba Πολυμήστωρ dicitur. Affert etiam ex *Silii* 8.

Ecce inter primos Theramnæo a sanguine Clausi.

Ex Latinis dictionibus proferre tuto potuisset Omnis.

Ter. And. 2 3 17.

Sine omni periculo, nam hoc haud dubium est quia Chremes.

Plaut.

Plaut. Trin. 3 20.

Cui tuam rem cum credideris sine omni cura dormias.

Versus recipit concredideris.

Ter. And. 4 2 11.

Per omnes tibi adjuro deos, nunquam eam me deserturum.

Id. Eun. 4 4 56.

Hac re & te ab omni turba evolves, & illi gratum feceris.

Ita tres quatuorve Mss. quomodo *Arnobius l. 7. Patrimoniis ab ingentibus evolutos*

Id. Heaut. 2 4 6.

Omniumque adeo vostrarum, volgus quæ ab sese segregant

Id. Adelph. 3 2 33.

Nostrarum vitam omnium in quo nostræ spes omnesque opes sitæ

Id. Phorm. 5 6 13.

O omnium, quantum est qui vivont, homo hominum ornatissume

Plaut. Stich. 4 1 21.

Omnium me exilem atque inanem fecit ægritudinum.

Lucret. 1 119.

Per gentis Italas omnium quæ clara clueret.

Terent. Hec. 5 4 27.

Omnia omnes ubi resciscunt; hic, quos par fuerat resciscere.

Lucret. 3 440.

Cum semel ex omnibus membris ablata recessit.

Livius Ægistho.

Clytæmnestra juxta: tertias natæ occupant.

Nota vetustissimos L.L. autores αι. & ε. confudisse.

Similiter Pindarus Olymp. 1 55. Hesiod. Op. & Dier. 1. 20. penult. in ἀπάλαμνον corripiunt. Solon. 11 9. primam in μεμνημένος.

μίνος. Epicharmus Megaride Εὔυμνος ἢ μυσικὰν ἔχοισα πᾶσαν φιλόλυρος ἠχή.

Potuit, ut videtur, Omne Latinis quod Italis hodie potest ogni; vel Hispanis n titulo superjecto. Notatu dignissimum labialem m ante labiales reliquas π β φ valde molliri ut τύμπανιν τύπανον. quomodo apud Hesychium non absurde conjicit Guietus: confirmat Diogenes Tragic. Semele, Τυμπάνοισι καὶ βόμβοισι καὶ χαλκοκρότων. *Catullus* in Galliambico 64. de Aty. 9. Super alta vectus.

Tympanum, tubam; Cybelle, tua mater initia.

Impotenti *Ter. And.* 5 3 8.

Adeon impotenti esse animo, ut præter civium.

Plaut. Mil. Gl. 2 3 16.

Forte fortuna per impluvium huc despexi in proxumum.

Similiter apud Eupolidem νὴ τὰς κράμβας & νὴ τὰς Νύμφας finiunt Iambum Trimetrum. nec tam claudicare videntur quam penultimæ Consonantem, quam dixi, tacita quadam immurmuratione velut rodere. quemadmodum apud Euripidem in Phœnissis σύγκαμβρος penultimam quoque corripit. item geminata; sic Aristophanes primam in Μαμμακύθαι raptim extulit.

νδρ. Hom. Il. 16 857. Ὃν πότμον γοόωσα, λιποῦσ' ἀνδροτῆτα καὶ ἥβην

chl. Cochleæ primam bis in Martiali corripiunt. Trochleas *Lucret.* 4 903. *Multaque per trochleas* sic. Euripid. μοχλόν. ὄχλος.

tl. Ut Atlas, Atlantiades propter mutam ante liquidam perstare breves non raro solent. sic Aristoph. σχέτλιαι. illud minus usitatum in diversis vocibus contingere.

Plaut. Pers. 2 2 31.

Fateor ego profecto me esse, ut decet lenonis familiæ.

d. ante n. etiam in alia atque alia dictione proxime sequentibus corripi patitur.

Plaut. Asinar. 3 2 21.

Quid

Quid dedit? quid deportari jussit ad nos? an tu tibi

Terent. Heautont. 5 5 7.

Non faciam. At id nos non sinemus. Si me vis vivom, pater.

t ante n in vocibus ordine sequentibus idem patitur.

Plaut. Pseud. 4 5 3.

Libet nunc venire Pseudolum, scelerum caput.

Id. Curcul. 1 3 14.

Ipsus se excruciat, qui homo, quod amat, videt, nec potitur, dum (licet.

Ter. Andr. 2 3 22.

Dabit nemo. inveniet inopem potius quam te corrumpi sinet.

Euripid. in Oreste Ω πότνια λήθη τῶν κακῶν. Id. Phœniss. προσπτυσσ᾽ ἐμοῦ μετά. & Πολυνείκης πτυσσεῖ. alibi φάτναισι Aristoph. Nubibus φατνης prima brevi. Id. Acharnensib.

Ιν ἔτνος καταχέω τοὐλαττῆρος τουτουί.

θν. Pind. Olymp. 1 108. Εθνος. prima naturæ vim non deponente.

Placet admodum eruditus Ger. Voss. cum *Martial.* 5 11.

Sardonychas, smaragdos, adamantas, iaspidas uno

Defendat isto Æschyli versu in Supplicib.

Ηγεῖσθε βωμοὺς ἀσπίδας θεῶν ἕδρας.

Acute enim colligit eandem esse habitudinem γ ad δ quæ est κ ad τ.

Phædrus. 1 18 2. *Instante partu Mulier, peractis mensibus.*

Minus satisfacit in positione vocalis brevis ante pt. Græcum quidem exemplum in Αἰγύπτιος ex Homero & Theocrito nobis in medium protulit, Latinum non suppetebat, nisi quod refellere in animo habuit. ad Comici videlicet metri licentiam minus attendebat.

Voluptas *Plaut. Casina.* 1 1 48.

Sine tuos ocellos deosculer, voluptas mea.

Ibid. 2 8 17. *res est re'st* ut supra.

Quid deosculer te? quæ res est? quæ voluptas tua?

Ibid. 2 7 3. *Et meis amicis voluptatem creaverim.*

Id. Pseudol. 1 1 50.

Minis viginti vendidit, voluptas mea.

Ter. And. 5 5 4.

Quod voluptates eorum propriæ sunt: nam mihi immortalitas.

Afra.Vopisco.Voluptatem capio maximam cruciari tua te culpa.

Qui de te & de illa pessume, quam deamas, promerere.

Ter. Hec. 5 4 19.

Ut voluptati obitus, sermo, adventus tuus, quocunque adveneris

Plaut. Mercat. 3 2 5.

Voluptate, vino, & amore delectavero

Id. Poen. 5 4 93.

Multorum annorum miserias nunc hac voluptate sedo.

Voluptarii *Plaut. Menæchm.* 2 1 34.

Voluptarii atque potatores maxumi.

Id. Rudent. Prolog. 54.

Eat in Siciliam: ibi esse homines voluptarios.

Optume *Id Mercat.* 2 2 57.

Nunc adeo ibo illuc sed optume gnatum meum.

Vocalis brevis ante pn. quantitatem suam interdum retinet.

Silius 13 43.

Non unquam affirmat Therapnæis Ilion armis

Eurip. in Oreste. Ω φίλον ὕπνε θέλγητρον. – item κάπνος. καπνοῦ).

Vossius Daphnen à brevi syllaba incipere probat ex Petronio Similiter Pindar. Olymp. 2 74. πέφνεν protulit. Quod ordine dicturus venio, diligentiori animadversione dignum est quod sæpissime recurrat. Ostendimus Ille & Iste priorem usitatius corripere: nunc affirmo quod Ipse primam itidem corripiat. *Terent.*

Terent. Andr. 1 2 3.

Futuras esse audivit. sed ipse exit foras

Id. Phorm. 5 7 67, 68.

Nunc quod ipsa ex aliis auditura sit, Chreme, id
Nosmet ipsos indicare placabilius est.

Id. Heautont. 3 1 17.

Sed ipsum foras egressum video. ibo: alloquar.

Id. Adelph. 3 4 35.

Neque iners. alit ipsas. solus omnem familiam.

Id. Hec. 5 3 14.

Gnatæ suæ fuisse quem mihi ipsus olim dederit scio.

Plaut. Capt. 2 2 29.

Quid ipsus hic? quo honore est illic? summo atque ab summis viris

Seneca. Hippolyto.

Et limine in ipso mista lamentatio.

Pindar. Nemeor. 6 73. -- ἔρεψ' ἀσχίοις. secunda brevi: quam hujus positionis ante ψ debilitatem cum non agnosceret Schmidius rescribere inceptavit ἐρεφ' ἀζχίοις. sed lectionem receptam movere nihil erat necesse.

Vir Clariss. in hac Positione vocalis brevis ante duas consonantes tres minimum requirit conditiones. primo, ut Uda mutam sequatur; secundo, in eadem syllaba; tertio, post vocalem natura brevem. Quod ad tertiam spectat res extra dubium posita est. reliquas duas hoc capite, ni fallor, abunde refutavimus Familiaris sermo libere semper, aliquando etiam rapide, effertur; nec omnem offensam moratur. Artis sit, an naturæ, nescio, quod utraque lingua tam amice conspiret. Plus sibi quidem permittit in re metrica vetus Comœdia, quam reliqua Poesis; nec eo minus justos agnoscit limites, quibus circumscribatur.

Idem V. Cl. velut conditionem quartam, classici Poetæ autoritatem ipsis vocibus prælucere postulat. imo nec facile sibi per-

persuadet primam in latrare tuto corripi posse, tametsi apud *Phædrum -- cui senex contra latrans* senarium hodie finiat: vehementer enim autumat Phædrum hunc Augustæi ævi Poetam non fuisse: super quo, cur ab ipso dissentiam præter illa quæ ab aliis argumenta satis valida sunt allata, rem extra dubium ponere videtur, quod partem operis hujus Eutycho jam senior inscribat, qui Eutychus, teste Josepho Antiquit. l. 19. c. 3. Prasinus auriga opibus & gratia in aula C. Caligulæ florebat: etiam in sacris stabulis ædificandis, (& magna tum ardebant Circensium certaminum studia) operum curæ præfectus. Cauti interim & circumspecti judicis erat sententiam ampliare, ne fides testimonium præcurreret: præsertim cum ipse Phædrus se in Poetarum chorum ægre receptum non inficietur, Vim consonarum concurrentium, ad moram in familiari sermone objiciendam, quomodo infregerint veteres poetæ Latini, pro virili demonstrare conatus ad vocales propero, quæ cum in nulla non syllaba recurrant, eamque nunc incipiant, alias finiant, necesse est, ut sæpissime congrediantur, quandoque inter se coeant, nonnunqnam etiam insistant. unde, licet in paucioribus numero literis, plurimum tamen in diversis locis atque temporibus dissimilitudinis oritur.

C A P. IV.

Hiatus.

CONCURSUM vocalium prisci sermonis usus non admodum refugit. Notat illud Cicero in horridulis Catonis orationibus; in Nævio etiam atque etiam, in Ennio semel. nec ipse in Poematis eo penitus abstinuit. Hujus generis exempla, quæ soni vastitiem quandam secum ferant, apud Terentium rarius, nec sine lenimento aliquo reperiuntur. in Quaternaria senarii clausula, quæ duas ex tribus ejus versus partibus continet, præsertim ante pausam, eoque magis, si aspirata sequatur, haud gravate admiserim.

Hecyra

Hecyræ Prol.

Hecyra est huic nomen fabulæ. hæc cum data est.

Maxime autem in ſermonis vicibus excipiendis quia mora neceſſario interponenda erat.

Id. Heaut. 5 5 28.

Nam prorſus nihil intelligo. Hui tardus es

Plautus oſcitantius paſſim. Is in *Capteivis* exordio ſatis inſubido riſum popelli captans, Antiptoſi quidem utitur familiari; ſed & jocum, præter opinionem frigidum, hiulco verſu profundit.

Hos, quos videtis ſtare Captivos duos
Illi qui aſtant, hi ſtant ambo, non ſedent.

Inde eſt quod Horatius Plautinos & numeros & ſales faſtidit. Ferenda quidem eſſet iſtiuſmodi intercapedo in biſegmento Iambici quadrati.

Plaut. Amphitr. 1 1 35 53 106.

Qui multa Thebano poplo acerba objecit funera
Reducturum. abituros agro Argivos. pacem atque otium.
Nunc pergam heri imperium exequi, & me domum capeſſere.

Ferenda inquam eſſet hæc pauſa in longiuſculo verſu dimidiato; imo & jactura temporis ad recipiendum ſpiritum redimenda.

Ibid. 56.

Hæc ubi Telebois ordine iterarunt quos præfecerat,

Id. Aſinar. 2 3 10.

Ita hæc morata eſt janua: extemplo janitorem.

Cæcilius Plocio.

Conſequitur comes inſomnia. ea porro inſaniam affert.

Similiter poſt idem ſpatium in Septenario.

Plaut. Amph. 1 3 20.

Carnufex! non ego te novi? abin'e conſpectu meo?

Ib. 2 2 144. *Pro cerrita circumferri. edepol quin facto eſt opus.*

Imo *Terent. Heautont.* 5 1 29.

Eſt mihi in ultimis conclave ædibus quoddam retro.

Idem contingit in biſegmento majore Iambi Tetrametri Catalectici, id eſt, uno ſemipede deficientis. ut Lector velut ad medias interjungat.

Plaut. Aſinar. 2 3 1.

Ut ſunt demonſtatæ mihi haſce ædis eſſe oportet.

Similiter in Hexametro ante pauſam

Virgil. Æn. 1.

Et vera inceſſu patuit dea. ille ubi matrem.

Columella. Delie te Pæan! & te Evie, Evie Pæan.

Etiam facta Syſtole. *Virgil. Bucol. Ecl.* 3.

Et longum, formoſe, Vale, vale, inquit, Iola:

Ovidius ad diverſas perſonas tranſtulit *Metam. l.* 3.

--- *Dictoque Vale, Vale, inquit & Echo.*

Imperativos autem hujuſmodi corripi ſæpe ſolitos ſuo loco docebimus. *Cicero* extra pauſam.

Hoc motu radiantis Eteſiæ in vada Ponti.

Addo Synalœphæ neglectum in Anapæſtum biſectum quandoque cum venia cadere. *Seneca Medea Chor.* 2.

Clauſtra profundi, hinc atque illinc.

Chor. 4. *Phaethonte tuli. habeo mediæ*

Dona Chimæræ. habeo flammas. Id. Hippol.

Act. 1. *Turba triumpho. En! diva fave.*

Chor. 1. *Murmure ſævo. amat inſani.*

Oed. Ch. 1. *Nocte ſilenti. Amphionios*

Troaſ. Ch. 1. *Canuit Ide. Ide noſtris*

Contenta

Contenta sono. Hectora flemus.

Agam. Ch. 1. *Vicina polo. ubi cæruleis.*

Idem facit *Octaviæ* scriptor citra omnem pausam

Ch. 1. *Mixtam gemitu animam tandem.*

Scio Gronovium in superioribus exemplis clausulas ex Adoniis procudere, ut aurium offensioni subveniat, nescio an Florentinis membranis autoribus. secus habent schedæ Oxonienses.

Dixi de synalœpha in justis metris neglecta: deveniatur ordine ad pedum cæsuras. Censores sane versuum acriores Poema si quod rectum est non idem emendatum continuo pronunciant. mitto dictionis & sententiæ virtutes: accedant, oportet, numeri qui dulcedine quadam audientium aures atque animos permulceant. hinc Cæsuræ subeunt ut apta pedum progressione versus inoffenso tenore decurrat modulatus. Notandum igitur in structura carminis vel Hexametri vel senarii Incisionis semiquinariæ quæ Græcis τομὴ πενθημιμερὴς dicitur) & semiseptenariæ (ea Græcis ἑφθημιμερὴς) usum imprimis eminere. absque harum altera versum ut cacometrum sordescere. Tanta hujus utriusque depositionis venustas ut ejus gratia temporis rapti dispendium vel carminis vastitatem vocalium sibi invicem occurrentium dissidio bene pensatam existimarent. Ita quidem veteres. Contra recens orti poetæ, quamlibet leve rhythmi periculum eos adire suadeat felicior impetus, potius quam à receptis Grammaticorum placitis vel latum unguem recedant, omnia vexare parati genuinum verborum ordinem pervertunt, dictionis florem carpunt, cum aliquo sæpenumero ipsius sententiæ detrimento; nullum defugiunt laborem, quo patriæ Prosodiæ leges, quas sibi, ceu sacrosanctas, à magistris traditas religiose colunt & observant, salvas & inviolatas præstent. Vetustissimi, fateor, multa festinanter, incuriose multa, nonnulla minus affabre facta reliquerunt; ut in rudimentis artis Musicæ non optime positis, aurium judicio necdum subacto: Moribus interim fabularum rectis cum orationis nativa simplicitate blandimenta aurium condonare par erit.

Hiatus propter Cæsuram Penthemimere.

Plaut. Amph. Pr. 89. *Quid admirati estis? quasi vero novom.*

Id. Pœn. 3 3 81. *Quam regi Antiocho oculi curari solent.*

Id. Men. 5 3 16 *Lumbi sedendo, oculi spectando dolent.*

Id. Pœn. Prol. Illi divitiæ evenerunt maxumæ.

Semiquinariæ Incisionis, vocales geminas discludentis, licentiam sibi fecisse Terentium, in operibus, quæ ad posteros reliquit, non memini. Hanc autem sedem, ut & semiseptenariam, utrasque, optimi ex antiquis Poetæ notabili quadam immunitate donatas voluerunt; sæpius ante pausam majorem, minoremve.

Virgil. Buc. Ecl. 2:

Addam cerea pruna; honos erit huic quoque pomo.

Ubi notabis, cum quintus semidactylus in duas syllabas deponatur, Penthemimere dici Trochaicam: quum, ut fit sæpius, in unam finiatur, simplicem appellari. deinde quod sequens clausula à spiritu aspero ordiatur, levem parmam adversus ictum superioris vocalis objicit; ut læsionem defendat.

Idem. Bucol. Ecl. 3.

Et succus pecori, & lac subducitur agnis

Munera sunt lauri & suave rubens hyacinthus.

Id. Ecl. 8 *& in Ciri.*

Ut vidi, ut perii, ut me malus abstulit error!

Ismarus, aut Rhodope, aut extremi Garamantes.

Id. Ecl. 10.

Illum etiam lauri, etiam flevere myricæ.

Id. Georg. 2.

Orchites, & radii, & amara pausia bacca.

Id. Georg. 3.

Tum pingues agni, & tum mollissima vina.

Id.

Id. Æneid. 7.

Submovet Oceano, & siquem extenta Plagarum.
10. *Inclusum buxo, aut Oricia terebintho.*
12. *Ille ruenti Hilo, animisque immane frementi.*

Id. Ceiri.

Coralio fragili, ac electro lacrymoso.

Ovid. Metamorph. 14.

O & de Latio, o & de gente Sabina

Id. Heroid. Epist. 8.

Castori Amyclæo, & Amyclæo Polluci.

Id. de Ponto 2 4.

Quantus in Æacide, Actorideque fuit.

Silius Italic. Belli Punic. 1.

Hic castra Æacidæ, hic Epirotica signa.
3. *Ensis Adyrmachidæ, ac lævo tegmina crure.*
10. *Uni turba viro. Alter si detur in armis.*

Juven. Sat. 2.

Hic Andro, ille Samo, hic Trallibus, aut Alabandis.
6. *In statione sua, atque expectantibus illam.*
Incipit agnosci, atque illo lacte fovetur.
12. *Partem aliquam belli, & euntem in prælia turmam:*

Stat. Thebaid. 8.

Admovet. unde minæ? unde hæc mihi prælia fratrum?

Scriptor Octaviæ

Tristes Philippi. hausit & Siculum mare.

Manil. Astronomic. l. 2.

Quosque dabunt Chelæ, & quos dat Aquarius ortus.

Nemesian. Cynegetic.

Huc omnes catuli, huc indiscreta feratur

Hæc ante pauſam reſiſtunt; quandoque etiam in ipſo orationis curſu negligitur eliſio.

Varro Atacinus & extra pauſam & cum pauſa

Eoo Oceano Hyperion fulgurat Euro;
Heſperio, Zephyro; Orion volvitur Auſtro.

Virgil. Georg. 1.

Ante tibi Eoæ Atlantides abſcondantur.

Statii Thebaid. 12.

Ceu pater Edonio Æmi de vertice Mavors.

Ovid. Heroid. Ep. 9.

Forſitan & pulſa Ætolide Deianira.

Juven. Sat. 10.

Bellorum pompa animam exhalaſſet opimam
15. *Hac ſævit rabie imbelle & inutile vulgus.*

Virg. Æn. 4.

Quid ſtruit? aut qua ſpe inimica in gente moratur?
7. *Antiqua ex cedro Italuſque, paterque Sabinus.*

Horat. Carm. 2 20.

Jam Dædaleo ocior Icaro.
1 28. *Oſſibus, & capiti inhumato.*
Epod. 5. *Et Eſquilinæ alites.*

Hiatum hunc nonnunquam comitatur Diaſtole in qua gemina Cæſuræ vis deprehenditur.

Virgil. Æn. 12.

Sancta ad vos anima, atque illius inſcia culpæ.

Silius Italic. B. Pun. 12. de Ennio

Aonidum cura, & dignus Apolline vates.

Juven. Sat. 10.

Ergo ſupervacua, aut perniciosa petuntur.

Manil.

Manil. Astronom. l. 4.

Et sexta & decima & quæ ter quinta vocatur.

Scaliger quidem aliter ex suo Gemlacensi. sed is liber reliquis, puto, omnibus, sane nostris Exemplaribus Mss. & Codd. prius impressis diversus, licentia veterum ubique præcisa, literatoris cujusdam non insciti manum emendatricem olet.

5. *Naturam eruere, orbemque invertere prædæ.*

Hujusmodi labes & abscessus versuum, qui λαγαροὶ & elumbes vocitantur, Criticorum etiam primoribus, quos hac in parte nominare nihil attinet, suspicionem injecerunt de temporibus Manilii, annon post Augusti seculum longe rejiciendus sit. Immerito; cum amplior licentia vetustatis potius notis accenseri mereatur. Stylus est varius & inæqualis; nec enim ornatu caret in exordiis, & quoties res poscit; alibi speciosa argumenti vanitate legentium spem frustratur & illudit. Præterea aliter scribunt ingenui & nobiles; aliter in eodem seculo liberti; quod etiam ad Syrum & Phædrum huic suppares extendi velim. His parum animadversis Censores, ut, quod summæ numerorum, prout ipsi rationem calculis non ordine positis subduxerunt, abesse temere opinati sunt, supplerent, nunc voces superfluas asciscunt, alias trajectionibus violentis genuinum verborum ordinem contra consentientium Mss. autoritatem pro libitu pervertere non sunt veriti. Proderit igitur junctis universorum, qui classici modo Poetæ sunt, suffragiis suam singulis scriptionem probam & germanam, velut tot pignoribus captis, asserere. Non alio modo melius antiquitati obscuræ lux poterit inferri; nec depravatis melioris ævi Poetis suus restitui nitor. Suppetebant causæ, cur artis Musicæ peritissimi tales in se culpas loco admitterent. In funambulis, placent in arcto gressus numerosi: maxima quippe delectatio percipitur ex periculis. Ita fit; molliter & arcte conniventibus versuum juncturis indormiscit auditor securus. lapsantibus subinde numeris & casum minitantibus expergiscitur & animum attendit. Comici vero metri male laxæ compages artis & commentationis suspicionem procul movent; Rusticisque & de plebe infima personis veram barbariem addunt.

dunt. Pergamus igitur ad ſemiſeptenariam Cæſuram, quam alteram ex nobilioribus Hexametri & Senarii carminis diſſectionibus ſupra memoravimus. Hiatus ante aſpiratam.

Plaut. Aulular. 1 2 33.

Nam non eſt veriſimile hominem pauperem.

Id. Mil. Glor. 4 3 43.

Una exeuntis video hinc è proxumo.

Item ante pauſam. *Plaut. Aſinar.* 1 3 80.

Non omnino jam perii; eſt etiam, quo peream magis.

In diverſis etiam perſonis hoc adit periculum.

Terent. Adelphis 5 1 5.

Exemplum diſciplinæ! Ecce autem hic adeſt.

Defenditur quod inter audiendi & reſpondendi vices moram intercedere juſtam oportet. nec alibi, quod memini, apud Terentium occurrit, cum Plautus oſcitantius verſus edere non refugiat. adeo eſt ille compoſitionis numerorum, præ hoc, artifex.

Reperitur etiam hujuſmodi licentia in optimi ſeculi Poetis

Virgil. Georgic. 2.

Implevere tenent oleæ, armentaque læta.

3. *Arcebis gravido pecori, armentaque paſces.*

Id. Æn. 1.

Poſthabita coluiſſe Samo. hic illius arma.

5. *Concilia Elyſiumque colo. huc caſta Sibylla*

9. *Hanc ſine me ſpem ferre tui. audentior ibo.*

10. *Mæonia generoſe domo. ubi pinguia culta*

Externo commiſſa duci. Æneia puppis.

12. *Promiſſam eripui genero. arma impia ſumpſi.*

Gratius Faliſcus ſub finem

Nebrodem liquere feræ. O quantus in armis.

Juvenal.

Juvenal. Sat. 1.

Ingenium par materiæ, unde illa priorum.

2. *Si fur displiceat Verri, homicida Miloni.*

5. *Quis melior plorante gula? ergo omnia fiunt.*

Silius Ital. Belli Pun. 12.

Hoc Cannæ statuere tibi. Eja! incute muris

Statius Silvar 5. *carm. ult.*

Uberibus tibi, parve, dedi. Heu! munera nostra:

Nemesian. Cyneget. 71.

Pene prior genitore Deo. atque intima frater.

Hæc ante pausam fere majorem: reperitur etiam interdum in versus contextu.

L. Attius Annalibus.

Iste, ut cum dominis famuli epulentur ibidem.

Cic. de consulatu suo 2.

Atque animo pendens noctu eventa timebat.

Virgil. Bucolic. Ecl. 5.

Ecce duas tibi, Daphni; duo altaria Phœbo.

Id. Æn. 5.

Sed cadat ante diem media inhumatus arena.

Helvius Cinna

Cecropis atque alta Tyrii ab origine Cadmi.

Atque istiusmodi vocalium invicem occurrentium placidos congressus imitatione Græcorum factos mihi facile persuaserim. Synalœpham passim negligunt.

Homer. Odyss. 19.

Κρήτη τις γαῖ᾽ ἔστι μέσῳ ἐνὶ οἴνοπι Πόντῳ.

Hesiod. Theogon.

Μοῦνος δ᾽ ὀφθαλμὸς μέσσῳ ἐπέκειτο μετώπῳ. cum Diastole Αὐτὰρ ἐπεὶ Δαναῶν γένετο ἰαχή τε θρόος τε. Studiosi juvenes in Poematis utriusque

que linguæ inter ſe diligenter conferendis id genus exempla oculo currente rapient, ne lacunas has, in Comicis præſertim, quorum præcipue verſibus tendendis opellam hanc navamus, tanquam Charybdes & barathra perhorreſcant.

Plaut. Stich. 5 1 3, 5.

Qui hercle illa cauſa nihil ocius venit
Qui nihil ocius venit tamen hac gratia.

Utrobique l. nihilo.

Superſunt adhuc Cæſuræ cum Synalœpha inſuperhabita, ut in Hexametris & Senariis, ſemiternaria potiſſimum & ſeminovenaria. de ſemiternaria breviter.

Plaut. Moſtellar. 2 2 67.

Hic habito: hæc mihi dedita eſt habitatio.

Id. Captiv. 3 1 16.

Quam in tribu aperto capite ſontes condemnant reos.

Id. Moſtellar. 1 3 102.

Una opera ebur atramento candefacere poſtules.

Imo vero Poetæ nominatiſſimi idem ſibi licere voluerunt.

Virgil. Georgic. 1.

Sit pecori; apibus quanta experientia parvis.

Horat. Epod. 13.

Threicio Aquilone ſonant. rapiamus, amici.

Juven. Sat. 12.

Teſticuli; adeo medicatum intelligit inguen.

Homerus οἱ δὲ μέγα ἰάχοντες ἐπέδραμεν υἷες Ἀχαιῶν

Item cum Ectaſi conjungitur in Polyſyndetis quibus multum competit.

Virgil. Æneid. 9.

Fadumque, Hebeſumque ſubit, Rhæcumque, Abarimque.

Hactenus de Triemimeri. ſequitur Enneemimeres.

Id.

Plaut. Curcul. 2 2 8.

Facit hic, quod pauci, ut sit magistro obsequens.

Id. Capteiv. 3 5 25.

Dum ne ob malefacta peream, parvi æstimo.

Id. Asinar. 3 1 33.

Non veto te amare, qui dent, qua amentur gratia

In Asyndeto, qui & Articulus.

Plaut. Men. 3 2 11.

Prandi, potavi, Scortum accubui, abstuli.

Id. Men. 3 3 3. *Atque huic ut addas auri pondo unciam*

10. *Nunquam hercle factum est. non meministi, obsecro?*

4 1 5. *Pallam ad phrygionem cum corona ebrius.*

Phædr. 2 5. *Heus, inquit Dominus. ille vero adsilit.*

Ter. Eun. 3 2 40. *Simul imperabo: post continuo exeo.*

In Heroicis autem versibus apertior hic ad pene extremum sonus ampullatur in Propriis fere Nominibus, iisque sesquipedalibus, & maximam partem Græculis: ut non aliunde profluxisse credas quam ex imitatione vetustissimorum inter Græcos Poetarum. Grammatici, cum tirones Græce docerent, ab Iliade auspicati sunt. Rudimentum hoc Epigrammate cujusdam in Anthologia festive tangitnr, velut male ominatum. sed is per me luserit: aliquid certe extat in compositione prærupti exitus.

Μῆνιν ἄειδε θεὰ Πηληϊάδεω Ἀχιλῆος.

Viderunt hoc Latini Poetæ & cum dictionis simplicitatem probarent, tamen commissuram adeo rudem & pene diffutam vix satis idoneam judicarunt, quæ Poematum initiis prætexeretur. quippe, rupto silentio, quod avidis auribus primo ingeritur, ut exquisitum videri minime laborat, ita reprehensione carere debet. Relucebat interim, in ipsis Ionicæ mollitiæ deliciis, oratio titulis animosa, vocalium autem confluxu adeo lenita ut a domestico sermone non admodum abhorreret.

ret. Quapropter virtutem hanc dignam habuerunt, quam ſuo ſibi loco exprimerent, ut erant Græcorum Poetarum ſtudioſiſſimi, quotquot ex veteribus notæ paullo melioris hodie in manibus habentur. Conferamus igitur præteritam in Epicis utriuſque linguæ ſynalœpham in Cæſura Enneemimeri.

Heſiod. Theogon.

Αμφιτρυωνιάδης σὺν Αρηιφίλῳ Ιολάῳ.

Id. Scuto Herculis.

Πλὴν Ηρακλῆος καὶ κυδαλίμου Ιολάου

Aratus Φαινομέν. 724.

Αμφότεροι δὲ πόδες καταδυομένου Οφιούχου.

Id. Διοσημεί. 361.

Πολλοὶ γὰρ κομόωσιν ἐπ' αὐχμηρῷ ἐνιαυτῷ.

Virgil. in Bucol. Eclog. 2.

Amphion Dircæus in Actæo Aracyntho.

Græce per omnia, litera modo barbarica.

Id. Æneid. 1.

Tune ille Æneas quem Dardanio Anchiſæ?

9. *Antiquum in Buten. hic Dardanio Anchiſæ.*

11. *Servabat ſenior qui Parrhaſio Evandro.*

Ovid. Metam. 2.

Et celer Iſmenus, cum Phocaico Erymantho.

5. *Eſt medium Cyanes, & Piſææ Arethuſæ.*

8. *Penelopeſque ſocer, cum Parrhaſio Ancæo.*

11. *Orgia tradiderat, cum Cecropio Eumolpo.*

Id. Faſtor. 2.

Amphiariades Naupacteo Acheloo.

Id. Heroid. Epiſt. 4.

Arſit & Oenides in Mænalia Atalanta.

Id.

Id. de Arte am. 2.

Quid fuit asperius Nonacrina Atalanta?

3. *Si scelere Oeclides Talaioniæ Eriphyles.*

Stat. Thebaid. 6.

Nota parens cursu. quis Mænaliæ Atalantes.

Aliquando etiam Diastole, Cæsuræ non incongrua, Hiatui conjungitur in hac etiam sede.

Virgil. Bucol. Ecl. 10.

Ulla moram fecere, neque Aonia Aganippe.

Hactenus in Nominibus utrisque Propriis & Græculis constitimus. Ausi sunt etiam Poetæ Latini in vocibus non tantum Græcis & Propriis, verum etiam alterutra & nonnunquam utraque Latina Synalœpham omittere. nec penitus interesse credebant utrum Propria essent Nomina an Communia, modo vox productior & sonantior, ut in multisyllabis & compositis, ad Dithyrambicum genus accederet.

Virgil. Æn. 7.

Ardea, Crustumerique & turrigeræ Antemnæ.

Ovid, Metam. 15.

Hæc Helenum cecinisse penatigero Æneæ.

Id. Heroid. Ep. 9.

Ut Tegeæus aper cupressifero Erymantho.

Id. Fast. 5.

Hinc sata Pleione, cum cælifero Atlante.

Stat. Thebaid. 4.

Taygetique phalanx, & oliviferi Eurotæ.

9. *Ruricolamque Gyan, cum fluctivago Ergino.*

Aut in vocibus saltem duas excedentibus syllabas.

Ovid. Metam. 4.

Jactari quos cernis in Jonio immenso.

11. *Tympanaque, plaususque, & Bacchei ululatus.*

Virg. Æn. 3.

Lamentis, gemituque, & femineo ululatu.

9. *Evolat infelix, & femineo ululatu*

Id. Georgic. 3.

Ætas Lucinam, justosque pati Hymenæos

Valer. Flacc. Argonaut 4.

Cum facibus, spirisque, & Tartareo ululatu

Ovid. Heroid. Ep. 9.

Eurytidosque Ioles, atque insani Alcidæ.

11. *Ille Noto, Zephyroque, & Sithonio Aquiloni.*

Facit ad Heroici carminis pompam erudita hæc novitas, si loco adhibeatur & cum modo. quid, quod tumidis & inflatis versibus erroris specie quadam invidiam demit? ut athleticis & multum torosis corporibus sanguinis missio nonnunquam prodest.

Autoribus supra laudatis defendere vel saltem excusare dabitur Hiatum cum Diastole quem in nono semipede posuimus, cum Grotii Catechismum, præceptoris jussu, Græce verteremus, ipso anno quo manum ferulæ subduximus — *παλιγκενέϊ ἥρωι.*

Item cum Systole *Plaut. Curcul.* 3 1 4.

Si reddo illis quibus debeo plus alieni est.

Extat etiam apud Homerum Hendechemimeres tome; idque non semel -- *τίκει ῷ* & *πόσει ῷ.*

Imo vero reperitur in Plauto Hemimeres pariter affecta, seu in primo semipede neglecta Synalœpha.

Plaut. Menæchm. Prol.

Quo illud vobis Græcum videatur magis.

Nec plures Cæsuras recipit versus sex pedibus constans. Septenarius vero Trochaicus admittit Hiatum in undecimo.

Plaut.

Plaut. Captiv. 4 2 44.

Mirumque adeo, ni hunc fecere sibi Ætoli agoranomum.

Id. Asinar. 3 2 33.

Argenti viginti minas habesne? Hariolare.

Et in decimo tertio semipede.

Id. Merc. 3 4 70.

Si id forte ita sat animo acceptum est, id pro certo si habes.

Id. Persa 4 4 68.

In superiori cap. vid. Posit. d. ante m.

Aut patriam tuam aut parentis. cur ego id mirer, mi homo?

De Cæsuris Iambici Trochaicique versus vidimus. atque in omni pede etiam absoluto veteres sibi vendicarunt hanc Hiatus licentiam

In primo pede *Plaut. Curculion.* 2 2 17.

Qui tibi auxilium in jure-jurando fuit.

Id. Mercat. 5 3 4.

At ego expurgationem habebo, ut ne succenseat.

Id. Amph. 3 3 10.

Habui expurgationem. facta pax est. optume est.

Persius Sat. 3 66.

Discite, o miseri, & causas cognoscite rerum.

In secundo pede *Plaut. Asinar.* 5 2 74.

Væ mihi! vera hariolare. Surge amator. i domum.

In tertio *Pomponius Pistoribus.*

Pappus hic in medio habitat senica non sescunciæ.

Sapphicus iste Horatii affectionis hujus immunis est

Carm. 3. *Od.* 14.

Jam virum expertæ male ominatis

Quia

Quia composita non necessario patiuntur Synæresin, ut suaveolens.

Huc refero versus illius abundantiam.

Plaut. Amph. 2 2 49.

In somnis fortasse. imo vigilans vigilantem. væ misero mihi!

Librarii, ut explerent lacunam, posterius Participium ex Scenæ prioris hujus Actus versu 77. transtulerunt. sed respuit numerorum ratio; nec ultra modum excrescere patitur. deleatur igitur *vigilantem.*

Amph. 1 1 in 4 273.

Cadus erat vini inde implevi hirneam. ingressu'st viam.

In 5 274. *Eam ego, ut matre fuerat natum, vini eduxi meri.*

In 6 275. *Mira sunt nisi latuit intus illic in illa hirnea*

In quarto pede propter Præterit. Vocis Pass.

Plaut. Men. 5 2 28.

Nescio quid vos velitati estis inter vos duos.

Reperitur etiam Hiatus cum Systole conjunctus; ad exemplar omnino Græcorum, quibus αι & οι finales ante dictionem à vocali exorsam imprimis corripiuntur.

Plaut. Amph. 1 1 19.

Nec Jugulæ, neque Vesperugo, neque Vergiliæ occidunt

Virg. Georgic. 4.

Implerunt montes. flerunt Rhodopeiæ arces.

Id. Æneid. 3.

Victor apud rapidum Simoenta sub Ilio alta

Hom. Il. 24 67.

φίλτατος ἔσκε θεοῖσι βροτῶν οἳ ἐν Ἰλίῳ εἰσίν.

Id. Georgic. 1.

Ter sunt conati imponere Pelio Ossan

Glauco, & Panopeæ, & Inoo Melicertæ.

In

In quibus utriſque Synalœpha bis omittitur in eodem verſu; quod & ſequentes faciunt.

Virgil. Æneid. 2. & in Ceiri.

Nereidum matri, & Neptuno Ægæo.

Ovid. Metamorph. 5.

Fonte Meduſæo & Hyantea Aganippe.

8. *Cumque Pheretiade, & Hyantheo Jolao.*

Nec in propriis tantum Nominibus, aut Græculis, ſed etiam polyſyllabis Latinis.

Virgil. Bucolic. Eclog. 7.

Stant & Juniperi, & caſtaneæ hirſutæ.

Item in Exclamationibus. *Plaut. Aul.* 4 9. 7.

Perii! interii! occidi! quo curram? quo non curram?

Id. Pœnul. 5 5 11.

Ita replebo atritate atrior multo ut ſiet.

Feſtus in voce Rutabulum. *Vel quæ ſperat nupturam iri aduleſcentulo:* Locus mendoſus Reſcribe *Vetala* quod ſequitur, *nupturam iri*, ni fallor, Latinum non eſt. repoſuerim *deſperat nuptum iri.* Verſus cavus eſt propter Ecthlipſim & ſynalœpham priſcorum more inſuperhabitas, quod originem præbuit ſinceræ conſtructioni & numeris ſimplicibus pervertendis.

Verſus oculatus. *Id. Mercat.* 1 2 17.

Qui potuit videre? Oculis. Quo pacto? Hiantibus.

Hirmus aſyndetos *Ibid.* 4 4 5.

Videre, amplecti, oſculari, alloqui.

Inclamationes. *Id. Curcul.* 2 2 26.

Heus Phædrome, exi, exi inquam, ocius.

Id. Moſt. 4 2 46.

Cui patrem Theuropidem eſſe opinor; hei! hei! occidi.

Ovid. Metam. 5.

Et bis Io Arethusa, Io Arethusa vocavit.

Virgil. Bucolic. Ecl. 6.

Clamassent, ut litus Hyla, Hyla omne sonaret.

Notandum Pronomina Me, te, se, ante dictionem à vocali cœptam d sive ponatur, seu mente tantum percipi possit sæpius attrahere, ut in istis Anastrophis Mederga, tederga, sederga.

Plaut. 2 3 31.

Ecastor me haud invita se domum recipit suam.

His exemplis instructi voces autoribus priscis librariorum audacia male insultas ejicere poterimus. Minas versuum præruptas, velut parietinas desuper pendentes, vel ruinas dehiscentes suspensis auribus, non sine quodam vetustatis horrore tuto præterire. Meminerimus interim aliam Dramaticæ Poesios aliam Epicæ rationem esse. Heroum vitam illustrat consiliorum factorumque supra vulgi captum præstantia: decus orationi addunt figuræ insolentes. Comicis autem sermonis ordo nativus & genuinus imprimis quæritur. Colloquium instituunt pro re nata cujusque generis proprium. Artis opinionem etiam ultro a se remotam cupiunt. Forensibus periculis timidam & scrupulosam in verbis struendis diligentiam condonemus. Intra domesticos parietes moleste loqui nec occupatis vacat; nec rusticis aut rudibus datur. Agit Pater cum filio, Dominus cum servo, vocibus non tam ad sonum compositis, quam veris, &, ut impetus fert, gravibus & copiosis. Offensiunculas literarum, credo, perhorrescet. Quin, mores aperte, quin affectus libere, sic omnia promit, ut ex animo potius, quam belle loquutus videatur. Per nos igitur liceat hominibus ex plebe populariter loqui. Quid quod hinc vario sermoni simplicitatis quidam color accedit? unde rebus ad vivum fictis, & inter se cohærentibus sua conciliatur fides, & tanquam sub judice testimonii parum meditati compositique pondus. Venustioribus igitur Poematum has maculas, ut supra diximus, loco quidem intersperserunt & ex arte, non ita sæpe fateor

fateor, sed ut appareat studio factum. Hujusmodi licentiam ex parte saltem, cum res ultro eam suaderet, novis & maxime emendatis Poetis hoc ipso capite vindicavimus, satisque ni fallor præstitimus. adeo ut pro materiæ tenuitate metuere habeamus ne viris eruditis nimium diligentes existimemur, potius quam operæ parci. Dabit interim Lector, ut spero, non gravate veniam auctoritatibus ubertim perscribendis, ne quod à protrita hodiernæ consuetudinis orbita paululum deflectit, continuo singulare judicetur.

Quamvis autem synalœphæ neglectæ sedes, & causas persequi plus in se laboris, quam acuminis continere videatur, paulo fortassis acrius aciem ingenii intendat, oportet, qui cum veteribus Grammaticis causas repetere paulo altius studebit, cur vocales quædam natura longæ, positione corripiantur aut contra, cur aliæ syllabæ natura breves, itidem positura producantur. quot modis hoc eveniat inter ipsos metricos non levis est dissensio. Hephæstion tres omnino statuit; Marius Victorinus quatuor; Charisius quinque, Donati autem editio prima, & ejusdem interpres Sergius octo vel novem casus assignant, in quibus hoc eveniat. nec tamen in omnibus exemplum satis lucidum adferunt. illud præterea fere ab omnibus supponitur; positione ante consonantes duas, vel unam duplicem, in diversis dictionibus, post brevem, in fine prioris vocalem, æque validam esse ad necessitatem ejus extendendi tempore atque si in una eademque voce sequeretur duplex; aut binæ consonantes in utraque divisim sedem haberent.

Cæterum hoc inter omnes convenit; Primo, brevem natura vocalem, quam muta vel f. semivocalis, ante Liquidam posita, continenter sequitur, ancipitem reddi.

Secundo loco probant autoritatem, qua vocales longæ, & diphthongi, tam apud Latinos, quam Græcos, pro arbitrio breves esse possint, si modo subsequens dictio à vocali, vel diphthongo, incipiant. illud obiter hic interponere liceat, angustius illis fidem regularum patere, quod nihil autoritatis ultra Virgilium afferant. ille quidem, ut vetustissimus novorum Poetarum, ita veterum recentissimus caute satis, nec

ſine miro quodam artificio vetuſtatis conſuetudinem ſibi non raro ſervandam putavit, plura tamen utriuſque regulæ teſtimonia ex priſcis autoribus prioris quidem, in ſuperiori tractatus hujus Capite, hujus autem alterius in hoc ipſo quarto capite, quod nondum abſolutum eſt, in medium produximus. nec hoc tantum vim obtinet in diverſis dictionibus; verum etiam tam diphthongos, quam vocales corripit in ſyllaba ejuſdem vocis proxime ſequenti, apud Latinos æque ac Græcos: cujus rei fidem inferius capite undecimo firmabimus.

Tertio, quum brevis ſyllaba, finiens partem orationis, antecedat vocalem, ut in Cæſuris, anceps fit. dupliciter hoc contingit: ſi brevis vocalis præcedat vocalem; qui caſus in hoc ipſo capite non ſemel occurrit; ubi hiatus in Cæſura Diaſtolem ſecum trahit. aut rurſus, ſi prior dictio in ſyllabam brevem, conſona finitam, deſinat; poſterior autem vox auſpicetur à vocali, in Cæſura pedum Ectaſin accidere, in omni ſemipede, ſtatim in ſequenti capite pluribus oſtendemus. accedit hoc quoque, quod ibidem probabitur, quod artium ſcriptores vix aſſequuti ſunt; ſyllabam brevem ſive vocali, ſeu conſonante terminatam, ubi dictio cum juſto pede abſolvitur, aliquoties produci. ſive id propter pauſam contingat; ſeu metro juſto, quamvis id non ſit ultimum, in verſu, concedatur.

Quarto, ſi, poſt conſonantem brevem, h. litera ſuccedat. ut *terga fatigamus haſta:* quam licentiam, ex veteribus, eodem capite, plenius demonſtrabimus, non in Cæſuris tantum, verum etiam in metris cum dictione abſolutis ſumi nonnunquam. Veteribus enim modo conſonans, modo aſpirationis nuda duntaxat credebatur nota.

Idem, quem ſupra memoravimus, Chariſius, Quinto loco brevem aſſerit dichronon, ſeu ambiguæ quantitatis fieri, ſi eam v. conſonans ſequatur; cujus tamen rei autoritatem non attulit ſatis firmam: quod Lectori, modo conſulat illum ſub initium operis, conſtabit. poterit tamen, ſi non pigebit eum caput decimum quartum hujus operis perſtringere, argumentum ſatis validum inde petere ad illud probandum, ex ambigua hujus Literæ pronunciatione.

Sexto demum loco, Donatus in editione prima affirmat,

ſi

si correptam vocalem duæ consonantes excipiant, quarum prior s. Litera sit, brevem quæ præcesserat, in mediam transire. quod duobus exemplis, quum astruit, à positione debili petitis, non omnino extra dubium posuit. Protulit enim, *Ponite spes sibi quisque* & *Unde spissa coma* vel *scissa*. alibi, ex Horat. *præmia scribæ*. putamus nos magis idonea potestatis hujus literæ imminutæ testimonia produxisse, in Capite secundo.

Septimo, cum pronomen c litera terminatum vocalis subsequitur, complures Grammatici volunt, illud esse anceps, authore Virgilio: cui *Hic* & *Hoc* in quantitate varie ponuntur; *Hic erit*, *Hoc erat*. sic interim arguunt; si *nec* substituatur versum vitiari. nos tamen capite nono extremo, testes produximus, circa hanc conjunctionem, quod extendi possit, non modo *Plautum* ter, & *Manilium* iterum, verum etiam *Martialem* & *Statium* autores non ita sordidos. Quod dicunt usitatius produci, res aliter se habet. nam apud veteres Hic, illic, isthic; nisi cum correpta sint, quantum memini, semper adverbialiter sumuntur. quod Virgil. aliquando produxit propter crassitiem soni factum recte autumant, velut Hicce, hocce.

Octavo, Quum correptam vocalem duplex consonans sequatur; quod affirmant inde probatum eunt quod reperiantur in exitu Heroici versus *nemorosa Zacynthos;* & *litora Xerxes.* sed hæc in diversis dictionibus posita, propter distantiam, non necessario operantur ad ullam omnino positionem validam.

Nono, propter ambiguitatem ε & ο apud Latinos quæ longarum & brevium vicem sustinent ab ἑῷος & ἠῷος *primo surgebat Eoo*: alibi, *Eoasque acies.* item - *nimbosus Orion*: & - *circumspicit Oriona.*

Sunt qui affirmant Decimo idem contingere quum brevem continuo, in eadem voce, sequatur liquida, ut Melos.

Undecimo, quum eadem vox apud classicos autores variæ quantitatis syllabam exhibeat: ut apud Virgil. Sidonius, Italus: apud Martialem Batavus. cui tamen autori ne subscribam per omnia, facit 1. 19.

In Vaticanis condita musta cadis.

Horatius contra. 1. 20.

Redderet laudes tibi Vaticani.

Quidni variet syllaba primæ proxima? inquies. Ne id quidem Hispano concedam, prohibet Ovidius; Epistola seu Elegia ad Tuticanum. de Ponto 4. 12. & 14. Duodecimò, per Systolen & Diastolen; cujus rei causas ad proximi capitis finem penitius inquirere differemus.

CAP. V.

Ectasis.

Cum syllaba natura brevis extra Positionem, quam vocant figurate producitur ECTASIN dicimus. Primus hujus immunitatis honos Cæsuræ defertur. Ea est concinna versuum partitio per voces absolutas in semipedes impares. Hæc quatenus temporis quæstum facit in Senarium non cadit, cum Iambus à brevi auspicatur. ad aptam tamen numerorum conclusionem vocum inter se connexio non minus in Senariis requiritur quam Hexametris. quo cursus eorum & rhythmus levior perficiatur. Affectionem tamen istam in justis pedibus patiuntur. Contra Trochaici in absolutis pedibus syllabam produci non requirunt, cum Trochæus in brevem syllabam desinit. Cæsuram autem cum Diastole nonnunquam admittit. semel apud Græcos legisse in 11 semipede memini. Aristophanes Σφηξί.

οἱ ἢ τὼ 'φθαλμὼ κύκλῳ κεντεῖθ', οἱ δὲ τοὺς δακτύλους.

Plaut. Menæchm. 5 5 22.

Potionis aliquid priusquam percipit insania.

Id. Mil. Glor. 2 3 42.

Sceledre, Sceledre! Quis homo interminat? est te alter audacior?

Titinius Gemina.

Parasitos amovi, tenonem ædibus absterrui.

In

In 13. semipede *Id. Mercat.* 3 4 63.

Cur istuc cœptas consilium? quia enim me afflictat amor.

In 9. semipede *Plaut. Mil. Glor.* 2 2 87.

Ut si illic concriminatus sit advorsum Militem. Vel a *Siet*

In 1. semipede (sequente aspirata) *Id. Stich.* 4 2 31.

Per hanc tibi cœnam incœnato Gelasime, esse hodie licet.

Id. Capt. 3 4 87.

Sed hoc primum me expurgare tibi volo me insaniam.

In 3. semipede *Id. Men.* 5 9 98.

Venibit uxor quoque etiam, siquis emptor venerit.

Productionem brevis syllabæ, in vocibus in justum pedem desinentibus, etiam Senarium recipere modo posui. Exempla subjicio in primo pede.

Plaut. Men. 4 2 5. *Solet hortator remiges hortarier.*

Id. Merc. 4 3 11.

Vidit, ut omnes te Demipho dii perduint!

Id. Merc. 4 4 60. *Uxor, heus uxor! quanquam tu irata es mihi.*

Terent. And. 2 6 8. *Propter hujusce hospitæ consuetudinem.*

Id. Eun. 5 5 10. *Quicquid hujus factum est, culpa non factum est mea*

Id. Heaut. 3 3 40. *Si quid hujus simile forte aliquando evenerit*

Id. Eun. 1 2 57. *Nuper. ejus frater aliquantulum ad rem est avidior*

Hic periodo aut aspiratione mollitur

Alibi commate sequente. *Plaut. Captiv. Prol.* 25.

Ut sit, in bello capitur alter filius.

Extra pausam *Homerus Il.*

Καὶ μὲν οἱ Λύκιοι τίμεν© τίμον ἔξοχα πάντων.

In 2. pede *Plaut. Bac.* 1 2 15.

I, stultior es barbaro Potitio.

In

In 4. *Id. Capt.* 3 5 79.

Atque hunc ita velle, dicite, curarier.

88. *Nam mihi propter te hoc obtigit. abducite*

Seneca Hippol.

Umbræ nocentes cedite. cervicibus.

Plaut. Epid. 3 4 6.

Potuit plus jam sum libera quinquennium.

Id. Curcul. 5 2 44.

Cleobula. nutrix quæ fuit? Archestrata.

Ante vocem ab aspirata exorsam.

Valerius Flaccus Argonautic.

Concussi tremuere rogi. ter horruit æther. inhorruit

Simpliciter *Titinius Setina.*

Ipsus quidem, hercle, ducere sane nevolt.

In 5. pede *Id. Fullonib.*

Formicæ pol persimil'est rusticus homo

Nobilis Tetrametri Iambici dichotomia, seu bisegmentum, de quo in superioris capitis initio meminimus, brevem syllabam sæpenumero producit.

Plaut. Amph. 1 1 32.

Sibi eventurum id contigit, ut salvi poteremur domum.

Id. Asinar. 2 3 2.

Demænetus ibi dicitur habitare. i, puere, pulta.

In 5. pede *Id. M. Gl.* 2 6 91.

Ita facere certum est. sed satin' oratus abis?

In Octonarii Catalectici 6. pede *Ibid.* 4 6 29.

Sine ultro veniat, quæritet, desideret, expectet.

Diximus in Iambis Cæsuræ locum non esse: sed Ectasin in absolutis pedibus tantum extare. Contra in Trochaicis Ectasin

ſin ad Cæſuras tantum pertinere, juſtos pedes nihil omnino lædere. Quod ad Heroicum carmen attinet, ut ejus uſum hoc etiam in genere leviter perſtringam, inter melioris ſeculi Poetas non niſi in Cæſuris hanc Diaſtolen reperies, ubi mora quædam in tranſitu ad diverſam vocem ſenſim ſine ſenſu intervenit. Apparet autem Figuram hanc nonnunqnam de induſtria quæſitam tam à Græcis quam Latinis ornamenti puto, aut delectationis cauſa, ſive ut Lectoris, opere in longius progreſſo ſubinde laſſi, faſtidium detergerent. Virgilius enim in Propriis & ad libitum fictitiis Nominibus, cum vocabulum accudere ei eſſet integrum, quod debili ſaltem poſitione muniretur, non id ſemper facit, is autem Homeri aliorumque Græcorum veſtigiis inſiſtit.

In Polyſyndetis *Virg. Æneid.* 10.

Chloreaque, Sybarimque, Daretaque, Therſilochumque.

Ovid. Metamorph. 7.

Othryſque, Pinduſque, & Pindo major Olympus.

Homer. Iliad. 12 20.

Ρῆσός θ', Ἑπτάπορός τε, Κάρησός τε, Ῥόδιός τε.

Ut Virgilius ante ſ. produxit ſic Homer.

Ἐντεά τε σάρκας τε καὶ ὀστέα μυελόεντα.

Ovidii æqualis ante p. *Gratius Faliſcus.*

Taxique, pinuſque, Altinateſque geniſtæ.

Ovid. Metam. 10.

Liliaque, pictaſque pilas, & ab æthere lapſas.

Ante ρ. ut ſupra *Hom. Iliad.* 2 155.

Φαιστόν τε Ῥύτιόν τε πόλεις εὖ ναιετάωσας.

Id. Iliad. 23 395 & 777. -- στόμα τε ῥῖνάς τε.

Ovid. Metamorph. 11.

Sarculaque, raſtrique graves, longique ligones.

10. *Cinnamaque, coſtumque ſuum, ſudataque ligno.*

11\. *Peleusque, comitesque rogant: quibus ille profatur.*

Hom. Iliad. 16 767.

φηγόντε, μελίην τε, τανύφλοιόν τε κεράνειαν.

Εἶδός τε, μέγεθός τε, φυήν τ' ἄγχιστα ἐῴκει.

20\. 242: Ζεὺς δ' ἀρετὴν ἄνδρεσσιν ὀφέλλει τε, μινύθει τε.

Illud inusitatius licet molliat aspiratio.

Virg. Æn. 10.

Themon *Et Clarus, & Hæmon Lycia comitantur ab alta.*

Id. Georg. 4.

343 *Atque Ephyre, atque Opis, atque Asia Deiopeia.*

463 *Atque Getæ, atque Hebrus, atque Actias Orithyia.*

De Cæsura quid addam iis, quæ in Grammatica nobis publice recepta vulgo innotuerunt? iisque quæ de Hiatu Superiori capite? an & in undecimo semipede apud Græcos reperiri?

Hom. Il. 23 690.

κόψε δὲ παπτήναντα παρήιον οὐδ' ἄρ' ἔτι δήν.

An leniri pausa majori, minorive? ante vel post Parenthesin?

Virgil. Ceiri.

Nec levis hoc facere (neque enim pote) causa subegit.

Id. Æn. 1.

Qui teneant (nam inculta videt) hominesne feræne.

11\. *Confidant (si tantus amor) & mœnia condant.*

An etiam in alternis confabulationibus? an Interrogatione?

Ibid. Oratis? equidem & vivis concedere vellem

An ante aspirationem? Catull. de nuptiis Pelei & Thetid.

Tum Thetis humanos non despexit hymenæos.

Item polysyllabis Hesiod. Scuto Herculis Διόγνητος & ἀμώμητος Ἰόλαος. item κρατερὸν Ἰόλαον. nec Græculis modo, aut Propriis, sed Latinis communibus.

Virgil.

Virgil. Georg. 2 5.

Muneribus, tibi pampineo gravidus autumno.

Propter Mimesin quæ vim habet Interjectionis

Horat. Sat. 1 3.

Usque ad mala citaret JO BACCHE *modo summa.*

Ubi dicta cantilenæ pro numeris & modulatione posuit. Hactenus de simplici Cæsura dixisse fortean plusquam sufficiat. est ubi in eodem versu gemina reperitur; aut etiam cum Hiatu conjuncta.

Ovid. Metam. 2.

Mygdoniusque Melas, & Tænarius Eurotas.

Τῶν μὲν Ὀδυσσεὺς ἦρχε Διῒ μῆτιν ἀτάλαντος.

Ovid. Metam. 3.

Nubibus esse solet, aut purpureæ Auroræ.

Id. Heroid. Ep. 9.

Semifer occubuit in letifero Eveno.

Catull. de coma Berenices.

Qua Rex tempestate novo auctus Hymenæo.

Plaut. Asinar. 2 3 12.

Si me iratus tetigerit, iratus vapulabit.

Id. Menæchm. 5 2 88.

Ut ego illi oculos exuram lampadibus ardentibus.

Habet Ectasis locum etiam in Pentametris & Lyricis.

Ovid. Fastor. 3.

Me tua. sed lædit ille pudendus amor.

Id. de Ponto 4 3.

Indigus effectus omnibus ipse magis.

Cæsura Semiternaria *Horat. 1 3.*

Perrupit Acheronta Herculeus labor.

2. 13. *Cæca timet aliunde fata.*

3. 24. *Si figit adamantinos*

C. Semiquinaria. 3. 5. *Si non periret immiserabilis.*

Seneca Medea. 3. *Chor. Conjugis fatum redimens Pheræi.*

Uxor impendit animam marito.

Membranæ, videlicet, *Florentinæ* ordinem invertunt.

Conjugis fatum redimit Pheræi

Uxor impendens animam marito.

Blandiuntur auribus hi numeri, sed nec minus recta illa constructio quæ Participium præmittit. Monet hic autor ne Anapæstos penitus intactos transeamus. Patitur Anapæstus Tetrameter in Bisegmento temporis jacturam: dum enim in Dimetram tomen dissilit, quod libenter &, apud Senecam, artis metricæ observantissimum, semper facit, ibi pausam quandam sibi reperit. quod si contumax obstat syllaba, eam contemtim præterit.

Medea. Chor. 2. Pervius orbis. Indus gelidum.

Gronovius Adonio sententiam claudit. aliter Mss. nostri

Id. Hippol. Chor. 1. Terga leonis. humerisque quibus

Id. Troasin. Chor. 1. Bis pulsata Dardana Graio.

Delrio bisegmina versus alterum in alterius cornu traducit.

Id. Hercule Oetæo. Choro 5.

Clara Tonante. centum populi.

Florent. Cod. Chara Tonanti. puerili, ut mihi videtur, lapsus in plano metu; cum istic loci ultima sententiæ, in absolutam vocem insistentis, syllaba sit indifferens. nec interim attendit Corrector quam turpi aurium convicio prior clausula in similis soni syllabam collata posteriori obloquitur.

Id. Oedip. Chor. 1. Non sua sylva decorata coma.

Princeps Delrio quasi numeris reposcentibus reposuit, Non silva sua. hunc sequuti Thysius & Gronovius. Utra lectio mollior incedat assis non interduim sin contra o. libb. Mss. &

prius

prius editos trajectio verborum facta fuerit, utut speciosa videatur mutatio, non laudo exemplum. Scriptor *Octaviæ.*

Chor. 1. *Hoc quoque nostra videre nefas*
Clamor ad astra cum femineo.
2. *Conjugis ora non invisos.*
5. *Remigis ante. mox & ferro.*
Tartara testor Erebique deos.

Videor apud Græcum Comicum semel legisse in carmine Aristophaneo, quod septem Anapæstis cum longa syllaba constat, Cæsuram Semiternariam, quando sequens vocalis debili tantum positione producebatur.

Aristophanes. Lysistrata.

Ἀλλ' ἤν περ ὁ γλυκύθυμος Ἔρως καὶ Κυπρογενὴς Ἀφροδίτη

Advertendum, Præterita in iit Syncopata Crasin passa, natura; extra coalitionem, Cæsura, si obvenerit, produci.

Virgil. Æn. 9.

Sceptra Palatini, classemque petit Evandri.

Ovid. Metam. 9.

Tempora; nec petiit horamque animumque vacantem.

Sic impediit. Imprimis *iit*, *it* ab *eo* cum compositis Abiit, adiit, coiit, interiit, obiit, periit, præteriit, rediit, subiit; hæc, inquam etiam incontracta extenduntur. cui rei probandæ possem in medium producere Virgilium, Ovidium, Lucanum, Persium, Martialem, Juvenalem, Statium, Valerium Flaccum. & Testimonia ad manum & in promptu sunt; sed in re manifesta testibus uti non necessariis quid attinet? ad ulteriora nos accingamus.

Doctrina de mediis syllabis tam late diffunditur, & tam spissis difficultatum tenebris obvoluta jacet, ut, nisi ipsa sibi facem præluceret antiquitas ex Poetarum lectione, frustra Grammaticos veteres, vel modernos consulas. Videri possit hic noster Tractatus, quantus quantus est, nil aliud nisi commentarius

in caput illud unum, de varietate temporum in diversa syllabarum positione, quam Charisius, Donatus, Servius, Priscianus, alii, strictim attigerunt, idque satis obscure. Quod siquis hæc inter se conferre dignabitur, nos aliquanto latius nido pennas nostras extendisse fortassis intelliget. Causam hujus licentiæ siquis altius repetere volet, ea potius à Rhythmicis & Musicis, quam à Metricis arcessi debet. Pes omnis, qui metrum graditur, in sublatione & positione, quas Arsin & Thesin magistri vocant, temporis aliquod intervallum metitur. Insuper moræ nonnihil aliquando objicitur, quam, ut usus fert, ducas an rapias non multum interest. Varro laudatus in *Servii*, Ms. *Cap. de Accentib.* pluribus pro Media Prosodia arguit, *ipsa in* natura nihil totum, ubi non sit medium: ut enim inter rudem & eruditum, inter calidum & frigidum, amarum & dulce, longum & breve, est quoddam medium, quod neutrum est; sic inter imam summamque vocem esse mediam; ibique, quam quærimus Prosodiam. Neminem Musicum esse qui mediam vocem in cantu ignoraverit: nec quenquam potius esse dicere in sono chordarum, aut alia voce buccinarum, assave voce cantantium mesen esse, si non in omni vocis natura esset medium. minimeque mirum, ut in hanc multorum sensus non animadvertat; cum illa, quæ in cithara auditur, quia aliquanto uberior est, sæpe tantum non sentiat meatum. præterea minus reliquis notam, primum quod ea sit principium aliarum, ut Mese in Musica initium cantionis, & omnia initia semper obscura sint. deinde quòd omne medium in angustis non videatur, ut punctum in quamvis magno orbe, quem vocant centron. nullum esse corpus, ubi non sit medium; & omnem vocem corpus esse: omnem igitur vocem medium habere. quod enim fluit deorsum, prius in medium succedere, quam volet sursum: & quod sursum est, ante eo devenire quam deorsum. quantumvis compitum medium esse. Hæc Varro: qui plurimos & clarissimos quosque mediæ hujus sibi fuisse autores commemorat. Grammaticos, Glaucum Samium & Hermocratem Jasium. Item Philosophum Theophrastum Peripateticum, cui divina facundia nomen adscivit, necnon ejusdem sectæ Athenodorum, summi acuminis virum,

qui

qui quandam Prosodiam monotonon appellat, quæ videtur non alia esse quam media, licet diverso vocabulo. nec deesse monet *Servius* qui Prosodias plures esse quam quatuor putaverint, ut Glaucus Samius, à quo sex Prosodiæ sunt, sub hiisque nominibus [an simenhimes ip pentamene cecasmen antanaca homenech] conjicio αἰρομένη· μέση· ἐπιτεταμένη· αὐτανακλαζομένη· νήτη. sed hic quoque non dissentit à nobis, nam cuivis ex ipsis nominibus intellectu proclive est, tres primas esse simplices; & non alias quam βαρεῖαν· μέσην· ὀξεῖαν· Posteriores autem tres duplices, & quasi species unius flexæ, quæ est genere una: hanc enim flecti non uno modo omnes putaverunt. Eratosthenes ex parte priore acuta in gravem: Theodorus aliquando etiam ex gravi in acutiorem extendere. Cæterum Varro in utraque parte moveri arbitratur. Neque hic facile fieri sine media; eamque acutam plerumque esse potius quam gravem; quod ea propius utramque est, quam illa superior & inferior inter se.

Quorsum hoc illustre Varronis de accentibus fragmentum, ut erat ubertim diffusum, produxerim, quomodo materiæ, de qua agitur accommodem; aut quid inde conficiam, paucis accipe. Quemadmodum inter tenorem vocis in acutum sublimatæ, & in grave depressæ datur pronunciationis æquabilitas: sic inter pedem attollendum & deponendum pausa quædam conceditur: in fastigio vel summo, vel, quod ei opponitur punctum. Hinc Ectasis in impari semipede, quæ Cæsura dicitur, locum sublationis occupat: vel in justo pede, quæ positionis sedem obtinet; ubi dictio cum pede vel semipede finitur. Egregie Quintilianus: Pes currentis, quamvis non moratur, vestigium facit. singulæ quidem voces ne inter se confundantur, quoddam temporis interstitium requirunt, quanto magis vel versus integer à versu, vel sententiæ partes, ut sensu, sic notis majoribus minoribusque distingui postulant, quæ moram longiorem brevioremque, prout res poscit, indicare valeant. Hujus potestatis exempla cum in sublatis tum in positis pedibus, non pauca protulimus hoc ipso Capite: nec aliunde est quod hiulcam orationem, velut ad mollitiem Jonum compositam, occurrere, sive lenis, seu aspirata se-

quatur

quatur vocalis, prolixe demonstravimus. quid enim ni? cum in vernacula Grammatica tam alto prætereatur silentio, ut inter Prosodiæ figuras Hiatus ne nominetur quidem. cujus tamen eam vim esse ostendimus, ut vocales natura longas aliquando corripiat, alias natura breves producat. neque hoc fit in diversis tantum, verum in eadem quoque dictione fieri inferius in undecimo Capite probabimus. Sermonis impetus aliquando rapit voces, ut inter se distinctæ vix appareant. sic contra Grammaticorum etiam veterum præscripta Positio infirmatur, ubi, post brevem vocalem, hanc vocem muta claudat, illam vero ducat liquida.

c. r. *Andr.* 2 5 8.

Nunc nostræ timeo parti quid hic respondeat.

d. r. *Id. Phorm.* 5 7 86. *In solas terras in id redactus sum loci.*

c. m. *Id. Andr.* 1 1 85.

Quid si ipse amasset? quid hic mihi faciet patri

d. n. *Id. Phorm.* 5 7 47.

Etiam dotatis soleo. quid id nostra? nihil.

Id. Eun. 5 1 10.

Quid is, obsecro, ad nos? aut quamobrem adductu'st? nescio.

Ita 9. ex nostris Mss. Cod. Bembinus disjunctivam particulam omittit; unde mihi politior, quam sincerior videtur. nec enim Terentiani seculi licentiam satis perceptam habebat.

t. l. *Plaut. Mil. Gl.* 4 5 4.

Quidjam? ut multa verba fecit? ut lenta materies fuit?

Hujus generis plura tertium Caput suppeditabit. in secundo quoque vidimus sibilum facile supprimi: ne geminatum quidem orationis cursum necessario morari: quibus exemplis adde.

Posset. *Plaut. Mil. Glor.* 4 5 8.

Idem ego te liberabo, ne, si posset ullo modo.

Hæc obiter de causis mediarum syllabarum. Cæterum opus, quod sub manibus habemus institutum, pergamus exequi.

CAP.

CAP. VI.

Ecthlipsis.

ECTHLIPSIS à Grammaticis dicitur esse quoties *m.* cum sua vocali perimitur proxima dictione à vocali exorsa. Fateor in nova Poesi vim hanc habere. Sed apud veteres syllaba non periit tota, cum hujusmodi concursus incideret. Verrius Flaccus censuit quoties id fieret non totam literam, sed partem illius priorem scribi oportere, quo appareat eam exprimi non debere. Verum Annæus Cornutus in hoc casu permittit consonantem perscribi quidem, cæterum in enunciando durum & barbarum sonare existimat. Ut igitur Synalœpham sic etiam Ecthlipsin syllabæ non semper nocuisse demonstrabimus.

In Cæsura semisingulari *Plaut. Amph. Prol.* 114.

Dum ille quicum volt. voluptatem capit.

In semiternaria *Plaut. Menæchm.* 3 2 24.

Flagitium hominis! subdole, ac minimi preti.

5 1 9. *Flagitium hominis cum isthoc ornatu! quid est?*

In Semiquinaria *Id. Bacchidib.* 2 1 2

Postquam hinc in Ephesum abii, conspicio lubens.

Id. Aulular. 1 1 26.

Nunc ibo ut visam, estne ita aurum, ut condidi.

Id. Pœn. 1 2 115.

Namque edepol lucrum amare nullum amatorem addecet

In Semiseptenaria *Id. Amphitr. Prol.* 54.

Eandem hanc, si voltis, faciam ex Tragœdia.

In Seminovenar. *Id. Pœn. Prol.* 94.

Huc commigravit in Calydonem haud diu.

In Semiundenaria forte *Id. Rud.* 2 4 34, 5.

Palæstra in aram uti confugiamus, priusquam huc
Scelestus leno veniat, nosque hic opprimat.

Imp. quam huc scelestus. præter leges metri.

Semiseptenaria cum semiundenaria in uno versu reperitur.

Plaut. Casin. Prol. 23.

Ejicite ex animo curam atque alienum æs.

Semiquinaria similiter *Cæcil. Plocio.*

Insanum auspicium aliter histrionum est.

Item in pedibus absolutis. *Id. Asinar.* 2 2 52.

In 1. *Siquidem omnes conjurati cruciamenta conferant.*

Ibid. 3 1 36.

Etiam opilio, qui pascit, mater, alienas oves.

In 2. *Id. Mil. Glor.* 4 4 22.

Date modo operam: id nos ad te, siquid velles, venimus.

Epid. 2 2 65. *Hoc quod actum. egomet post ubi illas audivi loqui*

Id. Epidic. 1 2 18.

Quem quidem ego hominem, irrigatum plagis, pistrino dabo.

Id. Pseud. 2 3 7.

Hic argentum: hic amica amanti herili filio.

In 3. cum Ectasi. *Id Persa* 2 5 20.

Sequere hac sis: argentum hic est, quod me dudum rogasti.

In 4. *Plaut. Asinar.* 3 1 38.

Sine me amare unum Argyrippum animi causa, quem volo.

Pomponius Aleonib. At ego rusticatim tangam, urbanatim nescio

Plaut. Mercat. 4 3 7.

Vidisse eam credo mulierem in ædibus.

In

In 5. Ibid. 4 4 48.

Ut veniat ad me jam simul tecum. eo.

In 6. *Id. Mil. Glor.*

Nam nihil miror si libenter, Philocomasium, hic eras.

Etiam bis in eodem versu. *Id. Asinar.* 4 1 11.

Alienum hominem intromittat neminem.

Quandoque cum Hiatu. *Id. Pseud.* 1 3 112.

Militi Macedonio. & jam quindecim habeo minas.

Se absente q sedabsente *Id. Asinar.* 3 2 37.

Quod se absente mihi fidem habere noluisset.

Dum hoc non satis attendunt librarii versus miscent.

Plaut. Epid. 2 2 61, 62.

Illi. ibi nominat Stratippoclem Periphanæ filium. Perii.
Hercle! quid ego ex te audio? hoc quod actum. egomet post ubi
(illas audivi loqui

Versus uterque præter modum excurrit. Inconditam hanc verborum congeriem in justos numeros verum erat sic dispunxisse.

Illi. ibi nominat Stratippoclem Periphanai filium
Perii! Hercle! quid ego ex te audio?
Hoc quod actum. egomet post ubi illas audivi loqui.

Senex recenti dolore perculsus, propter damnosum filium deliquium sermonis patitur, & septenarium in Trochaicam Dimetram Acatalectam clausulam eleganter abrumpit.

Alibi consonans hæc perperam extrita non tantum limitibus versuum inter se confundendis spatium vacuefecit, sed etiam habitus loquutionis immutandi ansam præbuit.

Id. Pseud. 4 7 56, 57.

Leno Ballio. atque ut à me mulierem abduceres. Ita

Phœniciumne esse dixit? Recte meministi. mane.

Justa dispositio, & exinde lectio hæc erat.

Leno Ballio. atque ut à me mulierem abduceres.

Ita. Phœnicium esse dixit. Recte meministi. mane.

Certissime secunda in Phœnicium producitur. & sane Mimesis ludificanti commodius inservit quam Erotesis.

Deprehendas etiam apud aliquos insequentium seculorum Poetas Ecthlipsin loco insuperhabitam.

In Cæs. Semiternaria. *Nemesian. Cynegetic.*

Sæpe canum. est forma illis licet obsita villo. valet κυνῶν

Phædrus 1. 5. Prol.

Ut illum ipsum cupiam famæ tradere.

In Semiquinaria. propter pausam.

Lucan. 5.

Scit, non esse casam! o vitæ tuta voluptas!

Sil. Italic. Belli Punici 13.

Dum daret auspicium usque in certamina ductor.

Senec. Agamemnone.

Regina Danaum, inclytum Ledæ genus.

Recipe hunc Orestem, ac pium furtum occule.

Sonabat ut Danaon. Oresten.

Id. Hercule Oetæo.

Fortis carerem. O feræ victæ! O feræ!

Manil. Astronomic. 1.

Emeritus cælum, & Claudia magna propago.

Phædr. 1. Fab. 4.

Aliamque prædam ab alio ferri putans.

Laurentius, ut versus ruinam suffulciat, subdit perferri. male: non enim perfertur, quod inter viam amittitur.

Id.

Id. 4. 5.

Historia quorum in tabernis pingitur.

Terentianus Maurus.

Quom Xanthum, Xerxem, aut Xuthum, & talia pono.

In Cæsura Semiseptenaria. *Phædr.* 1 13.

Hac re probatur quantum ingenium valet.

Post quartum pedem. *Id. Prol.* 5.

Quo pacto damnabit quidnam omiserim?

Seneca Agam. Act. 3.

Hinc scelere Lemnon nobilem; hinc Chalcida.

Mss. duo; alter in Bodleiana Bibl. alter C. Mert. Chalcedona. Gronovius reponit Anthedona; commentum ex priori natum. cur prætulerim Chalcida, in causa est Hemistichium sequens. Tardamque ratibus Aulida. Aulis enim tam Chalcida suggerit; quam Abydos Seston; aut Calpen Abile. nec magis periclitatur versus, quam in his bisegmentis pariter affectis Anapæstus. *Seneca.*

Medea Chor. 2.	*Potat Araxem.*	*Albim Persæ.*
Id. Hippolyt. Chor. 1.	*Potat Araxem.*	*& quæ stanti.*
Id. Herc. Fur. Chor. 1.	*Linea piscem.*	*hæc innocuæ.*
Auctor Octav. Chor. 3.	*Principis aulam.*	*En! illuxit.*
Id. Act. 1.	*Reddit clarum.*	*Age tot tantis.*

Scio virum de Tragico hoc insigni optime meritum hujusmodi cola in clausulas fere Dimetras seu Adonios conjicere. sequentia vero eo usque percellere donec in quadrum considant. Nos, quibus Mss. Codd. & vett. librorum autoritas satis munita videtur, nihil hic recepti ordinis movere ausi.

Non erat, cur aliquis hujus capitis originem ex Græcorum fontibus repetendam expectaret quibus Lucil. 17. Τυρῷ εὐπατέρ<α>ν *aliquam rem insignem habuisse* impingam. hæc litera nullum omnino vocabulum illic terminat. ita fortean um, om, in on aut Græcum ον. am in an, quoad sonum, aliquando abjerit.

Tantum de his passionibus in omnimoda versuum sede monuisse non piguit, cum hæ minutiæ viris non obscuris subinde offensionem crearint. Adest certamen vocalium imparibus viribus inter se concurrentium.

CAP. VII.

Apostrophus initialis.

ARtium scriptores volunt SYNALOEPHAM esse elisionem quandam vocalis ante alteram in diversis dictionibus. Obtineat sane lex ea in comptiore seculo. Fraudi interim fuit nuperis Criticis ad hanc amussim exigere, quantum uspiam extat vetustiorum Poematum. quibus, quamvis faveat consuetudo recentior, obstat veterum auctoritas. his Monosyllaba in vocalem natura longam exeuntia dictionis sequentis initialem brevem avertunt. Verbi gratia; me ames, non Iambum sed Spondeum constituit, perinde ac si m' æmes vel me'mes vel Gallicum, m'aimes efferretur: quod blæsitatis illecebram in se continet.

Terent. Eun. 1 2 113.

Dies noctesque me ames', me desideres.

Plaut. Amphitr. 1 3 44. *(tamen*

Nunquid vis? ut, quom absim, me ames, me tuam, absentem

Id. Rud. 2 4 25. *(cape*

Dabitur tibi aqua, ne nequicquam me ames. Cedo mihi urnam.

Horat. Sermon. 1 9 38.

Si me amas, inquit, Paulum hic ades. Inteream, si

Μὴ *Sophocl. Philoctete.*

O Λαέρτιυ παῖς ϗ σύ· μὴ 'πεύξη πέρα

Aristophanes Vespis.

Μοχλοῖσιν ἐνδήσαντες ὡς ἂν μὴ 'ξίῃ.

Euripid.

Euripid. Phæniss.

Κακὸν τὸ μὴ 'χειν· τὸ γένος οὐκ ἔβοσκέ με.

Pythagoras Carminib. Aureis.

Πρῆσσε δὲ μηδὲν τῶν μὴ 'πίστασαι· ἀλλὰ διδάσκου.

Terent. Eun. 1 2 106.

Faciundum eſt quod vis. Merito te amo. bene facis.

Not. Var. *merito amo te.* nimis invenuſte

Terent. Heautont. 2 3 119.

Ut ſit neceſſe. Merito te amo, Clinia.

Eadem editio. *Amo te merito.* etiam inconſtanter. alibi nihil movent.

Id. Eun. 3 1 58. *Jamdudum te amat; jamdudum illi facile fit.*

Id. Adelph. 5 7 5.

Qui te amat pluſquam hoſce oculos. ſed cur non domum.

Iterum Lugdunenſis editor. *Qui amat te.* Quid enim ni fluctuetur cui ad clavum ſedenti, nec Cynoſura, nec certum ſidus, quod curſum dirigeret, uſpiam affulſit? Mſs. aut libros vett. ſumpſiſſet comites, plus profeciſſet; quando variantium ſeculorum rationem minus perſpectam habuit.

Plaut. Moſtellar. 1 3 25 74.

Ita tu me ames; ita Philolaches tuus te amet, ut venuſta es.

Quid illis futurum eſt cæteris, qui te amant? magis amabunt.

Bis in eodem verſu. *Ter. Adelph.* 4 5 46.

Et ſcio. nam te amo quo magis, quæ agis curæ ſunt mihi.

Plaut. Sticho. 4 1 5.

Nunc quia te amicum mihi experior eſſe, creditur tibi.

Virgil. Æn. 6 507.

Nomen & arma locum ſervant, te amice, nequivi.

Τῇ *Ariſtoph. Acharnenſib.*

Ἐν τῇ 'γορᾷ καθήμενος.

Id

Id. Equitib.

Ὑπὸ τῆς θεῦ τῇ χειρὶ τῇ ᾿λεφαντίνῃ.

Se *Terent. Andr.* 4 2 4.

Orare jussit, si se ames, hera jam ut ad sese venias.

Latet sub hac formula nescio quid delenificum: & ipsa loquelæ infractio mirum quantum ad animos adolescentis amantis pariter infringendos valet.

Ne *Terent. Eunuch.* 5 9 50.

Neque istum metuas ne amet mulier. facile pellas, ubi velis.

Guietus invertit ne mulier amet. Erat ille vir politus; sed moduli Terentiani, siquis alius, non satis gnarus.

Me habes *Plaut. Pers.* 3 78.

Vtrum tu pro ancilla me habes an pro filia?

Me homo *Ter. Andr.* 4 5 5.

Reliquit me homo atque abiit. Di vostram fidem!

Plaut. Mil. Glor. 2 3 61.

Me homo nemo d.terruerit, quin ea sit in his ædibus.

Me ad *Terent. Adelph.* 1 2 31.

Proh Jupiter! tu homo adigis me ad insaniam.

Me & *Terent. Heautont.* 1 1 63.

Putavit me & ætate & benivolentia.

Ita Mss. novem. tres omittunt priorem copulam omnes ordiuntur versum à verbo putavit. Contra Muretus, Bembo autore, Ætate me putavit & sapientia, supposuit. Schrevel. seorsim. Et ætate putavit me & benevolentia. Possit tamen aliquis non immerito suspicari Terentium hic scriptam reliquisse Putavit med æ. & b. quomodo *Ennius* in *Epicharmo*, Lambini ex conjectura ad illud Ciceronis Academic. 2.

Nam videbar somiare me & ego esse mortuum.

Scripsit med. sed nescio an Terentiana Plautinis Ennianisque non sint castigatiora.

Me

Me ibi. *Plaut. Capt.* 3 1 30.

Nunc redeo inde, quoniam video me ibi ludificarier.

Me in *Id. Mostellar.* 2 2 68.

Nam me in Acheruntem recipere Orcus noluit.

Aristoph. Ranis

Η βωμολόχοις ἔπεσι χαίρῃ μὴ 'ν καιρῷ τοῦτο ποιῶν.

Me item *Plaut. Aulular.* 2 2 50.

Factiosum me item esse hominem pauperum pauperrumum.

Me ut *Ibid. Prol.* 8.

Defodit venerans me, ut id servarem sibi.

Id. Capt. 3 4 68.

Crucior lapidem non habere me, ut illi mastigiæ.

Id. Rud. 5 3 32.

Id ego continuo huic dabo, adeo me ut hic emittat manu.

Te ego *Ibid.* 3 4 13.

Te ego appello. cum isthoc primum, qui te novit, disputa

Id. Asinar. 1 2 22.

Te ego ulciscar; te ego, ut digna es, perdam, atq; ut de me meres.

Te agis. *Id. Mostellar.* 3 1 35.

Quo te agis? nec quoquam abeo. næ ego sum miser.

Id. Trinum. 4 3 71.

Eamus intro, sequere. Quo tu me agis? Quonam, nisi domum?

Te heri. *Id. Amph.* 2 2 99.

Te heri me vidisse, qui hac noctu in portum advecti sumus.

Aristoph. Avibus.

Τὴν πτέρυγα καὶ τοῦτι τὸ πλῆκτρον θἠτέρα.

Te honestet. *Plaut. Trinum.* 3 2 67. Plane ut dehonestet.

Te honestet, me autem collutulet, si sine dote duxeris.

K Te

Te idem. *Terent. Phorm.* 2 3 79.

Iratus eſt. Tu te idem melius feceris.

Id. Heautont. 3 1 44.

Cedo dextram. porro te idem oro ut facias, Chreme.

Te in *Plaut. Perſ.* 4 4 31.

Te in exilium ire hinc oportet. Quid jam? Quia perjurus es.

Id. Aſinar. 1 3 6.

Quam magis te in altum capeſſis, tam æſtus te in portum refert.

Catullus ad Camerum 4. *Te in circo, te in omnibus libellis.*

Se inania. *Lucret.* 5 5 22.

Paſſim per cœli volvunt ſe inania templa.

Ne agas. *Terent. Phorm.* 2 3 72.

Actum, aiunt, ne agas. Non agam! imo haud deſinam.

Editor Nott. Var. Ne actum agas, aiunt. Ordinem vero receptum præter conſentientes Mſs. ſtabilit Donatus. nec hic tantum ſed etiam ad *Andr.* 3 1 7.

Ne eam. *Plaut. Merc.* 1 2 78.

Quin, ſceleſte, abſtrudebas, ne eam conſpiceret pater.

Ne ego *Titinius Fullonibus.*

Ut mihi ſubvenias, ne ego maialis fuam. etiam Mercerus invitis Mſs. edidit, ego ne.

Plaut. Amphitr. 1 1 149.

Ne ego hic nomen meum commutem, & Quintus fiam ex Soſia.

Sophoc. Philoct.

Ανὴρ ὅδ', εἰ μὴ 'γὼ κακὸς γνώμην ἔφυν.

Ne enim. *Plaut. Moſtellar.* 5 1 46.

Ne enim illi huc confugere poſſint, quæſtioni quos dabit.

Strattis. Οταν φακῆν ἕψητε, μὴ 'πιχεῖν μύρον.

Ne herus. *Id. Pſeud.* 4 3 11.

Metuo

Metuo autem ne herus redeat etiam dum a foro.

Ne id. *Id. Men.* 5 2 38.

Quid ille faciat, ne id observes, quo eat, quid rerum gerat.

Ne in. *Id. Casind.* 2 6 33.

Quid tu id curas? quia enim metuo ne in aqua summa natet.

Næ ego *Id. Mostellar.* 3 1 35.

Quo te agis? nec quoquam abeo. næ ego sum miser.

Id. Trinum. 2 4 32.

Is hercle est ipsus. Edepol. næ ego istum velim

Id. Amphitr. 1 1 109.

Vox mihi ad auris advolavit. Næ ego homo infelix fui.

Næ hodie *Id. Trinum.* 2 2 107.

Næ hodie malo cum auspicio nomen commutaveris.

Mi ego *Terent. Heautont.* 5 5 16.

Gnate mi, ego pol tibi dabo illam lepidam, quam tu facile ames.

Mi here. *Plaut. Trinum* 4 3 65.

Certe is est. is est profecto. O mi here exoptatissume.

Mi homo *Terent. Phorm.* 5 8 16.

Uxorem duxit. Mi homo, Dii melius duint!

Mihi. mi ut *Plaut. Trinum.* 3 1 18.

Ulciscare. ut mihi ut erga te fui, & sum referas gratiam.

Tu abi *Terent. Eun.* 4 6 25.

Tu abi, atque obsera ostium intus, dum ego hinc transcurro ad forum

Editor Lugdunens. Nott. Var. Abi tu.

Id. Phorm. 5 2 12.

Cum ista ut loquatur. tu abi Geta: praenuncia hunc venturum.

Corrector noster iterum udo digito Tu Geta abi: timebat delicet Iambo.

Plaut. Rud. 4 3 88.

Quo pacto? sine me hinc abire. tu abi tacitus tuam viam.

Tu ab *Id. Truculent.* 4 3 17.

Jam tace. accepistin puerum tu ab hac? accepi. tace.

Tu ages *Id. Pœn.* 3 3 62.

Hominem peregrinum. tuam rem tu ages, si sapis.

Tu emis. *Id. Mercat.* 2 3 119.

Prius respondes, quam rogo; prius tu emis, quam vendo, Pater.

Tu eum. *Id. Casin.* 2 3 55.

Tu eum orato; ego autem orabo villicum. sane volo.

Tu idem *Id. Asinar.* 2 1 8.

Serva herum. Cave tu idem faxis quod alii servi solent.

Tu item *Ibid.* 2 108.

Quæso æquo animo patitor. Patitor tu item cum ego te referiam.

Tu habes *Id. Epidic.* 3 3 29.

Næ tu habes servom graphicum & quantivis preti.

Ibid. 5 2 18.

Tu habes lora: ego te emere vidi. quidnam cessas? colliga.

Tu herus *Id. Men.* 5 9 17.

Tu herus es; tu servom quære. Salveto tu; tu vale.

Tu homo *Id. Epidic.* 5 2 28.

Quid ago? quid agas! mos geratur. Frugi es tu homo Apœcide.

Ibid. 4 2 6.

Tu homo insanis. Egone? Tute. Cur? quia ego hancce, quæ siet.

Ibid. 5 1 31.

Quis tu homo es, qui meum parentum nomen memoras & meum?

Id. Men. 2 2 50,

Non edepol tu homo sanus es, certo scio

Qui

Qui amat *Terent. Hec.* 3 2 8.

Nam qui amat, cui odio ipsus est, bis facere stulte duco.

Guietus, ex metri ratione, scilicet, scribit ac distinguit; Nam amat qui cui ipsus est odio. Nequaquam Latine. Relativum enim adeo non sequitur suum ipsius Verbum in recto casu, ut illud semper ordine compositionis præcedat etiam in obliquo. Tantum Barbarismum purissimo scriptori per emendationem importare potuit ignorata Comici metri licentia. Nimirum exciderat quod annotarat ad

Andr. 1 2 20.

Hoc quid sit? Omnis qui amant ægre sibi dari uxorem ferunt.

Τὸ i in qui non elidi dicit quemadmodum apud

Virgil. Ecl. 8. *v. penult.*

Credimus? an qui amant ipsi sibi somnia fingunt?

Mihi geminam videtur Crasin abjecisse, verborum, quæ prius attulimus, compage disturbata. Nam qui amat & cui odio ipsus est, qui aime & qui est hai, valet.

Plaut. Mercat. 4 4 4.

Nam qni amat, quod amat, si id habet, id habet pro cibo.

Qui aget. *Ter. Phorm. Prol.* 28.

Quia primas partis qui aget, is erit Phormio.

Editor Nott. Var. Quia primas qui. partes aget gressu inæquali & admodum incomposito; sed Non quivis videt immodulata poemata.

Qui ais. *Ibid.* 2 3 36.

Ego me nego. tu qui ais, redige in memoriam.

Qui aquam *Plaut. Truc.* 2 7 12.

Nam hoc adsimile est, quasi de fluvio qui aquam derivant sibi.

Qui erit *Ter. Ph.* 5 7 18.

Nam qui erit rumor populi, inquit, si id feceris?

Plaut. Mercat. 5 4 57.

Annos natus sexaginta qui erit, siquem scibimus.

Qui erant *Terent. Heautont.* 5 2 13.

Abii ad proxumos tibi qui erant, iis commisi & credidi.

Præli Hackiani curator, proxumos qui erant tibi. invitis Mss.

Qui eras *Plaut. Trinum.* 4 2 138.

Prius non is eras qui eras: nunc is factu's, qui tum non eras.

Qui abhinc *Id. Stich.* 1 2 80.

Quid illos expectatis, qui abhinc jam abierunt triennium?

Qui ad *Id. Asinar.* 1 2 9.

Qui ad heri fraudationem callidum ingenium gerunt.

Qui alunt *Id. Captiv,* 4 2 27.

Tum pistores scrofipasci, qui alunt furfuri sues.

Gerardus Vossius in Etymolog. Dict. digerit ordine inverso -- furfuri qui alunt sues. Nimirum melioris literaturæ artifex & rei metricæ doctor, insuper in vett. Poetis non mediocriter exercitatus, tamen in Crases hasce & cæteras minutias, quibus antiquæ Poesios licentia summa continetur scrupulosius inquirere, fortasse id sibi negotii non dedit.

Qui eas *Id. Trinum.* 4 4 76.

Qui eas emit? Callicles, quoi tuam rem commendaveras.

Qui emit *Id. Mercat.* 2 3 97.

Quo vortisti? ad illum qui emit. ubinam est is homo gentium?

Qui ego *Id. Amphitr.* 1 1 218.

Qui ego sum? Perii. Parum etiam, præut futurum est, prædicas

Qui heri *Terent. Heautont.* 3 2 8.

Tam mane, qui heri tantum biberis? Nihil nimis.

Leidensis Corrector. -- heri qui, minus venuste.

Qui heros *Ibid.* 26.

Eho! quæso, laudas qui heros fallant? in loco.

Dictus

Dictus censor. Eho! laudas, quæso, heros qui fallant? Mirum ni idem semper fallatur in versuum pedatura cui ipsa regula pariter ubique à vero deflectit.

Qui herus *Plaut. Asinar.* 3 3 6. cum Dimetro Hiatu.

Nolo ego te, qui herus sis mihi, onus istud sustinere.

Qui habet *Id. Pœn.* 4 2 1.

Verberatum, vinctum, addictum, qui habet, quod det, utut homo (est

Id. Rud. 5 2 10.

Meum, hercle, illic homo vidulum scit, qui habet, ut ego opinor

Novius Tabellaria.

Qui habet uxorem sine dote, pannum positum in purpura est.

Qui habent *Plaut. Curcul.* 4 3 16.

Quam pars latronum libertos qui habent, & eos deserunt

Qui habeam *Id. Epid.* 4 2 11.

Quid ego lenocinium facio, qui habeam alienos domi?

Qui habito *Id. Amph.* 3 1 3.

In superiore qui habito cœnaculo.

Qui homo *Id. Mostell.* 5 1 1.

Qui homo timidus erit in rebus dubiis, nauci non erit.

Id. Aulular. 4 10 60.

Qui homo culpam admisit in se nullu'st tam parvi preti

Id. Trinum. 4 2 84.

Qui homo est me insipientior, qui ipse egomet, ubi sim, quæritem?

Ib. 2 2 24.

Qui homo cum animo inde ab ineunte ætate depugnat suo.

Cæcilius Harpazomene.

Qui homo ineptitudinis cumulatus cultum oblitus est.

Qui in *Plaut. Trinum Prol.* 12.

Adolescens quidam est, qui in hisce habitat ædibus.

Qui

Qui amabo *Plaut. Bacchidib.* 1 1 19.

Qui amabo? quia, Bacchis, Bacchas timeo & Bacchanal tuum.

Id. Stich. 1 2 34.

Osculum. sat est osculi mihi vostri, qui, amabo, Pater?

Qui eam *Plaut. Trin.* 2 2 49.

Quid is, egetne? eget. habuitne rem? habuit. qui eam perdidit?

Quoi ego *Id. Curcul.* 1 3 46.

Cedo mihi contra aurichalco, quoi ego sano serviam.

Ibid. 4 4 4.

Male loqui profecto quoi ego, nisi malum, nihil debeo.

Id. Mercat. 2 3 107.

Certe edepol adolescens ille, quoi ego emo, efflictim perit.

Ib. 10.

Ex amore. quam ille adolescens, quoi ego do hanc operam, pater.

Id. Trinum. 4 2 25.

Quoi ego liberosque, bonaque commendavi, Calliclem.

Quoi emitur *Id. Mercat.* 105.

Maximam hercle habebis prædam: ita ille est, quoi emitur senex

Quoi operam *Id. Capt.* 3 5 47.

Quia vera obèssent, illi quoi operam dabam.

Quoi odio *Ter. Hec.* 3 2 8.

Nam qui amat quoi odio ipsus est. ut supra.

Quoi homini *Plaut. Trinum.* 3 1 3.

Quoi homini despondit? Lysiteli, Philtonis filio.

Quoi herus *Id. Pers.* 4 4 61.

Quoi herus jussit. quid si hic non vult me adesse una? imo i modo.

Nota me desse.

Quo eam *Id. Aulular. Prol.* 27.

Quo eam facilius nuptum, si vellet, daret.

Quo

Quo Etesia *Lucr.* 6 711.

Anni tempore eo, quo Etesia flabra feruntur.

Quo is *Plaut. Cistellar.* 1 1 91.

Quo is homo insinuavit pacto se ad te? per Dionysia.

Quo abis *Terent. Adelph.* 5 2 5.

Nostin'? jam scibo. quid agis? quo abis? mitte me.

Nott. Var. Abis quo? constructione violenta, nec satis Latina.

Id. Hec. 3 5 46.

Mane, inquam; Quo abis? quæ hæc est pertinacia?

Id. Phorm. 1 4 39.

Non possum adesse. Ah! quid agis? quo abis? Antipho, mane.

L. non potis sum --

Quo ego *Id. Heautont.* 3 3 25.

Abire hinc aliquo. Quo ego hinc abeam? quo lubet, da illis locum

Corrector Leydensis. Quo hinc abeam ego? quo? quo lubet. Inanis agnominationis aucupio justos numeros egressus est.

Ib. 2 3 71.

Eho, sceleste, quo illam ducis? Quo ego illam? ad nos scilicet.

Idem Censor novæ Prosodiæ regulis, velut fascino, constrictus. Quo illam ego?

Quo eat *Plaut. Pseud.* 4 6 40.

Nisi ut observemus quo eat, aut quam rem gerat.

Id. Men. 5 2 38.

Quid ille faciat, ne id observes, quo eat, aut quam rem gerat.

Quo eam *Lucilius* 30. imitatione Plauti.

Quid servas quo eam? quid agam? quid id attinet ad te?

Quo iter *Plaut. Persa.* 2 2 39.

Quid ais? certumne est celare, quo iter facias, pessuma?

Quo agis *Id. Amph.* 1 1 294.

Quo agis te? domum. Quadrigas si nunc inscendas Jovis.

Quo herus *Pomponius Ergastulo.* ex *Nonio.*

Longe ab urbe villicari, quo herus rarenter venit.

M S. C C C. quorus. dominatur igitur prioris vocalis sonus: dictionis sequentis vocalis premitur & latet.

Quæ ames *Plaut. Truculent.* 5 1 38.

Qui (malum!) bella aut faceta es, quæ ames hominem istimodi?

Quæ amat *Id. Mil. Glor.* 4 2 8.

Quæ amat hunc hominem nimis lepidum, & nimia pulchritudine.

Vulgo nimium, à librariis, qui Artem Metricam secus edocti quam priscorum usus tulit, ne versus ἀκέφαλος foret, syllabam de suo largiti videntur.

Quæ Acherunti *Id. Captiv.* 5 4 1.

Vidi ego multa sæpe picta, quæ Acherunti fierent.

Quæ agis *Terent. Adelph.* 4 5 46.

Et scio. nam te amo; quo magis, quæ agis, curæ sunt mihi.

Eurip. Jone.

κἂν ταῖς κακαῖσιν αἱ 'γαθαὶ μεμιγμέναι.

Quæ amara *Lucret.* 2 405.

At contra quæ amara, atque aspera cunque videntur.

Quæ ea *Plaut. Pœn. Prol.* 97.

Suam sibi cognatam imprudens, neque scit quæ ea sit.

Sit, male redundat in sequ. versum juxta vulgatos, eumque cooperit, tanto longiorem quam jus erat Senarii.

Quæ ego *Id. Pseud.* 1 1 70.

Hæc quæ ego scivi, ut scires, curavi omnia.

Id. Trinum. Prol. 6.

Nunc igitur primum, quæ ego sim, & quæ illa hæc siet.

Lucil.

Lucil. 2.

Quæ ego nunc Æmilio præcanto, atque excanto, atque exigor.

Sonabat proculdubio quemadmodum κἀγώ· κἀμῦ· κἀμοί· κἀμέ· κἀπό· κἀκ· κἀν· χὤπως.

Quæ erat *Terent. Heautont. 2 3 46.*

Ejus anuis causa, opinor; quæ erat mortua.

Leydensis Terentii castigator, erat quæ mortua. Inscite: sed nil præter solitum.

Plaut. Mil. Glor. 5 1 17.

Itaque ancilla, conciliatrix quæ erat, dicebat mihi.

Supra probavimus per Crasin coaluisse qui eras, qui erant, qui erit: infra, si erant, si eris, probaturi.

Aristophanes Thesmophoriazusis.

Ἑτέραν ἐγᾦδ' ἣ 'φασκεν ὠδίνειν γυνή.
Εἶθ' ἡ μιαρὰ γραῦς ἣ 'φερεν τὸ παιδίον.

Par Crasis apud eundem in brevibus reperitur. ἃ 'λαβες· ἄχεις. Αὐτὸς τ' ἐμαυτὸν ὑπὸ Κλέωνος ἃ 'παθον.

Quæ ut *Plaut. Bacchidib. 3 1 7.*

Quæ ut aspexi, me continuo contuli protinam in pedes.

Quæ habeas *Id. Merc. 4 3 3.*

Hem, quoi te, & tu quæ habeas, commendes viro!

Quæ habent *Id. Pœn. 1 2 107.*

Quæ habent nocturna ora noctu sacrificatum ire occupent.

Quæ habuit *Id. Epid. 1 1 32.*

Mulciber, credo, arma fecit, quæ habuit Stratippocles.

Quæ habitudo *Terent. Eun. 2 2 11.*

Qui color, nitor, vestitus? quæ habitudo corporis?

Quæ heri *Plaut. Asinar. 2 4 30.*

Sed vina, quæ heri vendidi vinario Exærambo.

Id. Mil. Glor. 2 5 29.

Egone? tute. quæ heri Athenis Ephesum adveni vesperi.

Quæ hominem *Id. Men.* 2 3 23.

Quæ hominem ignotum compellet me tam familiariter.

Qua heri *Id. Mercat.* 2 1 33.

Navem ex Rhodo qua heri est advectus filius.

Sic ὁ, ἡ, ῆ, οἱ, αἱ Nominibus omnibus à vocali præcipue brevi incipientibus ipsa mixtura syllabam initialem productiorem reddunt.

DI ament *Id. Trinum.* 4 3 17. (*tam?*

Ita de me dI ament graphicum furem! quid ego, quod periit, pe-

Id. Pœn. 3 3 45.

Tu, si te dI ament, agere tuam rem occasio est.

Ibid. 1 2 76.

Nam ita me dI ament, ut illa me amet, malim quam dI, Milphio

Terent. Heautont. 4 3 8.

Atque ita me dI ament, ut ego nunc non tam meapte causa.

Catullus in Æmilium.

Non, ita me DI ament, quicquam referre putavi.

Ni ego *Pacuvius Pseudone.* ex *Fulgentio Planciade.*

Ni ego te blaterantem aspicerem, bis nuncium indicassem.

f. nunc jam pro nuncium.

Plaut. Amphitr. 2 2 41.

Ni ego illi puteo, si occepso, omnem animam intertraxero,

Ni ita *Id. Mil. Glor.* 4 3 27.

Itane tu censes? quid ego ni ita censeam?

Ni etiam *Pacuvius, Peribœa.*

Parum est quod te ætas male habet, ni etiam ad malam.

Quo-

Quomodo in uno Nonio manu scriptum vidimus.

Si amas *Plaut. Curcul.* 1 3 57.

Si amas, eme; ne rogites: facito ut precio pervincas tuo.

Si amabat *Id. Rudent.* 2 3 40.

Quid faceret? Si amabat rogas, quid faceret? asservaret.

Si abest *Id. Bacchidib.* 2 2 16.

Anima est amica amanti. si abest; nullus est.

Lucret. 4 1054.

Nam si abest quod amas, præsto simulacra tamen sunt.

Si abeamus *Plaut. Captiv.* 2 2 10.

Neque te nobis, si abeamus hinc, si fuat occasio.

Si acum *Id. Men.* 2 1 13.

Sumus circumvecti, si acum, credo, quæreres.

Si agit *Id. Bacchidib.* 2 2 37.

Nullam æque invitus specto, si agit Pellio.

Si avom *Id. Menæchm.* 5 1 51.

Idem hercle dicam, si avom vis adducere.

Si ego *Ibid.* 2 64.

Si ego intra ædis hujus unquam ubi habitat, penetravi pedem

Id. Pseudol. 1 3 105.

Si ego emortuus sim, Athenis te sit nemo nequior.

Id. Capt. 2 3 56.

Si ego item memorem quæ me erga multa fecisti bene.

Id. Amphitr. 1 1 202.

Auferere, non abibis; si ego fustem sumpsero.

Si erant *Plaut. Asinar.* 1 2 17.

Atque ea si erant, magnas habebas omnibus DIS gratias.

Concinno versum. magnam -- gratiam. Agere gratias; *Tur-*

pilius Philopatro. Utinam possim tibi referre gratias, ut de me meres l. gratiam. Referre, habere gratiam Latinis in usu frequentiori. Similiter ex ignorata priscæ dictionis consuetudine corrumpitur Senarius apud

Terent. Phorm. 2 3 23.

Ob hanc inimicitias caperem in nostram familiam.

Versus est μακροκέφαλος. Legendum

Nam, ni ita eum existumassem, nunquam tam gravem,
Ob hanc, inimicitiam caperem in vostram familiam.

Versus abundantia in priorem restagnat. Vox ævo Terentiano familiaris; nec ipsi Ciceroni ignota. inimicitiam capere est δυσμένειαν ἄρασθαι. eam vocem antiquis vix ultra singularem, recentioribus vix unquam citra pluralem numerum reperias usurpatam.

Si eris *Plaut. Asinar.* 1 3 75.

Remeato audacter mercedem si eris nactus: nunc abi.

Id. Trinum. 4 3 61.

Si eris meritus fiet. st! respice ad me huc. ego sum Charmides.

Si erit *Id. Mil. Glor.* 2 2 40.

Ego isthæc, si erit hic, nunciabo: sed quid est Palæstrio?

Si eum *Pomponius Maiali.*

Si eum nemo vocat, revortit mæstus ad menam miser.

Si eam *Terent. Phorm.* 2 2 33.

Si eam sustinueris, postilla jam ut lubet, ludas licet.

Si ibi *Plaut. Mercat.* 3 4 65.

Si ibi amare forte occipias; atque item ejus sit inopia

Si item *Ibid.* 66.

Jam inde porro aufugies; deinde item illinc si item evenerit.

Si ita *Terent. Heautont.* 4 1 47.

Nostra est, si ita est. vivitne illa cui tu dederas? Nescio.

Mss.

Mss. 12. o. quos vidimus ordinem hunc clare præferunt. Censor Leydensis, ita si est, nobis obtrudit in Terentio suo. cum Nott. Var. Artis videlicet, quam puer didicerat, religiosus observator. juxta libros; fateor, ante se perperam editos. aliter facturus si Mss. vel suos consuluisset: quanto magis si veterum autoritati animum attendisset? ea nimirum unica solida ratio est editiones gregarias secernendi ab exemplaribus lectis & genuinis.

Plaut. Aulular. 3 5 18.

Hoc si ita fiat mores meliores sibi.

Id. Pœn. 5 2 87.

Antidamæ gnatum me esse. si ita est tesseram.

112. *Sed si ita est ut tu sis Iachonis filius.*

Id. Trinummo 4 4 6.

Credo omnia isthæc si ita est ut prædicas. Malim; *ut tu*

Si itura *Id. Mil. Glor.* 4 7 16.

A matre illius venio: si itura est, eat.

Si idem *Terent. Eun.* 5 *ult.* 41.

Verum si idem vobis prodest, vos non facere inscitia est.

Ita Mss. optimæ notæ 10. reliqui 2. si id quod plane eodem trahit. Castigator opt. autoris nobis jam ante non semel memoratus, ut versui sano medicinam faceret, Verum idem si vobis prodest, edidit. Durius. Atqui si cum priscis, in foro suo litigasset, adesset reo Terentio advocatus.

Plaut. Aulular. 3 5 4.

Nam, meo quidem animo, si idem faciant cæteri.

Si id *Id. Men.* 3 1 19.

Si id ita esset, non ego hodie perdidissem prandium.

Si odorata *Lucret.* 6 791.

Tempore eo si odorata est, quo menstrua solvit.

Aristoph.

Aristoph. Ranis.

Εφρυγε, κῶνον αἰκκεράννυ γλυκύτατον.

Si habet *Terent. Phorm.* 5 9 52.

Homo adolescens si habet unam amicam, tu uxores duas

Si haberem *Pompon. Pistorib.*

Nam plus quæsti facerem, quam quadrinas si haberem molas

Si herum *Plaut. Asinar.* 2 2 87.

Te non æquum est succensere; si herum vis Demænetum.

Pro alimentis *Terent. Heautont.* 4 8, 9.

Quas pro alimentis esse nunc duco datas

Hasce ornamentis consequentur alteræ.

Guietus cum ad primores numeros imprudens pedem offendisset, iratus dolabram censoriam distringit. locum, siquis alius, sanum pro male affecto reputat: nec mora; duos integros versus deasciat. En medicum! cui consilii maturo, & manu imprimis leni, pestes poeticas melius commiseris, quam orbis humanioris delicias, Terentium.

Pro equo *Plaut. Bacchidib.* 1 1 39.

Vbi mihi pro equo lectus detur, scortum pro scuto accubet.

Pro asinis *Id. Asinar.* 2 2 70.

Pro asinis. adolescens venit modo, qui id argentum attulit.

Pro eo *Id. Captiv.* 5 1 27.

At ob eam rem mihi libellam pro eo argenti ne duis.

De alia *Id. Aulular.* 4 10 40.

De alia re resciviſſe censui, qnod ad me attinet.

De ea *Id. Cistellar.* 1 1 86.

Obsequuta est de ea re gessit morem morigera mihi

O amice *Id. Trin.* 1 2 10.

O amice salve atque æqualis. ut vales?

O Alexi

O Alexi *Virgil. Bucol. Ecl.* 2 65.

Te Corydon, O Alexi. trahit sua quemque voluptas.

Aristoph. Nubibus.

Ἀδελφὸς, ὦ 'λεξίκακε, τ̃ ὁμομητρίαν ἀδελφήν.

item ὦ 'νόητε. ὦ 'ναίσχυντε. ὦ 'μαθέστατε. ὦ 'δελφέ.

Theocritus ὦ 'πιμελητά· ὦ 'λεύθερε,

Habet etiam locum in contractis.

Aristoph. Thesmophor.

Ὡς αὐτὰ κρῆ 'ξ Ἀπατουρίων ταῖς μαστροπαῖς διδοῦσιν.

Ubi κρέατα· κρέαα· κρέα· κρῆ cum ἐξ coalescit.

Rei agendæ *Plaut. Mercat.* 5 4 27.

Adolescentes rei agendæ isti magis solent operam dare.

Interdum idem contingit in vocibus plurium syllabarum.

Vidisti ita *Id. Stich.* 2 2 49.

Venit inquam; Tun eum ipsum vidisti? ita ego! libens.

Auri & *Idem. Rudente.* 4 4 144.

Credo edepol ego illic inesse auri & argenti largiter.

Cœpi ego *Terent. Eun.* 4 2 21.

Dum rus eo, cœpi ego mecum inter vias. 2. MSS. Bœcleri

Nisi herum *Plaut. Mostell.* 4 2 75.

Mihi, nisi herum metuam & curem, nihil est, qui tergum tegam.

Sic Græci *Sophocles Philoctet.*

Ἐὰν μόλω 'γὼ ζῶν πρὸς Οἰταίαν χθόνα.

Aristoph. Ranis.

Νὴ τ̃ Ποσειδῶ 'γωγε κ' νυνί γ' ὁρῶ.

Nec ulla figura Atticis scriptoribus celebrior.

In his omnibus exemplis supra allatis Crasin debere statui necessario demonstravimus, nisi Trochæum in Iambicis, aut

Iambum in Trochaicis supponere velimus, quod esset absurdum. Præterea, tam contra naturam sonorum est, ut longæ vocales à brevibus absorbeantur, quam esset si minor mensura caperet majorem; aut corporum levia gravibus præponderarent. Quod ad vocalium igitur concursum, in his quasi Protheticis vocibus, idem propemodum usuvenit quod verbis compositis; ut enim Præhabeo, præhibeo, præbeo: Dehabeo, dehibeo, debeo: sic qui habet, qui hibet, qui 'bet: si habet, si hibet, si 'bet. Vocalis enim quæ raptim effertur, proxime abest ut auditum omnino fugiat, & soni amplioris claritate præstringatur. à Prohibeo sunt proibia, prœbia. miscentur igitur vocales in dipthongum. ut Deago, deigo, dego: sic Ne agas, ne igas, ne'gas. ut ne hemo, nemo fit: sic me homo, me 'mo sonabat. sed in re adeo subtili ventilanda qualis est literarum potestas, nolo lectoribus fastidium creare.

Operæ pretium esset si Latinæ compositionis studiosi diligenter animum adverterent an hujusmodi dictiones in oratione soluta apud idoneos optimi seculi scriptores unquam à se invicem divulsæ fuerint, aut in eum ordinem conjectæ qui familiaris sermonis interpolatione, lenocinium auribus faceret. Habet quasdam compellandi formulas omnis humanitas, quicquid inter se verborum commercio contrahunt. etiam Orator ex domesticis affectibus aculeos mutuatur quibus concionem configat; & in quem velit animi habitum impellat. Has locutiones incontaminatas servari opertet. unde magnam partem orationis puritas oritur. intimus enim in populum se insinuat dicendi mos jam ante privatim compertus. Tantum habui monere nequis parvi referre existimet quid quo ordine componatur. Refrigerat enim auditoris ardorem quicquid perplexis anibagibus animi sensa suspendit. Alia jam se nobis offert mora circa extritionem unius ex labialibus, quam præsertim in Monosyllabis excutiemus, & quo pacto fiat ut asperitas soni in præcedentis vocalis gratiam molliatur, proximo capite, quoad ejus fieri à nobis potest, declarabimus.

CAP.

CAP. VIII.

Euphonia.

SUPRA monuimus ECTHLIPSIN apud antiquos non ſemper integram ſyllabam abſtuliſſe, nec ideo magis conceſſerim m ante vocalem clare ſonum eum reddidiſſe, quem in pauſa, vel ſequente b p aut m exhibet. Circuire, circuitio: domum ire, domuitio. Cato Cenſorius die' hanc ſcriptum reliquit. cujuſmodi etiam alia in Vett. libb. reperta imperitos mutare ſolere docet Quintilianus;& dum librariorum inſcitiam inſectari volunt, ſuam confiteri: quinetiam eadem illa litera, quoties ultima eſt & vocalem verbi ſequentis ita contingit, ut in eam tranſire poſſit, etiamſi ſcribitur, tamen parum exprimitur: adeo ut pene cujuſdam novæ literæ ſonum reddat; neque enim eximitur, ſed obſcuratur: & tantum aliqua inter duas vocales nota eſt, ne ipſæ coeant. Victorinus ſcribit impreſſis invicem labiis mugitum quendam intra oris ſpecum attractis naribus dare. item inter m & n literas mediam vocem ſonare. quæ non abhorreat ab utraque litera, ſed neutram proprie exprimat. Caſſiodorus ante conſonantes aſſerit m literam ſono n decentius efferri. manifeſtum id in c q d t f. ut concurro, conquiro, condono, contendo, confugio, à præpoſitione com vel cum. idem ait, ſi vocalis dictionem proximam exordiatur, non enunciari. Nos modo innuimus pari quodammodo ratione in particulis quæ per appoſitionem applicantur nominibus, atque Præpoſitionibus quæ per compoſitionem Verbis præfiguntur, eandem interveniſſe EUPHONIAM. quod dico hujuſmodi eſt. *Cum eo* ſic prolatum veteribus atque *Co' eo*: *plane ut Comeo Coeo.*

Plaut. Pſeud. 4 2 5.

Et cum eo ſimitu mulierem mitti volo.

Terent. Andr. 4 1 15. *(postulem?*

Sed quid agam? adeamne ad eum? & cum eo injuriam hanc ex-

Id. Hec. 4 1 24.

Cum eo qui meretricem amaret, qui pernoctaret foris.

Plaut. Mercat. 5 4 59.

Cum eo nos hic lege agemus. inscitum arbitrabimur.

Id. Cistellar. 1 1 81.

Unum amare, & cum eo ætatem exigere, cui nupta est semel

Lucret. 6 275.

Semina, seque simul cum eo commiscuit igni

Cum ea *Plaut. Menæchm.* 3 2 17.

Errare; extemplo, quasi res cum ea esset mihi.

Id. Pœnul. Prol. 99.

Neque quicquam cum ea fecit etiamnum stupri.

Id. Pseudol. 1 1 60.

Sino: nam mihi videor cum ea fabularier.

Id. Epid. 2 2 14.

Et cum ea tibicinæ ibant quatuor. Quicum, Epidice?

Latet in cœtu brevium vocalium Crasis quædam. Coago, coigo, cogo. coagito, coigito, cogito. coagmenta. coaddito.

Cum amica, coamica, co'mica. *Terent. Eunuch.* 3 2 42.

Una ire cum amica Imperatorem in viam.

Cum amicis *Plaut. Sticho.* 4 2 2.

Cum amicis deliberavi jam, & cum cognatis meis.

Cum amatore *Terent. Eun.* 5 4 14.

Quæ cum amatore, cum cœnant, ligurriunt.

Plaut. Mil. Glor. 2 2 84.

Dicam Athenas advenisse cum amatore aliquo suo.

Cum

Cum amore *Id. Perſa.* 1 1 5.

Quam cum amore ita miſer fio quærendo argento mutuo.

Cum aqua *Id. Caſin.* 2 4 17.

Et ſitellam huc tecum afferto cum aqua & ſortis. ſatis placet.

Id. Nervolaria.

Ecqui huc effert naſiternam cum aqua ſine ſuffragio?

Cum Aliis *Id. Captiv.* 1 1 25.

Ita nunc belligerant Ætoli cum Aliis.

Ibib. Prol. 24.

Poſtquam belligerant Ætoli cum Aliis.

Cum avunculo *Id. Aulular.* 4 7 3.

Fac mentionem cum avunculo, mater mea.

Cum hero *Plaut. Pœnul.* 1 2 184.

Capias reſtim, ac te ſuſpendas; cum hero, & voſtra familia.

Terent. Adelph. 2 2 3.

Neſcio quid concertaſſe cum hero: nunquam vidi iniquius.

Legimus Cooperiant, cooperuiſſe. copis, copia.

Cum odore *Lucret.* 2 679.

Reddita ſunt cum odore imprimis pleraque dona.

Cum onere *Plaut. Pœnul.* 4 2 30, 31.

Tuus amicus. haud amice facis, qui cum onere offeras moram.

At ob hanc rem tibi reddam operam; ubi voles, ubi juſſeris.

Librarii in verſum ſecundum incurrerunt dum præpoſitioni locum juſto contractiorem attribuunt. *Moram* crediderim in verſus ſecundi caput retrahi oportere.

Cum ibi *Plaut. Pœn.* 1 2 143.

Quam mare eſt olim; cum ibi alcedo pullos educit ſuos.

Quom amet *Terent. Adelph.* 3 2 4.

Fateatur, quom amet aliam, non eſt utile hanc illi dari.

Sic Quom ego. *Plaut. Merc.* 5 8 5.

Quom ego accurro, teque eripio, vi, pugnando, ingratiis.

Quom hero *Id. Pœn.* 3 2 12.

Et bene, & benigne facitis, quom hero amanti operam datis.

Coite, coinquinari. proin; ut Græci νῶιν σφῶιν. ſic

Quom in *Plaut. Amphitr.* 5 2 7.

Tu gravidam item feciſti quom in exercitum.

Dum abeſt *Lucret.* 3 1096.

Sed dum abeſt, quod avemus, id exſuperare videtur.

Dum ego *Terent. Phorm.* 5 7 89.

Aſſequere ac retine dum ego hinc ſervos evoco.

Id. Eunuch. 4 6 25.

Tu abi atque obſera oſtium intus; dum ego hinc tranſcurro ad (forum

Idem Cenſor Leydenſis qui Abi tu ſuppoſuerat, mox ſubdit ego dum. ſcilicet ut vulgatæ in Proſodia hypotheſi inſerviat, bis eundem verſum corrumpit.

Plaut. Curcul. 2 3 1.

Date viam mihi noti atque ignoti dum ego hic officium meum.

Id. Rud. 3 4 69.

Ut illas ſerves, vim defendas, dum ego herum adduco meum.

Id. Mil. Glor. 2 3 37.

Dum ego in tegulis ſum, illac hæc ſe hoſpitio edit foras.

Dum eo *Id. Menæch.* 1 1 17.

Facile aſſervabis dum eo vinclo vincies.

Dum id *Terent. Andr.* 5 1 6.

Vide quam iniquus ſis præ ſtudio, dum id efficias quod cupis.

Ariſtarchus Batavus. dum efficias id, hominem ſane non indiligentem toties tranſverſum egit, quod plus Arti modernæ tribuit, quam autoritati veterum.

Dum

Dum erit *Terent. Adelph.* 1 2 38.

Amat? dabitur à me argentum, dum erit commodum.

Dum habet, tum amet *Plaut. Trucul.* 2 1 23.

Dum habet, tum amet. ubi nihil habeat, alium quæstum cœpiat.

Tum ibi *Terent. Eunuch.* 1 2 28.

Potest taceri hoc. Tum ibi matri parvolam. ex MSS.
Impressi, ibi tum;

Tum igitur *Plaut. Asinar.* 2 2 6.

Tum igitur tu dives es factus: mitte ridicularia.

Num adest *Horat. Sat.* 2 2 28.

Quam laudas pluma? cocto num adest honor idem?

Crediderim Hemistichium ex Lucilio desumptum.

Num ego *Terent. phorm.* 3 2 49.

Quoad dares huic præstituta. Factum. num ego istud nego?

Sum hominis *Plaut. Bacchidib.* 4 1 1.

Parasitus ego sum hominis nequam atque improbi.

Sum ego *Id. Amph.* 1 1 47.

Quid (malum!) non sum ego servos Amphitruonis Sosia?

Sum idem *Id. Curcul.* 4 3 9.

Nec daturus sum. idem ego istuc, quom credebam, credidi.

Quem amo *Id. Asinar.* 3 1 12.

Verum ego meas queror fortunas, quom illo, quem amo, prohibeor

Quem ames *Id. Cistellar.* 1 1 99.

Melius illi multo, quem ames, consulas, quam rei tuæ.

Quem ad *Id. Bacchidib.* 2 1 7.

Mnesilochi Pistoclerum, quem ad epistolam.

Quem

Sic Quom ego. *Plaut. Merc.* 5 8 5.

Quom ego accurro, teque eripio, vi, pugnando, ingratiis.

Quom hero *Id. Pæn.* 3 2 12.

Et bene, & benigne facitis, quom hero amanti operam datis.

Coite, coinquinari. proin; ut Græci νῶιν σφῶιν. ſic

Quom in *Plaut. Amphitr.* 5 2 7.

Tu gravidam item feciſti quom in exercitum.

Dum abeſt *Lucret.* 3 1096.

Sed dum abeſt, quod avemus, id exſuperare videtur.

Dum ego *Terent. Phorm.* 5 7 89.

Aſſequere ac retine dum ego hinc ſervos evoco.

Id. Eunuch. 4 6 25.

Tu abi atque obſera oſtium intus; dum ego hinc tranſcurro ad (forum

Idem Cenſor Leydenſis qui Abi tu ſuppoſuerat, mox ſubdit ego dum. ſcilicet ut vulgatæ in Proſodia hypotheſi inſerviat, bis eundem verſum corrumpit.

Plaut. Curcul. 2 3 1.

Date viam mihi noti atque ignoti dum ego hic officium meum.

Id. Rud. 3 4 69.

Ut illas ſerves, vim defendas, dum ego herum adduco meum.

Id. Mil. Glor. 2 3 37.

Dum ego in tegulis ſum, illac hæc ſe hoſpitio edit foras.

Dum eo *Id. Menæch.* 1 1 17.

Facile aſſervabis dum eo vinclo vincies.

Dum id *Terent. Andr.* 5 1 6.

Vide quam iniquus ſis præ ſtudio, dum id efficias quod cupis.

Ariſtarchus Batavus. dum efficias id, hominem ſane non indiligentem toties tranſverſum egit, quod plus Arti modernæ tribuit, quam autoritati veterum.

Dum

Dum erit *Terent. Adelph.* 1 2 38.

Amat? dabitur à me argentum, dum erit commodum.

Dum habet, tum amet *Plaut. Trucul.* 2 1 23.

Dum habet, tum amet. ubi nihil habeat, alium quæstum cœptat.

Tum ibi *Terent. Eunuch.* 1 2 28.

Poteſt taceri hoc. Tum ibi matri parvolam. ex MSſ.

Impreſſi, ibi tum;

Tum igitur *Plaut. Aſinar.* 2 2 6.

Tum igitur tu dives es factus: mitte ridicularia.

Num adeſt *Horat. Sat.* 2 2 28.

Quam laudas pluma? collo num adeſt honor idem?

Crediderim Hemiſtichium ex Lucilio deſumptum.

Num ego *Terent. phorm.* 3 2 49.

Quoad dares huic præſtituta. Factum. num ego iſtud nego?

Sum hominis *Plaut. Bacchidib.* 4 1 1.

Paraſitus ego ſum hominis nequam atque improbi.

Sum ego *Id. Amph.* 1 1 47.

Quid (malum!) non ſum ego ſervos Amphitruonis Soſia?

Sum idem *Id. Curcul.* 4 3 9.

Nec daturus ſum. idem ego iſtuc, quom credebam, credidi.

Quem amo *Id. Aſinar.* 3 1 12.

Verum ego meas queror fortunas, quom illo, quem amo, prohibeor

Quem ames *Id. Ciſtellar.* 1 1 99.

Melius illi multo, quem ames, conſulas, quam rei tuæ.

Quem ad *Id. Bacchidib.* 2 1 7.

Mneſilochi Piſtoclerum, quem ad epiſtolam.

Quem

Quem adeat *Id. Asinar.* 1 2 24.

Quem adeat, quem colloquatur, quoique irato supplicet.

Quem ego *Terent. Andr.* 4 7 10.

Satis sanun' qui me id rogites? Quem ego igitur rogem?

Id. Eun. 5 8 30.

Semper. Do fidem fùturum. Accingar. Quem ego hic audio?

Plaut. Rud. 5 2 52.

Si vidulum illum quem ego in navi perdidi.

Id. Pœnul. 5 3 3.

Nam quem ego aspicio? proh supreme Jupiter!

Id. Asinar. 2 2 88.

Quem ego novi, adduce: argentum, non morabor, quin feras

Id. Cistellar. 1 1 87.

Ut me, quem ego amarem graviter, sineret cum eo vivere.

Quam ego *Id. Acharistione.*

Quam ego tanta pauperavi per dolum pecunia.

Id. Bacchidib. 3 6 35.

Quibuscum haberes rem nisi cum illa, quam ego mandavi tibi?

Quam habes *Terent. Eunuch.* 4 4 28.

Primum istam, quam habes, unde habes vestem? taces?

Guietus. Primum, quam habes, istam unde habes vestem? Versus nexu plane omni dissoluto. malum hoc incurrit, dum tuta timet. Verum fuisset Terentium modulo suo metiri.

Quam habuit. *Plaut. Menæchm.* 4 1 7.

Sed eccam coronam quam habuit. num mentior?

Quam herus *Id. Pœn.* 4 2 72. *(modo?*

Quia Adelphasium, quam herus deamat tuus, ingenua est. Quo-

Quam

Plaut. Rud. 4 4 4.

Vos confugite in aram potius, quam ego. Miseræ periimus.

Quam herus *Id. pœn.* 4 2 4.

Quam herus meus est, neque tam luteus, neque tam cæno collitus

Quam homo *Lucil.* 1.

Irritata canes, quam homo, quod planius dicat.

Nam ego *Plaut. Bacchidib.* 3 4 81.

Nam ego illum periisse duco, cui quidem periit pudor.

Nam ut *Ibid.* 1 2 73.

Nam ut in navi vecta es, credo, timida es, aliquantum soror.

Jam edes *Id. Curc.* 2 3 41. (mavelo.

Jam edes aliquid. Nolo, hercle aliquid. certum, quam aliquid,

Jam erant *Id. Asinar.* 2 1 73.

Vetulos, claudos, quibus subtritæ ad feminæ jam erant ungulæ.

Jam ego *Id. Men.* 5 2 57.

Jam ego ex hoc, ut factum est, scibo. ibo ad hominem atq; alloquar.

Id. Rud. 2 5 14.

Apponam hercle urnam jam ego hanc in mediam viam.

Nonius. Decuma Fullonis.

Jam ego illi subjens sublabrabo esui illud sinciput.

Quam amicos *Id. Pseud.* 3 2 90. numeris suffragante sententia

Quin tu illo inimicos potius, quam amicos, voces.

Quam amico *Id. Asinar.* 3 2 27.

Ubi amicæ, quam amico tuo, fueris magis fidelis.

Quam ego *Terent. Eun.* 3 3 21.

Non major. Thais, quam ego sum, majuscula est.

Id. Adelph. 4 5 71.

Quo vir melior multo es, quam ego, obtemperaturos magis.

Jam habeo *Plaut. Pseudol.* 1 3 91.

Quid jam? quia enim non venalem jam habeo Phœnicium.

Jam oportebat *Id. Menæchm.* 1 3 12.

Nam, si amabas, jam oportebat nasum abreptum mordicus.

Rem age *Plaut. Mil. Glor.* 2 2 70.

Tuto possit pervenire. hanc rem age. res subitaria est.

Rem agas *Id. Mercat.* 3 4 23.

Odiosa est oratio, cum rem agas, longinquum loqui.

Rem agi *Ibid.* 5 4 50.

Eutyche, hanc volo prius rem agi, quam meum intro refero pedem.

Rem ego *Ibid.* 2 3 111.

Quiesce inquam; isthanc rem ego recte videro. Quid agis? quid est?

Notandum, Quamobrem & Tametsi dissyllabice, ut plurimum efferri; propter Ecthlipsin. ut Vossio non satis causæ fuerit cur suspectam haberet Luciliani versus apud Gellium lectionem. *Quo me habeam pacto, tametsi non quæris, docebo.* adeo ut autore Dousa rescriberet, tamen etsi haud quæris. Positionis inusitatæ fuga.

Facile crediderim in sermone familiari Latino multas incidisse Euphonicas mutationes, multas vocum coalitiones, literarum aut syllabarum interversiones, quas omnes tamen varietates Orthographia sui similis & prope invariabilis repræsentare nil pensi habuit. Cum; com, con, co: cum illo, cum illa; co llo, co lla. cum tempore, co tiempo. con todo esto. quasi cum toto isto; quod valet, nihilominus. Sum ego? So ego? suis je? Jamdius; jadis, nuncdius; nudius. *Ne me oblæsis. Plaut. Ne me blesses pas.* Sed campus hic patet immensus: quamobrem me reprimo. Hæc enim ex idiotismis Linguarum Italicæ, Hispanicæ, Gallicæ, una cum originibus probe perspectis citius retrolegas; quam ex Gramaticorum commentariis hauseris. præterea, partes operis ad ea, quæ satis multa adhuc restant, me non invitum alio revocant.

CAP.

CAP. IX.

Synæresis.

VOCALIUM in eadem dictione concurrentium mixtura EPISYNALOEPHA dicitur. Crasis hæc multis nominibus venit. Synæresin enim, Synizesin & Syneephonesin appellant. Longe maximum discrimen inter veterem & novam Poesin hinc oritur. Si recte teneamus, quam late per utramque linguam pateat contractionis vis, quæstionem reliquam facile profligabimus. Apud Græcos diphthongi quot propriæ, totidem numerantur impropriæ. Contractio, Nominum Declinationes & Verborum Conjugationes sibi peculiares, vendicat insuper in diversis idiomatis quæ per Europam Asiamque minorem & insulas interjectas Græcanica audiuntur, diphthongorum, præsertim surdarum, censum etiam auget. præter Heteroclita, quæ dicuntur, Contractione. Latinos videamus: an & ipsorum sermo tale quid passus sit. Consulemus priscos, Poetas præsertim, Comicos quoniam ibi in diverbiis sermo vere familiaris ex rebus, ipsis quæ variæ incidunt, nascitur. deinde justa versuum spatia, quantum quæque vox loci occupet, præmonstrant atque definiunt. adeo ut qui sonus dictionibus quibusque vulgo fuerit attributus, & à quibus usque temporibus obtinuerit, non aliunde melius æstimare liceat.

Contrahuntur quasi per omnes casus. ὁλοπαθῆ. Nomina Materialia. Aureus, æreus, ferreus; alia. plane ut χρύσεος· χάλκεος· σιδήρεος. in ους.

Virgil. Æn. 7.

Aurea percussum virga, versumque venenis.

6. *Ferreique Eumenidum thalami, & Discordia demens.*

7. Centum ærei claudunt vectes, æternaque ferri.

5 88. Unguibus aureis.

Ad hanc classem retuleris Aheneus, iligneus, eburneus, cereus.

Nomina Propria; ut Nereus, Menestheus. Cenchreæ. Lynceis Communia: Alveus alveare. Area. Ostrea. sic ὀστέα ὀστᾶ.

Cenchreis *Ovid. Trist.* 1 9 9.

Illa Corinthiacis primum mihi cognita Cenchreis

Lynceis *Horat. Sat.* 1 2 86.

Hoc illi recte, ne corporis optima Lynceis

Baltei *Virg. Æn.* 10.

Exanimum, rapiens immania pondera baltei.

Cerea *Id. Sat.* 1 8 38.

Abdiderint furtim terris; & imagine cerea.

Areis *Tibull.* 2 1 21.

Tunc nitidus plenis confisus rusticus areis.

Ostrea *Horat. Sat.* 2 2 21.

Sudando, pinguem vitiis albumque, nec ostrea.

Alveos *Phædr.* 3 13.

Alveos accipite, & ceris opus infundite.

Virg. Georg.

Seu lento fuerint alvearia vimine texta.

Pronomina Possessiva. Meus, tuus, suus, idem patiuntur. Diligenter hoc advertendum. Exempla non affero: quia in tertio quoque versu recurrunt. sit igitur satis monuisse.

Numeralia *Duo*, &, quod simile est, *Duellum*. *Quatuor* sonant κατὰ σύλληψιν ut suadeo.

Duo, duæ, duo, & Antique dua ut in duapondo. fiunt unius Syllabæ. ut Angl. Two; Belgic. Twee, Twey. Sax. Twa. ꞇƿa in Accus. Twam ꞇƿam Chald. [illegible]

Duæ

Duæ *Plaut. Pœn. Prol. 84.*

Carthaginenses duæ fuere filiæ.

Id. Cistellar. 1 2 26.

Id duæ nos solæ scimus: ego, quæ illi dedi.

Id. Bacchidib. 4 9 118.

Duæ conditiones sunt: utram tu accipias, vide.

Id. Bac. 1 1 5.

Sequere hac. quid agunt duæ germanæ meretrices cognomines?

Duaï. Diæres. cum Hiatu. *Id. Rud. 3 2 28.*

Duæ innocentes hic sunt, tui indigentes auxili.

Duorum *Id. Pseud. 1 1 3.*

Duorum labori ego hominum parsissem libens.

Duum *Id. Men. 3 3 18.*

Faciundas, pondo duum nummum stalagmia.

Duarum *Ter. Heautont. 2 3 85.*

Harum duarum conditionum nunc utram malis, vide.

Plaut. Stich. 4 1 45.

Et, si duarum pœnitebit, inquit, addentur duæ.

Duobus *Id. Cas. 5 4 32.*

Duobus nupsi: neuter fecit, quod novæ nuptæ solet.

Id. Stich. 4 1 34.

Duæ erant quasi nunc meæ sunt: eæ erant duobus nuptæ fratribus

Duos *Id. Amph. 5 2 8.*

Profectus. uno partu duos peperit simul.

Id. Pseud. 1 3 9.

Quid eo? Lanios inde arcessam duos cum tintinabulis.

Duas *Id. Merc. Prol. 1.*

Duas res simul nunc agere decretum est mihi.

Id. Rud. 1 2 41.

Duas secum adduxit; quique adornaret sibi.

Ibid. 3 5 20.

Duas clavas. Clavas? sed probas. propera cito.

Id. Truc 4 2 28.

Meus qui affinis fuit, ancillas duas constrictas ducere.

Id. Mil. Gl. 3 1 209.

Lepidiores duas ad hancce rem, quam ego. habe animum bonum

Id. Stich. 4 1 44.

Imo duas dabo, inquit ille adolescens una si parum est.

Duasne Ter. Ph. 5 1 27. (hanc solam.

Quid duasne is uxores habet? au! obsecro. unam illequidem

Duelli Plaut. Truc. 2 6 2.

Manibus duelli prædicare soleo, haud in sermonibus

Id. Asinar. 3 2 13.

Sicut ego possum quæ domi, duellique male fecisti.

Duellatores Id. Capt. Prol. 68.

Domi bellique duellatores optumi.

Duellicus Id. Epid. 3 4 24.

Memorant apud reges armis, arte duellica

Lucret. 3 660.

Lanigeræ pecudes, & equorum duellica proles.

Perduelles Id. Cistellar. 1 3 54.

Perdite perduelles: parite laudem & lauream

Id. Amphitr. 1 1 94.

Perduelles penetrant se in fugam; ibi nostris animus est additus

Id. Mil. Gl. 2 2 67.

Carre in obsidium perduelles: nostris præsidium para.

Quatuor

Quatuor *Plaut. Mostellar.* 3 1 102 121.

Quatuor quadraginta illi debentur minæ.

Seneca Hercul. Oet. Act. 3. *Chor.* 1093, 4.

Quatuor præcipitis Deus Anni disposuit vices.

Ennius. Annal. 1.

Cedunt ter quatuor de cælo corpora sancta.

Puer, puella similiter contrahuntur.

Puer *Ter. Adelph.* 4 7 10.

Puer natus est. DI bene vortant! Virgo nihil habet.

Id. Phorm. 1 1 16.

Puer causa erit mittundi. sed videon' Getam?

Attius Diomede. Si unquam perpediar gnato, puer, ne attenderis.

Plaut. Pœnul. Prol. 66. & *argum.* 1. (*Pris. ut creditur*)

Puer septuennis surpitur Carthagine.

Id. Most. 3 2 157.

Eho istum, puer, circumduce hasce ædis & conclavia.

Id. Bacchidib. 3 3 37.

Extemplo puer pædagogo tabula dirumpit caput.

Id. Mercat. 2 2 22.

Puer sum Lysimache septuennis. sanun' es?

Id. Truc. 4 3 34.

Puer quidem beatus matres duas habet & avias duas.

Puella *Plaut. Cistellar.* 1 2 5

Puellam projectam ex angiportu sustuli.

Id. Pœn. 5 5 22.

Non pudet puellam amplexari baliolum in media via?

Pronomina in Genitivo Hujus, cujus, ejus, syllabam unam constituunt. similiter cum adjectione. Hujusce, hujusmodi. Cujus vel Quoius. Cujusquam, cujusque, Quoiusmodi. Ejus, ejusmodi

ejusmodi, ejusdem. supra in articulo de Ectasi observavimus ex Terentio.

Propter hujusce hospitai consuetudinem.

Quicquid hujus factum est; culpa non factum est mea.

Siquid hujus simile forte aliquando evenerit.

Nuper, ejus frater aliquanto ad rem est avidior.

Id. Hec 3 5 64.

Uxorem; cujus hæc fiunt consilio omnia

Laber. in Prol. Mimi.

Necessitas, cujus cursus transversi impetum.

Ne Gifanium hac in parte audias, antiquarium alias felicem: is substituit aversi, & *e*lidit ultimam in cursus. utrumque non satis consulto.

Cujusquam *Terent. Hec.* 1 1 7.

Et moneo & hortor ne cujusquam te misereat.

Ex fide Mss. 12. Censor Leydensis *te* omittit. cur id fecerit, in promptu causa est. parum perspectum habuit vocem hanc arctari vocalibus in se considentibus.

Cujusque *Id. Heautont.* 2 3 43.

Quæ, cujusque ingenium ut sit, declarat maxume.

Quojusmodi *Plaut. Rud.* 1 1 1.

Prô dii immortales, Tempestatem quojusmodi!

Id. Most. 3 2 132, 133.

Viden vestibulum ante ædis hoc? & ambulacrum quojusmodi!

Luculentum edepol profecto. age specta postes quojusmodi!

Huc facit quod cuimodi & cuicuimodi sint prisci moris genitivi.

Hujus *Terent. Andr.* 3 5 16, 17.

Cur meam senectutem hujus sollicito amentia? an

Ut pro hujus peccatis ego supplicium sufferam?

Ibid.

Ibid. 1 3 5.

Si illum relinquo ejus vitæ timeo: sin opitulor, hujus minas.

Hujusmodi. *Plaut. Amph.* 3 2 57.

Nam in hominum ætate multa eveniunt hujusmodi

60. *Veram iræ siquæ forte eveniunt hujusmodi.*

Turpilius Thrasyleone.

Coronas, mensam, talos, vinum, hæc hujusmodi.

Ejus *Ibid.* 1 5 39.

Bene & pudice ejus doctum atque eductum sinam.

Ibid. 4 5 4.

Ejus morte ea ad me lege redierunt bona.

Gifanius absorbet *ea.* minus recte. non enim satis attenderat ad morem Genitivi contrahendi plane familiarem.

Ejusmodi *Ibid.* 1 1 66.

Nam qui cum ingeniis conflictatur ejusmodi.

Plaut. Rud. 1 2 39.

Nam ego propter ejusmodi viros vivo miser.

Notandum. Is in obliquis quando flectitur in plures syllabas, & Idem similiter contractionem pati. Ejusdem; & ejusdemmodi sunt in pari ratione. ei contrahitur ut cui. sin resolvitur, Spondeum constituit, ut inferius ostendemus. eidem similiter Crasim recipere videtur.

Plaut. Men. 5 2 121.

Ei derepente tantus morbus incidit. *Catullus.*

Eripere ĕi noli multo quod carius ipsi.

Eum, eam. eundem, eandem, eo, ea. eodem, eadem. eapse. eorum, earum. eorundem, earundem. eos, eas. eosdem, easdem. duas primas vocales in unum cogunt.

Plaut. Bacchid. 2 2 32.

Unquam intermittit tempus, quin eum nominet.

Id. Cistellar. 2 3 74.
Eam postquam peperit, jussit parvam projici.
Ter. Eun. 2 1 20.
Ex amore. ut non cognoscas eundem esse. hoc nemo fuit.
Id. Ad. 5 3 26.
Ductarum. eandem illam rationem antiquam obtine.
Id. And. 1 1 22.
Eo pacto & Gnati vitam, & consilium meum.
Plaut. Pœn. 2 1 11.
Eo pacto avaræ Veneri polchre adii manum.
Id. Men. 5 5 4.
Quin ea te caussa duco, ut id dicas mihi.
Ter. And. 2 3 11.
Suadere noli. ex ea re quid fiat, vide.
Plaut. Men. 2 1 39.
Homines sed eodem pacto ut insani solent.
Lucil. 28.
Adde eodem tristis ac severus philosophus.
Virg. Eclog. 8 81.
Uno eodemque igni: sic nostro Daphnis amore.
Id. Æn. 12.
Uno eodemque tulit partu, paribusque revinxit.
P. Syrus. Eodem animo beneficium debetur, quo datur.
Plaut. Men. 4 4 62.
Eadem licebit mox cœnare rectius.
Id. Bacchid. 3 4 26.
Eadem exorabo Chrysalo causa mea.
Id. Curcul. 1 3 4.
Eapse merum condidicit bibere, foribus dat aquam, quam bibant

Id.

Id. Men. 1 1 76.

Parasse, atque eapse merces vectatum undique

Id. Pœn. Prol. 61.

Eorum alter vivit, alter est emortuus.

96. *Earum hic adolescens alteram afflictim perit.*

Ennius. Eorundem me libertati parcere certum est.

Plaut. Epid. 2 2 29.

Eos captabant: id adeo ego qui maxume animum advorterem.

Plaut. Pœn. Prol. 87.

Eos qui surripuit in Anactorium devehit

Id. Pseud. 3 2 24.

Eas herbas herbis aliis porro condiunt.

Nomina Deum Deorum & Deos pariter affici reperias, ut apud Græcos θεοὶ, θεῶν, θεοῖς, θεοὺς.

Homer. Il. 1.

Υμῖν μὲν θεοὶ δοῖεν Ολύμπια δώματ᾽ ἔχοντες.

Id. Pœn. 2 1 16.

Aruspex dixit. deam esse indignum credidi.

Id. Capt. 3 5 69.

Per Deos atque homines ego te obtestor Hegio.

Id. Curc. 1 1 70.

Si Deos salutatas, dextrovorsum censeo.

Ter. And. 5 5 3.

Ego Deorum vitam propterea sempiternam esse arbitror

In verbo eamus, eas, eat. eunt. Contractio reperitur.

Plaut. Curc. 5 2 70.

Nunc adeamus ad Lenonem, laudo: hoc prius volo.

Id. Men. 2 3 36.

Eamus intro, ut prandeamus. bene vocas: tam gratia est.

Id. Amph. 1 3 45.

Eamus, Amphitruo, luciscit hoc jam: abi præ Sosia.

Id. Trin. 3 1 23.

Eunt uterque. ille reprehendit hunc priorem pallio.

Id. Pœn. 1 2 117.

Eunt hæ. quid si adeamus? adeas. primum, prima salva sis.

Versus enim sunt Trochaici.

Id. Merc. 2 3 39.

Ergo, ædepol, palles, si sapias, eas ac decumbas domi.

Id. Mil. Glor. 4 4 49.

Ut, si itura jam est Athenas, eat tecum ad portum simul.

Transeuntem *Ibid.* 3 1 82.

Deum virtute ut transeuntem hospitio accipiam apud me est comitas.

Commeatum *Ibid.* 1 2 68.

Intercludito inimicis commeatum: tibi muni viam.

Unde Menagio conge ducit origenem Gall.

Hæreat *Lucr.* 1 77.

Quanam sit ratione, utque alte terminus hæreat.

In adverbiis deorsum & seorsum.

Terent. Eun. 2 2 47.

Ne sursum deorsum cursites, neve usque ad lucem vigiles

Lucret. 2 190.

Pondera, quantum in se est, cum deorsum cuncta ferantur.

Id. 6 334.

Deinde quod omnino natura pondera deorsum.

Id. 3 1030. *De saxo jactus deosum.*

Quæ

Quæ lectio firma. cum reperiantur, ruſum, ſuſum, proſus, ſa, ſum. unde Menagius, opinor, nec enim ad manum liber eſt, *giu* Gallicum originem trahere nos docuit. Macrob. in Somn. Scip. 2 5. juſum habetur, ubi eſt terra. ut ex MſS. veſtigiis callide conjicit Gronovius. in impreſſis viſum legitur, nullo trium lineolarum diſcrimine, cum punctum nuſquam ſyllabam ſuperne diſtingueret. inde certe colligas in quem ſonum coaluerint olim in Provinciis hæ vocales.

Plaut. Epid. 3 3 21.

In ædiculam iſthanc, ſeorſum concludi volo.

Id. Capt. 3 5 52.

At ego aio recte, qui abs te ſeorſum ſentio.

Ter. Adel. 5 9 14.

Omnibus gratiam habeo; & ſeorſum tibi præterea, Demea.

Lucret. 2 473.

Eſt ratio ſecernendi, ſeorſumque videndi.

Id. 4 497.

Seorſus item ſapor oris habet vim, ſeorſus odores.

Contractio fit in Nominibus item Propriis, ut Cleoſtrata. ſic Eotas, Theodoſius, Theodericus

Plaut. Caſina. 2 6 41.

Periiſti. animum adverte, amabo. taceo: nunc tu, Cleoſtrata.

Illud minime prætereundum ei, qui cauſas L. L. diligenter inveſtigare cupit, quartam quintamque inflexionem Nominum eſſe, quæ in pleriſque caſibus contrahuntur. cum enim in Nominandi & Vocandi caſibus ſingularis numeri us finale corripitur, cur producatur in Genitivo ſingularis, & in tribus ſimilibus pluralis numeri caſibus, ad Craſin referendum. Manus, manuis, manus. Pluraliter Manues manus. quomodo anus, anuis, anus. item apud Græcos in tribus ſimilibus pluralivi numeri caſib. μύες· μῦς. ἰχθύες· ἰχθῦς. μύας· μῦς. ἰχθύας· ἰχθῦς. item in Dativo Anui anu. quomodo apud Plautum Aulular.

 3 4 7. ad

347. adſcribitur i ſed in menſuratione verſus abſorbetur. apud Virgilium ne ſcribitur quidem in pluribus, idque ex Cæſaris analogia. quidni & manue, manu in Abl. Sing? imo in Gen. Plur. Manum:

Virgil. enim Æn. 6 653.

--- *quæ gratia currum* *Armorumque fuit* ---

Addunt *Nurum*, & *Paſſum.* nec quicquam refert an aſcribatur altera, necne: poteſtatem enim reliquæ vocalis afficit ſonorum mixtura. Latius hæc obſervatio manare poterit: Eruditus Voſſius de Analogia l. 2. c. 19. Genitivum quintæ Declinationis quadrigeminum nobis oſtendit; in *ei* vulgatum: in *ii* ut *pernicii*, *Luxurii*, ex Cicerone, *dii* ex Plauto, Virgilio; item ex aliis priſcis autoribus *fami*, *progenii*, *acii*, *ſpecii.* in *es* ut *rabies*, ex Lucretio; *dies*, ex Cicerone (veteris autoris clauſulam laudante) & *Ex Virgilio.*

Libra dies ſomnique pares ubi fecerat horas.

Denique in e ut *acie*, *requie*, *die* ex Salluſtio. item *die* ex Plauto & Auſonio; *facie* ex Lucilio. Omnia hæc non adeo longe inter ſe diſſident. poſito enim quod terminata in es augeantur in ſyllabam puram, gignetur dieis vel contracte dies: ſin liqueſcat vel per Apocopen edidatur ſibillus; fiet nullo negotio diei, dii vel die; ſono quodam intermedio; qualis in ei, ii; eidem idem; eis, iis; eiſdem, iiſdem, auditur. ſimiliter ſe habet Dativus,

Plaut. Aulul. 4 6 1.

Fide cenſebam maxumam multo fidem.

Non. cap. 1. Sublevit & Meurſ.

10. *Certum eſt Silvano potius credam, quam Fidei.*

Id. Men. 1 1 4.

Vidi facere amatores, qui aut Noċti aut Die.

Nihil attinet monere ſimilem contractionem fieri in Ehem, eho. vehemens, prehendo. dehortatus, deero. notabiliora ſunt, videam, luceat.

Plaut.

Plaut. Aulul. 4 9 20.

Fugin' hinc ab oculis? abin' hinc annon? abeo. cavesis te videam.

Ait *Plaut. Men.* 5 3 9.

Ait se obligasse crus fractum Æsculapio.

Aiebat *Id. Pseud.* 4 6 21.

Malum & scelestum & perjurum acebat esse me.

Aiebas *Terent. Adelph.* 4 2 22.

Produxe aiebas? factum. verum venit post insaniens.

Similiter subsidunt vocales præcedente i.

Verbis, in eveniat, perveniat, adveniat.

Plaut. Ps. 4 3 13.

Cum hæc metuo, metuo ne ille huc Harpax adveniat.

Plaut. Curcul. 1 1 39.

Lenonis hæ sunt ædes. male istis eveniat!

Id. Epid. 2 2 105.

Nequa ob eam suspicionem difficultas eveniat.

Id. Trin. 1 2 3.

Bona, fausta, felix, fortunataque eveniat.

Ibid. 56. *Ad amici partem an id inimici perveniant.*

Id. Rud. 3 2 12.

Prætorquete injuriæ prius collum, quam ad vos perveniat.

Scio Nonium ad mutatam conjugationem, referre evenat. cap. 10. 20. *Ennius, Hecuba.* laudatur item cap. 8. 86.

Senex sum, utinam mortem oppetam, prius quam evenat
Quod in pauperie mea senex graviter gemam!

Rustici enim, præsertim prisci, conjugationes longas cum brevi confundere soliti. quid ad hæc dicemus?

Accipias *Plaut. Epid.* 3 4 27.

Mihi illam ut tramittas; argentum accipias.

Falciat

Farciat, Condiat. *Id. Mil. Glor.* 3 1 98.

Da qui farciat; da qui condiat. da quod dem Quinquatribus.

Sarriunt *Id. Captiv.* 3 5 5.

Nam semper occant prius, quam sarriunt rustici.

Fodentes *Ennius* (apud Festum*)

Illyrici restant sicis, sibinisque fodentes.

Nisi tertiæ conjugationis in o impurum desinat.

Plaut. Capt. 3 5 66.

Ibi, quom alii octonos lapides effodint.

*Subjunctivo fortassis antiquo ut Edim.

Sortiendo *Plaut. Cas.* 2 6 47.

Quondam prognatis ista in sortiendo sors delicuerit.

Scio *Id. Captiv.* 1 1 3.

Scio absurde dictum hoc derisores dicere.

Id. Mil. Gl. 4 8 55.

Scio, & perspexi sæpe. verum, cum antehac, tum hodie maxume.

Hæc contractio cum minus animadverteretur, limitibus versuum inter se confundendis occasionem præbuit.

Id. Trin. 1 2 59, 60.

Si id me non accusas tute ipse objurgandus es. Scio.

Et, si alia huc causa ad te adveni, æquom postulas.

Prior Senarius ad septimum usque pedem exsultat. Scio, trnasferendum ad posterioris versus initium. Scio, etsi alia huc causa ad te adveni, æquom postulas. in priori, non accusas, sonat n' accusas cum particula privativa. Veteres cum Verba & Nomina in o finita tum Adverbia & Conjugationes productas extulerunt. de Verbis credo quod apud Græcos sive Barytona seu Circumflexa sint in ω semper desinant. Hinc est quod Charisius in Virgilio quod inventur *Nunc scio, quid sit amor.* & *Scio me Danais è classibus unum* dicit, quia in uno ver-

bo

bo videtur, in Synalœpham contrahunt, qui servandam vetustatis consuetudinem putant. Contra Marius Victorinus. causam repertam existimat, cur corripi debeat ad discrimen obliquorum Adjectivi *scius*. cui hac in parte minus assentior.

Sciunt *Plaut. Trin.* 1 2 170.

Sciunt, id quod in aurem Rex Reginæ dixerit

Ter. Hec. 5 4 28.

Sciunt: quos non autem æquom est scire neque rescifcent, neque

Sciebam *Ter Heaut.* 2 3 68.

Ita timui: at ego nihil esse sciebam, Clinia.

Plaut. Pœn. 3 1 6.

Sciebam ætate tardiores: metui amori meo moram.

Id. Amph. 1 1 229.

Sciebam equidem nullum esse nobis, nisi me, servom Sosiam.

Scies *Id. Bacchid.* 4 8 12.

Scies haud multo post. oppido interii miser.

Id. Most. 2 2 4.

Scies imposisse in undam; haud causa est illico

Id. Mil. Gl. 4 8 56.

Scies: imo hercle verum factum, faxo, post dices magis.

Sciam *Pomponius. Præcone posteriore.*

Si sciam quid velis quasi servi Comici commictilis

Scias *Andr.* 1 1 68.

Scias posse habere jam ipsum suæ vitæ modum.

Plaut. Curcul. 5 2 22.

Qui scias mercari furtivas, atque ingenuas virgines

Id. Pseud. 4 7 80.

Ubi suram aspicias, scias posse hunc gerere crassas compedes.

P *Id.*

Id. Rud. 3 4 23.

Do tibi argentum. nunc adeo ut scias meam sententiam,

Nescius *Id. Most.* 1 3 121.

Quid oleant nescias, nisi id unum, ut male olere intellegas.

Sciens *Ter. Hec.* 4 2 4. *(mei*

Ut nunquam sciens commerui, merito ut caperet illam odium

Fiant *Id. Andr.* 1 1 76.

Quid igitur obstat cur non veræ fiant? audies.

Quiesce *Plaut. Mercat.* 2 3 111.

Quiesce inquam: istanc rem ego recte videro. quid agis? quid est?

Quievi. *Ibid.* 36.

Postea hac nocte non quievi satis mea ex sententia.

Quiescam *Id. Mercat.* 5 2 21.

Non concedam, neque quiescam usquam, noctu neque interdius.

Piari *Plaut. Men.* 3 2 50.

Aut te piari jubes, homo insanissume.

Ambiunt *Id. Mil. Gl.* 1 1 69.

Molestæ sunt mihi: orant, ambiunt, obsecrant.

Nunciabo *Id. Mil. Glor.* 2 2 40.

Ego isthæc, si erit hic, nunciabo. sed quid est Palæstrio.

Reddier *Lucr.* 1 209.

Culta loca, & manibus meliores reddier fetus.

Siem plene scribitur nonnunquam, ubi contracte legitur.

Impertior *Plaut. Sticho.* 2 2 15.

Nimio impertior multo tanta plus, quam speras. salva sum.

Cuipiam *Plaut. Curc.* 1 1 58.

Credam. pudor si cuipiam lenoni siet.

Dies *Id. Perf.* 3 2 3.

Quod si non dederit, atque hic dies præterierit.

Id. Caf. 2 3 1.

Dies atque noctes cum cane ætatem exigis.

Id. Amph. 1 3 51.

Tanto brevior dies ut fiat faciam, ut æque disparet.

Id. Men. 1 2 45.

Dies quidem jam ad umbilicum est dimidiatus mortuus.

Id. Trin. 2 4 180.

Dies constituatur. eadem hæc confirmabimus.

Diem *Id. Men.* 4 2 33.

Diem corrupi; optumum jussi apparari prandium.

Die *Aulul.* 2 8 10.

Occæpi, Festo die siquid prodegeris.

Plaut. Pæn. 3 5 13.

Die festo celebri, nobilique Aphrodisiis.

Dieseptimi *Id. Men.* 5 9 94.

Vis conclamari auctionem fore? quo die? die septimi.

Pomponius. Mævia.

Dies hic sextus cum nihil egi: die quarte moriar fume.

Diu *Id. Casin.* 3 4 16.

Quin etiam diu morabor, quin cupio tibi.

P. Syrus. *Deliberandum est diu quod statuendum est semel.*

Plaut. Trin. 1 2 27.

Edepol proinde ut bene vivitur, diu vivitur.

Id. Aul. Nec noctu, nec diu quietus unquam eam. nunc dormiam.

Diutius *Phædrus* 1 2.

Hoc mersum limo cum jaceret diutius

Afranius Divortio. *Honeste ut latites, & nos ludas diu*...

Plaut. Trin. 3 2 59.

Sicut dixi faciam: nolo te jactari diutius.

Lucil. Sat. 29.

Si longius te producturum & diutius.

Pacuvius. Hermiona.

Paucis absolvit, ne moraret diutius.

Diutinus *Turpil. Demiurgo.*

Sibi suum amicum esse indulgentem & diutinum

Siet *Plaut. Amph.* 3 3 6.

Tristis sit, herisi tristes; hilarus sit, si gaudeant.

Diespiter *Id. Pœn.* 4 2 47.

Diespiter me sic amabit! ut equidem, edepol, dignus es.

Lien *Id. Merc.* 1 2 14.

Perii! seditionem facit lien: occupat præcordia.

Liene *Id. Curc.* 2 1 5.

Nam jam, quasi Zona, liene cinctus ambulo.

Lienes *Ibid.* 21.

Sed quid tibi est? lienes necant, renes dolent.

Ut Varro de L. L. 6. in vulgatis legitur lien necat.

Lienosum *Id. Cas.* 2 6 62.

Perii! cor lienosum opinor, habeo: jamdudum salit.

Promontorium *Ovid. Met.* 15.

Inde legit Capreas, Promontoriumque Minervæ.

Proletario *Plaut. Mil. Glor.* 3 1 157.

Nam proletario sermone nunc quidem hospes utere.

Arenarius *Lucil.* 6.

Concursans veluti arenarius, clareque quiritans:

Volturie

Volturie *Plaut. Capt.* 4 2 64.

Ignem ingentem. ita dico magnus ut sit. quid me volturie.

Impendiosum *Id. Bacchidib.* 3 2 12.

Nimio præstat impendiosum, te quam ingratum, dicier.

Compendium *Id. Capt.* 5 2 22.

Satis facundu's. sed jam fieri dictis compendium volo.

Gloriam *Id. Trinum.* 3 2 30.

Ut rem patriam, & majorum gloriam fœdarim meum.

Gloriosus *Id. Curc.* 5 2 34.

Ut fastidit gloriosus ! mitte isthunc; ego dicam omnia.

Injuriam *Id. Aulular.* 4 4 16.

Facin' injuriam mihi annon? Fateor, quia non pendes, maxumam

Injuria *Ter. Andr.* 1 3 9.

Quo jure, quaque injuria præcipitem me in pistrinum dabit.

Injurie *Plaut. Pers.* 3 3 4.

Impure, inhoneste, injurie, illex, labes popli.

Quomodo Nonius recte: nam injure prout in editis habetur, est vox nihili.

Fallaciæ *Id. Pseud.* 2 3 6.

Hic doli, hic fallaciæ omnes sunt, hic sunt sycophantiæ.

Tertio *Id. Cistellar.* 2 1 49.

Et equidem hercle nisi pedatu tertio omnis efflixero.

Collaria *Id. Captiv.* 2 2 107.

Hoc quidem haud molestum est, quod jam collus collaria caret

Præmium *Id. Pseud.* 4 7 126.

Auferetur id præmium à me quod promisi per jocum.

Præmiatores *Nævius. Agrypnuntib.*

Nam in scena cœpit vos nocturnos præmiatores tollere.

Vindemiator *Hor. Sat.* 1 7 29.

Vindemiator & invictus. cui sæpe viator.

Elogiorum *Plaut. Merc.* 2 3 74.

Impleantur meæ fores elogiorum carbonibus.

Præstigiator *Plaut. Aulular.* 4 4 3.

Ego Edepol te, præstigiator, miseris jam accipiam modis

Præstigiatrix *Id. Amphitr.* 2 2 50.

Aut, pol, hæcce præstigiatrix mulier multo maxima est.

Vietus *Hor. Epod.* 12 7.

Quis sudor vietis, & quam malus undique membris.

Vietor *Plaut. Rud.* 4 3 51.

Et vietorem & piscatorem te esse, impure, postulas.

Fastidio *Lucil.* 26

Quam fastidiosum & vescum cum fastidio vivere.

Suavium *Id. Trucul.* 2 6 44.

Habe bonum animum: Suavium, sis, pete hinc à me. nequeo ca- (put.

Ibid. 47.

Suavium petere tuum jubeas. petere haud pigeat me, mel meum.

Prandium *Id. Capt.* 3 1 19.

Salvete, inquam. Quo imus una, inquam, ad prandium? atque illi tacent

Lolligiunculas *Id. Cas.* 2 8 57.

Emito sepiolas, lepadas, lolligiunculas.

Pecunia *Id. Aulular.* 2 2 9.

Ain' tu te valere? pol ego haud à pecunia perbene.

Laberius. Restione. Sic ego fulgentis splendore pecuniæ volo.

Præconium *Id. Men.* 5 9 93.

Quid? mibi ut præconium detis. dabitur. ergo nunc jam.

Viam

Viam *Id. Capt.* 2 3 1.

Date viam mihi, noti atque ignoti, dum ego hic officium meum.

Qua via *Ter. Hec.* 1 1 16.

Aut qua via te captent illi, eadem ipsos capi. Censor Leidensis omittit *illi* *Virg. Æn.* 9 67.

Qua tentet ratione aditus, & qua via clausos.

Pacuv. Paulo.

Qua via caprigeno generi gradibilis gressio est.

Ita constituetur Senarius integer potius quam Octonar. truncus.

Ter. Heaut. 1 1 49.

Tractare: sed vi, & via pervolgata Patrum.

Viatico *Plaut. Trinum.* 4 2 45.

Opus face est & viatico ad tuum nomen, ut tu prædicas.

Fiet *Pl. Trin.* 4 3 61.

Si eris meritus, fiet; sed respice ad me. egosum Charmides.

Omnia *Virg. Æn.* 3 33.

Bis patriæ cecidere manus, quin protinus omnia.

Minacias *Plaut. Rud.* 3 5 16.

Minacias ego istas flocci non facio tuas.

Potiones *Id. Stich.* 1 3 60.

Quot potiones mulsi! quot autem prandia!

Oratione *Id. Rud.* 1 2 21.

Qui oratione hic nos occupatos occupes.

Id. Merc. 1 2 64.

Tu quidem ex ore orationem, mihi eripis. taceo. tace.

Ennius Phœnice.

Quam tibi ex ore orationem, duriter dictis dedit.

Cantio *Id. Stich.* 5 4 25.

Cantio est' Græca Η πέντε· πῖν· ἢ τρεῖς πῖν', ἢ μὴ τέτταρα.

Cantationem *Ibid.* 5 5 19.

Lepidam & suavem cantationem aliquam occipito cinædicam.

Mentionem *Id. Trin.* 4 2 13.

Prius tu non eras, quam auri feci mentionem. nihil agis.

Opiniones *Phædr.* 3 10.

Opiniones alterius ut quis ponderet.

Occasioni *Id. Asinar.* 2 2 12.

Nam si huic occasioni tempus sese subterduxerit.

Mansiones *Turpilius. Paraterusa.*

Ejus crebras mansiones ad amicam, sumpti largitatem.

Censionem *Id. Rud.* 4 8 9.

At sume quidem; ne censionem semper facias. Censeo.

Sapientiæ *Id. Trin.* 5 2 32.

Sapientiæ ætas condimentum est. sapiens ætati cibus est

Nequitia *Id. Most.* 2 1 66.

Quæ designata sunt & facta nequitia.

Filiam *Id. Trin.* 5 2 32.

Filiam meam tibi desponsatam esse audio. nisi tu nevis.

Id. Cistellar. 2 1 48.

Nisi ego teque, tuamque filiam, meque hodie obtruncavero.

Novius. Surdo.

Filias habeo temulentas; sed eccas video incedere.

Custodiam *Id. Rud.* 3 2 11.

More antiquo in custodiam suum commiserunt caput.

Id. Mostellar. 2 1 51.

In tuam custodiam meque, & meas spes credo, Tranio.

Quian

Quian' *Ib.* 5 2 11.

Verbero, etiam irrides? quian' me pro te ire ad cœnam autumo?

Sexcenties *Id. Men.* 5 4 8.

Quin suspirabo plus sexcenties in die

Idem obtinet etiam in Propriis Nominibus.

Illurios *Plaut. Menæch.* 2 1 10.

Histros, Hispanos, Massiliensis, Illurios.

Eotas, Ætolia *Plin.* 35.

Marcus ludius Eotas Ætolia orindus.

Videtur habere locum in Eotas contractio quæ in sequenti voce etiam cum Hiatu conjungitur. inscriptio est pervetus & rustica.

Junio *Juvenal.* 15 27.

Nos miranda quidem, sed nuper Consule Junio.

Aquinios. *Catullus. Curram scrinia. Cæsios, Aquinios.*

Ut recte Gifanius: non item in illo Virgiliano. *Vis & Tarquinios reges.* neque enim trisyllabum esse poterit, nisi Trochæum in Heroicum versum recipias. Aquinia gens, Aquino urbe fortean oriunda, secundam natura producit. disparem esse Tarquiniorum rationem probatur.

Ex Horatio Carminum. 1 12.

Superbos Tarquinj fasces, dubito, an Catonis.

Tranioni *Plaut. Mostellar.* 5 2 47.

Tranioni remitte quæso hanc noxiam causa mea.

Formianus *Catull.*

Formianus saltus. Calpurniano. Epitaph.

Alibi, Furium. Autor *Octaviæ* 5 971. *Pandatariæ littora terræ.*

Pelio *Silius It.* 3.

Ossaque cum Pelio, cumque Hæmo cesserit Othrys.

Ii & iis. ut dii, diis. gratiis, gratis. denariis, denaris. tæniis, tænis. Velius Longus apud *Terent. Heautont.* 4 2 21. *miis nuptiis* in antiquiss. Cod. reperit. apud *Plaut. Cistell.* 4 2 8, 9.

-- mi homines: Mi spectatores facite indicium.

--Critici Enallagen numeri causantur: mihi Crasis in hujusmodi constructione simpliciorem solutionis rationem affert. Veteres mius dixerunt quod nos meus hinc Voc. Sing. Mie, mi. Plural. Mii, mi. Petron. O mi hospites. *Statius Theb.* 1. *Si stagna petii Cirrhæa.* item *Connubii gavisus inii. Id. Achill. Nec nisi jussus abii. Seneca Medea. Fidemque supplex præsidis dextræ petii.*

Fallaciis *Plaut. Pseudol.* 4 7 126.

Docuit ut fallaciis hinc à me mulierem abduceres.

Sed de vocalibus geminatis minus dubitatur, quin coalescant: præstat igitur cœpta prosequi.

Otiose *Plaut. Most.* 3 2 128.

Quid nunc? quin tu is intro atque otiose perspectas, ut lubet?

Otiose. otium. *Plaut. Aulular.* 4 10 41.

Magna est res, quam ego tecum otiose, si otium est, cupio loqui.

Otiosus *Plaut. Mostell.* 4 3 11.

Quid tu ut otiosus res novas requiritas?

Otio *Id. Trin.* 3 2 32.

Ita vi Veneris vinctus, otio captus, in fraudem incidi.

Similem ad modum otiosus, otiosa contrahere amabant prisci. omitto Genitivos in ius terminatos.

Stellio *Virgilius Georgic.* 4. ut Gifanius ex v. e.

Stellio & lucifugis congesta cubilia blattis.

Modestior *Plaut. Men.* 5 5 33.

Imo modestior nunc quidem est de dictis, præut dudum fuit.

Prior

Prior *Terent. Phorm.* 2 2 28.

Prior bibas: prior decumbar. Cœna dubia adponitur.

Ibid. 3 2 27.

Miles dare se dixit, si mihi prior tu attuleris, Phædria.

Plaut. Cist. 2 3 71.

Prior posterior sit & posterior sit prior.

Firmiorem *Ter. Hec.* 5 1 20.

Quære alium tibi firmiorem dum tibi tempus consulendi est.

Certiorem *Plaut. Casin.* 2 6 1.

Face, Charine, me certiorem quid meus vir me velit.

Id. Curcul. 5 2 35.

Nihil est, quicquid ille dicit. fac me certiorem obsecro

Mensium *Id. Most.* 1 1 78.

Paucorum mensium sunt, relictæ reliquiæ.

Ovid. Fastor. 5.

Cum tua sint, cedantque tibi censinia mensium

Nec tu dux mensium Iane biformis eras.

Seneca Phœniss.

Quod pene vidi. per decem mensium graves

Trium *Plaut. Aulul.* 2 4 46.

Solet ire coctum tun' trium literarum homo.

Id. Most. 2 1 10.

Vel isti qui hastis trium nummorum causa subeunt sub falas.

Id. Trinum. 4 2 6.

Qui ego nunc subigor trium nummorum causa ut has epistolas.

Mortalium *Id. Rud.* 5 1 1.

Quis me est mortalium miserior, qui vivat alter hodie?

In Propr. Nom. Flos Veronensium. Catull. Phronesium in recto.

Plaut. Truc. 1 1 60.

Phronesium. nam Phronesis est sapientia.

Potius, Adverb. *Id. Casin.* 2 3 38.

Vestimentis, ubique educat pueros, quos pariat potius.

Totiusque *Georg.* 4.

Magnanimosque duces, totiusque ex ordine gentis

Quoad, quod *Terent. Eun.* 2 1 8, 9.

Munus nostrum ornato verbis, quoad poteris, &

Istum æmulum, Quoad poteris, ab ea pellito.

Plaut. Rud. 4 4 29.

Quoadprimarius vir dicat comprime hunc sis, si tuu'st.

Id. Pseud. 2 2 29.

Præstituta est, quoad referret nobis, nec dum rettulit.

Horat. Sat. 2 3.

Hæredes voluit. quoad vixit, credidit ingens.

Coaddito *Id. Casin.* 3 1 4.

Cano capite; ætate aliena, coaddito ad compendium.

Coaccedunt *Id. Curc.* 2 3 65.

Triginta minis, vestem, aurum: & pro iis decem coaccedunt minæ.

Coactum *Id. Trin.* 2 4 125.

Tum vinum, priusquam coactum est, pendet putidum.

Coagmenta *Id. Mostellar.* 3 2 144.

Viden' coagmenta in foribus? video. specta quam arcte dormiunt.

Coerce *Pacuvius Atalanta.*

Gradere, atque atrocem coerce confidentiam.

Id. Teucro. Nisi coercuero protervitatem, atque hostio ferociam.

Coite *Id. Men.* 5 9 46.

Possum sed nunc coite. uterque id, quod rogabo, dicite.

Cuierint

Coierint *Lucr.* 2 1060.

Tandem coierint. ea quæ conjecta repente.

Coinquinari *Ennius puto (apud Cic. l. 3. de Nat. deor.)*

Periclum, matres coinquinari regias.

Coemptionalem *Plaut. Bacchid.* 4 9 42.

Nunc Priamo nostro si est quis emptor, coemtionalem senem.

Cooperiant, cop. cooperuisse, cop. coopertus, copertus. coopis, copis. coopia, copia.

Idem accidit voculis Proin, prout; Ohe! oho! si tanti esset exemplis probatum ire, quæ passim occurrunt.

Ruina *P. Syrus.*

Haud cito ruina perit vir, qui ruinam timet.

Patrui *Stat. Theb.* 4 430.

Nocturnique canum gemitus, ubi limina patrui.

Januam *Plaut. Men.* 1 1 9.

Tum compediti januam lima proterunt.

Id. Aul. 4 5 6.

Tantisper hic ego ad januam concessero.

Censui *Id. Curc.* 1 1 84.

Ego nobis afferri censui. quin tu taces.

Immiscuit *Phædr.* 1 3.

Immiscuit se pavonum formoso gregi.

Expalluit *Plaut. Curc.* 2 3 32.

Viden' ut expalluit! datin' isti sellam, ubi assidat, cito?

Maluisti *Lucilius.* apud Cic. de fin. bon. & mal.

Maluisti dici. Græce ergo, Prætor, Athenis

Id quod maluisti, te, quum ad me accedis, saluto.

Fuit *Id. Capt.* 2 2 38.

Nam ille quidem Theodoromedes fuit germano nomine.

Lucil. 14.

In terra fuit, lucifugus nebulo, id genus sane.

Plaut. Mil. Gl. 4 6 11.

Namque edepol vix fuit copia adeundi atque impetrandi.

Fuere *Id. Sticho.* 4 2 3.

Ita mihi autores fuere ut egomet me hodie jugularem fame.

Fuisti *Ter. Heaut.* 5 2 34.

Dum istis fuisti solus, dum nulla alia delectatio.

Fuissent *Plaut. Bacchid. Epilog.* 1.

Hi senes, nisi fuissent nihili, jam inde ab adolescentia.

Fuisse *Lucil.* 17.

Compernem aut varam fuisse Amphitruonis ἄκοιτιν.

Plaut. Merc. 2 4 2.

Fuisse credo, præut quo pacto ego divorsus distrahor.

Tumultuoso *Id. Trin.* 5 2 52.

Quis homo tum tumultuoso sonitu me excivit subito foras.

Æstuose *Id. Bacchid.* 3 3 67.

At quæ acerrume atque æstuose absorbet, ubiquemque attigit.

Tueri *Lucil.* 26.

Porro amici est bene præcipere, tueri, bene prædicere.

Mercer. *Tusci.* argutius quam sanius. prædicit non semper valet προμαντεύει. aliquando φθάνει λέγων.

Ter. Eun. 4 4 54.

Virgine? ita. utrum taceamne: an prædicam? tu pol, si sapis

Fluctuat *Lucret.* 3 190.

Namque movetur aqua, & tantillo momine fluctuat.

Luctuosum *Epitaphium.* citante Gifanio.

Luctuosumque mihi quid scio, quid fueris.

Promisque

Promisque cue. *Varro. Caprino prælio.*

Cætera promisque voluit communia habere.

Arcuato *Ovid. Metam.* 11.

Iris & arcuato cælum curvamine signans:

Sin per qu. scribas, eodem res redit. manebit enim notatio, scriptura variante. Pituita & Fortuitus quomodo mensurentur, notius est, quam ut hic denuo aliquid de iis reponatur. Gratuitus, cujus temporis, pene ultimam habeat fortasse necdum satis liquet.

Mortuum *Plaut. Stich.* 4 2 57.

Neque ego hoc committam ut homines mortuum me dicant Fame.

Observatu dignum quod occurrit circa voces sanguis, quis, neque, temporis discrimen.

Sanguis *Lucret.* 4 1043.

Emicat in partem sanguis, unde icimur, ictu.

8 850. *Ignis, an humor, an aura quid, horum sanguis, anne, os?*

Ovid. Fast. 6.

Educet. at sanguis ille sororis erat.

Id. Metam. 10.

Et color & sanguis animusque relinquit euntem.

Silius Ital. 9.

Vulneraque, & sanguis, & clamor & arma juvarent.

10. *Et color & sanguis & tela minora periclo.*

Valer. Flac. 3.

Porrigat, & justa sanguis exuberet urna.

Seneca Medea 2 775.

Victoris isthic perfidi sanguis inest

Quis *Plaut. Aulular.* 4 10 43.

Neque scis quis abstulerit? isthuc quoque bona. atque id si scies.

Id.

Id. Truc. 5 25.

Sed eccam video heus! amica, quid agis? quis illic homo?

Juven. Sat. 12 48.

Sed nunc quis alius? qua mundi parte? quis audet?

Statius Theb. 7.

Phocida? quis Panopen? quis Aulida? quis Cyparisson?

Boeth. de Consol. Ph. 3 4 7.

Quis illos igitur putet beatos?

Ciceto, qui versum in soluta oratione vitiosum putat, reprehenditur à Quintiliano 9. 4. quod Orationem in L. Pisonem ab Senario exorsus sit Proh DI immortales! quis hic illuxit dies?

Quid *Ter. Heautont. 3 3 40.*

Si quid hujus simile forte aliquando evenerit.

Id. Eun. 5 5 10.

Quicquid hujus factum est, culpa non factum est mea.

Que Positionem facit. *Varro Hecatombe.*

Ubi illa phalera, gemmeaque ephippia?

Neque *Plaut. Amph. 3 2 27.*

Si dixi, nihilo magis es, neque esse arbitror.

Id. Mostell. 1 3 107.

Neque cerussam, neque melinum, neque ullam aliam offuciam.

Mart. 10 69.

Custodes das, Polla, viro, nec accipis ipsa.

Manil. Astr. 1.

Nec gravius cedit, neque horrens frigore surgit.

Id. 5. Feminea vestes, neque insunt tegmina plantis.

Versus tenor Scaligero suspectus: reponit igitur subsunt, ut

numeros

numeros absolvat. Latinitatis, ni fallor, dispendio. Vestes enim inesse magis quam subesse dicuntur membris humani corporis.

Statius. Thebaide. 2.

Solus in arma voco, neque his mora. quos ubi plures.

Plaut. Mercat. 5 2 21.

Non concedam; neque quiescam usquam noctu, neque interdius.

Notandum Major contrahi velut Angl. More.

Plaut. Pœn. 1 3 4.

Quid jam? quia majorem partem in ore habitas meo.

A Jacio composita miram retinent proprietatem. dico, si vocalis præcedat. interdum enim contrahuntur.

Ejicit *Lucr.* 4 1265.

Eicit enim sulci recta regione, viaque.

Dejicit *Asinius Gallus.*

Qui caput ad lævam deicit, glossemata nobis.

Projicere *Ter. And.* 1 1 113.

Quæ sese in ignem proicere voluit, prohibui.

Projiciet *Sen. Theb.*

Et inter acies proiciet raptam duas.

Rejicere *Ter. Phor. Prol.*

Ille ad famem hunc ab studio studuit reicere.

Rejice *Plaut. Asinar.* 2 1 6.

Quin tu abs te socordiam omnem reice, & segnitiem amove.

Virgil. Ecl. 3 96.

Tityre pascentes à flumine reice capellas.

Rejiciat *Ter. Phor.* 5 5 5.

Nam si altera illa magis instabit, forsitan nos reiciat.

Conjicitis; coicitis. *Plaut. Merc.* 5 2 11.

Sanus non es. quin pedes vos in curriculum coicitis?

Conjiciam *Id. Rud.* 3 4 64.

Nam hercle ego te barba continuo arripiam, & in ignem coiciam.

In reliquis vero compositis, ubi præpositio in consonantem desinit, verbum modo plene, modo concise ponitur: cujus rei testimonia in alium articulum commodius rejicientur. Vocalium confluxu quomodo arctentur syllabæ, quod ad studium Artis Metricæ excitandum & ad operam in ejus rudimentis dirigendam nonnihil valeat, ex superius dictis non obscure colligi posse confido. Rursus earundem vocalium conciliis diremptis, quomodo voces spatia laxent, inquirere series argumenti monet & hortatur.

CAP. X.

Diæresis.

RESolutio vocalium complexarum, quam DIÆRESIN appellant notam genuinæ antiquitatis præ se fert, eoque augustior est. Martiali notatur antiquarius sui seculi Poeta quod sic claudere versum suave judicaret, *terrai frugiferai* quomodo & *Ennius*: *silvai frondosai.*

Tuæ turbæ; tuai turbai *Plaut. Mil. Glor.* 2 5 69.

Atque apud hunc vicinum. tuæ mihi turbæ non placent.

Id. Asinar. 5 2 44.

Dic, amabo, an fœtet anima uxoris tuæ? nauteam.

Familiæ; familiai *Id. Merc.* 5 1 5.

Di penates meum parentum, familiæ Lar pater.

Nebulæ; nebulai *Id. Pœn.* 1 2 62.

Quojus ego nebulæ cyatho septem noctes non emam.

Amicæ;

Amicæ; amicai *Id. Tru.* 2 4 5.

Non des amicæ, Dinarche, suavium.

Fugæ; fugai *Varro Parmenone.*

Viscum, fugæ lineamque compedem

Æoles unde Latinam idioma maximam pertem profluxit, solent diphthongos resolvere ut παῖς· πάϊς. δαῖς· δάϊς.

Charmidæ; Charmidai *Plaut. Trin.* 2 2 78.

Lesbonico huic adolescenti, Charmidæ filio.

Periphanæ; Periphanai *Id. Epidic.* 5 1 30. Imp. male Periphani

Videon ego Telestidem te Periphanai filiam?

Ib. 2 2 61.

Illi. ibi nominat Stratippoclem Periphanæ filium

Quomodo locum illum alias confusum & inconditum superius digessimus. Charmidai, Periphanai. Æolum more Χαρμίδαο· Περιφάναο. ipsa soni laxitas propter syllabarum augmentum sententiæ quandam amplitudinem circundat. Liceat duos modo versiculos sub initium hujus commentarii memoratos ob oculos revocare. hic *Ennianus.*

Olli respondit Rex Albæ Longæ. i. e. Albai Longai

Quid, quæso, apud Ovidium leniori fertur agmine? nil coacti: nihil supervacui. peregrinitas à fronte; Archaismus in extremis vocibus dissolutis, utrumque pompalitatem personæ Regiæ conciliat. præterquam quod singulæ dictiones in aptos numeros, velut sine tormento, suopte nutu considunt.

Plautinus ille de legato; *Magnæ Reipublicæ gratia.*

Aciem instructam censeas: ita lentis & militariis gressibus superbum incedit: agmen in medio quadratum, cornibus hinc inde circumfusis. Interdum j & v. durum in yod & wau emolliuntur.

Troiæ *Seneca Hippol.* *Misit infestis Troiæ ruinis.*

Id. Troasin. *Dum luem tantam Troiæ atque Achivis.*

Κοῖλον Æolice κόιλον Priſcian. L. i. c. de ordine literarum

Ερξίῃ πῇ δῆτ' ἄιολβος ἀθροίζεται στράτος.

Subjecta ; Subiecta *Seneca Hippol.*

Siqua ferventi ſubiecta Cancro eſt

Jam in diſſyllabum iam diſtrahitur : quod Scauro ex priſcis obſervatum.

Plaut. Aſinar. 1 1 50.

Qui mihi auſcultabunt facient obſequelam iam.

Nunc jam; nunc iam *Ibid. Prol* 1.

Hoc agite ſultis ſpectatores nunc iam.

Idem Moſt. 2 1 79.

Et ego hinc occludam. jube venire nunc iam

Idid. 2 6.

Apage apage te à me nunc iam poſt hunc diem

Ibid. 4 3.

Circumſpice etiam. nemo eſt : loquere nunc iam.

Idem Pœn. 3 6 19.

Domos abeamus noſtras, ſultis, nunc iam.

Ibid. 5 1.

Suſpendant omnes nunc iam ſe aruſpices.

Idem Pſeud. 1 1 116.

Dabo. moleſtus nunc iam ne ſis mihi.

Ibid. 5 82.

Peccata mea ſunt. animum adverte nunc iam

Idem Stich. 5 6 7.

Age iam inſla buccas. nunc iam aliquid ſuaviter

Id. Trinum. Prol. 3.

Adeſt, hem illæ ſunt ædis : i. intro nunc iam

Ibid.

Ibid. 1 2 158.

Isthuc volebam scire. i sane nunc iam

Id. Aul. 3 7 5.

Coquite, facite, festinate nunc iam quantum lubet.

Id. Curcul. 5 2 37.

Summane nunquid nunc iam me vis? Vale atque salve.

Id. Mostellar. 4 2 73.

Alio, credo, commissatum abiisse; abeamus nunc iam

Ib. 5 2 44.

Dispudet. dat istam veniam: quid me fiet nunc iam.

Id. Rud. 3 3 20.

Desiste dictis nunc iam me miseram consolari.

Id. Stich. 5 7 6.

Intro hinc abeamus nunc iam: saltatum satis pro vino est

Terent. And. 5 2 25.

Age nunc iam; ego pol hodie, si vivo, tibi

Ibid. 2 5 13.

I nunc iam intro ne in mora cum opus sit sies

Ibid. 5 2 1.

Animo nunc iam otioso esse impero. Hem Davom tibi

Ibid. 1 1 144.

Curabo. eamus nunc iam intro. i, præ, sequor.

Quomodo extat in quinque MSſ. Censor Leydensis deteriores Codd. secutus jam nunc edidit.

Ibid. 2 1 29.

Profer, dum proficiscor aliquo, ne videam. Audi nunc iam

Ibid. Heaut. 4 1 5.

Abi nunc iam intro, atque, illa si jam laverit, mihi nuncia.

Id. Adel. 5 7 16.

Ego lepidus ineo gratiam. jube nunc jam

Jocum; iocum *Plaut. Captiv.* 4 1 3.

Laudem, lucrum, ludum, iocum, festivitatem, ferias.

Lævius Protesilaodamia.

Ineunt, irruunt, cachinnos, ioca, dicta risitant

Suavis *Vetus Epigr.* *Olus suave: multiplex herbæ genus.*

Suemus *Lucr.* 1 54. *Adpellare suemus, & hæc eadem usurpare*

Adsuevi *Phædrus* 4 6. *Omne adsuevi ferrum quæ corrodere.*

Adsuetam *Id.* 3. *Prol.* *Ut adsuetam fortius præstes vicem.*

Insueta *Id.* 1 11. *Ut insueta voce terreret feras*

Suasu *Andriæ Argum.* *Davi suasu non repugnat Pamphilus.*

Evoluam *Catullus.* *Condita quin veri pectoris evoluam*

Evoluisse *Ovid. Tr.* 2. *Nunquam te nostros evoluisse jocos*

Involuisse *Id. Ep.* 9. *Infantem cunis involuisse manum.*

Eloquere *Plaut. Most.* 2 2 38.

Vos quoque terram. obsecro, hercle, quin eloquere

Sylvæ; syluæ *Horat. Epod.* 13 3. *Nunc mare, nunc syluæ.*

Id. Carm. 1 23. *Aurarum & syluæ metu.*

Miluus *Terentius Phorm.* 2 2 16.

Quid istuc? quia non rete accipitri tenditur, neque miluo.

Ut MSS. o. & Gifan. Editor. Nott. Var. Milvio.

Ovid. Met. 717. *Ut volucris, visis rapidissima, miluus, extis.*

Hor. Epod. 16. *Adulteretur & columba miluo.*

Plaut. Aul. 2 4 37. *Pulmentum pridem ei eripuit miluus.*

40. *Ut sibi liceret miluum vadarier.*

Phædr. 1 31 3. *Columbæ sæpe cum fugissent miluum.*

10. *Illæ credentes tradunt sese miluo.*

Plaut.

Plaut. Rud. 4 4 80.

Vidi petere miluum etiam, cum nihil auferret tamen.

Id. Pæn. 5 5 13.

Tenesis me arcte, mea voluptas; male ego metuo miluos.

Miluinus *Id. Pseud.* 3 2 63.

Nisi miluinis aut aquilinis ungulis.

Id. Men. 1 3 29.

Madida quæ mihi in mensam apposita miluinam suggerunt

Larva; Larua *Plaut. Casin.* 3 4 2.

Qui me atque uxorem ludificatu'st Larua

Id. Amph. 2 2 145.

Nam hæc quidem edepol laruarum plena est. quid verbis opu'st?

Id. Aul. 4 4 15.

Laruæ hunc, atque intemperiæ, insaniæque agitant senem

Id. Capt. 3 4 66.

Jam deliramenta loquitur. Laruæ stimulant virum.

Id. Merc. 5 4 20.

Num ibat exulatum, an abiit? etiam loquere larua?

22. *Fateor deliqui professo. etiam loquere larua?*

Laruatus *Id. Men.* 5 4 2.

Num laruatus aut cerritus, fac sciam.

Id. Amph.

Laruatus. edepol hominem miserum! medicum quærita.

Larualis. Priapeiis. Pallorem, maciemque larualem.

Reliquom *Ter. Eun.* 5 5 26.

Reliquom? tantum est cesso huc introirrumpere.

Plaut. Cistel. 1 3 40.

Nunc, quod reliquum restat, volo persolvere.

Ibid.

Ibid. 2 1 30.

Quod dedi datum non vellem, quod reliquum est, non dabo.

Phædr. 1 31 13.

Tunc de reliquis una; Merito plectimur.

Id. 3 4 2. *Inter reliquas merces atque obsonia.*

Id. 4 22. *Accepit partem: cum reliquam posceret.*

Lucret. 1 560. *Nunquam reliquo reparari tempore possunt.*

Id. 2 954. *Reliqui motus vitales vincere sæpe.*

Quid . *Plaut. Most.* 3 2 70.

Quid consomniavit? ego dicam tibi

Quoiquam; ut cuiquam *Plaut. Capt.* 4 1 5.

Nec quoiquam homini supplicare nunc certum'st mihi

Aliquo *Id. Rud.* 2 7 17.

Dum mea arescunt: in aliquo tibi referam gratiam

Nisi Hiatus, quod facit aliquando, reddat ult. in *mea* syllabam communem.

Quoniam *Id. Stich.* 5 3 3.

Domo dudum huc arcessita sum, quoniam nunciatum'st

Nequaquam *Novius. Pullis.*

Ubi tu nequaquam cubares aspriter.

Aquæ *Lucr.* 6 550.

Fit quoque, ubi in magnas aquæ, vastasque lacunas.

Ibid. 863. *Quæ calidum faciunt aquæ tactum atque vaporem*

Vulgati Codd. subdiderunt, laticis. etiam Beda parum attendit ad Diæresin, cum tradit vett. principem vocalem in aquæ pro communi usurpare solitos

Plaut. Mil. Gl. 2 6 71.

Aqua aquæ sumi, quam hæc est, atque ista hospita.

Affinis

Affinis huic materiæ erit disquisitio de toto genere vocalium, in eadem dictione concurrentium inter se, quantum spatium occupent & tueantur: quantoque temporis intervallo jure proferri debeant.

CAP. XI.

Vocalis ante Vocalem.

EST igitur & alia POSITIO, quæ dicitur, VOCALIS ante ALTERAM, in diversis ejusdem dictionis syllabis; in eaque traditur ubique, paucis duntaxat exceptis, prior corripi. an ita se res antiquitus habuerit veterum monumenta recolamus.

Primo propter latentem diphthongum vocalis illa producitur. ut in ei velut eii. in Germanica pronunciatione vocis ejus; eijus clare exauditur. sic ei, eii.

Terent. Heaut. 3 1 27.

Non tu ei dixti ut essem? Non. quamobrem Chreme?

Dixti in C. C. C. scripto 1471. Leydensis dixisti: quamvis in Eographio legatur, dixti.

Ibid. 46. *Sensi. nam unam ei cœnam atque ejus comitibus.*

Ita MSS. o. Faern. & Donat. in *Adelph.* 1 2 59. contra Leydensis -- *namque ei unam cœnam.* libb. non præeuntibus.

Ibid. 4 5 29. *Fortasse argentum dabitur ei ad nuptias.*

Guietus suppofuerat, illi. nimirum tenorem vocis ignorabat recentiorum regulis transversus actus.

Ibid. 4 25.

Næ ille haud scit hoc paulum lucri quantum ei damnum apportet.

Lugdunenses typothetæ omiserunt, hoc, manifesta versus ruina.

Plaut. Casin. Prol. 35.

Senex hic maritus habitat; ei est filius.

Id. Curc. 4 3 12.

Is Summanum se vocari dixit; ei reddidi.

Id. Mil. Gl. 2 2 101.

Citò domum transire, atque hæc ei monstra, præcipe.

Ter. Phor. 5 7 79.

Quin novo-modo ei faceres contumeliam.

Id. And. 2 6 12.

Laudo, dum licitum est ei, dumque ætas tulit.

Id. Ph. 5 8 41.

Habet hæc ei quod dum vivat, usque ad aurem ogganniat

Id. Hec. 4 1 58.

Neque detractum ei est quicquam, qui posset post noscier qui siet.

Coierint in superiori cap. videtur idem posse, ac si scriberetur coijerint; eoque nomine in syllabam mediam seu ancipitem transire.

Lucret. 2 1135.

Nec facile in venas cibus omnis diditur ei.

Id. 5 285. Nam primum quicquid fulgoris disperit ei.

Ibid. 753. Lumine, & à terris altum caput obstruere ei.

Id. 6 674. Scilicet & fluvius qui non est maximus ei est.

Ib. 79. Et manibus nitidum teneris opus effluit ei. ei N. Pl.

Id. Merc. 5. 2. 28.

Non amittunt hi me comites, qui tenent. qui sunt ei? penult. corr. Etiam in Dativ. Sing.

Plaut. Mil. Gl. 4 5 5.

Verum postremo impetravi, ut volui; donavique ei.

Huic

Huic *Plaut. Bacch.* 4 5 4.

Nam non conducit huic sycophantia.

Id. Rud. Prol. 39. *Huic filiola virgo periit parvola*

Id. Bacchid. 3 3 80.

Mihi discipulus, tibi sodalis periit, huic filius.

Id. Amph. 2 2 70.

Etiam tu quoque assentaris huic? quid vis fieri?

Id. Men. 5 9 79.

Eam dedi huic. hancne dicis, frater, pallam quam ego habeo?

Cui *Id. Amph.* 3 1 1.

Ego sum ille Amphitruo cui est servos Sosia.

Id. Men. 5 5 30.

Perdormisco, si resolvi argentum cui debeo.

Id. Merc. 3 4 30.

Loquere porro aliam malam rem: cui est empta? nescio.

In Gen. Sing. 5. declinationis

Rei; *Lucr.* 1 688.

Praterea rei quæ corpora mittere possit.

Id. 2 111. *Cujus, uti memoro, rei simulacrum & origo.*

Ib. 236. *Tempore inane potest vacuum subsistere rei*

Id. 6 392. *Et potius nullæ sibi turpis conscius rei.* Aliter

Plaut. Men. 3 2 29.

Adolescens, quæso, quid tibi mecum est rei?

Id. Merc. 5 4 3.

Optuma opportunitate ambo advenistis. quid rei est?

Fidei *Id. Aul.* 3 6 47.

Aulam in Fidei fanum. ibi abstrudam probe.

Lucr. 5 103.

Nos jacere endo manus via qua munita fidei.

Ennius. Ille vir haud magna cum re, ſed plenus fidei.

Quem verſum Gifanius μείουρον injuria reputat.

Paulinus. Auſcultat nato genitrix (vis tanta fidei)

Id. Diſcutiebat ovans galea ſcutoque fidei.

Adeo non temere eſt, quod *Beda* penult. Natura longam, Licentia Poetarum ſc. Novorum corripi affirmet.

Alterius; *Terentianus. Nec alterius indigens opis veni.*

Id. Seſcuplo vel una vincit alterius ſingulum

Id. Sub alterius conſonant vocabulo.

Sed mihi non ponitur extra dubium ſeculi iſtius autoritas, cum claſſici ſcriptores ſyllabam in iſta voce penultimam fere conſtanter corripiant. Manet etiam natura longa, quamvis ſequatur vocalis.

Ierant *Ter. Adelph.* 1 1 2.

Neque ſervolorum quiſquam qui advorſum ierant

Fieret *Id. Eun.* 1 2 12.

Pars æqua amoris tecum, ut pariter fieret.

Id. Adelph. 1 2 26. *Injurium eſt. nam ſi eſſet unde id fieret.*

Id. Ph. 5 1 33.

Quod nos ambo opere maxumo dabamus operam ut fieret.

Plaut. Amph. 1 2 24. *Pater curavit uno ut fetu fieret.*

Id. Trin. 3 2 18.

Atque honori poſterorum tuorum ut vindex fieres

Ter. Andr. 4 4 53.

Hic ſocer eſt. alio pacto haud poterat fieri.

Plaut. Pœn. 3 3 11.

Non fore: nec Fortunam id ſituram fieri.

Ib. 5 43. *Conſulto hoc factum eſt, mihi ut inſidiæ fierent*

Id. Bac. Epid. 3.

Neque adeo hac faceremus, ni antehac vidiſſemus fieri.

Id.

Id. Rud. 5 3 48.

Palam age. nolo murmur ullum neque susurrum fieri.

Ter. Heaut. 5 4 14.

Patiar, Clitipho, flagitiis tuis me infamem fieri.

Pub. Syrus. *Ita habeas amicum posse ut fieri inimicum putes.*

Tanaqu. Faber Trochaico ceu vitioso, cum per se sanus sit, trajectione particulæ remedium quærit.

Confieri *Pacuv. Hermiona*

Quum pigra est ipsa, ut spisse omnia videantur confieri

Interfieri *Pl. Trin.* 2 4 131.

Si in obserendo possent interfieri.

Est & alia vis hujus Positionis, qua syllabæ natura longæ cum apud Græcos, tum Latinos corripiuntur.

Suet. Νέρων, Ορέστης, Αλκμάιων μητροκτόνοι.

Aristoph. Plut. Οἴμοι κακοδαίμων ὡς ἀπόλωλα δείλαιος.

Plaut. Asinar. 2 2 67.

Meministin' asinos Arcadicos mercatori Pellæo.

Ov. Trist. 3 12 2.

Longior antiquis visa Mæotis hyems.

Val. Flac. 6 *Arg.*

Æquaque nec ferro brevior, nec romphæa ligno.

Seneca Troasin. *Altum vadosos Sigæon spectans sinus.*

Soph. Philoctet. 1401.

Τίνα προσωφέλησιν ἔρξεις βέλεσι τοῖς Ηρακλείοις;

Ar. Pluto Εἰ γὰρ ὁ Πλοῦτος βλέψειε πάλιν, διανείμειέ τ' ἴσον ἑαυτόν.

Id. Αχαρν. Φιαλῆς ἐπάγει βακχέως.

Virg. Æn. 1 205.

Accestis scopulos, vos & Cyclopeia saxa.

Soph. Phil. 1254. Σὺ δ' ὦ Ποίαντος παῖ Φιλοκτήτην λέγω.

Ar. Pluto. Γεωργὸς εἶ; μελαγχολᾷ μ' οὕτως οἷς;

Id. Equitib. Ἀλλ' οὐχ οἷόν τε τὸν Παφλαγόν' οὐδὲν λαθεῖν.

Æschylus Niobe. Οἶστρος τοιαύτης παρθένου λοχεύεται.

Catull. de coma Ber. *Non, ita me divi, vera gemunt, iverint.*

Pro juverint. imitatur jurandi formulas, quas comminutis & concisis vocibus concipere quibusdam lepidum videbatur. sic deurit, præustas. nec ideo semper Positio Naturam expellit.

Statius Thebaid.

6. *Præmia, cum vacuus domino præiret Arion*

10. *Nec deest cœptis, unde hæc tam fera repente.*

11. *Deest servitio plebes, hos ignis egentes.*

d. Epenthericum aliquando facessit ut committantur vocales. Proderit, proerit.

Plaut. Cistellar. 4 2 75.

Commoda loquelam tuam: tibi nunc proderit. confitemur.

Antideo, anteeo *Ibid.* 2 1 3.

Qui omnes homines supero atq; antideo cruciabilitatibus animi.

Præterita etiam in ui incrementi speciem præferebant. ut pluo, pluvi.

Fui *Plaut. Rud.* 5 3 3.

Quando ego erga te benignus fui, atque opera mea.

Fuimus *Id. Captiv.* 2 2 12.

Captus est? Ita non nos igitur soli ignavi fuimus

Ennius. *Nos sumus Romani, qui fuimus ante Rudini.*

Fuerint *Plaut. Pœn. Prol.* 110.

Quo genere gnata, qui parentes fuerint.

Fuerim *Id. Mil. Glor.* 4 8 54.

Cogitato identidem tibi quam fidelis fuerim.

Luit

Luit. *Lucilius.* *Tantalus, qui pœnas ob facta nefantia luit.*

Annuit *Enn. Ann.* 2.

Annuit sese mecum decernere ferro.

Plaut. Asin. 4. 1. 63. *Tot reddat spurcas, quot puras habuerit.*

Phædrus 3. *Ad Eutychum.*

Et, laude invita, in hanc vitam incubuerim.

Id. 3 17. *At mehercule narrabit, quòd quis voluerit.*

Id. 4 9. *Significat primo, sæpe quos alueris.* in Nomine.

Lucr. 2. 463. *Sed quod amara vides eadem, quæ fluvida constant.*

Ib. 465. *Nam quod fluvidum est, e levibus atque rotundis.*

Noviſſimis his articulis expoſuimus quæ ſint vocalium inter ſe concurrentium affectiones: circa ſyllabarum detrimentum facilior erit quæſtio.

CAP. XII.

Syncope.

FRequentabatur temporibus priſcis brevis vocalis ex medio vocis exemptio, quam SYNCOPEN dicunt, ubi hodie vix habet locum.

Dixti. ut ſupra in ei.

Non tu ei dixti ut essem? Non. quamobrem Chreme?

Id. And. 3 1 1.

Ita pol quidem res est, ut dixti, Lesbia:

Imo apud eundem pluſquam vicies.

Dixe *Id. Pæn.* 5 2 1.

Ain' tu tibi dixe Syncerastum, Milphio.

Plaut. Amph. Exjuravisti te mihi dixe per jocum.

Auson,

Auson. in 7. Sap.

Multi hoc Solonem dixe Crœso existimant

Ut in ludo non absurde.

Ter. Hec. 5 4 5.

Maneo. sic te dixe opinor; invenisse Murrhinam

Etiamsi scribitur plene, ut in Schreveliana editione, legitur concise. Arnobius dixe l. 5. extra versum usurpat

Addixti *Mart.* 10 31.

Addixti servum nummis here mille ducentis

Id. 12 16. Indixe *Varro*

Duxti *Varro* Γνῶθι σεαυτόν. quas ærifice duxti

Abduxti *Plaut. Curc.* 5 2 16.

Me reposcis, quam ab lenone abduxti hodie, scelus viri.

Adduxti *Ter. Un.* 4 7 24.

Rogitas, quæ mihi ante oculos coram amatorem adduxti tuum?

Id. Heaut. 4 6 15.

Amicam adduxti, quam non liceat tangere

Adduxe *Plaut. Rud.* 4 4 3.

Quæ me pellices adduxe dicat ante oculos suos.

Induxti *Ter. Hec.* 4 4 69.

Nunc animum rursum ad meretricem induxti tuum.

Id. And. 5 3 12.

Olim isthuc, olim cum ita animum induxti tuum

Obduxe *Argum. Merc. Obduxe scortum. tum Charinum ex fuga*

Induxe *Varro. Produxti. Produxe* *Ter. Ad.* 4 2 22.

Produxe aiebas. factum. verum venit post insaniens.

Subduxti *Terent. Eun.* 4 7 25.

Quid cum illo tu agas? & cum eo clam te subduxti mihi

Subduxe

Subduxe Varro de R. R. 2 1. quam ſibi Thyeſtem ſubduxe queritur. ut Victorius ex antiquis codicibus edidit.

Traduxti *Plaut. Caſ.* 3 3 16.

Iamne hanc traduxti huc ad nos vicinam tuam?

Direxti *Virg. Æn.* 6.

Dardana qui Paridis direxti tela, manuſque

Extinxti *Id. Æn.* 4.

Extinxti te, meque, ſoror, populumque patreſque

Extinxem *Ibid.* 606.

Cum genere extinxem; memet ſuper ipſa dediſſem

Affixet *Silius Bel. Pun.* 14.

Affixet tranſtro; vix morte incepta remittit

Intellexti *Ter. And.* 1 3 2. quomodo Priſ. citat in libello de verſibus comicis.

Quantum intellexti modo ſenis ſententiam de nuptiis.

Plaut. Rud. 4 4 59.

Dixi equidem: ſed, ſi parum intellexti, dicam denuo.

Intellexes *Plaut. Ciſtellar.* 2 3 81.

Nam, ni intellexes, nunquam, credo, amitteres.

Surrexti *Mart.* 5 80.

Undecies una ſurrexti, Zoile, cæna.

Surrexe *Hor. Serm.* 1 9.

Tam nigrum ſurrexe mihi. fugit improbus, & me.

Depinxti *Plaut. Pœn.* 5 2 154.

Formam quidem, hercle, verbis depinxti mihi.

Emunxti *Id. Moſt.* 5 1 60, 61.

Me emunxti. videſis, ſatine recte? num mucci fluunt?

Imo etiam cerebrum quoque omne è capite emunxti meo.

Auxti Auſon.

Luxti *Catull. de Coma Ber.*

At tu non orbum luxti deserta cubile.

Plaut. Merc. 2 3 36.

Sed quid ais? ecquam tu advexti tuæ matri ancillam Rhodo?

Advexe *Plaut. Merc.* 2 2 61.

Nam ei dono advexe audivi, sed præcauto est opus.

Circumspexti, Prospexti *Ter. Ad.* 4 5 55.

Numquid circumspexti? aut numquid tute prospexti tibi?

Circumspexe Varro Sexagesi. Se circumspexe, atque invenisse.

Prospexe. Varro. Despexe *Plaut. Mil. Gl.*

Et me despexe ad te per impluvium tuum.

Illexe *Plaut. Men.* 1 1 53.

Amorem multos illexe in dispendium.

Cic. de N.D. 3 26. non sat habet conjugem illexe in stuprum.

Devinxti *Id. As.* 5 1 20.

Hem, istoc me facto tibi devinxti. quin te ergo hilarum das mihi.

Fluxe Varro de R. R. 2 11. Fluxe ex herba, quæ ipsa sumpta perpurgare corpora nostra solet.

Instruxti *Plaut. M. Gl.* 4 1 34.

Jube tibi aurum, atque ornamenta, quæ illi instruxti mulieri.

Vixet *Virg. Æn.* 12. *Vixet, cui vitam Deus & sua dextra dedisset.*

Scripsti *Id. Asin.* 4 1 57.

Ut careat: pulchre scripsti: scitum syngraphum.

Scripstis *Ennius Hecuba.*

Sed nunquam scripstis qui parentem aut hospitem

Scripse *Auson.*

Delphis Solonem scripse fama est Atticum. Arnob. 4.

Conscripsti *Plaut. Asin.* 4 1 1.

Agedum istum ostende, quem conscripsti syngraphum.

Præscripsti

Præſcripſti *Ter. And.* 1 1 124.

Tute ipſe his rebus finem præſcripſti, Pater.

Sumpſe *Nævius Ithyphallo.*

Argentum amoris cauſa ſumpſe mutuum.

Conſumpſti. Propert. Clepſe. Cic. Tuſc. 2.

Conſumpſe *Lucret.* 1 232.

Infinita ætas conſumpſe anteacta, dieſque.

Erepſti *Pompon. Macc. Gem.*

Quin bono animo es. video, erepſti primiter de pannibus.

Erepſemus *Horat. Sat.* 1 5.

Nunquam erepſemus, niſi nos vicina Trevici.

Excluſti. *Ter. Eun.* 1 2 18.

Credo, ut fit, miſera præ amore excluſti hunc foras.

Quomodo etiam in Donato MS. legitur. Imp. excluſit.

Occluſti *Pl. Trin.* 1 2 151.

Occluſti linguam: nihil eſt qui reſpondeam.

Concluſſem *Ter. Eun.* 4 3 25.

Nam illum aliqua concluſſem, neque illi commiſiſſem Virginem.

Miſti *Catullus ad Calvum.* *Miſti continuo ut die periret.*

Miſſe *Lucilius Sat.* 28. (ex Nonio in Autumare)

Socratium quod ante Tyranno miſſe Ariſtippum autumant.

Amiſti *Ter. Hec.* 2 2 9.

Adii te heri de filia: ut veni, itidem incertum amiſti.

Admiſſe *Plaut. Mil. Gl.* 4 7 4.

Verum cum multos multa admiſſe acceperim.

Commiſti *Ter. Eun.* 5 1 16.

Sceleſta, Ovem lupo commiſti. diſpudet.

Immiſti *Sil. Bell. Pun.* 17.

Immiſti Latio: tremuerunt mænia Romæ.

Promisti *Plaut. Pæn.* 1 3 13.

Fac, quod facturum te esse promisti mihi.

Terent. Ad. 5 8 17.

Fac, promisi ego illis. promisti autem! de te largitor puer.

Catull. ad Aufilenam.

Tu quod promisti mihi, quod mentita inimica es.

Promissem *Plaut. Bacchid.* 5 1 12.

Reliquum id auri factum, quod ego ei stultissimus homo promissem

Promisse *Catull. ad Auf.*

Aut facere ingenuæ est, aut non promisse pudicæ.

Invasse. elisse *Lucilius Sat.* 2.

Injuriatum hunc in fauces invasse, animamque elisse illi.

Mansti *Id. Sat.* 4.

Quando in eo numero mansti, in quo maxima nunc est.

Advertendum in Satyris & Comœdiis, quæ familiarem sermonem proxime referunt, figuras dictionis etiam rectæ loquelæ præferendas, si nativus ordo patitur, & expeditus orationis tenor.

Justi *Ter. Eun.* 5 1 15.

Quid facerem? ita ut tu justi; soli credita est.

Jusse *Id. Hec.* 3 5 16.

Heri Philumenam ad se accersi jussit hic. dic jusse te.

Quomodo MS. Ball. diserte exhibet ex consuetudine vett.

Sensti *Ter. And.* 5 3 11.

Me miserum! modone id demum sensti, Pamphile?

Ter. 3 3 29.

Si unquam erga te esse animo amico sensisti eam, mi Pamphile.

Sense *Id. Ib.* 3 1 12.

Vix tandem sensi stolidus. quid hic se sense ait?

Pronomen exhibent Mss. 7. & Vett. impressi. Nott. Var. editor omittit.

Detrusti

Detrusti *Plaut. Aul.* 2 5 9.

Huccine detrusti me ad senem parcissimum?

Laberius in Prol. mimi cujusd.

Quo me detrusti pene extremis sensibus?

Evasti *Hor. S.* 2 7.

Evasti. credo, metues, doctusque cavebis.

Silius B. P. 15. *Evasti nostram mentito fœdere dextram.*

Evasset *Id. Ib.*

Forsan & evasset rapidi freta sæva pericli

Cesse *Lucr.* 1 1077.

Nam quacunque prius de parti corpora cesse.

Abscessem *Silius B. P.* 8.

Vestra; nec abscessem thalamo, ni magna minatus.

Accestis *Virg. Æn.* 1 205.

Accestis scopulos, vos & Cyclopeia saxa.

Accesset *Turpil. Epicl.*

Dividiæ tibi, quum ætas accesset, non fore.

Decesse *Ter. Heaut. Prol.* 32.

Decesse populum. cur insano serviat?

Discesti *Plaut. Asin.* 2 1 3.

Jam diu est factum quom discesti ab hero, atque abiisti ad forum

Intercesse *Ter. Ad.* 3 2 50:

Pretium, neque rem ullam intercesse, illa aut me indignam; ex-(periar Geta.

Processe *Turpilius Lindia.*

Nostrum, processe nobis ex sententia.

Recesset *Plaut. Merc.* 1 1 73.

Postquam recesset vita patrio corpore.

Immersti *Plaut. Bacch.* 4 4 26.

Erras. at quidem tute errasti, cum parum immersti ampliter.

Absterſti *Catull.* Riſti *Ter. Heaut.* 5 1 13.

Ha, ha, he! quid riſti? Servi venere in mentem Syri.

Ita ſchedæ Weſtmon. gloſſa adjecta pro riſiſti. item C. Magd

Diviſſe *Hor. S.* 2 3.

Antiquo cenſu natis diviſſe duobus.

Percuſti *Hor. Sat.* 2 3.

Gaudes ſi cameram percuſti forte? penes te es?

Oppreſſet *Ter. Adelph.* 4 1 9.

Prius nox oppreſſet illic quam huc revorti poſſiet iterum.

Plaut. Caſ. 5 4 17.

Te quidem oppreſſet. feci ego iſthæc dicta quæ vos dicitis?

Convaſſem *Ter. Phorm.* 1 4 13.

Aliquid convaſſem atque hinc me ego coicerem protinam in pedes

Illud hic notandum In 2. perſonis Præteritorum Indicativi & temporibus ab illo altero themate ortis in xi, pſi, aut ſi, cur intercipiatur vocalis inter ſ. ſequentem, contigiſſe ad evitandam ſtridoris duritiem. in omnibus autem arguit accentum antepenultimam occupaſſe ſyllabam; ut οἴδασθα· οἶσθα. cum vocalis acuta clarius ſonet, quam quæ facile ſupprimatur.

Cœpſti *Seneca. Thebaide.*

Hac parte mortem perage, qua cœpſti mori.

Percepſet *Vet. P. apud Cic. Off.* 3.

Iſtius percepſet malitioſam audaciam.

Attotonſe *V. Epigram. in Sabinum.*

Bidente dicit attotonſe forcipe.

Adverſti *Plaut. Merc.* Abſcondidi & abſcondi. nota ſunt. illud nobis minus in uſu.

Indiſtis

Indiſtis *Plaut. Capt.* 5 3 7.

Pægnium vocitatus eſt: poſt vos indiſtis Tyndaro.

Inderunt *Pl. Aſin.* 3 2.7.

Qui ſæpe ante in noſtras ſcapulas cicatrices inderunt.

Reddiſti *Attius Alcmæone.*

Reddiſti alacrem, ac me excitaſti ex luctu in lætitudinem.

Crediſti *Ter. Phorm.* 3 1 3.

Alios tuam rem crediſti magis quam tete animadverſuros.

Sed redeo in viam. de Syncope, quæ ad manum erant, ſubjuncturus. in nominibus brevis vocalis ſæpe exteritur, cum mutæ, interdum & aliis conſonantibus ſubjecta præcedit liquidam.

Tabulas, tablas. ut Grb. τάβλαι· τάβλαι. *Plaut. Curc.* 4 3 13.

Qui has tabellas obſignatas detulit. quas tu mihi tabulas?

Nubilam *Plaut. Ciſtellar.* 2 5 1. v. infra Feror, differor.

Gloſſ. Phil. φίβλαι. fibula.

Auriclas *Phædr.* 1 11.

Fugientes ipſe ut exciperet. Hic auriculas.

Circlos *Virg. Georg.* 3.

Ac primum laxos tenui de vimine circulos.

Oclis *Plaut. Aul.* 4 9 30.

Fugin hinc ab oculis? abin' hinc, annon? abeo. caveſis te videam.

Poclum *Id. Curc.* 2 3 80.

Jacto baſilitum. propino magnum poclum. ille ebibit.

Poclis *Varro Seſquiulyſſe.*

Vino invitari poclis large atque benigne.

Mitto oraclum, periclum, gubernaclum: & id genus tritiſſima.

Specla *Pl. Cas.* 2 4 27.

Si non impetravit, etiam specula in sortitu est mihi.

Vidlum *Plaut. Rud.* 5 4 62.

Quid ista ad vidulum pertinent, servæ sint istæ an Liberæ?

Mundlos *Pl. Truc.* 3 1 13.

Nunc ego istos mundulos urbanos amasios.

Unglæ *Attius Thebaide.*

Nitidantur ungulæ quadrupedantum sonipedum.

Singlariter *Lucr.* 6 1060.

Quæ memorare queam inter se singulariter apta.

Poplus *Plaut. Amph. Prol.* 101.

Nam cum Telebois bellum est Thebano poplo.

Sic maniplus.

Coplata *Lucr.* 6 1081.

Inter se quædam possint copulata teneri.

Vaplando *Plaut. Aul.* 3 3 8.

Heu senex! pro vapulando, hercle, ego abs te mercedem petam.

Opræ *Ennius Epitaph. P. Scip.*

Quibit pro factis reddere opræ pretium.

Pl. Men. 5 7 20.

Imo & opram dabo, & defendam, & subvenibo sedulo.

Aliquantulum *Ter. Eun.* 1 2 51.

Nuper. ejus frater aliquantulum ad rem est avidior.

Biclus (in Philoxeni Glossario) φώκη & in Græcolat. φώκη vitulus marinus. Biclus, bitlus, vitlus. quomodo videtur exanclare ab exantlare deflexum, quicquid docti ex Festo in diversum argutentur. & ita legerim in Plinio; vitlos marinos.

Ventlum *Pl. Curcul.* 2 3 37.

Fieri ventlum: quid igitur vis? esse ut ventum gaudeam.

Attulit

Artulit ut ſupra in tablas.

Qui has tabellas obſignatas attlit.

Intuli *Pl. Amph.* 2 2 101.

Neque meum pedem huc intli etiam in ædis, ut cum exercitu

Detuli *Plaut. Bacchid.* 4 7 13.

Egomet tabellas detli ut vincirer; ſine

Obtuliſti *Id. Pæn.* 1 1 81.

Cum mihi hoc obtliſti tam lepidum ſpectaculum.

Extuliſti *Titin. Prælia.*

Næ tu iſtum edepol inedia extliſti, pariter ut dignus fuit.

Poſtulare *Ter. And.* 2 1 31.

Cum is nil promereat poſtlare id gratiæ apponi ſibi.

Congratulantes *Pl. Men.* 1 2 20.

Conferre omnes congratlantes quia pugnavi fortiter.

Cedite *Plaut. Merc.* 5 4 4.

Uxor tibi placida & placata eſt. cette dextras nunc iam

Pergo, ſurgo pueris comperta ſunt à perrigo, ſurrigo concidi. non item.

Porgo à porrigo *Plaut. Pſeud.* 2 4 18.

Contra pariter porge audacter ad ſalutem brachium.

Virgil. Æn. 8.

Cingite fronde comas, & pocula porgite dextris

Phædrus. 4 19.

Porgunt rogantes victum. quos caſu obvius

Stat. Theb. 8.

Imperat abſciſſum porgi, lævaque receptum.

Silius 9. *Exemplo doctus porgebat protinus enſem.*

Stat. Sylv. 2 204.

Porxit & obtuſo pallentes germine flores.

Exporge *Ter. Ad.* 5 3 53.

Exporge frontem. scilicet: ita tempus fert.

Surpite *Hor. S.* 2 3.

Quiddam magnum addens; unum me surpite morti.

Plaut. Capt. Prol. 8.

Alterum quadrimum puerum servos surpuit.

Id. Ib. 3 5 102.

Puerum quadrimum quem mihi servos surpuit.

Id. 5 4 14.

Pater hic est: hic servos, qui te huic hinc quadrimum surpuit

Horat. Carm. 4 13 20. *Quæ me surpuerat mihi.*

Lucret. 2 314.

Cernere jam nequeas, motus quoque surpere debent.

Er'pio *Ter. Heaut.* 4 3 35.

At enim spem, isthoc pacto, rursum nuptiarum omnem mihi eri-pio.

Id. Adelph. Prol. 8.

In Græca adolescens est. is lenoni eripuit

Plaut. Mostell. 3 1 6.

Responsiones omnes hoc verbo eripite

Sic dir'pior à diripior *Pl. Cist.* 2 1 5. v. infra feror, differor.

Id. Stich. 5 4 36.

Haud tuum isthuc est te vereri. eripe ex ore tibias.

Liberis *Id. As.* 5 2 82.

Istoscine patrem æquom mores est libris largirier.

Liberius *Ter. And.* 1 1 25.

Librius vivendi fuit potestas. nam antea.

Liberalis *Plaut. Mil. Gl.* 1 1 64.

Et libralis visus. cæsaries quam decet!

Liberali

Liberali *Pl. Pæn.* 5 2 132.

Manuque, librali causa, ambas asseras.

Liberet *Id. Capt. Epil.* 4.

Nec ubi amans adolescens scortum libret clam patrem suum

Liberare *Id. Pseud.* 1 5 68.

Meum amare? negare meum est. librare quam velit?

Asperis *Virg. Æn.* 2.

Improvisum aspris veluti qui sentibus anguem.

Stat. Theb. 1.

Proterere exanimes artus, asprosque molares.

Aspere *Cæcil. Fallacia.*

Nam quam duriter vos educat atque aspre non negat.

Asperiter *Novius. Pullis escam.*

Ubi tu nequaquam cubares aspriter.

Properas *Plaut. Merc.* 5 2 110.

Hic homo non sanus est, medicari amicus quin propras?

Virgil. Georg. 3.

Et spumas miscent argenti, vivaq; sulphura. sic excusari possit.

Alterum *Supra.*

Altrum quadrimum puerum servos surpuit.

Id. Truc. 1 1 27.

Sin alter altri potior est, idem perit.

Nævius. Ariolo.

Altris inanem bulbam madidatam dari.

Altris nuces in proclivi profundier.

Posterius *Ter. And.* 3 2 29.

Ne tu hoc mihi postrius dicas, Davi factum consilio, aut dolis.

Interibi *Pl. Mil. Gl.* 2 1 26.

Interibi ut hic Miles forte Athenas advenit.

Calda. pro calida aqua, vulgatum: unde & caldarium.

Hor. S. 1 3. *Caldior est. acris inter numeretur, opinor.*

Valde, protritum. *Id. Ep.* 1 9.

Quid possim videt, ac novit me valdius ipso.

Id. ad Pisones.

Valdius oblectat populum, meliusque moratur.

Soldum *Id. S.* 2 5.

Filia Nasicæ metuentis reddere soldum.

Id. Sat. 1 2:

Quærere plus prodest, & inane abscindere soldo.

Ad hanc Syncopen mensura versus hujus exigi poterit.

Virgil. Georg. 2.

Inseritur vero ex fetu nucis arbutus horrida.

Varro Mysteriis.

Prisca horrida silent oracla crepera in nemoribus.

Ardum *Lucil.* 29.

Ardum, miserimum, atque infelix lignum Sambucum vocant.

Ficedula. Hor. antepenult. produxit. Juven. est. *Sat.* 4 19.

Mergere ficedulas didicit nebulone parente. à ficubus edendis

Indidem *Pl. Cist.* 1 1 64.

Indidem, unde oritur, facito ut facias stultitiam sepelibilem.

Crastinum *Id. Stich.* 4 2 55.

Nunquam edepol me vivom quisquam in crastinum prospiciet *(diem.*

Neminem *Pl. Pœn.* 5 6 11.

Neminem venire qui istas assereret manu

Virgines *Ennius.*

Virgines nam sibi quisque domi Romanus habet sas.

Quæritas

Quæritas *Plaut. Ps. 4 2 22.*

Ipse ego is sum, adolescens quem tu quæritas. Tune es Ballio?

Clamitans *Ter. Ad. 1 1 35.*

Venit ad me sæpe clamitans: Quid agis Micio?

Cursitet *Id. Eun. 2 2 6.*

Niquis forte internuncius clam à Milite ad istam cursitet.

Usitatus *Pl. Ps. 2 4 37.*

Atque eum qui non hic usitatus sæpe sit. si servos est.

Mussitabas *Ib. 1 5 86.*

Cum ea mussitabas? scibam. cur non dictum est mihi?

Aristophanes in Ranis similiter expulisse videtur mediam vocalem in ἡνίκα.

Εχάρην γοῦν ἡνίκ' ἤκουον περὶ Δαρείου τοῦ τεθνεῶτος.

Penicillus *Pl. Rud. 4 3 69.*

Ego jam hic te itidem, quasi penicillus novos exurgeri solet.

Poterit & eadem vocalis in fulica excludi; nisi malis pedem Proceleusmaticum.

Concubinam *Plaut. Merc. 4 4 17.*

Scitam hercle opinor satis concubinam hanc. non abis?

Ter. Eun. 3 1 40.

Dolet dictum imprudenti adolescenti & libero.

Rustici, præsertim vetustiores, verba in tertia Conjugatione usurparunt, quæ sequens ætas secundæ tantum esse voluit. pro dolet igitur supponamus dolit, dolt: Gallis, il deult. ut a volit, volt: iisdem & veult.

Studet, studit, stut. *Id. Adelph. 1 1 48.*

Studet par referre: præsens absensque idem erit.

Stunt. *Id. Ib. 5 7 2.*

Student facere; in apparando consumunt diem.

Sedent.

Sedent, seent *Id. Aul.* 4 9 6.

Qui vestitu & creta occultant sese, atque sedent quasi sint frugi.

Videt. il voit *Plaut. Aul.* 4 1 7.

Si herum videt superare amorem, hoc servi esse officium reor.

Amat, il aimet *Ter. Ad.* 1 2 38.

Amat? dabitur a me argentum: dum erit commodum

Facit, il faict *Id. Pseud.* 1 3 9.

Nugæ isthæc sunt.non jucundum est nisi amans facit stulte.pergin?

Feci *Plaut. Curc.* 4 3 17.

Quid fecisti? quod mandasti fieri, tui honoris gratia.

Tacet, il taist *Ter. Ad.* 4 5 5.

Tacet. cur non ludo hunc aliquantisper? melius est.

Consulat quisque suam sibi linguam vernaculam; & in ea maxime formulas antiquitus receptas, salutandi, objurgandi, & reliqua agendi, quibus vita communis continetur, profecto reperiet alias vocales clarius, alias obscurius sonare: nonnullas adeo rapide efferri, ut auditum plane fugiant: nequis voces apud priscos Latinos in hunc modum concisas ceu portenta miretur, & averruncet. Fateor, ut quæque ætas disertior fuit & politior, ita magis id operam dedisse, quo singulæ voces inter eloquendum ad audientium aures integræ pervenirent. Sed in rusticis & de plebe personis quibus manu victus quæritur, circa linguam minima sollicitudo. quantum sermonis familiaris ad operas indies exercendas requiritur, semper sufficere visum est.

Experiri *Plaut. Asinar.* 1 3 94.

Dignos indignos adire, atque expriri certum est mihi. sic

Opperiri *Cæcil. Fallac.*

Velim paulisperte oppriri. quantisper? non plus triduum.

Plaut. Truc. 4 2 40.

Expriri sine imo. opprire. vis est experirier.

Periclum

Periclum *Plaut. Asinar.* 3 1 27.

Ecastor nobis priclum magnum & familiæ portenditur.

Perii *Id. Rud.* 4 4 99.

Hæc habet: solutum est. ab! prii! video cistellam. hæccine est?

Id. Cas. 2 6 55.

Fri malam tu illi rursum. prii. pugnis cædor, Jupiter!

Disperii *Id. Aul.* 2 3 65.

Dispri. quid tibi est? Fiat. quid crepuit, quasi ferrum, modo.

Perire *Id. Trin.* 3 2 34.

At opram prire meam sic & te hæc dicta corde spernere.

Imperitum *Ibid.* 39.

Pernovi equidem, Lesbonice, impritum tuum ingenium admodum

Purpuram *Id. Truc.* 2 6 58.

Etiamnum me vili pendit: ad id, purpram ex Sarra tibi.

Ferentani *Silius Ital.* 8.

Marrucina simul Frentanis æmula pubes.

Ferentarium *Id. Trin.* 2 4 55.

Frentarium esse amicum inventum intellego.

Feror, Differor *Plaut. Cistellar.* 2 1 5.

Exanimor, feror, differor, distrahor, diripior; ita nubilam men- *(tem.*

Ferebant *Id. Men.* 5 8 3.

Eripui homines, qui te frebant sublimem quatuor.

Auferes *Id. Truc.* 4 4 23.

Si aufres puerum a Milite, omnis tum mihi spes animam effla- *(verit.*

Efferendum *Plaut. Aul.* 3 6 32.

Loces effrendum. nam jam credo mortuus est.

Vereor *Pl. Merc.* 2 3 46.

Jam non vreor, ne illam me amare hic potuerit rescíscere.

Verebamini

Verebamini *Terent. Phorm.* 5 7 8.

Quid ad me ibatis? ridiculum. vrebamini.

Veretur *Afrani. Simulante. Tui veretur: me ad te misit oratum pater* -- *Tui vre* -- *Spondeus.*

Pacuv. Hermiona --*Tyndareo.*

Fieri contumeliam cujus a te vretur maxume.

Verecunde *Ennius Hecuba.*

Quæ tibi in concubio vrecunde & modice morem gerit.

Verecunditer *Ponponius Macco.*

Præteriens vidit Dossennum in ludo vrecunditer.

Viros *Pl. Stich.* 1 2 41.

Vros nostros, quibus tu voluisti esse nos matres familias.

Verum *Plaut. Capt.* 2 2 90.

Vrum te quæso ut æstimatum mihi des, quem mittam ad patrem.

Vero *Id. Mil. Gl.* 2 3 25.

Tuum stultiloquium. qui vro dupliciter? id dicam tibi.

Hesiod. Op. & Dier. 2 158.

Ασκρη χεῖμα κακὴ, θέρ δ' ἀργαλέη, ὐδέποτ' ἐσθλή· Ita Camerar.

Fores *Q. Trabea.*

Fres patebunt: de improviso Chrysis, ubi me aspexerit.

Ter. Eun. 2 2 53.

Qui mihi nunc uno digitulo fres aperis fortunatus.

Plaut. Trin. 4 2 26.

Fres pultabo. ad nostras ædis hic quidem habet rectam viam

Foras *Id. Stich.* 4 2 17.

Quid foras? fras: hercle vero. qui, malum! tibi lasso libet

Id. Pæn. 5 5 4.

Ipse abiit fras; me reliquit pro atriensi in ædibus.

Foras

Forum *Id. Ps.* 4 2 132. *(quor·*

DI te perdant! sequere sis me ergo hac ad frum, ut solvam. Se-

Senex *Ter. Phorm.* 2 2 32.

Snex adest. vide quid agas: prima coitio est acerruma.

Pl. Rud. Pr. 35. *Snex, qui huc Athenis exul venit, non malus.*

Senem *Plaut. Capt.* 4 1 9.

Nunc ad snem cursum capessam hunc Hegionem, cui boni.

Senectutem *Ib.* 2 3 87.

Snectutem oblectet: respice ætatem tuam.

Statius Cæcilius. Hymnide.

Sine suam snectutem ducat usque ad senium sorbilo.

Senecta *Plaut. Mostellar.* 1 3 66.

Dum tibi nunc hæc ætatula est. in snecta male querere.

Γέρον· γρόν. *Homer. Il.* ω 650.

Ἕκτωρ μὲν δὴ λέξον, γρὸν φίλε, μή τις Ἀχαιῶν.

Penum *Id. Capt.* 4 1 4.

Pompam, pnum, potationes, saturitatem, gaudium.

Manum Gallice main mains. *Id. Ps.* 3 2 71.

Mnum si protollet: pariter proferto manum.

Id. Mil. Gl. 2 3 54.

Tum mihi sunt mnus inquinatæ. qui dum? quia ludo luto.

Ibid. 5 35.

Res est. non mitto. at mihi jam crepabunt mnus, malæ tibi.

Id. Merc. 3 4 43. *(manu est.*

Quin tibi in mnu est quod credas, ego quod dicam id mihi mea in

Id. Bacch. 1 1 54. *(cebrosiu'st.*

Mnum da & sequere: Aha! minume. quid ita? quia isthoc ille

Bonam *Id. Persa.* 4 5 4.

Bnam vitam feci: fateor habere gratiam.

Id. Truc. 2 4 75.

Sic facito; quicquid autem erit bni consulas.

Id. Pœn. 3 5 42.

Qui siquid b ni promittunt pro spisso evenit.

Id. Pers. 4 4 93.

Hæc erit bno genere nata; nihil scit, nisi verum loqui.

Id. Merc. 3 4 36.

Bnum sodalem? quid me facere vis? idem quod me vides.

Id. Stich. 1 2 42.

Bnas ut æquom est facere facitis, cum tamen absentes viros.

Scaurus de Orthographia. b. præjicitur in literis d. l. n. r. nulli alii consonanti.

Bene *Id. Most. 1 3 29.*

Equidem pol miror tam catam, tam doctam te, & bne eductam,

Id. Pœn. 5 2 108.

Pol istam rem vobis bne evenisse gaudeo.

Id. Curc. 5 3 20.

Bne & pudice me domi habuit. haud voluntate id sua.

Ter. Heaut. 4 5 50.

Omnes in lauta te, & bne aucta parti putant

Malum! *v. Sup.. foras.*

Quid foras? fras hercle vero. qui mlum! tibi lasso libet.

Id. Most. 2 1 2.

Quid ego ago? nam quid tu, mlum! me rogitas, quid agas? accubas.

Id. Bacchid. 4 4 45.

Quam, mlum! facile, quem mendaci prehendit manifestum modo?

Id. Ps. 1 3 5.

Mittam hodie huic, suo die natali, mlam rem magnam & maturum.

Pater

Pater Gallice Pere *Plaut. Bacch.* 3 6 3.

Sed veniam mihi quam gravate pater dedit de Chryſalo.

Id. Trin. 2 2 35.

Neu tibi ægritudinem, pater, parerem parſi ſedulo. (*nevolt.*

8o. *Ne opprobra, pater, multa eveniunt homini quæ volt, quæ*

Ter. Phorm. 4 2 11.

Pater venit. ſed quid pertimui autem? Bellua.

• Soror. Hirritum tollas è medio Soor Gall. Soeur *Ter. Eun.* 1 2 77.

Soror dicta eſt: cupio abducere ut reddam ſuis.

Ita quidem plerique MSS. noſtri; etiam Cod. Bembinus ſpectatiſſimæ fidei: nec aliter edidit Lindebrogius cujus fides & diligentia ad Cenſoris Leydenſis in re metrica peritiam, noſtris quidem ponderibus examinata, non elevabitur. Mihi, fateor, latere videtur in hac voce ſic conciſa ut Sor pro Soror dicatur, multum venuſtatis. Puellaris in familiari colloquio ſimplicitas & blandiens mollities in publicum vulgata, ridiculo multum inſervit. Subjungam ex nobiliſſimo vet. Comœdiæ ſcriptore diminutionem Proprii Nominis pariter facilem & ſuavem; utpote ex domeſticis congreſſibus natam. quibus autem indiciis neceſſario colligatur, haud ex facili percipiet, qui Ariſtophanis in numeris ad unguem exigendis diligentiam & ſeveritatem non ante multa aſſuetudine probe perſpectam habuerit, & inter legendum ad metri Comici leges animum acriter adverterit. Ariſtophanes Theſmophoriazuſis.

Ἐγένετο Μεναλίππας ποιῶν, Φαίδρας τε· Πηνελόπην δὲ
Τῶν νῦν γυναικῶν Πηνελόπην· Φαίδρας δ' ἁπαξαπάσας.

Utrobique Πηλλόπην legendum fidenter aſſero. quamvis enim Anapæſtus Senarium ingrediatur, quod ipſum tamen rarius in locis imparibus fit; non memini apud Græcos, nedum Ariſtophanem, incidiſſe in Tetrametrum Catalecticum Iambicum claudum, nempe cujus pes, qui ſyllabam longam in quam deponitur, antecedat, merus Iambus non ſit. nec in tome Dimetra ſeu biſegmento Tetrametri ſecus ſe habere offendiſſe memini. Propria hominum nomina novimus tam ſervis, quam

 liberis

liberis esse communia. syllabarum autem multitudinem in servili nomine præfestina dominorum imperia præcidunt. unde. vilitas quædam adhæret ipsi Nomini, quæ altioris conditionis hominibus retro communicata risum movet. Mitto quod ipsi nobiles dum in patria potestate sunt, familiari compellatione citati parentum imperiis assuescunt. Hinc remedium quæro Homerico Πηνελάοιο ἄνακτος.

Sudant hic metrici in concinnandis numeris Λαὸς: necessario producit priorem. non Sophocles in Αρχέλαος, nec Parthenius in Αρχέλαυς eam syllabam corripere sibi licere voluerunt. cum pace igitur Hephæstionis Πηνελάοιο valebit Πηλλάοιο per Syncopen cum Euphonia.

Pedes Gall. Pieds. *Novius Quæstione.*

Mammas teneas: pedes attollas: suavies. congenicules.

Plaut. Mil. Gl. 3 1 36.

Clare oculis video, pernix sum manibus, sum pedes mobilis.

Compedes *Pl. Pers.* 2 3 17.

Verberibus cædi jusserit, compedes imponi: vapulet.

Fide Gall. Foy, Lusitanice Fe. *Id. Pers.* 2 2 45.

Fide data credamus; novi, omnes lenæ sunt levifidæ.

k. Kaput. priscis. Caput. caupt. Teutonice Haupt. Kopff.

Titin. Fullonib. Ei caput defringam

Plaut. Curc. 2 3 81.

Caput deponit: condormiscit. ego ei subduc[illegible]nnulum.

Id. Merc. 1 2 42.

Caput tibi faciam, paucos cis menses. palpo percutis

Advertendum diligenter Neutiquam reperiri scriptum in Corp. jur. Civ. ne utiquam. quamvis igitur diphthongum videas in vers. seq. cave Syncopen supponas: prioris vocalis elisio est.

N'utiquam *Ter. Heaut.* 2 3 16.

Quapropter hæc res neutiquam neglectu est mihi.

Id. Hec. 1 2 15. *Usq; illud visum est Pamphilo neutiquam grave.*

Plaut.

Pl. Pœn. 1 1 75. *Sine damno magno quæ elui neutiquam poteſt.*

Id. Capt. 3 4 54. *--id neutiquam mihi placet.*

Ter. Andr. 2 1 39.

Ego, Charine, neutiquam officium liberi eſſe hominis puto.

Huc fere redit, quod de Creticis, Bacchiis, Antibacchiis, & Pæonibus pedibus inæqualium cum Spondeo temporum, an in Senarium prorſus admitti poſſint inter nuperos Grammaticos hinc illinc prolixe diſceptatum eſt. Alia remedia ſunt ad manum. Quoties animus affectibus concitatior in liberam orationem ſe erumpit, agmini verborum cum impetu torrentium nihil obſtat. trudit, pellit, commiſcet; vocales, conſonantes. Fateor vocalem natura longam, aut acutam ſyllabam non facile ſupprimi. aliter de iis ſentiendum quæ poſitione tantum producuntur. quas literas in ſoluta oratione priſci expreſſerint, quas oppreſſerint: quas ſyllabas quo accentu notaverint, nos hodie latet. niſi quod cum reperiamus dixti, ſcripſti, juſti: non levis ſuboriatur ſuſpicio veteres L. L. autores in dixiſti, ſcripſiſti, juſſiſti antepenultimam acuiſſe. ſecus quam fert hodiernus loquendi uſus; quomodo, Æoles quorum Latini veſtigiis inſiſtunt. ſic vixet, arguit vixiſſet ejuſdem tenoris fuiſſe: dixe, juſſe quoque & ſcripſe indicio ſunt dixiſſe juſſiſſe ſcripſiſſe tonum in principe ſyllaba geſtaſſe acutum. Videamus adoleſcentem in Plauti Ciſtellaria, quem in modum amoris œſtro percitus dequeratur. Æſtuantis animi impetus verſum per crebros obices rapit: altius enim inſurgens, obvia quæque rejectat, & moras indignatur. Voces hic complures plene ſcriptæ, inter proferendum obruuntur; ut fiat Octonarius curtus Hipponactius.

Exanimor, f'ror, diff'ror, diſtr'or, dir'pior; ita nub'lam mentem.

Ne tu ſperes Creticum hic, aut Pæonas in Trochaico genere vel Iambico reperiſſe; repugnantibus veteribus Grammaticis; neu MSſ. Codicibus invitis, ad verborum mutationes aut trajectiones confugias; cum res aliter fortaſſis explicari poſſit ſatis commode. Porro operæ pretium erit notare quid circa voces extremas animadverſione dignum occurrerit.

CAP. XIII.

Apocope.

USUS loquendi nonnullis vocibus, dum raptim efferuntur, ultimam vocalem per APOCOPEN detraxit. Patet hoc in Subſtantivis ex adjectivis Neutralibus in al & ar; ut capitale (vinculum) capital.

Horat. Sat. 2 3.

Faſciolas, cubital, focalia. Voſſio impoſuit pſeudetymon.

Focalia deducit à foco. atqui à faucibus derivatum oportuit. quomodo præfoco & ſuffoco, cum angere ſignificant penult. long. Fauces palliolo obvoluti incedebant, qui ſibi metuebant a frigore. Laqueare (tectum) laquear. ſimiliter veteribus volupe, volup. & in adverbiis ex ejuſmodi Adjectivis; Perfacile, perfacul; Paulus Feſti abbreviator. Facile, facul; Difficile, difficul. *Varro, Bimargo.*

Quod utrum ſit magnum an parvum, facile an difficul.

Patet item in Nominibus lacte, lac: ſale, ſal. In Pronomine Relativo inflectendo veteres dixerunt Qui quæ quo; ut Græci ὃς ἣ ὃ. ſed neutrum ex ſequentis ſeculi conſuetudine d finalis attractivum erat.

Afranius Promo. Ut ſcire poſſis adquo te expediat loqui.

Id. Privigno. Ni tantum amarem talem tam merito patrem.

Iratus eſſem ad quo liceret --- ut nos hodieque inverſe, quoad. hinc factum eſt ut in *quod* litera finalis ex uſu hodiernæ loquutionis adſcribatur; inter legendum autem omitti debere paſſim apud Terentium & Plautum ratio verſuum, ſi diligenter attendas, dubitare non patitur.

Plaut. Trin. 2 4 81.

De honore populi. verum quod ad ventrem attinet.

Id. Capt. 2 3 3. *Tuo veteri domino, quod is velit fideliter.*

Ib.

Ibid. 1 47.

Quod antebac, pro jure imperitabam meo, nunc te oro per precem.

Id. Men. 3 3 7.

Scin quod hoc sit spinther? nescio, nisi aureum.

Id. Asinar. 1 1 112.

Sed quid ego cesso ire ad forum, quod inceperam?

Ter. Ad. 2 2 28.

Jamne enumerasti quod ad te rediturum putas?

Id. Heaut. 2 3 97.

Mane. habeo aliud; si istud metuis, quod ambo confiteamini.

Plaut. Asin. 3 3 81.

Quidvis egestas imperat: fricentur; da nunc quod oro.

Id. Curc. 5 1 15.

Quod argentum? quas tu mihi tricas narras? quam tu virgi- (nem?

Ib. 1 3 2.

Ne, quod hic agimus, herus percipiat fieri, mea Planesium.

Id. Mil. Gl. 3 1 18.

Sed volo scire eodem consilio quod intus meditati sumus.

Ibid. 4 2 1.

Sed ita, quod occæpi narrare vobis, cum hic non affui.

Id. Trin. 4 2 122.

Vel trecentis. Haben' tu id aurum, quod accepisti a Charmide?

Ibid. 127.

Quod à me te accepisse fassus. abs te accepisse? ita loquor.

Attius, Bruto.

Perpropinquam. hæc bene verruncent populo! nam quod ad dex- (teram

Pl. Merc. 2 1 32.

Postquam hic, id, quod volui, transegi atque ego conspicor.

Cæcil.

Cæcil. Émporo.

Audire, ignoti quod imperant, ſoleo, non auſcultare.

Quid; Que *Plaut. Pœn.* 4 2 59. Gall.

Quid ergo dubitas, quin libenter tuo hero meus quod poſſiet.

Id. Men. 5 4 1.

Quid eſſet illi morbi dixeras, narra ſenex.

Id. Pſ. 4 2 35.

Sed quid agit is? quod homo edepol fortis, atque bellator probus.

Id. Trin. 2 2 37.

Quid exprobras? bene quod feciſti, tibi feciſti, non mihi.

Apud, in omnibus dramaticis vett. extrita ultima ubique legitur.

Ter. Heaut. 4 6 17.

Tua Bacchis. Apud nos. Non. ubi ergo? Apud Cliniam.

Ibid. 2 3 87.

Nam apud patrem tua amica tecum ſine metu ut ſiet, copia eſt.

Plaut. Curc. 4 4 8.

Sed quid agit meum mercimonium apud te? Nihil apud me quidem.

Nævius.

Cujus facta viva nunc vigent: qui apud gentes ſolus præſtat.

Gruterus in vett. Inſcriptionib. Pag. 208. Apueme.

Ter. Eun. 1 2 72.

Apud me habere. nihil mihi reſpondes? Peſſuma.

Cenſor Leydenſis recidit, mihi; cum detrimento venuſtatis redditur enim verſ. ſequ. Egon' quicquam cum iſtis factis tibi reſpondeam? in Encliticis ne ve que decurtatio extremæ vocalis frequentiſſime uſurpatur, etiam ubi vocalis non ſequitur. idem accidit in particularum productionibus pe, te. Atque, ac; Neque nec; ſive, ſeu; neve, neu; aiſne? ain'; ſciſne? ſcin? ſunt in uſu quotidiano, & alteris quibuſque paginis inter legendum

dum occurrunt. de quibus nihil addo: nisi quod hæ voces ut & aliæ quarum non paucæ hoc ipso capitulo continentur, non raro integræ scribantur, cum legi debeant imminutæ.

Sive, seu *Plaut. Pseud.* 1 5 27.

Si sumus compecti, sive consilium unquam inivimus.

Sive profertur seu; inivimus, iniimus; si tendas Senarium.

Id. Amph. Prol. 71.

Sive qui ipsi ambissent, seu per internuncium

Ter. And. 1 3 11.

Sive ista uxor sive amica est, gravida è Pamphilo est.

Seu 'mica est; si pronuncies. in pari causa sunt sequentia.

Nive, neu *Id. Rud.* 3 4 10.

Nive te in carcerem compingi est æquom, ætatemque ibi.

Quive, queu *Id. Amph. Prol.* 84.

Quive, quo placeret alter, fecisset minus

Idn' *Plaut. Pseud.* 1 5 27. *Idne tu miraris si patrissat filius?*

Ter. Eun. 1 2 82. *Ego idne timeo? quid te ergo aliud solicitat? cedo.*

Edit. Lugd. juxta pejoris commatis imp. excludit, aliud. caput gravius in præcedentem reclinat. Vulg. Egon' id MS. C.C.C. Ego idne. signantius.

Quodn' *Id. Curc.* 5 3 27.

Quodne promisti? qua promisi lingua, eadem nunc nego.

Licetn' *Ter. Hec.* 5 4 3.

Here licetne me scire ex te hodie, quid sit, quod feci, boni?

Juben' penult. vocali exclusa ut & in seq. *Plaut. Amph.* 3 2 48.

Juben' mi ire comites? Sanan es? Si non jubes.

Id. Mil. Gl. 2 3 44.

Juben' tibi oculos effodiri, quibus id, quod nusquam est, vides?

Ter. Eun. 2 3 97.

Culpam in me. Non faciam. Juben? Jubeo: imo cogo, atque impero

Cenſor Leydenſis deteriores ſequutus Impreſſ. Codd. quod non attendit ad hanc Apocopen contra fidem Mſſ. particulam, imo, gradationis indicem i.e. nervos ſententiæ ſuccidit.

Haben *Id. Trin.* 4 2 122.

Vel trecentis. Haben tu id aurum, quod accepiſtia Charmide?

Ter. Eun. 4 4 7.

Haben' hominem, amabo? quidni habeam? O factum bene.

Datin *Plaut. Truc.* 2 8 1.

Datin' ſoleas? atque me intro actutum ducite. an, *ducitis?*

Itan' *Ter. Heaut.* 3 1 97.

Itan' comparatam eſſe hominum naturam omnium?

Id. Ph. 2 3 66.

Itan' tandem quæſo? itidem ut meretricem, ubi abuſus ſies.

Satin *Ter. And.* 4 4 10.

Satin' ſanu's qui me id rogites? quem ego igitur rogem.

Id. Heaut. 5 2 33.

Satin' ſanus? ego dicam quid mihi in mentem eſt: tu dijudica:

Plaut. Ciſt. 1 3 2.

Satin' vix reliquit Deo, quod loqueretur, loci?

Dediſtin' *Plaut. Trin.* 1 2 92.

Dediſtin' hoc pacto ei gladium qui ſe occideret?

Dixtin' *Ter. Heaut.* 4 7 2.

Quid rei eſſet dixtin huic? dixi pleraque omnia.

Vidiſtin' *Pl. Merc.* 5 2 62.

Sed qui ego iſthuc credam? vidiſtin'? an de audito nuncias?

Audiſtin

Audiſtin *Id. Ibid.* 4 3 6.

O mi Syre audiſtin' obſecro? quidni, qui uſque una aſſuerim?

Plaut. Mil. Glor. 4 8 3.

Qui a matre & ſorore venit. video. audiſtin, Palæſtrio

Modon' *Ter. Heaut.* 4 5 26.

Hanc ſe cupere uxorem. modon' quæ inventa eſt? eam.

Atq; monoſyllab. ac *Turpilius Lemniis.*

Neque durare poſſunt, ita hujus inſcitia atque dementio.

L. poſſum. atque valet ac. Illa forſitan inſolentius amputata.

Mulieremq; *Plaut. Pſ.* 4 2 37.

Atque accipere argentum aſtutum, mulieremque mihi emittere.

Gutturq; *Id. Capt.* 3 1 8.

Itaque venter gutturque reſident eſuriales ferias.

Saxumq; *Id. Ib.* 4 84.

Nunc ego inter ſacrum ſaxumque ſto. nec, quid faciam, ſcio.

Quodq; *Id. Mil. Gl.* 2 6 28.

Quodque concubinam herilem inſimulare auſus es.

Unumquodq; *Id. Aſinar.* 2 2 60.

Placide ergo unumquodque derogita, ut acquieſcam. non vides

Id. Trin. 4 2 39.

Sin unumquodque ſingillatim & placide percontabere.

Ita legerim. nam & Latinius dici videtur & verſum concinnat.

Perq; *Id. Pœn.* 1 3 10.

Perque meos amores, perque Adelphaſium meum.

Pacuv. Chryſe.

Perque noſtram egregiam unanimitatem, quam memoria dejugat.

Iambus eſt Octonarius ſeu quadratus.

Ter. Eun. 2 3 97.

Culpam in me. Non faciam. Juben? Jubeo: imo cogo, atque impero

Cenſor Leydenſis deteriores ſequutus Impreſſ. Codd. quod non attendit ad hanc Apocopen contra fidem Mſſ. particulam, imo, gradationis indicem i. e. nervos ſententiæ ſuccidit.

Haben *Id. Trin.* 4 2 122.

Vel trecentis. Haben tu id aurum, quod accepiſtia Charmide?

Ter. Eun. 4 4 7.

Haben' hominem, amabo? quidni habeam? O factum bene.

Datin *Plaut. Truc.* 2 8 1.

Datin' ſoleas? atque me intro actutum ducite. an, *ducitis*?

Itan' *Ter. Heaut.* 3 1 97.

Itan' comparatam eſſe hominum naturam omnium?

Id. Ph. 2 3 66.

Itan' tandem quæſo? itidem ut meretricem, ubi abuſus ſies.

Satin *Ter. And.* 4 4 10.

Satin' ſanu's qui me id rogites? quem ego igitur rogem.

Id. Heaut. 5 2 33.

Satin' ſanus? ego dicam quid mihi in mentem eſt: tu dijudica:

Plaut. Ciſt. 1 3 2.

Satin' vix reliquit Deo, quod loqueretur, loci?

Dediſtin' *Plaut. Trin.* 1 2 92.

Dediſtin' hoc pacto ei gladium qui ſe occideret?

Dixtin' *Ter. Heaut.* 4 7 2.

Quid rei eſſet dixtin huic? dixi pleraque omnia.

Vidiſtin' *Pl. Merc.* 5 2 62.

Sed qui ego iſthuc credam? vidiſtin'? an de audito nuncias?

Audiſtin

Audiſtin *Id. Ibid.* 4 3 6.

O mi Syre audiſtin' obſecro? quidni, qui uſque una affuerim?

Plaut. Mil. Glor. 4 8 3.

Qui a matre & ſorore venit. video. audiſtin, Palæſtrio

Modon' *Ter. Heaut.* 4 5 26.

Hanc ſe cupere uxorem. modon' quæ inventa eſt? eam.

Atq; monoſyllab. ac *Turpilius Lemniis.*

Neque durare poſſunt, ita hujus inſcitia atque dementia.

L.poſſum. atque valet ac. Illa forſitan inſolentius amputata.

Mulieremq; *Plaut. Pſ.* 4 2 37.

Atque accipere argentum aſtutum, mulieremque mihi emittere.

Gutturq; *Id. Capt.* 3 1 8.

Itaque venter gutturque reſident eſuriales ferias.

Saxumq; *Id. Ib.* 4 84.

Nunc ego inter ſacrum ſaxumque ſto. nec, quid faciam, ſcio.

Quodq; *Id. Mil. Gl.* 2 6 28.

Quodque concubinam berilem inſimulare auſus es.

Unumquodq; *Id. Aſinar.* 2 2 60.

Placide ergo unumquodque derogita, ut acquieſcam. non vides

Id. Trin. 4 2 39.

Sin unumquodque ſingillatim & placide percontabere.

Ita legerim. nam & Latinius dici videtur & verſum concinnat.

Perq; *Id. Pæn.* 1 3 10.

Perque meos amores, perque Adelphaſium meum.

Pacuv. Chryſe.

Perque noſtram egregiam unanimitatem, quam memoria deju-(gat.

Iambus eſt Octonarius ſeu quadratus.

Fortunasq; *Ennius.*

Fortunasque quas cœpere latrones Inter se memorare.

Ferorq; *Attius Meleagro.*

Heu! cor ira fervit cæcum amentia rapior ferorque.

Neq; nec; latine protritum: rarius apud Græcos occurrit. μηδὲ μηδ' Aristophanes Equitib. Μηδ' θύμαιτιν ἀνίσων αὖ.

Sæpe, sæp. *Nævius* apud *Gell.* 6 8.

Etiam qui res magnas manu sæpe gessit gloriose.
Cujus facta viva nunc vigent, qui apud gentes solus præstat,
Eum suus pater cum pallio uno ab amica abduxit.

Quippe, nempe, particulæ modo Ætiologicæ, modo Ironicæ, ultimæ syllabæ jacturam apud priscos non raro faciunt.

Quipp' *Terentius Heaut.* 3 2 27.

Ego vero laudo. Recte sane. quippe quia

Plaut. Amph. 2 2 113.

An etiam id tu scis? quippe quæ ex te audivi; ut urbem maxu-(mam.

Id. Asinar. 1 1 51.

Quippe qui magi 'amico utantur gnato & benevolo.

Nemp' *Terent. Phorm.* 2 1 77.

Nempe Phormionem istum patronum mulieris.

Plaut. Aul. 2 4 15.

Nempe sicut dicis. quid? hic non poterat de suo.

Id. Bacch. 2 2 11.

Rogabis me ubi sit. Vivit. nempe recte valet.

Id. Cas. 3 4 9.

Quin tu suspendis te. nempe tu te dixeras.

Id. Epid. 3 4 13.

Ego sum, si quid vis. nempe quem in adolescentia.

Id.

Id. Trin. 2 4 25.

Nempe quas spopondi. imo quas dependi, inquito.

Ibid. 2 2 47.

Bene volo ego illi facere si tu non nevis. nempe de tuo.

Id. Mil. Gl. 2 3 6.

Nempe tu istbic ais esse berilem concubinam. atque arguo.

Ibid. 3 3 32.

Nempe ludificari Militem tuum berum vis. eloquuta es.

Ibid. 48.

Nempe tu novisti Militem meum berum? Rogare mirum est.

Id. Ps. 1 3 119.

Fateor. nempe conceptis verbis. etiam consultis quoque

Ibid. 4 7 73.

Sequere. quid ais? nempe tu illius servos es planissume.

Ibid. 92.

Meo peculio empta. nempe quod femina summa sustinent.

Id. Rud. 2 3 13.

Nempe rem divinam fecit hic. Quid somnias, amabo?

Ibid. 2 7 7.

Nempe mea. Nempe nescio istbuc. Qua sunt facie? scitula.

Ibid. 4 4 36.

Nempe tu hanc dicis quam esse ajebas dudum popularem meam.

Ibid. 5 3 36.

Bene merenti bene referre gratiam. nempe pro copia.

Id. Truc. 2 4 7.

Nempe tu eris hodie mecum mea Phronesium.

Pacuv. Hermiona.

Naufragio nempe res ista contigit. ergo haud fortuna obtigit.

Antequam *Pl. Mil. Gl. 5 31.*

Verberon' etiam antequam amittis? mitis ſum equidem fuſtibus.

Tute *Plaut. Trin. 2 2 105.*

Tute ad eum adeas, tute concilies, tute poſcas; Eccere.

Id. Mil. Gl. 2 3 11.

Quod id eſt facinus? impudicum. tute ſcis ſoli te tibi.

Tuten' *Ibid. 2 3 19.*

Profecte vidi. tuten? egomet duobus bis oculis meis.

Hæc raptim pronuncianda nonnunquam explicate ſcribuntur: quemadmodum apud Græcos reperias.

Ariſtoph. Pluto. Πρᾶα μὲν οὖν ἴσως σε· κᾆτα τῶν πτθίων.

Ib. Αναθεὶς γὰρ ἐπὶ κρημνόν τιν' αὐτὸν, κᾆτα λιπών.

Id. Nubib. Κᾆτα κρημναμεναι πλήρεις ὄμβρου δι' ἀνάγκην· εἶτα βαρεῖας.

Nam ut ex Κατὰ τῶν· κατῶν. καταλιπὼν· καλλιπών. Καταχρημνάμεναι· καχχρημνάμεναι dicitur; pari ratione ex κᾆτα τῶν· κᾆτῶν· κᾆτα λιπὼν· κἄλλιπών· κᾆτα κρημνάμεναι· κἀκκρημνάμεναι in verſibus ſupra poſitis enunciari oportere mihi facile perſuaſerim.

Id. Ranis. Πῶ μοι τοδί; τίς τοῦτ' ἔλαβε; q. d. τίς τοὔλαβε.

Hiſce *Plaut. Trucul. 2 8 8.*

Ut ego hiſce ſuffringam talos totis ædibus.

Extrema pariter vocali multantur Forte, Fortaſſe, Pone, Hercle.

Forte *Plaut. Aſinar. 4 1 49.*

Forte ſi tuſſire occepſit, ne ſic tuſſiat.

Id. Pæn. 1 2 86.

Erit cordolium ſiquam ornatam melius forte conſpexeris.

Fortaſſe *Ter. Heaut. 4 3 37.*

Tu fortaſſe quid me fiat parvi pendis dum illi conſulas.

Pone *Id. Ph. 5 6 23.*

Pone me apprehendit pallio: reſupinat, reſpicio, rogo.

Leydenſis

Leydensis omittit me.

Hercle *Pl. Most.* 1 1 72.

Ne tu erres hercle præter hac mihi non facies moram.

Id. Pœn. 3 2 11.

DI te perdant! vos quidem hercle commendo, quom quiqui tamen

Id. Trin. 2 6 54.

Hercle si ingratum est donum, cedo tu mihi istam, puere, perulam.

Exinde, deinde, proinde; exin, dein, proin fieri etiam pueris sub ferula merentibus notum. simplici autem verbo & aliis ejus compositis idem accidere non omnibus item compertum.

Inde, in. Gallice en *Ter. Phorm.* 4 3 76.

Inde sumam. uxori, tibi opus esse, dixero.

Quæ est lectio Cod. Bembini, longeque commodior. Possit, ut fateor, cum superiori versu copulari; sed nihil necesse est eo recurrere.

Plaut. Pœn. Prol. 2.

Inde mihi principium capiam ex ea Tragœdia.

Ib. 5 3 34. *Inde porro ad puteum atque ad robustum codicem.*

Ib. 3 3 52. *Inde nunc aufugit, quoniam capitur oppidum.*

Id. Aul. 2 7 4. *Inde coctam sursum subducemus corbulis.*

Id. Capt. 1 2 25. *Inde me continuo recipiam rursum domum.*

Plaut. Pœn. 4 2 80.

Ibidem gnatus: inde surreptus fere sexennis. postibi

Id. Amph. 1 1 4.

Inde cras è promptuaria cella depromar ad flagrum.

Id. Aul. 4 6 13.

Indeque observabo aurum ubi abstrudat senex.

Ibid. 8 7.

Indeque expectabam ubi aurum abstrudebat senex.

Id.

Perinde; perin *Id. Stich.* 1 2 43.

Perinde habetis quasi præsentes sint. Pudicitia est pater.

Proinde; proin *Ter. Phorm.* 4 3 63.

Sexcentas proinde potius scribito mihi jam dicas.

Censor Leydensis omittit, potius. Eandem imminutionem, Unde, patitur. *Plaut. Pœn. Prol.* 109.

Unde sit? cujatis? captane an surrepta sit?

Id. Persa. 1 3 70.

Qui sibi parentes fuerint, unde surrepta sit.

Id. Most. 1 3 2.

Nec unde me melius, mea Scapha, rear esse defæcatam.

Quomodo Taubmannus & vett. Codd. Gronovius, quom, edidit.

Id. Cistell. 2 3 19. *Unde tibi talenta magna viginti pater.*

Id. Trin. 1 2 181.

Unde quidque auditum dicant, nisi id appareat.

Placeat, per me licebit, Taubmanno illud *quidquid.* in Mss. offenderat. quasi vero librarii, sciola natio, non multa passim peccaverint: aut alibi magis, quam dum Quisquis à Quisq; non satis accurate distinguunt. reperit tamen cur Pareum laceret.

Id. Mil. Gl. 3 1 93.

Quæ mihi nunquam dicat, Eme, mi vir, lanam, unde tibi pallium

Simul. Siml. ut ab insimul Gall. ensemble.

Plaut. Aulular. 9 4 32.

Simul radebat pedibus terram, & voce crocibat sua.

Turpil. Philopatro.

Simul circumspectat. ubi, præter se, neminem.

Afran. Auctione.

Simul limen intrabo; illi extrabunt illico.

Plaut.

Plaut. Mil. Gl. 4 4 1.

Sequimini. simul circumspicite, nequis adsit arbiter.

Ter. Eun. 2 2 19.

Simul consilium cum re amisti? viden' me ex eodem ortum loco?

Id. Heaut. 4 5 55.

Et simul conficiam facilius ego quod volo.

Id. Hec. 4 1 60.

Simul vereor Pamphilum, ne orata nostra nequeat diutius.

Tibi. ti. *Ter. Ph.* 2 3 92.

Dicam tibi impingam grandem. dixi, Demipho.

Plaut. Bacchid. 2 2 10.

Salutem tibi ab sodali solidam nuncio.

Modo, mo *Ter. And.* 2 4 6.

Modo ut possim, Dave. Crede, inquam, hoc mihi, Pamphile.

Plaut. Stich. 4 1 29.

Deos salutatum atque uxorem modo intro devortor domum.

Id. Trin. 2 4 89.

Ego isti non munus mittam? jam modo ex hoc loco.

V. Quid tibi huc. Quid tibi interpellatio. pag. 21.
Tamen. Tam. idem valent. Tamenetsi. Tametsi. T' etsi

Plaut. persa.

Tamenetsi id futurum non est, ubi captum est flagrum.

Ter. Adelph. 1 2 65.

Tamen vix humane patitur. verum si augeam.

Plaut. Rud. 5 2 63.

Tamen fiet, etsi tu fidem servaveris.

Id. Men. 1 7 16.

Nunquam edepol fugiet, tametsi capital fecerit.

Terent. 5 2 50.

Tamenetsi pater. Quid? ah! volet certe scio.

Afran. Epistola.

Quanquam isthæc malitiosa non tam calleo,
Tamen non fefellit.

Pacuvius Epitaphio.

Adolescens, tamenetsi properas, te hoc saxum rogat.

Plaut. Cas. 2 6 69.

Intro abi, & quanquam hoc tibi ægre est, tamen fac accures. licet

Ita Taubmannus. Gronovius aliter digessit ut voci, tamen, tanquam dissyllabæ locum vacuefaceret. ex conjectura, ut opinor, magis quam libros vetustos secutus.

Id. Capt. 2 2 47.

Quæ tamen scito scire me ex hoc: fecit officium hic suum.

Id. Mil. Gl. 4 8 45.

Quam me. tamen tibi habeo magnam gratiam rerum omnium.

Id. Rud. 4 6 6.

Ubi ubi erit, tamen jam investigabo, & mecum adducam simul.

Id. Sticho. 4 3 6.

Inter illud tamen negotium meis curavi amicis.

Id. Trin. 3 2 53.

Facile est inventu: datur ignis, tamen etsi ab inimico petas.

Id. Rud 5 2 24.

Quid refert, qui periit? tamen si non hoc, alid fabulemur.

Id. Asinar. 2 4 8. *(me.*

Nunc demum tamen nunquam hinc feres argenti nummum nisi

Ter. Heaut. 2 3 21. *(lui.*

Quod tamen nunc faciam, tum cum gratum mihi esse potuit, no-

Id.

Id. Eun. 2 3 24.

Tamenetsi bona est natura, reddunt curatura junceas.

Id. Hec. 5 4 34.

Aut quid isthuc est quod vos agitis? Non licet. Tamen suspicor.

Id. Ph. 5 3 8.

Ac rebus vilioribus multo, tamen talenta bina. Hui!

Pl. Pœn. 1 2 7. (*manus.*

Deos quoque edepol & amo & metuo, qucbus ego tamen abstineo

Id. Rud. 2 3 53.

Tamen surripiuntur. quippe qui, quem illorum observet, falsu'st.

Id. Trin. 1 2 172.

Quæ neque futura, neque facta sunt, tamen illi sciunt.

Lucil. 27.

Si tamen non ad te hoc redibit, hoc carebis commodo.

Lucret. 4 429.

Longe tamen parte ab summa cum tota videtur.

Mariangelo versus à Dactylo principium capere videtur: sed postulatum de adverbio istius figuræ in nltima syllaba corripiendo audacius est, quam quod concedas, cum aliter numeros secundum receptam consuetudinem integros præstare possis.

Terent. And. 5 3 23.

Attamen Simo audi. Ego audiam? quid ego audiam?

Ita clare legitur in 3. Mss. Codd. probi commatis. At tandem, in 6. aliis quod nostræ lectioni quodammodo favet. nec necessario eo confugiendum, ut princeps syllaba in superiorem versum redundet: quamvis nec ejus subsidii desit copia. quin potius finalis syllaba subsidat. Censor Leydensis vocem simplicemadhibere minus impeditum censuit.

Plaut. Menaechm. 2 1 8.

Veruntamen nequeo continere, quin loquar.

Id. Mil. Gl. 2 6 120.

Veruutamen de me quicquid est, ibo hinc domum.

Festus: At antiqui *tam* etiam pro *tamen* usi sunt. is Verrium sequutus, ut eum Paullus Diaconus. Donati scholion est ad Terentium Adelph. 2 4 14. ne tam quidem. Tam pro tantum an Tam pro tamen? scribitur plenum; auditur concisum. sequente vero etsi etiam exteritur m. cum vocali. nec audio Duzam utrumque, cum Vossio A.G.2. reponentem in Luciliano Quo me habeam pacto, tametsi non quaeris, docebo. pro tametsi non, tamenetsi haut. *Eunius Achille.*

Nam consiliis obvarant quibus tam concedit hic ordo.

Plaut. Men. 2 3 36.

Eamus intro, ut prandeamus. bene vocas: tam gratia est.

Interpretes recte observant formulam hanc esse vocanti ad coenam belle negandi. Sed Lambinus, cum Jam substitueret, parum capiebat, aut certe non advertebat omnino *Tam* apud vetustiores, ut hoc ipso in loco, valere *tamen.*

Enim *Ter. Phorm.* 5 7 90.

Enim solus nequeo: accurre huc. una injuria est

Leydensis Edit. *Etenim solus nequeo* nec in contextu tantum verum etiam in Donati commentariis. ubi intra spatium unius brevis annotatiunculae ter corrupit cum voce sententiam. in Donato MS. Coll. Lincoln. Oxoniae diserte legitur. [*Enim solus nequeo. Enim* pro *at* posuit, ut turbatum ostenderet. sic alibi *Enim non sinam.*] innuitur locus Adelph. 2 1 14. ubi eadem editio paulo aliter interpolavit Donati notulam. *At* [*enim non sinam. Enim* inceptiva particula apud veteres fuit. sed & convenit perturbationi.]quo ex male intellecta altera, quam superius posui, annotatione interpolatores, *at*, iinfulserunt, quod cum ipsius notae mente pugnat omnino. MS. vero Linc. utrobique secum consentit. omittit enim *at* irreptitium.

Plaut.

Plaut. Caſ. 3 1 11.

Meminero. bem | nunc enim te demum nullum ſcitum ſcitiu'ſt.

Id. Pſeud. 1 1 29. *Lege, vel tabellas redde. imo enim pellegam.*

Enimvero *Ibid.* 44.

In jus? Enimvero ſi porro eſſe odio pergitis.

Verſus principalis vox cum ſuperiori connectitur.

Plaut. Amph. 2 2 146.

Enimvero illud, præter alia mira, miror maxume.

Quidem ultima pariter liqueſcente.

Plaut. Pſeud. 1 1 28.

Nam has quidem Gallina ſcripſit. odioſus mihi es.

Ibid. 23. *Has quidem, pol, credo, niſi Sibylla legerit.*

Ter. Heaut. 2 4 16.

Neſcio alias: me quidem ſemper ſcio feciſſe ſedulo.

Plaut. Rud. 3 1 3. *Ne dormientes quidem ſinunt quieſcere,*

Et quidem, quod quidem ſcripta reperiuntur Equidem, quoquidem. ſiquidem corripit, primam; ut infra patebit.

Sed *Ib.* 4 1 4. *Sed uxor ſceleſta me omnibus ſervat modis.*

Ib. 13. *Sed adprandium uxor me vocat. redeo domum.*

In, i' *Plaut. Pæn.* 4 2 82.

Is in divitias homo adoptavit hunc, cum diem obiit ſuum.

Id. Rud. 4 4 118.

Perge te obſecro continuo: placide: aut ite in malam crucem.

Ter. Hec. 5 4 11.

Nam, neque in nuncio, neque in me ipſo tibi boni quid ſit, ſcio.

Lucil. 27.

Re in ſecunda attollere animos, & in mala demittere.

Angli ſimiliter i' the Country, City, &c.

Εν pariter ult. abjecta. *Arist. Plut.* 2 5 42.

οὔτ' ἐν πίπτησιν· τίς γὰρ ὑφαιρεῖν ἐθελήσει, χρυσίου γ' ἔντος;

Quin. qui *Plaut. Amph.*

Non causam dico: verum quin insimules probri.

Sic Atqui, atquin, Arnobio. Πάλιν, πάλι.

Aristoph. Avib. Ἀτὰρ τὸ δεῖν' ἐπαναχρούσομαι πάλιν· φέρ' ἴδω.

Infinitivis vocalem aliquando abscindi notandum.

Insanir' *Plaut. Men.* 5 5 18.

Jam hercle occeptat insanire primulum. quin tu me interrogas.

7 56. Socer & medicus me insanire dicebant. quid fit? mira sunt.

Ir' *Ter. Phorm.* 5 8 37.

Exequias Chremeti; quibus est commodum, ire jam tempus est.

Abir' *Plaut. Pœn.* 1 2 160.

Quin abire sinis. quid vis tibi? qui bene volunt, bene vos item?

Imperativis finalem detrahunt, mitto Dic, duc, fac, fer.

Catullus. Inger mi calices amariores.

Φέρβε, φέρβ'. *Callimach. Hymn. in Cer.* 137.

Φέρβε βόας, φέρβε μᾶλα, φέρε στάχυν· οἶσε θερισμόν.

Tanaquillus Faber, Christiani repertum præcipientis legere φέρε μᾶλα, merito explodit. quod autem ipse remedii loco præscribit, ut penult. in φέρβε corripias, licet ille multis exemplis probari posse confidat, nullus obtempero. simplicissima solutio est, ut ult. Imperat. abscindas. mandata præcidere imperiosum est: ut dictum factum intelligas. quod in Latinis dissyllabis hic appositis clare patet.

Ad occurrendum offensioni geminatæ syllabæ.

Plaut. Trin. 3 1 16.

O here Charmide, quam absente te, hic tua res distrabitur tibi?

Nihil

Nihil valet nihilum *Plaut. Trin.* 4 3 25.

Nam nunc mores nihil faciunt, quod licet, nisi quod lubet.

Nisi, ni *Pl. Mil. Gl.* 2 2 1.

Nisi hercle defregeritis talos, posthac quemque in tegulis.

Id. Perf. 4 4 11. (*servandis parum est.*

Hæc nisi inde aberunt, centuplex (l. centuplus) *murus rebus*

Extrema periculo magis obnoxia reperias. novissimum agmen fere carpit hostis à tergo insequens. extimas monetæ oras avaritia, regiæ majestatis violatrix, usitatius attondet & ad limbum usque intimum circumcidit. primores animantium artus, à fonte vitæ longissime distantes, mors sensim obrepens, ut plurimum, invadit. Versuum quoque fines, ægrius hærentes, dum hinc illinc describuntur, facilius excidunt. ante annos haud ita paucos cum *Phædri* fabulas levi cura distringerem *Lib.* 2 6 16. (Schefferi 1673.) *Humum æstuantem, come officium jactitans.* Quod docti viri ad locum annotarant mihi neutiquam probarunt. erat à MSS. *jactans officium come.* alii *comæ* subdiderant: quia syllabæ pene ult. contumaciam viderent. illud quidem *officium come* satis honeste dictum videbatur: sed obstitit eadem syllaba. Quid fit? Schefferus voces imminutas, transpositas, eo usque vexare nunquam destitit, donec in rectos numeros compulisset. Mihi vero magis placent, quæ proxime ab archetypa scriptura absunt. Divinabam igitur postremam versus literulam excidisse: eoque legendum --*jactans officium comes.* in sacro comitatu præ cæteris officii jactantior; nec adhuc me pœnitet conjecturæ. Sed, quod iter institeram, exequi pergo. pariter fit in viva voce. Dictionum, quæ longiusculæ sunt, literam aut syllabam finalem, maxime vero gravem, spiritus lassus sæpenumero destituit: ita ut terminationes obscurius audiantur. in Græcis *δῶμα· δῶ. κριθὴ* (vel *κρίμνος·*) *κρῖ. ἧλος· ἧλ. δάκρυον. δάκρυ.* Latinos priscos ex æmulatione par incessit audacia. Charisius 3. Diomedes 2. *endo suam do* sine autoris nomine citant. quem *Ennium* fuisse docet Ausonius in Grammaticomastige. Marius autem Victorinus A. G. 1. *endo sua do*: explanat, in sua domo. apud eundem Ausonium reperias

perias --*divum domus altiſonum cæl.* pro, cœlum --*replet te lætificum gau.* ſc. gaudium. *letiferum min.* i. e. minium. מין Hebræis eſt ſpecies, quo nomine pigmenta veniunt. Item Victorin. *ac famul infimus eſſet.* Nonius Marcell. *Enn.* 9. *Reddidit ex ſummo regno, ut famul infimus eſſet.* ex famulus. Iterum Victorinus ibid. *Proras detondete & deſpoliate guberna* pro gubercula. Nonius itidem *Lucil. Sat. lib.* 20. attribuit. Ita fit. modo conſtet de radicalibus: terminatio ſine magno ſignificationis diſpendio interdum poterit adeſſe vel abeſſe: quomodo in compluribus linguis per adjectiones quaſdam præfixas vel ſuffixas eam ſuppleri contingit: in Latina vero Græcaque propter Euphoniam Thlipſis, Ecthlipſis, & Synalœpha vim Apocopes quodammodo obtinent. Quod autem ad voces, ut ſupra, mutilatas, abſtinuit his portentis verecundior Virgilius: nec emendata purioris ſeculi conſuetudo tantum ſibi veniæ indulgere voluit. Porro quædam ſuperſunt literæ tam ancipitis ſoni, ut in eas inquirere conveniat, cum exinde nonnullæ dictionesdiverſis modis afficiantur.

CAP. XIV.

Ambiguitas.

HAbet in ſe difficultatem, cum vox una aut plures, plene ſcriptæ, conciſe legi aut recitari debeant. Injicit autem hunc ſcrupulum nonnunquam AMBIGUITAS circa ſonum in pronunciando, cum alicujus Literæ una eademque Figura non idem ubique poſſit. Dantur Literæ, quæ alibi molliuntur in vocales; rurſus alibi dureſcunt in Conſonantes. nonnunquam diſparent & evaneſcunt. incerto autem ſigno nihil fallacius. ſciendum igitur imprimis, id quod hodierni Literatores, & Typothetæ inter Orthographiæ principia ſibi ſumpſerunt, ut u. & i. modo conſonantes, modo vocales, ut ſono inter ſe diſcernuntur, ſic figura quoque religioſe diſtinguant;

in

in Mſſ. paulo vetuſtioribus minime obſervari, qui ſub una vocalis ſpecie utramque poteſtatem, ſine diſcrimine, repræſentant. ſedulo igitur vitabimus in exemplis inferius proferendis, ne ſcripturæ novitate veterum Autoritatem convellamus. Verum enim utriuſque Literæ ſonum quærentibus, id præjudicium ante omnia ab oculis removendum erat. Priſcianus l. 1. c. 4. Apud Latinos quoque hoc idem v. invenitur pro nihilo, in Metris, & maxime apud vetuſtiſſimos Comicorum.

Navis ναῦς νηῦς — *Plaut. Men, 2 2 69.*

Nunc in iſthoc portu ſtat nauis prædatoria.

Id. Bacch. 4 6 27.

Bene nauis agitatur ; pulchre hac confertur ratis.

Meurſius probe ſcriptos libros temere ſollicitat.

Lucil. Sat. 15.

Quam malus nauis in corbita maxumus ulla.

Navem ναῦν — *Id. Merc. 1 1 91.*

Cuſtos. jiſce confectis nauem ſolvimus :

Titinius Setina.

Sapientia gubernator nauem torquet, haud valentia.

Boves Βόες Βῶς — *Plaut. Pſeud. 3 2 23.*

Boues qui canvivas faciunt, herbaſque oggerunt.

Id. Aulul. 2 2 57, 8.

Aſini me mordicibus ſcindant, boues incurſent cornibus,
Hoc magnum eſt periclum me ab aſinis ad boues tranſcendere.

Bovicula, Bucula. βοΐδιον, βοίδιον. Bovibus, Bobus, Bubus.

Ovis Ὄϊς — *Plaut. Truc. 3 1 10.*

Ouis in Crumena hac in urbem detuli.

Ibid. 5. Qui ouis Tarentinas erat mercatus de patre.

Jovem — *Id. Rud. Prol. 23.*

Jouem ſe placare poſſe donis, hoſtiis.

Id. Amph. Prol. 90.

Nunc proferatur Jouem facere histrioniam.

Jovi *Id. Most. 1 3 8.*

Edepol si summo Joui vivo argento sacruficasso

Aves *Plaut Asinar. 1 3 65.*

Aues assuescunt. Necesse est facere sumptum, qui quærit lucrum

Id. Pseud. 3 4 72.

Aui sinistra, Auspicio liquido, atque ex sententia.

Ennius. Auium præpetibus sese, pulcbrisque locis dant.

Civium ciium. Legitur apud Nonium Capite secundo. Dividæ, ut dissensiones.

Attius Phœnissis.

Ne horum divida & discordia dissupent,

Et disturbent, tantas, & tam opimas civium Divitias.

Ita quidem Mercerus libros secutus. Corrigendum utrobique dividiæ. sic fient ex istius seculi licentia Septenarii Trochaici duo tantum; hunc in modum.

Ne horum dividiai & discordiai dissupent.

Et disturbent tantas, & tam opimas ciuium diuitias.

Civitas Gall. Cite. *Plaut. Merc. 5 2 5.*

Vitam, Amicitiam, Ciuitatem, Lætitiam, Ludum, Jocum.

Sic *Æuitas* concise *ætas* dicitur.

Diues, diuitior, diuitissimus, diuito abeunt in dis, ditior, ditissimus, dito. non igitur video cur Tanaquillus Faber cum hæc agnoscat, pariter se rem non habere contendat in voce Divitiæ, vel cur fugacissimam syllabam retinendi studio, isthic potius synæresin statuat, quod haud paulo insuavius sonat.

Ter. And. 4 5 2.

Quæ se inhoneste optavit parere hic diuitias.

Id.

Id. Heaut. 3 2 16.

Vicinum hunc nostin'? at quasi is non diuitiis.

Ibid. 1 2 20.

Parentis, Patriam incolumem, genus, cognatos, diuitias.

Plaut. Pœn. Prol. 60.

Fuere summo genere, & summis diuitiis.

Id. Capt. 1 2 67.

Prognatum genere summo, & summis diuitiis.

Pomp. Pinthone Gorgonio.

O hominum beatum, quo illæ pervenibunt diuitiæ.

Hinc refingendum illud Distichon male deformatum etiam in optimis Editionibus, tanquam parum esset integrum. non enim satis compertam habuerunt veterum Poetarum Licentiam, unde pro voco substituerunt revoco extra necessitatem, nisi quam sibi ipsis imposuerant.

Plaut. Cist. 2 3 17, 18.

Ego te reduco & voco ad diuitias, ubi
Tu locere in luculentam familiam.

Sanos & bene positos versus, dum male miscent, ipso remedio perdiderunt. dispungendum erat.

Ego te reduco & voco ad diuitias,
Ubi tu locere in luculentam familiam.

Cavitas prioris versus, in causa fuit, cur uterque inter se collideretur. sed hujusmodi Hiatus Plauto non insolentes esse, supra pluribus confirmatum dedimus Cap. 4.

Cavillator *Id. Truc.* 3 2 15.

Dicax sum factus, jam sum cauillator probus

Cavillationes *Ibid.* 17.

Cauillationes vis, opinor, dicere.

Id. Stich. 1 3 76. *Cauillationes, assentatiunculas.*

Oblivifcar, oblifcar *Attius Nyctegresia.* (lim?

An ego Vlyxem obliuiscar unquam, aut quenquam praeponi ve-

Oblivifcendi, oblifcendi. *Plaut. Mil. Gl.* 4 8 49.

Muliebres mores discendi, obliuiscendi stratiotici.

Servom, feorm *Id. Epid.* 3 4 50.

Nam seruom misi, qui sectari solet meum.

Servitute, fertute *Ibid.* 2 6 2.

Plus curat quam si non seruitute serviat.

Ib. 3 1 150. *Servientes seruitute ego servos introduxi mihi.*

Id. Aulul. 4 1 6.

Nam qui amanti hero seruitutem servit, quasi ego servio.

Id. Trin. 2 2 21.

Tuis servivi seruitute imperiis, & praeceptis, pater.

Servat, Sea'rt *Id. Most.* 2 2 22.

Seruat, neque qui recludat, neque qui respondeat.

Secundas perfonas fing. & plur. præteritorum in avi Syncopen pati notius eft, quam ut hic obfervetur; ratius occurrit eadem affectio in tertiis fing.

Educavit, educat *Ter. Phorm.* 5 7 50.

Suscepit, & eam clam educat. sepultus sum.

In M. S. Laudenfi Bibliothecæ Bodleianæ additur Gloffa pro *educavit.* *Cacilius in Fallacia.*

Nam quam duriter vos educauit, atque aspre non negat

Adjuravit, adjurat *Plaut. Cist.* 2 3 40.

Instare usque adeo donec se adjurat anus.

Abalienavit, abalienat *Ter. Heaut.* 5 2 26.

Ita nos ab se alienauit. tibi jam esse ad sororem intellego.

Expo-

Expoſtulavit, expoſtulat *Plaut. Mil. Gl.* 3 1 103.

Jam obſtetrix expoſtulavit mecum parum miſſum ſibi.

Vocavit, vocat *Id. Men.* 5 9 76.

Hunc cenſebat te eſſe, credo, cum vocat te ad prandium.

Multavit, Multat *Id. Pſeud.* 4 7 130.

Perdidit me. at me viginti commodis multavit minis.

Inſpectavit, inſpectat *Id. Mil. Gl.* 1 2 18.

Modo neſcio quis inſpectavit voſtrorum familiarium.

Inhiavit, inhiat *Id. Trinum.* 1 2 132.

Adeſurivit magis, & inhiavit acrius.

Inritavit, inritat *Lucr.* 1 70.

Virtutem inritat animi, confringere ut arcta.

Fumavit, fumat *Virgilius Æn.* 3 3.

Ilium, & omnis humo fumat Neptunia Troia. Servius pro *fumavit*

Penetravit, penetrat *Id.* 7.

Annon ſic Phrygius penetrat Lacedæmona paſtor?

Perturbavit, perturbat *Plaut. Moſt.* 2 1 127.

Ita mea conſilia perturbat penuiſſume.

Illud etiam reſipit Antiquitatem quod prima perſona tam ſing. quam plur. præteritorum in avi ſyllabam eandem abjiciat. ut, commentavi commentai. *Plaut. Men.* 5 7 30.

Nimis autem bene ora commentavi, atque ex mea ſententia.

Dinumeravi, dinumerai *Id. Epid.* 3 2 17.

Manibus his dinumeravi. Pater ſuam natam quam eſſe credit.

Enarravimus, enarramus *Ter. Adelph.* 3 3 11.

Quo pacto haberet ſe, enarramus ordine.

Contingit aliquando Contractio, non tantum in hac litera, cum formativa ſit thematis ſecundi, verum etiam ubi ſubſtantiam primi Thematis conſtituit, ut Laviſti. laſti.

Plaut. Truc. 2 4 27.

Jam lauisti? jam pol mihi quidem, atque oculis meis.

Similiter pronunciantur cavi & cave. ut in prima syllaba vocis *Cauneas*. quæ vox, Crasso in Parthos proficiscenti, cum à muliere ficus venditante occentaretur, mali ominis speciem præbuisse memoriæ traditur. Cic. de Divin. 2 40.

Cavi, caï *Plaut. Merc.* 5 3 2.

Edepol nunquam. caui nequid facerem. vix vivus sum miser

Id. Most. 3 3 23.

Ego enim caui recte. eam mihi debeo gratiam atq; animo meo

Cavisse, ca'sse *Id. Bacc.* 4 9 94.

Prius te cauisse ergo quam pudere æquom fuit.

Cavebis, ca'bis *Id. Asinar.* 2 2 106.

Hercle vero tu cavebis ne me attigas, si me tagis.

Cave, cau *Id. Casin.* 3 1 16.

Sed tu caue inquisitioni mihi sis. usque adero domi.

Ter. Heaut. 5 4 9.

At ego, si me metuis, mores caue in te esse istos sentiam.

Caveto, cavito, cau'to *Plaut. Capt.* 2 3 71.

Atque horum verborum causa, caveto mihi iratus fuas.

Plaut. Asin. 2 2 105.

Mox cum Sauream imitabor, caveto ne succenseas.

Pariter fit præteritis in evi

Flevimus, flemus *Propert.* 2 6.

Qua quondam edicta flemus uterque diu.

Succreverunt, succrerunt *Plaut. Trin.* 1 1 9.

Quasi herba irrigua succrerunt uberrume.

Virg. Georg. 4.

Implerunt montes, flerunt Rhodopeiæ arces.

Val. Flac. Arg. 4.

Flevit Amymone, flerunt Messenides undæ.

Obseviſſe, obſeſſe *Attius Andromeda.*

Quod beneficium haud ſterili in ſegete, Rex, te obſeſſe intellegis.

Audivi, audii, audi *Plaut. Curc.* 5 1 4.

Non vidi neque audi, neque pol dici, neque fingi poteſt.

Sepelivi, ſepelii, ſepeli *Plaut. Perſa.* 4 4 74.

Nimis pavebam, ne peccaret. expedit. ſi ted emam.

Novi, no *Ter. And.* 4 4 50.

Noui rem omnem. ſed eſt Simo intus? eſt. ne me attigas.

Plaut. Capt. 3 4 32.

Male mihi loqui audes? non ego te novi? pol planum id quidem eſt

Novimus, nomus *Ennius Hect. luſtris* (ex Diomedis l. 1.)

Nos quieſcere æquom eſt: nomus ambo Vlyſſem.

Moviſtis, moſtis *Mart.* 2 66.

Ceſſaſtis, pueri, nihilque moſtis.

Excivit, exciit, excit. *Plaut. Trin.* 5 2 52.

Quis homo tam tumultuoſo ſonitu me exciuit ſubito foras?

Promorat *Phæd.* 4 23.

Unum promorat vix pedem Triclinio.

Summoſſes *Hor. Sat.* 1 9.

Summoſſes omnes, non iſto vivimus illic.

Adjuvero, adjuro *Ennius.*

O Tite, ſi quid ego adjuro, curamve levaſſo.

Juverim, juerim *Catull. De Coma Berenices.*

Non, ita me divi, vera gemunt, juerint.

Huc potius verba hajuſmodi, quæ ſyncopen patiuntur, rejicienda curavi, quam ut in iſtud caput reponerentur; quia

caulam

causam Concisionis indicare malui, quæ fit ad expellendam Literam, quæ Romanis videbatur soni inficetioris.

Junix à juvenis, rustice juuenix: sic vitis, vitex: sentis, sentix, unde senticetum.

Pers. Sat. 2 47.

Tot tibi cum in flammis junicum omenta liquescant

Plaut. Mil. Gl. 2 3 33.

Quam mox horsum ad stabulum junix recipiat se è pabulo

Juvenior, junior; Juventus, juntus *Plaut. Curc.* 1 1 38.

Juuentute & pueris liberis; ama quod lubet.

Id. Most. 1 1 29.

Quo nemo ad æque juuentute ex omni Attica.

Id. Amph. 1 1 2

Juuentutis mores qui sciam, qui hoc noctis solus ambulem

Novus. nomen per omnes casus contrahitur. Uvidus udus

Novom *Id. Casin.* 4 2 3.

Nam nouom maritum, & novam nuptam volo.

Id. Men. 3 3 4.

Jubeasque spinther nouom reconcinnarier.

Novo *Id. Epid.* 5 2 62.

Nouo liberto opus est, quod pappet. Dabitur. præbebo cibum.

Nova *Id. Most.* 1 3 105.

Noua pictura interpolare vis opus te lepidissimum.

Novos *Id. Truc.* 3 2 9.

Nouos omnes mores habeo; veteres perdidi.

Ibid. 2 1 33.

Semper datores nouos oportet quærere.

Sic Νέος ubique contrahi patitur. *Aristoph. Nubibus.*

Εἰκὸς γὰρ μάλιστα τὺς γέροντας, ἢ τὺς νέυς, τὶ [illegible]

Novos

Novo-modo, no modo *Ter. Phorm.* 5 7 59.

Quin nouo - modo ei faceres contumeliam.

Pl. Ps. 1 5 156. *Nouo-modo novom aliquod inventum afferre addecet.*

Id. Mil. Gl. 3 1 30.

Nouo-modo tu homo amas, ſiquidem te quicquam, quodfaxis, pudet

Volturios, 'ulturios *Id. Curc.* 2 3 78.

Meoſne amores? tace parumper. jacit uolturios quatuor.

Id. Moſt. 3 2 145.

Viden' pictum ubi ludificatur cornix una uolturios duos.

Vobis, 'obis *Id. Rud.* 3 4 26.

Vos adeo, ubi ego innuero uobis, ſi ne ei caput exoculaſſitis.

Villam, 'illam *Plaut. Caſin.* 2 6 68.

Scin' tu ruri eſſe ad uillam longe, quo ducat, ſcio. Intro abi.

Villico, 'illico *Ibid.* 8. 22.

Effodere hercle hic volt, credo, veſicam uillico.

Venuſta, 'enuſta *Plaut. Pœn.* 3 3 153.

Specie uenuſta, ore parvo, atque oculis pernigris.

Venuſtatis *Ter. Hec.* 5 4 8.

Quis me eſt fortunatior, uenuſtatiſque adeo plenior?

Vetuſtate, 'tuſtate *Plaut. Pœn.* 3 3 87.

Uetuſtate vino edentulo ætatem irrigabo.

Sua vaniloquentia per ſyllepſin pronomen cum principe ſyllaba ſequentis vocabuli in unam coaleſcit. ſua 'niloquentia.

Id. Rud. 4 1 14. *Jam meas applebit aures ſua vaniloquentia.*

Quædam admonere conveniet de verbis, volo, video, verto, venio, voco, vivo, ſcitu neceſſaria, quæ aliis quibuſdam ejuſdem rationis lucem forte commodare poſſint.

Ciceroni obſervatum in Oratore ad Brutum, ſis dici pro ſi vis. capſis, ubi in uno tria, inquit, verba ſunt. malle pro magis velle, nolle pro non velle. de capſis ambigitur à viris literatis,

utrum valeat cape si vis: an futurum potius antiquum ejus verbi sit. nolo sane ex nevolo sit; quod hodie non vis, non vult, non vultis subrogatur divisim, veteribus nevis, nevolt, nevoltis ex ne privativa Particula compositum proferebatur.

Volo *Plaut. Trin.* 4 3 52. *(uolo.*

Eo domum, heus tu adsta illico! heus tu! non sto. at ego te stare

Sis, si vis *Plaut. Asinar.* 2 2 43.

Sis amanti subvenire familiari filio.

Tu vis *Id. Most.* 1 1 40.

Canes capro commista. quid tu uis fieri?

Me videre vis, me'der'is. *Id. Truc.* 4 4 10.

Me uidere uis, & me te amare postulas: puerum petis.

Triplex in hoc versu Aphæresis propter blæsitatem loquelæ multum in se continet blandimenti & illecebræ meretriciæ.

Me vis, me's *Id. Men.* 3 3 24.

Nunquid me uis? hæc me curaturum dicito.

Id. Truc. 2 4 78.

Num quippiam me uis aliud? ut quando otium.

Id. Epid. 1 2 40.

Dic mihi unde auferre me uis? à quo Trapezita feram?

Meam vis *Id. Trin.* 3 2 55.

Meam uis sororem tibi dem, suades sine dote; hoc non convenit

Facere vis *Id. Merc.* 5 2 43.

Quo nunc ibas? Exulatum. Quid ibi facere uis? Quod miser.

Mavis *Ter. Eun.* 4 7 26.

Lubuit. Pamphilam ergo huc redde, nisi si vi mauis eripi.

Quasi tu pronuncies tu vis tu's, meam vis mea'is, facere vis facere 'is, mavis ma'is.

Vin, 'tu illam 'in t'lam *Plaut. Pœn.* 1 1 35.

Jocare. uin' tu illam hodie sine damno & dispendio.

Te volt, t'olt. *Id. Stich.* 1 3 39.

Rogare opinor te uolt. mene? ut ab se petam?

Quam volt, qu 'olt *Id. Epid.* 2 2 60.

Liberare quam uolt amator. Quisnam is est? inquit altera.

Convenire volt' convenir' olt *Id. Curcul.* 4 1 9.

Qui perjurum convenire uolt hominem, mitto in Comitium.

Nevolt, nolt *Id. Trin.* 2 2 85.

Eo ne - multa quæ neuolt eueniunt, nisi fictor malus fiet.

Noltis, nevoltis *Lucilius.*

Voltis? empta est. Noltis? non empta est.

Si vultis, sultis *Ennius.*

Pandite, sultis, genas, & corde relinquite somnum.

Plaut. Asinar. Prol. 1. Hoc agite, spectatores, sultis, nunc jam.

Id. Men. 5 9 1.

Si uoltis per oculos jurare, nihilo hercle ea caussa magis.

Volunt, 'lunt *Id. Pseud.* 4 1 2.

Tum me & Calidorum servatum esse uolunt & lenonem extinctum.

Volam, 'lam *Id. Asinar.* 1 2 26.

Meo modo loquar quæ volam quoniam, intus non licitum est mihi.

Voles, 'les *Id. Cistell.* 1 1 46.

Necesse est, quo tu me modo uoles esse, ita esse, mater.

Velim, 'lim *Ibid.* 2 1 21.

De me perdant! quodcunque optes, uelim tibi contingere.

Velis, 'lis *Id. Amph.* 2 2 71.

Non tu scis, Bacchæ bacchanti si uelis advorsarier:

Id. Capt. 2 2 73.

Qui tua, quæ tu miseris, mandata, ita ut uelis perferat.

Ter. An. 2 1 6. *Velis quod possit. Nihil aliud nisi Philumenam volo*

Vidiſſent, 'diſſent *Lucil.* 2.

Quem illi quom vidiſſent Hortenſius Poſtumiuſque.

Videbatur, 'debatur *Id. Rud.* 3 1 9.

Uidebatur ad me ſimia aggredirier.

Videndum eſt, 'dendum eſt *Id. Epid.* 1 1 35.

Id modo uidendum eſt, ut materies ſuppetat ſcutariis.

Videlicet, 'delicet *Ter. Adelph.* 3 4 4.

Pol haud paternum iſtbuc dediſti, uidelicet.

Invidia *Ter. Andr.* 1 1 39.

Sine invidia laudem invenias, & amicos pares.

Eſt enim Iambicum Trimetrum quod incipit vel à Tribrachy vel à pede Proceleuſmatico: diſparet autem Vau nec auditur.

Plaut. Aulular. 3 5 8.

Et invidia nos minore utamur, quam utimur.

Ter. Ph. 2 1 46. *Qui ſæpe propter invidiam adimunt diviti.*

Ad hujus figuræ ſimilitudinem conciditur etiam dividia.

Id. Stich. 3 1 40.

Potius quam in dividiam veniam, eſt etiam hic oſtium.

Quamvis locum attentius intuenti vox invidiam argumento magis congruere, deprehendetur; niſi forte ſervus honeſtum locutionis genus improprio ſubſtituto corruperit, quo poeta ridiculum à ſubabſurdo captaret, quæ Barbariſmi ſpecies Acyrologia dicitur.

Dividam, didam *Id. Perſ.* 5 1 5.

Nunc ob eam rem inter participes diuidam prædam, & participabo.

Avortet, aurtet *Id. Mil. Gl.* 2 2 48.

Ecce autem auortit, niſus læva, in femine habet lævam manum

Circumvortant, circu'ortant *Id. Pſeud.* 1 5 157.

Qui me argento circumvortant? quis me audacior?

Convortes,

Convortes, cou'rtes *Id. Rud.* 4 3 6.

Ita hercle opinor, in vidulum piscem te convortes, nisi caves.

Prævortit, præ'ortit *Id. Amph.* 5 1 17.

Herilis prævortit metus. ocyus accurro, ut sciscam quid velit.

Revortar, ru'rtar *Id. Pœn.* 3 3 1.

Jam istbuc ego reuortar: Miles, convivas volo.

Id. Pseud. 4 7 60.

Mane modo isthic. jam ego revortar ad te. quid nunc fiet, Simo?

Plane ut in compositis à versus versum præpositione, reuorsus, reuorsum; rursus, rursum; prouorsus, prouorsum; prorsus, prorsum; retrouorsus, retrouorsum; retrorsus, retrorsum; introuorsus, introvorsum; introrsus, introrsum; altrovorsus, altrouorsum; altrorsus, altrorsum; deuorsum, deorsum; seuorsus, seuorsum; seorsus, seorsum & seorsim; suuorsum, sursum (à sus præpositione inseparabili.) Dextrouorsum, dextrorsum; sinistrouorsum, sinistrorsum; Imo uniuorsum, unorsum; sic enim dispungo interjectionem.

Ter. Eun. 2 1 18.

Hui! univorsum triduum! uide, quid agas, stat sententia.

Lucr. 4 262.

Sed magis univorsum, fierique perinde videmus.

Venitne,' nitne *Plaut. Truc.* 5 39.

Uenitne in mentem tibi quod verbum in cavea dixit histrio?

Veniret, 'niret *Id. Truc.* 2 5 28.

Date aquam manibus, nunc, ecastor, ut ueniret Miles, velim.

Fortassis ad hunc locum pertineant eveniat, perueniat, adveniat; quæ habentur Cap. 9. p. 111.

Vocare, 'care *Id. Most.* 4 3 13.

Ad cœnam, ne me tu te uocare censeas.

Evocasti e'casti *Id. Pœn.* 1 3 7.

Dedi dudum, prius quam me evocasti foras.

Hinc

Hinc additum vitium ſeptenariis perperam digeſtis.

Id. Trin. 5 2 505.

Aperite hoc, aperite propere, & Leſtonicum, ſi domi eſt, foras
Evocate, ita ſubitum eſt, propere quod eum conventum velim.

Prior verſus ultra juſtam Trochaici Cataſectici ſpatium excurrit; ut in impreſſis hodie legitur. verum erat numeros ſic diſpeſcuiſſe.

Aperite hoc, aperite propere, & Lesbonicum, ſi domi eſt,
Foras-euocate, ita ſubitum eſt, propere quod eum conventum velim

Secundus verſus eſt ex eorum numero, qui Græcis vocautur προκέφαλοι vel μακροκέφαλοι, velut capite prægraves; tamen remedio ſubvenit duplex ſyncope. ſonant enim principales voces foras evocate, quaſi tu ſcribas, f'ras e'cate. Evocati Græco Charactere ἠϊκάτι; quomodo ſcripſit Polybius. apud Homerum autem ἦ ὄ, ἦ ὄκ, ἦ ὄχ ſæpe in unam ſyllabam conglutinantur.

Evocat, e'cat *Id. Bacchidib.*

Ecquis evocat cum naſſiterna & cum aquo iſtum impuriſſimum?

Quod fragmentum habetur in Feſto, voce naſſiterna. Ecquis, ecqui Vide ſupra cap. 2. pag. 10. Iſthuc adde quod idem Feſtus ex *Plaut Nervolaria* citat.

Ecquis huc effert naſſiternam cum aqua ſine ſuffragio?

Qui verſus hodie extat in *Stich.* 2 2 28. ubi ecquis ſimiliter pronunciandum ac ecqui, ut numeri conſtent. Cum aqua, co'aqua. vide ſupra cap. 8. pag. 93.

Vivit, v'it *Plaut. Bacchid.* 2 2 14.

Quia ſi illa inventa eſt, quam ille amat, vivit recte, & valet.

Id. Trin. 2 2 28.

Sin ipſe animum perpulit; dum vivit, victor victorum cluet.

Invitet, in'itet *Id. Trin.* 1 1 5.

Invitus ni me id invitet, ut faciam, fides.

Devotabo,

Deuotabo, deotabo: *Attius Æneadis seu Decio.*

Patrio exemplo, & me dicabo, atque animam deuotabo hostibus.

Huc retulerim particulas, quæ videntur versum justo abundantiorem reddere.

Vah! Οὐά. *Ter. Heaut.* 4 8 16.

Daturam. uah! frustra sum igitur gavisus miser.

Plaut. Bacchid. 4 8 35.

Quid fit? ducentis Philippis rem pepigi. uah, salus!

Vel, 'l *Ter. Andr.* 4 1 56.

Uel melius tute aliud reperi: me missum face.

Id. Phorm. 2 1 7.

Postremo, si nullo alio pacto, uel fœnore.

Attius Deiphobo.

Uel hic qui in ea parte effrænata impudentia

Plaut. Epid. 3 3 7.

Vel quasi egomet, qui dum fili causa cæperam.

Id. Amph. 3 2 36.

Ridiculi causa, uel hunc rogato Sosiam.

Id. Capt. 1 1 22.

Vel ire extra portam trigeminam ad saccum licet.

Ibid. 4 1 6.

Nam uel prodesse amico possum, uel inimicum perdere.

Ibid. 2 52.

Prius quam pultando uel assulatim foribus exitium afferam.

Id. Most. 2 1 62.

Nam cuivis homini uel optumo uel pessumo.

Id. Bacchid. 4 8 61.

Abea ad forum igitur, uel hercule in malam crucem.

Id. Pœn. 4 2 5.

Ita me Di ament, uel in lautumiis, vel in piſtrino mavelim.

Lucil. 27.

Viginti domi an triginta uel centum cibicidas alas.

Velut, 'lut *Plaut. Curc.* 5 3 4.

velut decem minas dum hic ſolvit, omnis menſas tranſiit.

Veluti, 'luti *Id. Bacchid.* 4 9 145.

Hoc eſt incepta efficere pulchre veluti mihi.

Satis erit teſtimoniis his in medium allatis indicaſſe quod particula, vel, vix juſtam ſyllabam abſolvat, ne quis hujuſmodi verſus inſultæ voculæ falſo ſuſpectos habeat. Hoc eſt, quod initio Capitis v, Conſonantem Æolici Digamma vicariam eſſe, cum eruditis contendimus. Illud autem modo craſſius ſonat, modo aſpirat, nonnunquam etiam diſſimulatur, nec auditur omnino. dureſcit ut in ſequentibus, &, brevem natura vocalem, poſitione longam efficit.

Tenuis *Virg. Georg.*

Tenuis ubi argilla & dumoſis calculus arvis.

Ibid. Velleraque ut foliis depectunt tenuia Seres.

Extenuantur *Lucr.* 4 1255.

Atque aliis extenuantur, tabentque viciſſim.

Tenuiore *Stat. Syl. l.* 1 4.

Sperne coli tenuiore lyra. vaga cingitur aſtris.

Id. Theb. 12.

Orcus & inſtantem cornu tenuiore videbat.

Genua labant apud *Virg.* & *Silium Ital.*

Sinuatur *Silius.* 10.

Sinuatur, coxaque ſedet munimen utraque.

Id. 6. *Cætera ſinuatis glomerat ſub pectore Gyris.*

Tantum

Tantum eſt quod hactenus de literæ hujus ambigua poteſtate quærentibus occurrere contigit. Æolicum Digamma Priſcianus refert apud antiquiſſimos Latinorum eandem vim obtinuiſſe, quam apud Æoles habuit φ. eum autem ſonum, quem nunc habet F. Μορφὴν apud Æſchylum primam corripit, locus non eſt ad manum. ratio videtur quia derivatur à מראה φ inſerto. Æol. aurem Dig. poteſt citra detrimentum abeſſe. cujus rei arbitrium penes eruditos eſto. novimus inſuper Beta Græcorum idem non heri tantum aut nudius tertius ſonuiſſe quod Vida dicimus; præterea Græcos ſane veteres litetam vau per ȣ frequenter expreſſiſſe nec in Romanis tantum nominibus ut, Οὐαλέριος Valerius, Οὐάλης Valens: aut Interjectionibus ut, ȣαὶ væ, ȣὰ vah, ſed ȣ̃λε Homericum perinde eſt atque vale Latinum, Certum eſt veteres Latinos aliquando loco ſpiritus aſperi adhibuiſſe ut, Veneti. Ενετοι, alias tenuis ut. Ελία Velia. quomodo Priſcianus ex Æolico quodam Poeta. Οἰόμενος Fελένην ἑλικώπιδα item Νέςορα δὲ Fȣ̃ παιδὸς deinde Αμμες δ' Fειρῆναι. addit, vocalium concurſui dirimendo quandoque interpoſitum. Alcmânis eſſe καὶ χεῖμα πῦρ τε δαFιον. ejuſmodi ſunt Οἰς ovis Βόες boves Ωον ovum Δᾶος Davus. Γενναῖος Gnavus. Ταὼς Pavos. Ταὼν Pavo. Plura ſuppetunt ejus generis; quibus congerendis prudens abſtineo: quæ literæ tam evanidæ ſit poteſtas, ab initio quærere inſtituimus, ſuccurrit igitur linguam vernaculam imprimis conſulere, ſiquid viva popularium vox in hujus rei indagine lucis afferat, Supponamus ſonum *Waw* veteribus Latinis ignotum non fuiſſe ut *Velle* parum diſcrepet à Saxonico *Willan.* An non aures noſtræ in familiari ſermone voci tam imminutæ, quam integræ quotidie aſſueſcunt I will, thou wilt, he, we, yee, they will. I'll, thou'lt, he, we, yee, they'll. ſo I would, i'lld &c. ne-would, n'olde. ne-wote, nat. newiſt, niſt. ne-was, nas. ne-were, nere. Anglo Saxonice. Sin Vau ſimpliciter poſſit; is quoque ſonus aures noſtras facile præterlabitur. Have, ha', you done? give me, gi'me; ever, never, over, even. contrahitur uſitate ſevennight, ſe'nnight. Talis igitur ablatio Teutonicas aures novitate ſua offendere minime debebit. Apud Anglos Occidentalis regio quod f labialem vau permutat, ruſticior habetur. Macedones multi ſunt in hujus literæ Metalepſi quibus φίλιππος

Βίλιππος. φέρω· Βέρω. dicitur. quid multa ? Javanis posteri, ΙαFονες primo dicti, literam hanc Græcis communicarunt: quam & Æoles retinuerunt. Iones posuerunt. adeo ut ἐπίσημον βαῦ locum adhuc suum inter notas tantum numerales tueatur; perinde atque inter Judæos sextum occupat. hæsit item in vocibus Pamphyliorum sermoni propriis. Additur his in capite רעם βρέμω de tonitru; unde -ἐριβρεμέτα Ζεύς. רמש Vermis ἕλμις nec aliunde βύρμακες formicæ. Quid igitur miremur ea demi posse, quæ aliquando addita fuerunt; ut ab ἴδον, vidi & fortassis a λῶ volo? sed lectoris reverentia vetat huic disquisitioni diutius immorari.

Sub ancipiti etiam figura, i vocalis, quæ mollius sonat, jod vel yod duriorem illam, hanc liquidiusculam potestatem abscondit.

Japeton, Yapeton *Stat. Theb.* 10 911.

Japeton, aut victam supera ad convexa levavi.

Japetide, Yapetide *Ovid. Met.* 5.

Tu quoque Japetide, non hos adhibendus ad usus.

Jazyges, Yazyges *Id. Trist.* 2 191.

Jazyges, & Colchi, Metereaque turba, Getæque.

Videntur hæc antiquis sonum ya potius exhibuisse. fateor Grammaticos ad unum omnes hanc differentiam inter i vocalem & consonantem statuisse, ut quoties in eadem syllaba vocalem alteram præcedit, in consonam durescat; aliter pro vocali reputetur: quid mihi super hac re videatur colligere est ex supra dictis Cap. 10. præsertim in voce, jam, quæ nisi propius y auribus influeret, non ita facile in duas syllabas dissiliret. Idem licet conficere ex sequentibus: nec enim positione longam faciunt syllabam, quamvis cum altera consonante conjuncta.

Joco, yoco *Plaut. Amph.* 3 3 9.

An id joco dixisti? equidem serio ac vero ratus.

Jam,

Jam, yam *Ter. Phorm.* 5 7 66.

Neque id jam celare posse te uxorem tuam.

Ita MSS. minimum 8. iique melioris notæ. Censor Leydensis, quod difficultate caruit, id amplexus est. Neque jam id

Plaut. Most. 2 1 31. *(ebrium.*

Quid ego agam? pater jam hic me offendet miserum adveniens

Imo, quod adhuc insolentius existimari possit, in capite vocis positum, vocalem in præcedentis vocis fine per synalœpham elidit.

Juncis, yuncis *Plaut. Rud.* 3 4 27.

Quasi murteta juncis, item ego vos virgis circumvinciam.

Quandoque per synecphonesin aut syllepsin præcedenti liquidæ adhæret, nec cum sequente vocali diphthongum constituit.

Mulier, dissyllabum. *Ennius.*

Sic mulier erubuit, seu lacte & purpura mista.

Cave Crasin hic statuas; esset enim finalis longa. Talis etiam syllepsis apud Græcos reperitur.

Sotades in Iliade. Σείων μελίην Πηλιάδα δεξιὸν κατ' ὦμον.

Versus est Sotadeus: constat autem duobus Ionicis à majori cum Trochaico Dimetro, Brachycatalecto, quod carmen appellatur quoque Priapeium: ubi in Πηλιάδα duæ syllabæ primam sequentes per synecphonesin in unam brevem contrahuntur. Similiter. Odyss. γ. πολλ' ἐπὶ μηρί' ἔθεμεν.

Contra in his notis vocibus durius sonare existimatur

Abiete *Virg. Æn.* 2.

Ædificant, sectaque intexunt abiete costas.

Id. 9. *Abietibus, juvenes patriis & montibus æquos.*

Abiegni *Id.* 4 1.

Læserat abiegni venter apertus equi.

 Abiegnæ

Abiegnæ *Propert.* 3 7.

Induit abiegnæ cornua falsa bovis.

Ariete *Virg.* 7.

Hæ sacris sedes epulis: hic ariete cæso.

Stat. Theb. 2.

Apparet, aut celsum crebris arietibus urbis.

Fateor me numeros in hoc versu commode explicare non posse. temporis enim unius dispendio hexameter extra figuram vitiosus apparet.

Arietat *Virg.* 2.

Arietat in portas, & duros obice postes.

Parietibus *Id.* 5. *Parietibus textum cæcis iter, ancipitemque.*

u. & i. ante vocales alias per Synæresin, alias per Diæresin enunciantur; ut supra ostensum Cap. 9, 10.

Restat G, litera quæ palatum ferit non minus quam jod, & aliquid ambiguæ potestatis in se continere videtur. Apud Orientales nunc aspera, nunc tenuis habetur. in vernaculo nobis sermone sæpenumero in yod vertitur, modo non dissimili crediderim apud vetustissimos Latinæ linguæ autores aliquando liquefieri.

Magis, teste Menagio, abit in Gallicum mais, de significatione versum illum *Virgilianum* citat.

Non equidem invideo, miror magis.

Conjungitur cum voce sequenti à vocali exorsa, in unam syllabam.

Magis, magi', mage', ma' immortales *Plaut. Pœn.* 1 2 64.

Quid habetis, qui mage immortales vos credam esse, quam ego siem?

M'oppletis *Id. Truc.* 2 6 42.

Multo æcastor magis oppletis opu'st tritici granariis.

Magis esse, masse *Plaut. Curc.* 4 1 2.

Halophantam an Sycophantam hunc magis esse dicam nescio.

Magis

Magis exigere, ma'xigere. *Id. Trin.* 4 3 46.

Si magis exigere cupias, duarum rerum exoritur optio.

Magiſtratus, mai'ſtratus *Id. Perſ.* 1 2 24.

Ubi ſunt magiſtratus, quos curare oporteat?

Id. Amphitr Prol. 74.

Quaſi magiſtratum ſibi, alterive ambiverit.

Cæcilius Plocio. Atque ut magiſtratus, publice quum auſpicant.

Dignum quoque obſervatu eſt quod quandoque priorem brevem producat, haud aliter quam ſi per geminatam i ſcriberetur.

Plaut. Truc. 4 2 48.

Jam hercle apud omnes magiſtratus faxo erit nomen tuum.

Ex his ſupra laudatis verſibus colligi poteſt eam literæ hujus pronunciationem, quæ hodie apud Germanos obtinet, plus affinitatis habere cum genuina veteris Latini ſermonis enunciatione, quam is Latinas voces efferendi modus in quo nobis Angli placemus.

Negas, nays *Plaut. Capt.* 3 4 39. *(eſſe ais?*

Te, negas, Tyndarum eſſe? Nego, inquam. tun' te Philocratem

Id. Men. 5 7 39.

Sic ſine igitur, ſi tuum negas me eſſe, abire liberum.

Negat, nayt. *Ter. Eun.* 2 2 21.

Negat quis? nego. ait? aio. poſtremo imperavi egomet mihi.

Plane ut Anglice, nay, nay; ay, ay.

Id. Phorm. 2 3 5.

Negat Phanium eſſe hunc ſibi cognatum Demipho?

Negato, nayto *Id. Bacchid.* 4 2 10.

Non it: negato eſſe ituram, abi & renuncia.

Rogat, roy't *Id. Curc.* 2 3 60.

Prehendit dexteram; ſeducit; rogat, Quid veniam Cariam?

Rogant

Rogant, roynt *Id. Curc.* 2 3 83.

Rogant me servi, Quo eam? me dico ire, quo saturi solent.

Rogem, roym *Ter. Phorm.* 5 4 9.

Ut rogem quod tempus conveniundi patris me capere jubeat.

Roges, roys *Plaut. Pseud.* 1 3 60.

Omnes tibi patres sunt? nullus est tibi, quem roges mutuum?

Rogato, royto *Id. Rud.* 4 6 8.

Eum rogato, ut relinquat alias res, & huc veniat. licet.

Ego; ut io Italice, vel yo Hispanice.

Plaut. Stich. 2 3 31.

Ego hinc areneas de foribus deiciam & de pariete

Egon', yon' *Ter. Heaut.* 4 5 36.

Egon', cui daturus non sum, ut ei despondeam?

Plaut. Most. 3 1 29.

Quid nunc faciundum censes? egon quid censeam?

Id. Merc. 2 2 46.

Egon' te? nihil est jam quod tu mihi succenseas.

Ib. 51. *Hoc facto ducas. Egon te? ah! ne Dii siverint.*

Argento, aryento *Id.* 1 3 144.

Sed sine argento frustra est, qnod me tui misereri postulas.

Sagitta, Italice Saetta *Plaut. Pers.* 1 1 25.

Sagitta Cupido cor meum transfixit. jam servi hic amant?

Sagittas, saettas *Id. Trin.* 3 2 99.

Egomet autem, quom extemplo arcum mihi & pharetram, & sagittas sumpsere

Frigidus Italice Freddo, Gallice Froid. *Attius.*

---------*sit non frigidissimus alvus.*

Lucil. 8.

Sallere muraenas; mercem in frigidaria ferre.

Quem-

Quemadmodum ῥιγῶ syllabam initialem semper producere notavit Priscianus libro de metris comicis.

Strigilibus *Juv. Sat.* 3 263.

Strigilibus, & pleno componit lintea gutto.

Quibusdam fortassis versus hic à pede Proceliusmatico initium ducere videri possit, sed facilior solutio est, si syllabam secundam liquefacias. Hoc modo absque Pæone te expedies, si secunda pariter syllaba in hoc voce liquescat.

Degerere, de'yrere *Lucr.* 4 965.

Nautæ contractum cum ventis degerere bellum.

Palatinæ κ γ χ. liquidam n sequentes, vocali brevi præcedenti, positionis necessariæ aliquando gratiam faciunt.

Ingenium, inyenium. bonum ingenium: εὐφυΐα. *Ter. And.* 3 1 6.

Bonum ingenium narras adolescentis. Optumum.

Versus incipit à Proceleusmatico. liquescit enim ng ac si scriberetur ny; Tanaquillus Faber aliud remedium affert: statuit enim necessario pronunciandum adolescent' optumum perire vero s & fieri Synalœpham. sed is non erat locus affectus. capite, non ventre, laborat versus: nec ille animum sibi induxerat Syncopen vocis principalis admittere, quam tamen Comicorum diligens lector passim advertere poterit; & nos Cap. 12. pag. 161 extrema, & 162 summa, quod sufficiat, pauca de multis exempla producentes in medium, probatum dedimus. confirmat hanc sententiam, quod consimilem ad modum reliquerat in hoc Trochaico.

Plaut. Pœn. 1 2 88.

Bono ingenio med esse ornatam, quam auro, multo mavolo.

Hinc fit, ut in fine Trochaici Septenarii vox, ingenio, Tribrachym faciat, nec enim ibi locum habere potest spondeus.

Id. Mostellar. 3 2 127.

Et bene monitum duco: atque te existumo humano ingenio.

Ubi tenor si durus fuisset & à vulgari tunc sermonis usu ali-

enior, nullo negotio substitui posset, humani ingeni. Cum insequentis seculi Prosodia, vel Orthoepia emendatior, numeros illos necessario requireret, etiam illam constructionem ferret.

Ennius apud Gellium ------ *eo ego ingenio.* *(gero.*

Natus sum, amicitiam atque inimicitiam in frontem promptam

Plaut. Trin. 1 2 55.

Sunt quorum ingenia atque animos non possum noscere.

Græci syzygias has literarum, quæ, à summo Palato facile in imum guttur repercutiuntur, nonnunquam liquefaciunt.

Euripides. Τάχ' ἐξ ἀναιδοῦς φάρυγγος ὤθησι κρέα.

Aristophani Γογγυλίζειν prima brevi dicitur.

Id. Acharn. Ὡς χρὴ Μεγαρέας μήτ' ἐν γῇ μήτ' ἐν ἀγορᾷ.

Id. in Thesmophoriazusis.

Φέρ' ἔγκυκλον τουτὶ λάμβαν' ἀπὸ τῆς κλινίδος.

Eidem etiam Καγχάζειν principalem syllabam corripit. Proverbium. Menander apud Apostolium.

Νόμοις ἕπεσθαι τοῖς ἐγχωρίοις καλόν.

Arist. Pluto. Οὔτ' ἐν πώγωνι τίς γὰρ ὑφαίνειν ἐθελήσει χρυσίου γ' ὄντος;

Dignum insuper notatu, quod ita liquescat, ut præcedentem brevem vocalem nonnunquam producat.

Plaut. Mil. Gl. 2 2 61.

Nisi quidem hic agitari mavis varius virgis, vigila.

Id. Pseud. 3 2 31.

Non condimentis condiunt, sed strigibus.

Quod supra in hoc ipso capite innuimus ad vocem magistratus. aut longam rapiat. *Lucil.* 30.

Insperato abiit, quem una angina sustulit hora

Αγχόνη. Jumentum à jungendo veteres dictum putant g. litera in ea attrita. Nonius Cap. 1. Sic ἄγλιθες allium; propter nucleorum involucra. sonabat igitur γλ. aliquando ut Italis

Oglio,

Oglio, oleum. Paglie, palea. Miglia, millia. hanc vim si λγ. concesseris, constabit Anapæstus.

Aristoph. Plut.

Καὶ τὴν γνώμην καὶ τὴν ἰδέαν· παρὰ τῷ μὲν γὰρ ποδαλγοῦντης.

Poterat irrumpenti in imperium Romanum Barbariæ imputari, quod clarior ejus sonus decoxerit: sic enim Gothi, sic Germani eam proferunt: nisi jam inde ab ultima memoria Romanis ipsis in medio Latio natis liquidius fuisse pronunciatum testimonia superius allata probabiliter evincerent: apud priscos saltem aut in Provinciis & coloniis antiquitus deductis. Nec hoc mirum Anglis videri debet, quibus avorum memoria in literis etiam regiis; ubi Datum, significabatur, ex palatio Yeoven at our Palace. Multa etiam ejusmodi literæ hujus transmutationes in plagis septentrionalibus, adeoque Scotia Australi hodieque vigent. Prolixius hæc fortasse disseruimus. Quotus enim quisque literarum tinnitui explorando vacat? Pars naturam in quæstionem rapere, ut exquisitis tormentis subacta tandem fateatur, ubi sit illud quod avida spe sibi finxerunt, mortalitatis lenimen, illud egestatis humanæ remedium. Alii dialecticis argutiis occupati, dum vocis id quod sonat, cum rebus quæ apparent, committere student, quum utraque inter se pulchre conciliare poterant, memores quo quidque respectu dictum sit & quem in finem; interpretationis ordinem invertunt, & præter sapiunt quam quod rei ratio postulat. Quidam respublicas ordinare privati. hi litibus lites adjungere, illi bella ex bellis serere non desistunt. negotii alicujus majoris strepitu & obtentu plerique mortales, magni & magnifici perhiberi volunt. nimirum non omnes idem nugamur. ne igitur Lectori alio properanti odiosus sim, hac fine dissertationi de quibusdam elementis ambiguæ potestatis modum statuam.

CAP. XV.

Systole.

IMperativis utriusque prioris Conjugationis, in vocalem productam desinentibus, eximunt Artis Metricæ magistri (saltem quotquot domi habentur in manibus) unum tantum verbum Puta. sed SYSTOLE apud veteres Poetas latius regnavit. cur illud exciperent, à Vossio A. G. 2 24. tribuitur ob differentiam Adverb. & Verb. crediderim ult. communem.

Martialis 11 96.

In solio puta te, mergere, Flacce, caput. mordacius

Persius S. 4 9. juxta Casaub. ex membranis Bongarsii.

Hoc, puta, non rectum est: illud male: rectius illud.

Utrobique vulgatum, puto, præ illo altero, jacet. sic Utputa. *in Priapeiis. Ut Phœbo puta, filioque Phœbi.*

Didicimus a finita produci, ut Ama. atqui corripitur in hoc Senario.

Ama *Plaut. Curc.* 1 1 38.

Juventute & pueris liberis, ama quod lubet.

Illis hoc forsitan insolens videri poterit, qui præceptis ad elegantioris poesios leges accommodatis imbuti, prisci sermonis usum & metri nascentis progressum non perinde animadvertunt. Admirationem autem hanc minuet veterum Poetarum autoritas, ex optimis quibusque scriptoribus inter se diligenter collatis, cum fide collecta. Reperiemus nonnullos in utraque classe Imperativos pariter inflexos ab hac Regula manifesto discedere.

Commoda *Catullus in Hendecasyllabo de Var. scorto.*

Istos commoda. nam volo ad Serapim

Plaut.

Plaut. Cistellar. 4 2 75.

Commoda loquelam tuam: tibi nunc proderit. confitemur.

Da, Ora *Plaut. Cas.* 5 4 21.

Sed, uxor, da viro hanc veniam. Murrhina, ora Cleostratam.

Para *Plaut. Merc.* 5 4 36.

Hunc senem para me clientem. memorem dices benefici.

Procura *Id. Truc.* 4 4 25.

Nunc puero utere, & procura: quia unde procures, habes.

Roga *Ter. Eun.* 4 4 25. Censor Leyd. reciderat MSS. o. invitis.

Respondeat. Roga. Venistin hodie ad nos? Negat.

Id. Hec. 4 1 43.

Roga, velitne annon uxorem? si est, ut dicat velle se.

Plaut. Ps. 1 1 112.

Satis si futurum est. Roga me viginti minas.

Ibid. 4 6 8.

Velim quidem hercle. Roga me viginti minas.

Id. Pœn. 5 2 48.

Roga, numquid opus sit? Tu qui zonam non habes.

Id. Mostellar.

Roga circumducat. Heus tu! at hic sunt mulieres.

Id. Amph. 2 2 117.

Hanc roga.me quidem præsente nunquam factum est, quod sciam

Id. Men. 5 9 47.

Ubi lubet roga, respondebo; nil reticebo quod sciam.

Id. Curc. 5 3 30.

Quando vir bonus es, responde quod rogo. Roga quod lubet.

Serva *Id. Truc.* 5 45.

Malam rem his & magnam! magno opere serva tibi viaticum.

Ter. Heaut. 4 8 4.

Serva, quod in te est, & filium, & me, & familiam.

Tempera *Epitaph. Vet.*

Tempera jam genitor lachrymas; tuque optima mater.

Vola *Plaut. Pers.* 2 2 17.

Vola curriculo. isthuc marinus passer per Circum solet.

Secundas item personas singulares Imperativorum secundæ Conjugationis in Voce Activa semper & universim produci debere iidem nobis Grammatici tradunt: quibus interim in hac parte reclamat assidua priscorum in diversum consuetudo.

Accepimus inter Imperativos hujusmodi Move, mane cave disertim longa terminari. sed nec hoc veteribus observatum.

Move *Plaut. Men.* 5 3 12.

Atque eccum incedit. move formicinum gradum.

Ter. Eun. 5 3 3.

Qui hunc supposuit nobis. move vero ocius.

Aut versus ab hiatu incipit; aut supposivit antique restituendum, quo rhythmus feratur levior.

Mane *Id. Heaut.* 3 3 52. ut μένε.

Mane, mane: quid est quod tam a nobis graviter crepuerunt fores?

Id. And. 4 4 21.

Mane: cave quoquam ex istoc excessis loco.

Id. Ad. 3 4 21.

Vitiavit. Hem! mane nondum audisti Demea.

Manedum *Id. Hec.* 5 4 4.

Manedum sodes: timeo ne aliud credam, atque aliud nuncies.

Plaut. Asin. 5 2 27.

Nihil ecastor est quod facere mavelim. Manedum. quid est?

Cave *Ter. Heaut.* 4 6 23.

Sed pater egreditur. cave quicquam admiratus sis.

Id.

Id. Ad. 3 4 12.

Si deseris tu, periimus. cave dixeris.

Cic. Arateis.

Hoc cave te Ponto studeas committere mense.

Hor. S. 2 3.

Me capite in flumeu dexter stetit; &, Cave faxis.

Tu cave ne minuas, tu, ne majus facias, id

Id. Epist. 1 13.

Vade, vale; cave ne titubes, mandataque frangas.

Prop. 1 10. *Tu cave ne tristi cupias pugnare puellæ*

Id. 1 7. *Tu cave nostra tuo contemnas carmina fastu.*

Ovid. de Ponto. 3 1.

Hunc cave degeneres: ut sint præconia nostra.

Ov. Trist. 1 1.

Tu cave defendas, quamvis mordebere dictis.

Ter. And. 2 3 29.

Curabitur; sed pater adest. cave te esse tristem sentiat.

Cavesis *Pl.* ut sup. in Oclis & videam. Caveto. *Id. Capt.* 2 3 71.

Atque horum verborum causa caveto mihi iratus fuas.

Nec rara provenit hujusmodi exemplorum seges in aliis non paucis ejusdem inflexionis vocibus.

Habe *Plaut. Capt.* 1 2 49.

Nunc habe bonum animum. Eheu! Huic illud dolet.

64. *Habe modo bonum animum nam illum confido domum.*

Id. Epid. 5 1 12.

Habe bonum animum. quippe ego, cui libertas in mundo sita est.

Id. Pæn. 4 2 32.

Habe rem pactam. si futurum est, do tibi operam hanc. quomodo?

Jube

Jube *Attius Nyctegresia.*

Jube nunc attentare: jube nunc animo ruspari Phrygas.

Ter. Eun. 5 1 20.

Viden? video. Comprendi jube, quantum potest.

Id. Ad. 5 7 10.

Atque hanc in horto maceriam jube dirui.

16. *Ego lepidus ineo gratiam. jube nunc iam.*

Id. Ph. 6 7 29.

Argentum rursum jube rescribi, Phormio.

Plaut. Capt. 3 4 75.

Verum, siquid metuis a me, jube me vinciri: volo.

Id. Cistell. 2 3 48.

Vir tuus si veniet, jube domi opperirier.

Id. Stich. 4 2 22.

Mihi modo ausculta: jube domi cœnam coqui. Non me quidem.

Jubesis *Id. Asin.* 3 3 96.

Nunc isthanc tantisper jubesis petere, atque orare mecum.

Jubedum *Id. Pers.* 4 4 55.

Jubedum, ea huc accedat ad me. i sane, ac morem illi gere.

Id. Rud. 3 5 7.

Jubedum recedere istos ambo illuc modo.

Mone *Plaut. Most.* 1 3 30.

Non stultam stulte facere. quin mone, quæso, siquid erro

Pave *Id. Merc.* 5 2 44.

Ne pave. restituam jam ego te in gaudia, antequam is. eo.

Responde *Mart.* 3 4.

Si, quando veniet? dicet; responde, Poeta.

Tace tu Gall. Tais-toi *Ter. Eun.* 3 2 36.

Tace tu, quem ego esse infra insimos omnis puto.

Pl. Curc. 5 2 62.

Tace tu. Non taceo, quando res vortit bene.

Id. Rud. 4 4 45.

Cave malo ac tace tu: tu ut occœpisti, perge dicere.

Id. Amph. 2 2 111.

Tace tu. tu dic, egone abs te abii hinc hodie cum diluculo?

Plaut. Capt. 3 4 77.

Istic, qui volt vinciatur. tace modo: ego te, Philocrates.

Id. Pseud. 1 1 38.

Tace, dum tabellas pellego. ergo quin legis?

Tene *Plaut. Cistellar.* 4 2 105.

Tibi auscultabo. tene tu cistellam tibi.

Id. Trin. 4 3 84.

Adimat animam mihi ægritudo. Stasime, tene me. visne aquam?

Tenesis *Id. Pers.* 3 3 9.

Tenesis argentum: etiam tu argentum tenes?

Vide *Ter. Heaut.* 4 8 30.

Si sapies. Faciam. abi intro; vide, quid postulet.

Id. Ad. 2 2 31.

Labascit. unum hoc vide, si satis placet.

Id. Hec. 3 3 34.

Verum vide ne impulsus ira prave insistas, Pamphile.

Id. And. 5 1 6.

Vide quam iniquus sis præ studio, dum id efficias, quod cupis.

Videsis *Pers.* 1 108.

Auriculas? videsis ne majorum tibi forte.

Ter. Heaut. 2 3 128.

Sed heus, tu! videsis nequid imprudens ruas.

Plaut. Pers. 4 4 45.

Videsis, ego ille doctus leno pene in foveam decidi.

Id. Amph. 2 2 155.

Certum est aperire, atque inspicere; videsis, signi quid fiet.

Imperativi nonnulli quartæ Conjugationis ad eundem modum ultimam corripiunt. Camerario non assentior qui b. in abi concidit.

Abi *Plaut. Curc.* 2 2 5.

Fateor. abi, deprome. age, tu interea huic somnium.

Abi de, Spondeum statuit, nos Anapæstum.

Plaut. Capt. 4 2 90.

Nunc tu mihi places. abi stultus. sero post tempus venis.

Ter. Eun. 3 2 32.

Abi, Dorias; cito hunc deduce ad Militem.

Ib. 4 6 15. *Abi tu Cistellam, Pythias, domo effer cum monumentis.*

Id. And. 1 5 20.

Abi domum; id mihi visu'st dicere, abi domum & suspende te

Abidum *Id. Heaut.* 2 3 8.

Factum à nobis stulte est. abidum tu, Dromo, illis obviam.

Id. Ad. 4 2 25.

Laudo, Ctesipho, patrissas. abi, virum te judico.

Redi *Pl. Truc.* 1 2 106.

Redi vero actutum. ego interim te apud vos opperibor.

Ter. Heaut. 2 3 108.

Concaluit. quid vis? redi, redi. Adsum. dic, quid est,

Plaut. Cas. 5 4 19.

Redi modo huc intro: monebo, siquidem meministi minus.

Id.

Id. Men. 1 4 7.

Cocta sunt. jube ire accubitum. redi cito. jam ego hic ero.

Expedi *Id. Pers. 4 4 88.* *(quid taces?*

Sed tamen, Virgo, quæ patria est tua? age, mihi actutum expedi.

Feri *Pl. Cas. 2 6 55.*

Feri malam tu illi rursum. perii! pugnis cædor, Jupiter.

Hactenus de Verbis, quæ cum contracta videantur, quasi natura longa, tamen veteribus promiscue sunt usitata. Fuit illis omnis in manibus virtus: nulla linguæ ad malas artes instruendæ gloria. ut quibus periculum magis in acie, quam in foro, versabatur. procul abfuit literatoria subtilitas. nec ideo ab omni parte defuit illis autoritas. quamobrem verbis supra allatis Adverbia subjungamus, quæ à receptis circa terminationes Regulis aliquantum divaricantur.

Heri an here utrovis modo scribas, nihil interest quantitatis; cum omnes apud Latinos vocales sint ancipites. usitato corripit ultimam.

Domi nonnunquam per subunionem sequenti Verbo aut Verbali adhæret. *Martial 5 79. Si tristi domicænio laboras.* Quo in Hendecasyllabo satis apparet, quantum spatii occupet. Pariter brevi vocali terminatur sive per Hyphen conjuncta, seu seorsim posita.

Domi οἴκοι *Plaut. Aulular. 1 1 34.*

Quasi claudus sutor domi sedet totos dies.

Ter. Ad. 4 5 38.

Cur duxit alienam? an sedere oportuit

39. *Domi virginem tam grandem, dum cognatus huc.*

Pl. Capt. Prol. 21.

Hic nunc domi servit suo patri, nec scit pater.

Id. Pæn. 5 2 6.

Servire ante oculos, domi quæ fuerint liberæ.

Id. Mostell. 1 3 124.

Quibus anus domi sunt uxores, quæ vos dote meruerunt.

Ter. Eun. 4 4 6.

Domi non offendissem ita jam adornabat fugam.

Plaut. Stich. 4 2 22.

Mihi modo ausculta: jube domi cœnam coqui. Non me quidem.

Ib. 29. *Domi mihi, tibi, tuæque uxori celeriter cœnam coqui.*

Id. Merc. 2 4 30.

Domi maneto me. ergo actutum face cum præda redieris.

Id. Mil. Gl. 2 2 37.

Domi dolos, domi delenifica facta, domi fallacias.

Ubi quantitatem habet modo brevem, modo longam. In Genit. singulari productam legas.

Ter. Eun. 4 7 45.

Milites, domi focique fac vicissim memineris. in adv.

Id. Men. 5 2 92.

Ibo, adducam, qui hunc hinc tollant, & domi devinciant.

Ter. Hec. 2 2 15.

Si metuis satis ut meæ domi curetur diligenter.

Domi - cœnare opponitur Foris - cœnare. foras - promittere; Foras - ambulare *Plaut. Epid.* 1 2. ult.

Ne hic foras-ambulet, neve usquam veniat obviam seni.

Domo οἴκοθεν adverbialiter. *Plaut. Capt. Prol.* 18.

Domo quem profugiens Dominum abstulerat, vendidit.

Ter. Ad. 2 1 44.

Domo me eripuit: verberavit: me invito abduxit meam.

Pl. Epid. 4 2 12.

Atque argentum egurgitem domo prorsum: quid tu, quæ patrem.

Titinius

Titinius Prilia.

Quam ego hodie extorrem hac domo faciam, pilatricem pallii.

Itidem ult. syllabam habet ancipitem *Id. Men.* 4 2 76.

Palla mihi est domo surrepta. palla surrepta est tibi?

82. *Palla est mihi domo surrepta. palla surrepta est tibi?*

Ibid. 5 1 4. *Domo suppilas uxori tua, & tua.*

Cani, κυνὶ ut Dativ. sing. 5. simpl. apud Gr. *Id. Epid.* 2 2 50.

Cani quoque etiam ademptum est nomen. Qui? vocant Laconicum.

Esuriente Dativ. (nec refer per 2 an 3 vocal. scribas) ut πεινῶντι.

Lucil. 7. *Esuriente leoni ex ore exsculpere prædam.*

Uti. Secus atque V. Cl. in A. G. sentit com. est. *Turpil. Philop.*

Ecce autem tuo more, uti soles, irascere.

Ter. Eun. 5 1 11.

Quid facerem? ita, uti tu justi, soli credita est. Eugraphii est *uti.*

Lucil. 13. *Et non pauper, uti Samio curtoque catino.*

Sicuti *Lucilius* 5.

Sicuti, cum primus ficos propola recentis.

Lucret. 3 818.

Sicuti summarum summa est æterna, neque extra.

Frustra videri possit ultimam breviare *Pl. Men.* 4 3 18.

Tu huc, post hunc diem, pedem intro non feres, ne frustra sis.

Sed potius concidatur feres, ut supra; compleatur vero sies; quam ut hinc tuearis illud Avieni in Arateis; frustra frequenter.

Meritissimo *Cæcilius Asoto.*

Meritissimo me hic ejecit ex hac decuria.

Siquidem *Ter. Eun.* 1 1 5.

Siquidem, hercle, possis nihil prius, neque fortius.

Ib. 2 102. *Saltem ut concedas solum. siquidem biduum.*

Plaut. Pœn. Prol. 52.

Siquidem licebit per illos, quibus est in manu.

Id. Aul. 4 7 7.

Et causa justa est, siquidem ita est, ut prædicas.

Id. Trin. 2 4 157.

Siquidem reperire posset, cujus os sublinat.

Id. Curc. 5 3 25.

Siquidem voltis, quod decrero, facere. Tibi permittimus.

Id. Most. 5 1 27.

Siquidem, pol, me quæris, assum præsens præsenti tibi.

Ter. Heaut. 2 3 83, 90.

Siquidem id sapere est, velle te id quod non potest contingere.

Quid aliud tibi vis? Siquidem, hoc fit. Siquidem experiundo scies

Sed *Plaut. Amph. 2 2 182.*

Hæret hæc res, siquidem hæc jam mulier facta est ex viro.

Ovid. Met. 9 730.

Spem Veneris, siquidem patriam, invisosque penates.

Juv. 6 620.

Boletus. siquidem unius præcordia pressit.

Id. 12 107.

Privato. siquidem Tyrio parere solebant.

Modo & quodammodo semper corripi traditum accepimus. Adde Quomodo, postmodo, eodem modo, novomodo. simodo primam corripit.

Quomodo *Plaut. Most. 2 2 31.*

Quomodo pultare potui, si non tangerem?

Postmodo. *Ter. Hec. 2 1 11.* juxta Cod. Bemb.

Meque abs te immerito esse accusatam postmodo rescisces. Scio.

Eodem-

Eodemmodo *Plaut. Aulular.* 4 1 11.

Eodemmodo servom ratem esse amanti hero æquom censeo.

Novomodo *Ter. Ph.* 5 7 79.

Quin novomodo ei faceres contumeliam.

Plaut. Ps. 1 5 156.

Novomodo novom aliquod inventum afferre addecet.

Id. Mil. Gl.

Novomodo, tu homo, amas, siquidem te quicquam, quod faxis, pudet.

Simodo *Ter. Adelph.* 2 1 48.

Age jam cupio; simodo argentum reddat; sed ego hoc hariolor.

Propudi *Pl. Mil. Gl.* 2 4 11.

Ubi iste bonus servos qui propudi me maxume innocentem.

Protinam. prima correpta; quamvis Virgilius contra facit in Protinus.

Plaut. Astraba.

Dare pedibus protinam sese ab his regionibus.

Id. Pers. 4 5 8.

At ne cum argento protinam permutes domum.

Id. Curc. 2 3 84.

Ostium, ubi conspexi, exinde me illico protinam dedi.

Id. Bacch. 3 1 7.

Quæ ut aspexi, me continuo contuli protinam in pedes.

Nævius Colace.

Ubi vidi, exanimabiliter timidis pedibus protinam me dedi.

Ibidem non soli Juvenc. aut Mam. med. cor. *Pl. Merc.* 2 3 99.

Hercle illunc dii infelicent, quisquis est! ibidem mihi.

Id. Most. 2 2 51.

Eumque hic defodit hospitem ibidem in ædibus.

Id.

Id. Trin. 1 2 166.

Atque egomet me adeo cum illis una ibidem traho.

Id Captiv. 4 2 94.

Vidi in publica celoce, ibidemque illum adoleſcentulum.

Id. Bacch. 2 3 79. *Ibidem publicitus ſervant. occidiſtis me.*

Id. Stich. 2 3 12. *Sine advocatis ibidem in cercuro in ſtega.*

Notandum Ubique & ubique, quod literis inter ſe conſentiunt, nec rebus ipſis multum diſſideant

Ubique media brevi *Plaut. Bacchid.* 5 1 1.

Quicunque ubique ſunt, qui fuere, quique futuri ſunt poſthac.

Id. Caſ. 2 3 38.

Veſtimentis, ubique educat pueros, quos pariat potius.

Totum diſcrimen in hoc verti videtur quod ubi, cum deſinat in ancipitem, quoties adjicitur particula copulativa, ultimam corripiat; quoties expletiva, producat: apud recentiores quidem, diſcretionis cauſa. non item apud vetuſtiſſimos.

Parum attinet manere quod ſatis pervolgatum eſt, penultimam tertia pluralis Præteritorum in activa voce priſcis quibuſque ſemper brevem, tractu temporis tenorem mutaſſe. Fateor *Ovidium de Ponto* 1 3. reliquiſſe

Quod tua texuerunt ſcripta, retexit opus.

Sed productior ſonus prævaluit, utpote grandior & clauſulis aptior. Vehementer advertant ſuadeo, miram vim eſſe poſituræ ante pauſam: ſyllabas natura longas ea communes reddit. *Plaut. Curc.* 1 3 33.

Etiam diſpertimini. Nulli eſt homini perpetuum bonum.

Quid quod eandem indifferentiam impertit poſitione productis, ut, *ſunt* ante colon in hoc Senario.

Id. Bacchid. 4 9 118.

Duæ conditiones ſunt; utram tu accipias, vide.

Imo cum ſequatur comma, ut in illo ſimiliter Senario.

Id.

Id. Trin. 1 2 172.

Quæ neque futura, neque facta sunt, tamen illi sciunt.

Ibid. 2 2 28.

Sin ipse animum perpulit, dum vivit, victor victorum cluet.

In bisegmento Octonarii *Ter. Andr.* 3 4 7.

Nam propemodum habeo tibi jam fidem. Tandem cognosti qui (siem.

Paucis ostendi quid occurreret, quod prisci præter solitum corriperent. De Imperativis nihil adeo mirum, quod enim jubes, moram non patitur. præterea Conjugationum apices rustici minime observant. Colonis manus magis callent, quam præcordia. Diu latuit Romanos literatoria subtilitas. quod autem Adverbia; à Nominibus unde orta sunt, discreverint, factum judicio videtur. etiamsi in his, aliisque nonnullis, dubia quædam reperiatur quantitas, quam in hanc partem alia, in illam alia ætas magis usurparit. Erit igitur operæ videre quid in his cæteris præter morem productum se nobis offerre contigerit.

Diastole.

CAP. XVI.

VEteribus nunc libera optio, ut in syllabis natura incertis; alias consuetudo seculi per Epenthesin; nonnunquam necessitas carminis vocales produxit. quam licentiam quia sequens ætas eas in diversam tantum partem, ut plurimum accepit DIASTOLEN vocabimus.

Modo semper corripi docent apud nos recepti Prosodiæ Canones. Cur autem hoc in dubium veniat, facit

Plaut. Asin. Prol. 5.

Age nunc reside: cave modo ne gratiis.

Id. Most. 4 3 2.

Non equidem in Ægyptum hinc modo vectus fui.

Id. Capt. 2 3 48.

Ad fratrem. modo captivos alios inviso meos

Id. Merc. 5 2 34.

Huc secundus ventus nunc est: cape modo vorsoriam.

Lucil. 27.

Modo sursum, modo deorsum, tanquam collus cernui.

Cic. in Arat.

Huic non una modo caput ornans stella relucet.

Dummodo *Plaut. Aul.* 2 2 62.

Dummodo morata recte veniat, dotata est satis.

Es quoque a sum una cum compositis corripi tradunt: Refragatur autem veterum autoritas & origo, ut enim εἶς ab εἰμὶ, sic es a sum.

Plaut. Amph. 2 2 206.

Mulier es: audacter juras. quæ non deliquit, decet.

Id. Asinar. 1 1 42. *Tun' es adjutor nunc amanti filio?*

Ib. 3 1 8. *Satis dicacula es amatrix. Mater, is quæstu'st mihi.*

Id. Capt. 1 2 70.

Vocatus ad cœnam? nusquam quod sciam. Explica, Vocatus es.

Id. Cistellar. 2 3 2.

Mei Lampadisci servi. non surda es, Hera.

Lambinus edidit, est. errorem peperit ignorantia vett. usus.

Ibid. 4 1 44.

Sanan' es? hæc sunt profecto. pergin'? hæc sunt. si mihi.

Id. Menæchm. 5 5 48.

Et, postquam es emissus, cæsum virgis sub furca. Scio.

Id.

Id. Merc. 3 4 44.

De isthac re argutus es, ut par pari respondeas.

Id. Mil. Gl. 3 1 31.

Nihil amas: umbra es amantum, magis quam amator, Pleusides.

Id. Pseud. 2 4 61.

Sed, quid es acturus? dicam: ubi hominem exornavero.

Id. Rud. 1 2 54. *Fortasse tu huc vocatus es ad prandium.*

Id. Truc. 2 4 17. *Idem es ecastor, qui soles. sed dic mihi.*

Ib. 4 4 55. *Ut tute es, item omnis esse censes, perjurii caput.*

Cito vix legi productum affirmant.

Plaut. Bacch. 2 2 24.

Scis tu ut confringi vas cito Samium solet?

Ter. Heaut. 2 3 134.

Sed quam cito sunt consecutæ mulieres.

Id. And. 3 1 16.

Hui! tam cito! ridiculum. postquam ante ostium.

P. Syrus.

Pars beneficii est, quod petitur si cito neges. (Macrob. 2. 7.)

Ut & Ambo. sed ambo ut Græc. Αμφω.

Virg. Ecl. 7. *Ambo florentes ætatibus, Arcades ambo.*

Id. Æn. 9 446. *Fortunati ambo, siquid mea carmina possunt.*

Duo. fortassis vix reperitur longum. Græce δύο. supra tamen probavimus Cap. 9. pag. 100, 101, 102. per syllepsin efferri solere. quod idem censeo in causa fuisse cur δύω & δύο scriptura differant propter ejusdem vocis diversam alio atque alio tempore & loco pronunciationem.

Ego quia liquescit g *Pl. Mil. Glor.* 4 5 8.

Idem ego te liberabo: nam, si possèt ullo modo.

Plaut. Cistellar. 2 1 47.

Faxint, ne ego dem vivos savium Silenio.

Homo *Ter. Heaut.* 1 1 25.

Homo sum : humani nihil a me alienum puto.

Ennius. Unus homo nobis cunctando restituit rem.

Id. Homo, qui erranti comiter monstrat viam.

Excipitur longis in a desinentibus, Quia. Gerardus Voss. A. G. 2. cum adduxisset illud

Auson. de Burdigal. Prof. Carm. 8.

Sed quia nostro docuere in ævo.

Tribuit ult. productionem Cæsuræ. veruntamen

Phædrus 1 5. *Ego primam tollo : nominor quia Leo.*

Dubitet aliquis potius ne in eorum Poetarum testimoniis, qui extremam ejus vocalem corripere videntur, aliqua subsit Contractio. *Terentianus* enim *Maurus*, autor in scientia rei metricæ non sane rudis, nec indiligens, seculi vero a primis 12. Cæsaribus proximi, ejus quidem in deterius ruentis stator animosus, suspicionem hanc vehementer adjuvat, cum vocem illam vix unquam aliter posuerit quam unius syllabæ.

Quia longam sequitur brevis.
Et Maro dat tales. sed, quia distinctio verba.
Quia mutas ita conjungi natura recusat.
Quia variis pedibus loquimur, sermone soluto.
Nec modo quia verbo finem facit unde putato.
Consona quia vis est illis nunc libera, namque
Quia sermo ipse manet, nulloque est fine recisus.
Quia nec producta est; geminat nec consona vires.
Quidam quia gemino constat de commate versus.
Quia non ejusdem generis deprensus in imo est.

Quod

Quod extremam nihilominus corripiat, probatur compluribus ævi classici scriptorum testimoniis, adversus quæ ne Synæresin obtendas, depelleris ex eodem Carmine versu alio, qui cum Sapphicus sit, undecim syllabarum esse debet. *Obstitit nostræ quia credo menti.* quemadmodum Vossio in Arte sua observatum.

Heia *Phædr.* 5 6 3.

Heia! inquit, Commune quodcunque est lucri.

Nisi ultimam corripere magistri, legum videlicet publicarum ex præscripto, in ludo literario pueris præcipimus. Vossius Sidonium aliter ea voce usum monet. præierat ei certe.

Plaut. Pæn. 1 2 112.

Obsecro, hercle, ut mulsa loquitur! nihil, nisi laterculos.

Id. Merc. 2 3 62.

Nihil opus nobis ancilla nisi quæ texat, quæ molat.

Stat. Silv. 4. *His parvus (Lechiæ nisi vetarent)*

Quasi *Enn.* ---*stat quasi ferrum aut lapis.*

V. Cl. adducit Lucretium plus semel, & Avienum eo similiter usos. Prologus apud Terentium ubique sequitur morem Latinum; primam enim productam habet. Profecto secernitur ab iis quæ à longa ordiuntur.

Plaut. Mil. Gl. 2 3 19.

Profecto vidi. Tuten? Egomet duobus his oculis meis.

Protervo *Pacuvius Dulorefte.*

Amplus, rubicundo colore, spectu protervo, ferox.

Proterve *Amph.* 2 2 207.

Audacem esse, confidenter pro se & proterve loqui.

Propero *Id. Men.* 5 2 2.

Gradum proferam progredi properabo.

Propola *Lucil.* 5.

Sicuti, cum primum ficos propola recentis.

Præpositiones re & in, si per positionem licet, in compositione corripi vulgo receptum est. quod an perpetuum sit videamus.

Reduco *Plaut. Cistellar.* 2 3 36.

Atque ad parentes reduco Silenium.

Horat. Sat. 2 3.

DI tibi dent capta classem reducere Troja.

Lucret. 1 228. *Reducit Venus, aut reductum dædala tellus.*

Id. 4 990. *Mittunt & crebras reducunt naribus auras.*

Id. 5 1338. *Nec poterant ullam partem reducere eorum.*

Ter. Hec. 4 4 43.

Remissan' opus sit vobis, reductan' domum?

In vexatissimo hoc loco non hodie tantum, verum etiam ante Donati tempora variarunt MSS. Lectio hæc est à MS. Johannens. apud *nos* Coll. probæ monetæ. Disjunctio habet stomachum: & Latina admodum est locutio.

Recidat *Phædr.* 3 18.

Delusa ne spes ad querelam recidat.

Juv. 12 54. *Recidit ut ferrum malo summitteret, ac se.*

Lucret. 1 1057.

Recidere inferiora magis quam corpora nostra.

Ib. 854. *At neque recidere ad nihilum res posse, neque autem.*

Id. 5 281. *Recidere. assidue quoniam fluere omnia constat.*

Ovid. Ep. 14. *Ter male sublato recidit ense manus.*

Reficere *Propert.* 2.

Noctibus his vacui reficiamus iter.

Lucret. 1 34. *Reficit æterno devinctus volnere amoris.*

Refugere *Id.* 3 69. *Refugisse volunt longe, longeque remasse.*

Rellatum *Lucret.* 2 1000.

Id rursum cœli rellatum templa receptant.

Reliquit

Reliquit *Pl. Aul. Prol.* 21.

Is ex se hunc reliquit, qui hic habitat filium.

Ita *Nonius* in Pariter. Vulg. qui hic nunc, contra versum. ita Laud. 3 & Donat Lincoln. Reliquus, Reliquiæ & Religio pariter se habent.

Relinquor *Ter. Ph.* 1 2 24.

Memini me relinqui Deo irato meo.

Remotus *Ter. Hec. Prol.* 14.

Prope jam remmotum injuria adversarium.

Ubi Donatus; Geminavit m secundum antiquos, qui omnes in verbis liquidas duplicabant.

Lucret. 4 270. *Percipe, nam certe penitus remmota videtur.*

288. *Distare a speculo tantum remmota videtur.*

Id. 5 579. *Nam prius omnia quæ longe remmota tuemur.*

Repentino *Attius Alcmaone.*

Vt me depositum immerentem repentino nuncio.

Repperit *Ov. Met.* 2 337.

Repperit ossa tamen peregrina condita ripa.

Reppulit *Virg. Æn.* 4.

Reppulit; ac Dominum Ænean in regna recepit;

Resiste *Plaut. Truc.* 4 2 4.

Dicam adesse ni occupata est, Resiste hem! frustra es. redin'?

Rettudi *Phædrus.* 4 1. *Satis profecto rettudi superbiam*

Rettulit *Phædr.* 3 19.

Hoc si molestus ille ad animum rettulit.

Ov. Met. 2 303.

Rettulit os in se, propioraque manibus antra.

Phædrus 4 22. *Simonides idem ille, de quo rettuli,*

Pomponius

Pomponius Prostibulo.

Numquis hic resistit, qui nondum labias lirarit mihi? Numqui.

Retines *Laberius Carcere.*

Homo frugi, quod tibi relictum est, miserimonium retines,

In antiquis indu & endo dicebatur: in compositione vero sæpe longam syllabam constituit, quasi per tacitam quandam Epenthesin.

Inaudire *Pl. Most.* 3 1 11.

Metuo ne de hac re quippiam inaudiverit.

Id. Mil. Gl. 2 2 56.

Nam os columnatum Poetæ esse inaudivi Barbaro.

Ibid. 5 32.

Hic sororem esse inaudivi: eam veni quæsitum. mala es.

Id. Stich 1 2 19.

Quasi nunquam quicquam in eas simulem; quasi nihil inaudive- (rim.

Id. Aul. 2 2 88.

Credo ego illum jam inaudisse, mihi esse thesaurum domi.

Inique *Id. Merc.* 5 2 63.

Egomet vidi. quis eum adduxit ad vos? inique rogas.

Inorabili *Attius Arm. judicio.*

Sed pervico Ajax animo atque inorabili.

Nec hoc adeo mirum cuiquam videri convenit, cum simplex præpositio in, tenorem longum induere debeat in hoc Trochaico.

Plaut. Stich. 4 1 13.

In hunc diem. sed satin' ego tecum pacificatus sum, Antipho?

Id. Amph. Prol. 125.

Qui cum Amphitruone abiit hinc in exercitum.

Dedi

Dedi syllabam principem extendere apud veteres Poetas reperitur. *Plaut. Epid.* 5 2 38.

Dedin' tibi minas triginta ob filiam? fateor datas.

Id. Men. 4 3 15.

Tute ultro ad me detulisti: dedisti eam dono mihi.

Id. Truc. 2 2 36.

Gratulor, cum mihi, tibique magnum dedisti decus.

Id. Curc. 2 3 66.

Dedisti tu argentum? inquam. imo apud Trapezitam situm est.

Id. Capt. 2 3 4.

Nam ego te æstimatum huic dedi viginti minis.

Amatoribus *Plaut. Pseud.* 1 5 1.

Si de damnosis, aut de amatoribus.

Id. Epid. 2 2 30.

Obviam ornatæ occurrebant, suis quæque amatoribus.

Astrologos *Ennius, Telamone.*

Non haruspices vicanos, non de Circo Astrologos.

Cicatrices *Plaut. Asinar.* 3 2 7.

Qui sæpe ante in nostras scapulas cicatrices inderunt.

Columbari *Pl. Rud.* 3 6 50.

Nam in columbari collum haud multo post erit.

Coturnices *Plaut. Capt.* 5 4 6.

Aut anates, aut coturnices dantur, quicum lusitent.

Id. Asinar. 3 3 76.

Dic igitur me tuum passerculum, gallinam, coturnicem.

Cremari *Ennius Menalippa.*

Mihi ausculta, nate; pueros cremari jube.

Cremare. Hispan. quemar. per hyperthesin seu postpositio-

nem liquidæ, principem ſyllabam producit. Græcis Κερδία· καρδία. κέρτος· κάρτος. quomodo etiam in voce ſequenti.

Crocotarii *Pl. Aul.* 3 5 47.

Cum incedunt infectores crocotarii.

Ariſtoph. Eccleſiazuſis Τὸ κροκώτιον ἀμπεχόμενος ἐνδύεται.

Prov. Γραῦς ἀνακροτήσασα πολὺν κονιορτὸν ἐγείρει.

Κορτεῖν. κροτεῖν Heſychio & κόρτος· κρότων.

Ariſtoph. Ranis. ταῦτα ποιήσω. σὺ δὲ τὸν θρόνον.

Hinc θόρναξ ὑποπόδιον. nomina in αξ ſunt Diminutiva. imum ſubſellium, le tabouret.

Cupit *Plaut. Captiv.* 3 1 3.

Ille miſerrimu'ſt qui, cum eſſe cupit; quod edit, non habet.

Cuppedinis e. plus ſemel apud Lucretium, ut & cuppes in ipſo Plauto.

Patellarii *Id. Ciſt.* 2 1 46.

Dii me omnes magni, minutique, & patellarii.

Manicas *Plaut. Capt.* 3 5 1.

Injicite huic manicas maſtigiæ.

Huc vocem conjeci, quia Grammatici fere omnes cum vincula manuum ſignificet, originem ejus ad Manus referunt. Sed communis ſtatui poſſit ſyllaba. quoties Virgil. manuleas tunicarum demiſſicias, ſeu vincula brachiis indita denotat primam corripit. pariter.

Lucilius apud *Nonium.*

Sic laqueis, manicis, pedicis, mens irretita eſt.

Plautus varius eſt nam *Aſinar.* 2 2 38.

Ubi manus manicæ complexæ ſunt, atque adductæ ad trabem

Eodem videtur reſpicere; ſed hic loci diverſam innuit originem: principalem igitur ſyllabam producit ac ſi à μανιάκης deſcenderet, quæ eſt armilla: quales Galli, præſertim melioris

condi-

conditionis, etiam in bello gestare soliti. notum vocabulum ex Polybio maxime; item Polluce, aliis. Gloss. Philox. Μανιάκης Tortus. Circulus. Torquis. ψέλλιον, sive περιτραχήλιον, esset; seu περικάρπιον, περιβραχιόνιον, περιχέιρον, certe περιδέραιον à Μάννος vel μάνος indifferenter quod penacut. idem valet. *Injicite* Hiatus ante aspirationem. V. sup. Cap. 4. Pag. 33. summa. *Huic* Cap. 11. Pag. 139. pariter prima.

Podagrosis *Id. Merc.* 3 4 8.

Sed tandem. si podagrosis pedibus esset Eutychus.

Polentarium *Id. Curcul.* 2 3 36.

Ex unoquoque eorum exciam crepitum polentarium.

Pudicitiam *Plaut. Amph.* 3 2 49.

Ibo egomet. comitem Pudicitiam duxero.

Schema *Pl. Amph. Pr.* 117.

Quod ego huc processi, sic, cum servili schema.

Tabernaculo *Id. Trin.* 3 2 100.

Cassidem in caput, dormibo placide in tabernaculo.

Trapezitam *Id. Curc.* 2 3 62.

Ecquem in Epidauro Lyconem trapezitam noverim?

Ibid. 5 3 34.

Meipso præsente, & Lycone trapezita. non taces?

In Ablativis tertiæ declinationis per e vel i, finalis syllaba communis esse videtur, adeo ut fortasse melius ex priscorum licentia digeri debuerint Laberiani versus, quos tamen aliter disposuimus Cap. 9. Pag. 118.

Sic ego fulgentis splendore pecuniæ.
Volo elucificare exitum ætatis meæ.
Plaut. parasito pigro. Domum ire cœpi tramite recta via.

Nomina in itius producunt antepenultimum.

Cæsitium *Pl. Epid.* 2 2 46.

Tunicam rallam, tunicam spissam, linteum cæsitium.

Subdititium *Plaut. Ps.* 2 4 62.

Subdititium fieri ego illum Militis servom volo.

Conducticiam *Epid. Arg.*

Persuasu servi, aliam qui conducticiam.

Ib. Plaut. 2 3 8.

Quam ostendam fidicinam aliqua conducticiam.

Id. 5 2 4. *Quomodo me ludifecisti de illa conducticia.*

Porcius. Eorum ille opera ne domum quidem habuit conducticiam.

Projectitius *Id. Cist. Arg.*

Amore capto illius projectitiæ.

Pl. Ib. 1 3 23. *Is amore projectitiam illam deperit.*

Translatitius *Phædrus* 5 7.

DI sunt loquuti more translatitio.

Emissitius *Pl. Aul.* 1 1 2. *Circumspectatrix cum oculis emissitiis.*

Demissitius *Plaut. Pœn.* 5 5 24.

Sane genus hoc muliebrosum est tunicis demissitiis.

Novitius *Id. Capt.* 3 5 60.

Recens captum hominem nuperum & novitium

Id. Most. 3 2 92.

Novitium mihi quæstum instituï non malum.

Adoptatitius *Id. Pœn.* 5 2 85.

Siquidem Antidamarchi quæris adoptatitium.

100. *Demarcho item ipse fuit adoptatitius.*

Expositititius *Id. Cas. Prol.* 79.

Revortor ad illam puellam expositititiam.

Supposititius *Id. Ps.* 4 7 71.

Exploratorem hunc, faciamus ludos, supposititium.

Surreptitius *Id. Men. Prol.* 68.

Is illic habitat geminus surreptitius.

Id.

Id. Pæn. 5 2 2.

Has esse ingenuas ambas surreptitias.

Conventitius *Id. Cist.* 1 1 42.

Ex patribus conventitiis, neque ego hanc superbiai.

Sic enim versus dispesco. tenor impress. confusus vocabulo, caussa, extra locum in priorem promoto. quod Diæresin in extrema Diphthongo minus adverterent.

Laserpitium *Id. Rud.* 3 2 16.

Hoc anno multum futurum sirpe & Laserpitium.

Titivillitium *Id. Cas.* 2 5 39.

Non ego istuc verbum emissim titivillitio.

Nonius Marcell. de honeste & Nove veterum dictis Betere, id est, ire. Varro τοῦ πατρὸς τὸ παιδίον. περὶ παιδοποιίας. Annos multos quod parere ea non poterat, mulierem foras-betere jussit.

Pacuvius Niptris.

Vos hinc, defensum patriam, in pugnam betite.

Id. Medo. Si resto, pergit, ut eam; si ire conor, prohibet betere.

Plaut. Merc. 2 3 127.

Ad portum ne bitas, dico; jam tibi auscultabitur. l. betas.

Abitere *Id. Rud.* 3 4 72.

Hunc quoque observa ipsum nequo abitat. nam promisimus.

Adbitere *Id. Capt.* 3 4 72.

Namque edepol si adbitas propius, os denasabit tibi.

Ebitere *Id. Stich.* 4 2 28.

Non it; non it: quia tantopere suades ne ebitat. jube.

Imbitere *Id. Epid.* 1 2 42.

Meam domum ne imbitas: tute in pistrinum.

Perbitere *Id. Pseud.* 3 1 12.

Eum cras cruciatu maximo perbitere.

Id. Capt. 3 5 32.

Qui per virtutem perbitit, non interit. Male Scal. perbitat.

Id. Rud. 2 6 11.

Malo cruciatu in Siciliam perbiteres.

Præterbitere *Id. Epid.* 3 4 1.

Cave præterbitas ullas ædes, quin roges.

Id. Pœn. 5 3 44.

Præterbitamus, metuo. magne Jupiter!

Rebitere *Id. Capt.* 2 3 20.

Si non rebitas huc, ut viginti minas.

49. *Et mea opera, si huc rebito, faciam ut faciat facilius.*

Refer hæc ad syllabæ quantitatem. negotium enim legentibus facesserem, si voces exolètas converrerem. sunt etiam in Comœdia multijugi pedes, & ad tibiam funduntur per multa diversi generis carmina. sed ad indicem paginam oculos subinde revoco.

Postremo detur venia monenti. priscis autoribus corrumpendis occasionem non raro præbuit antiqua loquendi ratio minus intellecta. huic malo remedium, in cæteris scriptoribus sola sententia porrigit; at in Poetis, cum sententiæ nihil in utramque partem intersit, versus sæpius locum affectum velut digito demonstrat, quo fiat ut Censor judicii aliquantulum subacti vitium facilius tollat. verbi gratia:

Plaut. Trin. 2 2 58, 59.

De mendico male meretur, qui ei dat, quod edit, aut quod bibat;
Nam & illud, quod dat, perdit, & illi producit vitam ad miseriam

Primo, *edit* Subjunctivi modi producit ultimam. edim, is, it. Græce Εδοιμι, οις, οι. cum igitur septenarii bisegmentum minus sit *dat quod edit aut quod bibat*; relinquitur ut in altero bisegmento legatur pro meretur, *meret*. Αρχαιαῶς sic *de me ut meruisti. Id. Capt.* 3 5 87. quomodo legendum arbitror. in secundo versu prima postremis respondent, nisi quod in medio

perdit

perdit conciditur ut Gallicum, *pert.* & unius est syllabæ. V. supra Cap. 12. 157. 158. *Ib.* 69, 70.

Minus, Pater, sed, Civi immunifico, scis, quid cantari solet,

Quod habes, ne habeas; & illud, quod nunc non habes, habeas malum.

Civi immunifico. *Cii immunifico* v. sup. cap. 14 186. 187. *Ne habeas*, non est prohibentis, cum conjunctione: sed imprecantis cum privativa particula à verbo, *Nehabeo*, Anglo. Saxones Ic hæbbe, Ic næbbe. habeo, nehabeo, n'habeo. v. supra cap. 12. 164. Dabo aliud exemplum.

Aristophan. Pluto. 2 5 58.

Μαλάχης πτόρθες. ἀντὶ δὲ μάζης φύλλ' ἰσχνῶν ῥαφανίδων.

Prius segmentum Dimetrum procedit inoffensum. in capite sequentis inest debilitas. Audacter lege φυλλεῖ' ἰσχνῶν ῥαφανίδων

V. *Acharnens.* 2 4 63.

Ες τὸ σπυρίδιον ἰσχνά μοι φυλλεῖα δές.

φυλλεῖον est foliorum silvula quæ se aperit in summis raphanis, napis, & id genus radicibus, quæ vescendo sunt. Ubi Scholiastes locum affert, perinde atque hodie legitur in Pluto syllaba defectus, ut vitium versui jampridem inolitum facile agnoscas Quanto certe metri leges melius teneas, tanto minor erit in censura librorum erratio.

Veteres, quod constat, Oratores puritatem orationis & nitorem se non aliunde melius haurire posse existimabant quam ex Poetarum lectione. Cicero argute; ut hominis decus ingenium, sic ingenii ipsius lumen, est eloquentia. multum valet in civilibus negotiis: Cethegus hinc Ennio *flos populi* dictus, & *Suadæ medulla*. Subjungit ibid. Cic in Bruto. Quam deam in Pericli labris scripsit Eupolis sessitavisse, hujus medullam Ennius Cethegum fuisse dixit. testimonium hoc illustre ex Scholiaste ad Aristophanis Acharnenses eo libentius apponam, quod mendo pariter insignis sit locus, quem ego velut purpureum pannum turpi macula perpurgare conabor.

Εὔπολις

Εὔπολις, Δήμοις.

Κράτιστος οὗτος ἐγένετ' ἀνθρώπων λέγειν
Ὁπότε παρέλθοι, ὥσπερ οἱ ἀγαθοὶ δρομεῖς
Ἐκκαίδεκα † ποδῶν ᾕρει λέγων, τοὺς ῥήτορας
Ταχὺς λέγειν μὲν πρὸς δὲ γ' αὐτοῦ τῷ τάχει
Πειθώ τις ἐπεκάθισεν ἐπὶ τοῖς χείλεσιν.
Οὕτως ἐκήλει, καὶ μόνος τῶν ῥητόρων
Τὸ κέντρον ἐγκατέλιπε τοῖς ἀκροωμένοις.

† Ποδοῖν περιλέγων, τοὺς caussæ erroris; varia præpositionis scriptura, verbi insolentia, & hyperbaton constructionis; nam τοὺς ῥήτορας pendet à παρέλθοι.

Tertium sane quam festivissimæ indolis versum fœda depascitur lues, cui nec Bisetus, nec Æmilius Portus manum attulerunt auxiliarem. scripserat Eupolis περιλέγων dicendo superans ποδοῖν. mensura quantitatis Dativo magis competit. Persistit in eadem metaphora ab aurigis in hippodromo certatim decurrentibus, qui adversarium cum semel prætererint, magno demum intervallo post se relinquunt. ita Periclem cæteris sui seculi Oratoribus celeritate, copia, vehementia dicendi, & omni suasionis illecebra longe superiorem facit. Non est cur multis contendam, quantum diserta prudentia valeat in civilibus negotiis: sacras institutiones sua quoque commendat & propagat facundia. nec à Poetis legendis penitus abhorruerunt purissimæ Ecclesiæ S S. Patres. Potest fieri, ut aliter senserit ætas religionibus addictior, humanitate alienior. Quantum est hodie politioris literaturæ fastum deposuit, non nisi sacris ancillari superbum. Quid autem ad altiora studia conferant hæc disertim rudimenta Quintilianus testis audiatur idoneus quod *Antiqua illa Comœdia, tum sinceram illam sermonis Attici gratiam prope sola retineat: tum fecundissimæ libertatis. etsi est in insectandis vitiis præcipua, plurimum tamen virium etiam in cæteris partibus habere* dicit, *nam & grandis, & elegans, & venusta, & nescio*, inquit, *an ulla (* semper excipit Homerum) *aut similior sit Orationibus, aut ad Oratores faciendos aptior.*

Ad summam, tot dictionis Comicæ sunt viæ, tot inter viam offensiones & moræ, quot vulgaris loquendi consuetudo præit. Imprimis omnia in scena fortuita videri debent: ut maxime

de

de constituto agantur. Congressus præter opinionem. Alloquium, quale inter vicinos incidere amat, officii, puta, quotidiani: quod tamen evadat in negotium. Jam patitur disponi: jam deliberationem capessit. interim in re socci sermo purus & perspicuus magis requiritur, quam ornatus & copiosus. Verba nasci debent in ore, & ex rebus ipsis efflorescere. Figuræ quas supra declaravimus, quasi velamina, Poematis celant artificium. Quantum elegantiæ addideris, tantum detrahis fidei. Res simulari, non agi videbitur. nec animum auditoris in eos affectus impellet, unde maxima spectaculi voluptas oritur. Quicquid enim exquisitum & elaboratum sentitur, in suspicionem venit: ut testis disertus & vehemens apud judices levior est. Cur igitur omnino cantant Comici, si tantam veritatis speciem præ se ferre videri volunt? cur ad tibiam saltant? cur denique histrionio vocis & gesticulationis lenocinio populi confidentis auribus & oculis insidiantur? Respondeo, veritatem per se verecundam non adduci posse, ut in proscenio compareat nisi personata. Stultitiam tamen hominibus insitam, illic traduci, juvenes pariter ac senes vilius cernant, quam in vita experiantur. Quod si Comœdiæ versus, aut versibus modulationem auferre postules, eadem opera unguentis suaveolentiam, melli dulcedinem eripias. Fateor nulli Poetarum generi plus veniæ indultum. Quine versuum spatia laxent, vel constringant, vocalibus modo contractis, modo divisis; his productis, illis correptis, hic absorptis, vel commixtis, alibi in concursu pro libitu relictis integris? Qui consonantes proprio arbitratu resecent vel conservent; qui denique literas asperitate, duritie, vastitie, insuaves missas faciant, vel, ubi volent, retineant; quorum judicio Syllabarum contumacia fracta cedat; hi ut ullis legibus teneri se putent, aut Artis Regulis subjici patiantur? imo vero sui quamvis juris, Artis tamen Legibus subjacent inter se quidem communibus; utcunque multum iis aures posteræ ætatis derogarunt. Parum superstitiosi fortassis in expendendis syllabis, ita tamen, ut siquid in blandimentis aurium desideretur, id omne styli salubritas abunde compenset.

Hactenus figuras dictionis, qua res tulit, brevitate, recen-

suimus; nec admodum indiligenter tamen, modo ut fidem assertionibus nostris astrueremus: Multum facit ad puritatem orationis, scire quomodo voces in ore populi ferantur; communis Græcorum dialectus dictionibus figuratis magis gaudet, quam rectis. putidum esset verba vel nomina incontracta potius in sermone vulgari proferre, quam ea, quæ synæresis usitatior per ora civium traduxit. Ratio loquendi literatoribus relinquatur. multum conducit ad Grammaticas vel Lexica conscribenda, ut vocum origines ex alto repetas. Consuetudo emendate loquentium lectis verbis oratorem magis instruit. Beda non absurde tradidit, Autoritate contemni regulas Grammaticorum. tanti fuit in causas & affectiones vocabulorum inquirere, ut ingenia literatorum non de plebe exercuerit. *Tryphon* ὁ θεῖος cognominatus, Alexandrinus Grammaticus, Augustæi ævi suppar, materiam dignam judicavit, in qua sedulam operam collocaret. Idem *Apollonio*, pariter Alexandrino, non incelebri ejusdem artis professori, visum est. *Hephæstion* comicorum dubiorum solutiones post se reliquit, item resolutiones Tragicas, nec non περὶ τῶν ἐν ποιήμασι ταραχῶν, de offensionibus inter poemata repertis. eleganti Metaphora qua innuuntur pavores equis currentibus incussi inter certamina, unde etiam ara in Hippodromo erecta fuit, Taraxippo cuidam numini, ubi aurigæ ad ejusmodi formidines avertendas vota faciebant. Plurimum autem confert cognitio figurarum ad omissa Prosodiæ supplenda. Latium vetus nihilo magis severas Musas coluit quam Græcia. Syllabæ, passim multimodis communes: dictio nunc hiulca, alias in se compressa, nihil admodum auribus lenocinari delicias requirentibus. erat enim illorum oratio quam vita, minus composita: currebat seculum tunc moribus incorruptissimum, dum stabat Carthago. Placet interim pastoritia simplicitas, vernæ sales, & rus quod adhuc olet fugientis ab orbe Romano Astrææ vestigia. Erunt in honore Plautus & Terentius, dum pretium manebit Latinis literis. per inquisitas, qua licebat, numerorum rationes lucem fœnerare conati sumus, iis autoribus accuratius tenendis, quos ab ultima Latinitatis infantia, perpetuus seculorum decursus, communibus suffragiis, tanquam

pro-

probatissimos, posteris tradidit. Terentium *Erasmus* dum illustrat, omittere non potuit quin versuum quoque rationem strictim attingeret. Brevis illa præceptio, quam Commentariis præmisit, tantum ingenii, eruditionis, judicii, jam tum in re metrica, specimen exhibet, ut nihil admodum tanti viri existimatione indignum in se contineat. *Goveanum*, *Glareanum*, *Scaligerum* patrem, magnos pariter viros, ætate sibi suppares, ejusdem seculi lumina, æmulatione studiorum, nomini iniquiores habuit. Ipse apud posteros, id est minores, famæ certus, & invidia major. *Goveanum* quidem transversum egit Regularum novæ Poesios, quas in Schola puer imbiberat, observatio religiosa. Nihil igitur mirum si prava ratione usus, quæ omnem veteribus monumentis autoritatem abrogat, optimum scriptorem infinitis prope locis castigando corrupit. Siquid in suspicionem falso venerat, iisdem sæpe vocibus, udo digito, hinc illinc translatis, pro sententia genuina & ab se primum emendata, nobis supposuit.

Bonam agnosco voluntatem, sed ubi fides? sancti juris antistes inprimis cavere debuit, nequid adversus legem Corneliam, quæ est de falso, committeret. *Glareanus* & ipse paulo angustius omnia Terentiana in Iambicum & Trochaicum genus concludit. *Julius Cæsar Scaliger* libris de Arte Poetica non ineruditis laciniam de versibus Comicis attexuit: ibi pro jure suo sibi sumere non veretur, quæ viri docti cunctantius ipsi concedent. Amica figurarum auxilia potius quam recipiat, Creticos, Bacchios, Antibacchios, refragantibus, quantum est veterum Grammaticorum, Iambico generi infundit. Erat ille subtilis admodum philosophus, & in humanioribus literis, pro captu seculi, quod agebatur, non infeliciter versatus, plurimum laboris; acuminis, quod satis erat. Idem tamen serus studiorum, gloriæ supra modum appetens, eoque alienæ laudis minime fautor. Ille quidem inter renascentis literaturæ principes cum primis numerandus, tamen dum nihil nescire sustinet, dum Erasmum æmulatione tanti viri gloriæ acrius insectatur, in hoc genere doctrinæ, quod tum rude fuit, non raro turpiter impingit. Erasmo, fateor, nocuit laboris extenuatio quædam jactantior, in sinistram par-

tem accepta cum ſub initium commentarii dicit ſe *quatriduanam opellam* ſumpſiſſe, ut adoleſcentulis aliquam circa dimenſionem verſuum difficultatis partem adimeret. hac anſa arrepta, Glareanus ei feſtinationis crimen ſubinde impingit, & faſtidii; qui quatriduanam hanc opellam pueris venditaret. videtur enim de tali autore minus honorifice, quam par erat, ſenſiſſe, quem tam perfunctorie tranſcurreret. Scaliger autem, poſtquam Eraſmum magnum virum feciſſet, ut adverſarium non uſquequaque ſe indignum ſubornaret, & inſtrueret; ſenſim eundem demolitus erroris, ignorantiæ, impudentiæ, non graviſſimis ſane, nec ſemper juſtis de cauſis, inſimulat: Batavis omnibus, univerſo ejus populo, inclementer loquitur. Denique nec hanc vanitatem indictam prætermiſit; ait enim, *hæc magna ingenia, plus uſurpare nominis, quam ponant operæ.* Quid in cauſa fuiſſe putemus, cur homo liberaliter educatus, eo intemperantiæ ſit prolapſus, ut virum de literis optime meritum, tam illiberaliter tractarit? iratum exiſtimas: imo vero tantum nominis ſplendorem graviter ferebat & invitis reſpiciebat oculis. Hoc nimirum eſt adverſarium non curſu ſuperare, ſed vi impellere. nec palmam auferre merentur certamina non legitime obita. *P. Anteſignanus* etiam notis ad oram libri poſitis, quos voluit, ſingulis verſibus, tanquam proprios attribuit pedes. operæ largus ſed conſilii ſemper incertus inter *Eraſmum* & *Scaligerum* ultro citroque fluctuat atque jactatur. *Gaſpar Scioppius* aliquid huic diſquiſitioni de ſuo contulit, cui ingenium ſagax & judicium ſtabile detrahi non debent, quæ eſt humanitatis pars altera. *Guietus* elegantis literaturæ & novæ Poeſios laude florentiſſimus Terentium ſiquis alium, (dicetur enim) indignis modis tractavit. *Tanaquillus Faber*, ſemper feſtivus, aliquando felix plura de eodem argumento adjunxiſſet, ſi Salmurium ſuum, ad injuriam temporis reſarciendam, & bonos autores à ſemidoctis librariis vindicandos majoribus ſubſidiis inſtructum fuiſſet. *Aubertus Giſanius* rei antiquariæ peritia ultra ætatem eminuit. *Joachimus* vero *Camerarius* verecundiæ, neſcias, an ſcientiæ laude præſtantior, non magna profeſſus, plurimum in metri Comici examine præſtitit: licet acervatim poſita minus

feriant

feriant oculos. Horum veſtigiis inſiſtentes, ſiquid ulterius indagare voluimus, non ingratum fore confido viris humanioris literaturæ non faſtidioſis. Viam nobis quadamtenus munivit doctorum virorum cura in caſtigandis optimis linguæ Latinæ autoribus, maxime vero poetarum vetuſtiſſimis. Hinc paſſiones verſus haud ignobilis aperire fiduciam cepi, quo modulus & pes verus (ut in Nuncupatoria ſupra dixi) ſtatuatur ad quem reliqua vetuſta Poeſis exigi poſſit. Id eo libentius facere conatus ſum quod hæc Proſodiæ pars deſiderata, nec in noſtra domi Grammatica , nec in ullis fere exterarum gentium Artibus pro rei dignitate habetur. Obſiſtit enim alta vetuſtatis caligo : nec ad minutias ſonorum ſupputandas homines in ſtudiis quibuſque majoribus occupati rationem demittunt. Fuerat operæ fortaſſe pretium numeris animum diligenter advertiſſe, ut loca falſo ſuſpecta culpa eximerentur, corruptis medicina fieret, ſua vetuſtiſſimis Poetarum conſtaret integritas. nec indigni videntur, quibus id operæ demus etiam ut ex ipſis reliquias reliquiarum colligamus, quamvis humiles & obſoleti appareant. Rudimenta Poeſios Latinæ à Punico bello primo, jam inde ad Auguſtæum ævum, ducentos paulo minus annos, plus caſtimoniæ quam cultus habuerunt. Oratio pura, morata, nec ſalibus caruit nec ſpiritu. Numeri duntaxat paulo ſolutiores. veteres enim honeſtate verborum delectati ſalebras in verſu ſuperare maluerunt, quam ut de recto compoſitionis tramite deflecterent. Cum autem eorum ſermo multum ab urbanitate ſeculorum inſequentium variet, literis nunc oppreſſis, nunc expreſſis; revera plus illis licuit, quam poſteri ſibi ſumere deberent. Quouſque vero hæc audacia ſe extenderit, quod ex ipſis qui ſuperſunt, autoribus inter ſe collatis erui poterat, in medium proferre ſedulo laboravi. quid præſtiterim , aliorum eſto judicium : certe voluntatem æqui judices boni conſulent. Quicquid erit; hæc ut probe teneas præclarum eſſe non pugno; ſin omnia vetera ſubductis ſuperciliis etiam oblata repudies & abs te rejicias, vereor ut apud omnes ignaviæ ſuſpicionem effugias, & ne quibuſdam indoctior habearis.

Cum

Luctus & Laudatio.

Cum Senarii sub prælo gementis curriculum a meta jam propius abesset, ecce! repentinus nuncius ad aures nostras, attulit, optimæ spei juvenem (unde huic, quali quali opusculo lumen eram mutuatus) procul in urbe variolis extinctum. Increbrescente rumore, notos pariter & ignotos, tota passim Academia, tacita quædam subiit miseratio, paternam domum modo florentem, uno ictu, gravi quidem & insperato afflictam, tantum non concidisse. Versabatur ob oculos, repetita masculi sexus orbitas: in cubiculis modo frequentibus (habuit enim adolescens humanissimus suos quoque cultores) ingens solitudo, & silentium; nec æquales solum, studiorum æmulos, jactura perculit; Venerabiles doctrina simul & dignitate senes officia consueta, observantiæ plena, desiderant: omnem denique juventutem mors propius admota terruit. Mihi cum illo parva, fateor, intercesserat, nec pœnitenda familiaritas. Dolebat igitur non magis meam, quam patriæ, vicem. Sentiebam præsidio nudatus: superesse bene multos, qui de re metrica judicarent; vix alium, qui cognosceret. omnes enim rerum suarum magnarum satagere, alieni circa materiam tenuem laboris parum æquos æstimatores. Sed quo sortem nostram expostulare? Exemplum modestiæ, & laboris improbi, sibi ereptum queritur juventus Oxoniensis. *Habuit vitæ suæ modum fortis adversus Voluptates; etiam sermonis, risusque continens. Talis in forum propulsus non sibi in jurgiis quotidianis esse laborandum statuit: vocem ad quæstum exercere, aut latera firmare: nedum vero colores inducere, quo causa deterior, melior fieret. Jura divina,*

vina,

vina, humana; domestica, externa; vetera, nova excutere decrevit, ut ex iis omnibus inter se collatis (quod Apelles in Venere Coa fecisse dicitur) eximiam illam honestatis formam, rectæ rationis imaginem exprimeret, quæ oculis civium subjecta, omnium animos & obsequia in se raperet. His studiis subinde lassum refecit aliquid ex veteri Historia Græca, aut moderna Philosophia. Vicesimum primum ætatis annum jam compleverat. In spem opimam ipse natus, & is à quo his artibus innutrito, tali ingenio, atque animo, tantis subsidiis innixo, nihil non utile atque eximium patria sibi promittere potuit; cum altero post mense, febricula correptus, papulis toto corpore efflorescentibus, decimo circiter, quam decubuerat, die (qui morbi fere in utramque partem decretorius) decessit. Recenti documento, nihil valere quod homo speret, aut promittat, aut consulat, nisi ratum habeat supremus rerum arbiter. • Nitidas & pubentes segetes contemplatur futuro, quem animo jam præcipit, proventu lætus agricola. nequicquam. Sidus enim malignum subito exortum agros afflavit, & spem totius anni intercepit. quid ille lætitia temere concepta dejectus faciat, nisi ut pace superum victimis impetrata, quod reliquum, est gratus colligat? Tu vero, adolescens post nullos memorande, neque fefellisti, neque omnino falsus es. Hæreditate non cares: cui sors melior obtigit. nec enim egestas sola male suada; multos cælestis originis immemores, opes in terram vivos defoderunt. Tu vero, incertis futuri subductus, in tuto sedens, tam de secundis rerum, quam adversis triumphas. Manet pios, apud clementissimum Dominum, etiam recte propositi merces: Bene cœpta

pro

pro factis reputat, quorum cursus non nostra culpa abrumpitur, sed ipsius bene placito, ubicunque metam defixerit, absolvitur. Nec eo nomine Deo minus carus censeri debet castus, & verecundus, & rerum humanarum contemptor, quia moritur juvenis. Parentibus autem, ausim dicere, in summo mœrore plus gaudii reliquit. Denique huic Academiæ, in qua genitus est, & institutus, rectæ disciplinæ & morum informationis decus; uberrimum laboris pretium.

PÆON, *sive* Pæonici *generis versuum in* Creticis, Bacchiis & Antibacchiis *Leges & licentia, ex Plauto maxime probata, sub prælum succedere festinat: (Deo volente) cis alterum tertiumve mensem in publicum proditurum.*

FINIS.

INDEX

Quorundam Memorabilium, partim Addenda continens.

A.

B.

C.

D.

E.

F.

G.

Materialia

pn.

R.

S.

Soror

 Varronis

INDEX.

X.

Y.

F I N I S.